

Tiểu Thư Siêu Quậy Và Công Tử Sát Gái

Contents

Tiểu Thư Siêu Quậy Và Công Tử Sát Gái	2
1. Chương 1 : Ngày Sinh Nhật Kinh Hoàng	3
2. Chương 2 : Kí Ức	3
3. Chương 3 : Kí Ức Ừ Về - Việt Nam Ta Về Đâyyy	4
4. Chương 4 : Hội Ngộ - Bạn Thân Của Tôi	6
5. Chương 5	6
6. Chương 5	7
7. Chương 6 : Chạm Mặt	7
8. Chương 7 : Chạm Mặt Ii	8
9. Chương 8 : Chạm Mặt Iii	10
10. Chương 9	10
11. Chương 10 : Bắt Ngờ	11
12. Chương 11 : Ngày Của Quá Khứ	13
13. Chương 12 : Nhập Học - Khởi Đầu Rắc Rối	13
14. Chương 13 : Nhập Học - Khởi Đầu Đây Rắc Rối (2)	14
15. Chương 14 : Nhập Học - Khởi Đầu Đây Rắc Rối (3)	15
16. Chương 15 : Nhập Học - Khởi Đầu Đây Rắc Rối (4)	16
17. Chương 15 : Nhập Học - Khởi Đầu Đây Rắc Rối (4)	17
18. Chương 16 : Vườn Hoa Của Trường Paradise School	18
19. Chương 17 : Hot Girls Chảnh Chọc	18
20. Chương 17 : Hot Girls Chảnh Chọc	19
21. Chương 18 : Khởi Động Âm Mưu I	20
22. Chương 19 : Khởi Động Âm Mưu Ii	20
23. Chương 20 : Khởi Động Âm Mưu Iii	21
24. Chương 21 : Khởi Động Âm Mưu Iv	22
25. Chương 22 : Kế Hoạch Tác Chiến I	23
26. Chương 23 : Kế Hoạch Tác Chiến Ii	23
27. Chương 24 : Kế Hoạch Tác Chiến Iii	24
28. Chương 25 : Chuỗi Dài Quá Khứ	25
29. Chương 25 : Chuỗi Dài Quá Khứ	26
30. Chương 26 : Chuỗi Dài Quá Khứ - Ii	27
31. Chương 27 : Chuỗi Dài Quá Khứ Iii	30
32. Chương 28 : Chuỗi Dài Quá Khứ Iv	31
33. Chương 29 : Chuỗi Dài Quá Khứ V	32
34. Chương 30 : Chuỗi Dài Quá Khứ Vi	33
35. Chương 31 : Paris Ngọt Ngào	35
36. Chương 32 : Paris Ngọt Ngào	36
37. Chương 33 : Paris Ngọt Ngào	38
38. Chương 34 : Paris Ngọt Ngào	39
39. Chương 35 : Anh Sợ Mất Em	42
40. Chương 36 : Anh Sợ Mất Em	45
41. Chương 37 : Sự Trả Thù Của Play Girl	48

42. Chương Ngoại Truyện - Phần 1	52
43. Chương Ngoại Truyện - Phần 2	55
44. Chương Chương Ngoại Truyện - Phần 3	59
45. Chương Ngoại Truyện - Phần 4	64
46. Chương Ngoại Truyện - Phần 5	69
47. Chương Thông Báo	72
48. Chương 38.	73
49. Chương 39.	75
50. Chương 40 : Kí Ức Quay Lại	79
51. Chương 41 : Khỏi Minh - Là Tôi Muốn Quên Anh	82
52. Chương 42 : Giải Quyết - Phần 1	84
53. Chương 43 : Giải Quyết - Phần 2	86
54. Chương 44 : Kế Hoạch	88
55. Chương 45	92
56. Chương 46	95
57. Chương 47	97
58. Chương 48	99
59. Chương 49 : Tai Nạn	102
60. Chương 50	104
61. Chương 51	106
62. Chương 52	108
63. Chương 53	112
64. Chương 54 : Mãi Không Thể Quên	116
65. Chương 55	117
66. Chương 56	119
67. Chương 57 : Bộ Mặt Thật Của Ngọc Hạ - Phần 1	122
68. Chương 58 : Bộ Mặt Thật Của Ngọc Hạ - Phần 2	124
69. Chương 59 : Phía Sau Sự Thật	126
70. Chương 60 : Nguy Hiểm - Định Mệnh	129
71. Chương 61 : Nguy Hiểm	131
72. Chương 62 : Trả Thù - Đùng Xảy Ra Chuyện	134
73. Chương 63	137
74. Chương 64 : Nín Đi - Anh Ở Đây Với Em Rồi	139
75. Chương 65 : Nguy Hiểm	142
76. Chương 66 : Định Mệnh Trở Trêu - Phần 1	145
77. Chương 67 : Ngọc Yến	149
78. Chương Thông Báo	153
79. Chương 68	153
80. Chương 68.1	156
81. Chương 68.2 : Tôi Là Jersey	162
82. Chương 68.3	166
83. Chương 68.4	169
84. Chương 68.5	171
85. Chương 68.6	175
86. Chương 68.7 : Mình Yêu Nhau Xong Rồi	178
87. Chương 69 : Hạnh Phúc Trọn Vẹn	180
88. Chương Ngoại Truyện	183

Tiểu Thư Siêu Quậy Và Công Tử Sát Gái

cho nó một sợi dây chuyền có hình chiếc lá làm bằng rhy rất tinh xảo và đẹp mắt , Sau khi ăn bánh kem và mọi thứ cả gia đình quay quần vui vẻ bên nhau. Không khí vô cùng ấm cúng.

Đột nhiên nó nhìn thấy bên kia đường có một xe kem, nó trông thấy những bạn đồng tuổi được mẹ dắt tay đến đó mua trong rất vui vẻ và rất ngon. Nó liền bắt chước đòi mẹ dẫn sang đó mua. Để chiều lòng con gái mẹ nó cũng đứng dậy và dắt tay nó đi. Nhưng ko ai biết rằng chuyện sắp sửa xảy ra khiến nó đến giờ vẫn ko tự dằn vặt mình.

Nó vì quá vui nên kéo tay mẹ mình đi nhanh qua đường . Mẹ nó cũng vui vẻ để nó kéo đi. Đột nhiên trên đường có một chiếc xe tải lạc tay lái , cứ chạy đảo qua đảo lại với tốc độ nhanh. Tài xế ko ngừng bóp còi cho những người trên đường biết được mà né. Đúng lúc này nó và mẹ nó đã đi đến giữa đường. Nhìn thấy chiếc xe đang lao đến nó ko biết phải làm sao quá run sợ nên chỉ biết đứng một chỗ mà nhìn chiếc xe ngày một gần. Mẹ nó thấy chiếc xe ngày một gần liền nhanh chóng đẩy nó ngã ra khỏi hướng xe. Và chiếc xe đã tông thẳng vào bà.

Ba nó cùng anh nó vẫn còn bàng hoàng mọi chuyện diễn ra quá nhanh , nhanh đến mức khiến ba nó ko biết làm gì, cả nó cũng vậy. Chiếc xe tải dừng lại mọi người ngày càng bu đông hơn vây quanh mẹ nó đang nằm thoi thóp dưới đất, một số người tốt bụng lấy điện thoại gọi cho cấp cứu gần nhất. Lúc này ba nó mới giật mình , ánh mắt hoang mang chạy nhanh đến đỡ mẹ nó dậy, người ông bắt đầu thắm đẫm máu đỏ

3. Chương 3 : Kí Ức Ừ Về - Việt Nam Ta Về Đâyyy

-” Minh... Tỉnh lại đi... Đừng như vậy mà... Làm anh sợ đó!”. Ba nó tay run run ôm chầm mẹ nó mà nói.

-” Con... Con gái... Chúng ..ta... Ko... Sao chứ...em ...chắc... Ko... Được... Rồi ...Anh... Hãy... Chăm... Sóc... Những đứa... Con của... Chúng ta...tốt nha...”. Bà khó nhọc nói.

-” Ko! Cả hai chúng ta phải cùng chăm sóc chứ! Em ko thể bỏ anh như vậy!”. Ba nó càng siết chặt hơn.

-” Em... Xin... Lỗi...”. Bàn tay bà từ từ rơi xuống đất. Ba nó nước mắt cũng bắt đầu rơi. Người phụ nữ ông yêu đột ngột rời bỏ ông mà đi sao ông có thể chịu nổi chứ.

Xe cấp cứu cuối cùng cũng đến, họ nhanh chóng mang mẹ nó lên xe và nó đang nằm bất tỉnh bên đường lên xe đến bệnh viện.

.....

Đôi mắt nó từ từ hé mở , một màu trắng xoá khiến nó sợ sệt. Ko có ai bên cạnh nó cả. Cảnh tượng chiếc xe lao đến từ từ hiện lên trong đầu nó khiến nó hét lên và dùng tay ôm đầu , miệng chỉ kêu được một từ ” Mẹ ” mà thôi.

Mọi chuyện kéo dài cho đến khi cánh cửa phòng mở ra, ba nó im lặng bước vào. Vừa nhìn thấy ba mình nó liền leo xuống giường chạy đến ôm chầm lấy . Miệng ko ngừng hỏi mẹ đang ở đâu và đòi đi tìm mẹ.

Ông nén nước mắt ào trong , xoay người dắt tay nó đi đến một căn phòng khác. Vừa nhìn thấy người đang nằm nhắm mắt trên giường. Nó thấy mẹ mình nằm đó, những bác sĩ xung quanh, ba nó thì ngồi ôm đầu ở chiếc ghế gần đó. Rồi sau đó một bác sĩ dùng tấm khăn trắng trùm lên mặt mẹ nó khiến nó cảm thấy thắc mắc liền hỏi ba nó:

-” Ba... Sau người ta lại làm vậy với mẹ? Ba mau kêu người ta gỡ ra đi. Mẹ chỉ đang ngủ thôi mà...”.

Nó oà khóc lớn hơn mong sau mẹ nó sẽ tỉnh dậy mà dỗ nó nín. Nhưng làm sao được khi một người đã chết rồi chứ. Ba nó cũng khóc theo, nhưng ko dám khóc lớn vì sợ sẽ ảnh hưởng đến nó. Vì ba nó biết người chăm sóc nó chỉ còn lại mình ông mà thôi. Ông chỉ biết ngồi ôm đầu bên ghế, nước mắt ông lặng lẽ rơi. Rơi vì người vợ tốt của mình đã mãi mãi ra đi, và ko bao giờ trở lại.

Đám tang mẹ nó được tổ chức sau đó. Tuy ba nó là nhà doanh nhân thành đạt nhưng ông ko hề tổ chức tang lễ long trọng ẹ nó, vì ông biết người vợ yêu quý của mình ko thích ồn ào. Những người đến tham dự tang lễ đa số là những bạn làm ăn lâu năm của ông và một số cô bác của gia đình. Tuy vậy số lượng khách

đến viếng cũng khá đông, ông phải bận tiếp khách suốt buổi. Cũng nhờ vậy mà ông quên đi nỗi buồn mất vợ của mình. Ngay cả anh nó cũng phải phụ giúp ba nó một tay. Chỉ có nó. Nó ko làm gì cả, ko ăn, ko uống, ko trò chuyện hoặc tiếp xúc với ai. Nó cứ ngồi đó - cạnh quan tài của mẹ nó , ba nó thấy nó như vậy làm ông vô cùng lo lắng. Nhưng ông có khuyên cách nào đi nữa nhưng nó cũng ko mở miệng, nên chỉ còn cách bỏ mặt nó ở đó.

Nó ngồi đó, im lặng quan sát những người đến viếng mẹ nó. Những biểu hiện của họ đều được nó thu và tâm mắt: khóc có, buồn bã có, bắt tay chia buồn có, an ủi cũng có. Một số cô bác thì đến an ủi .

Tại nó mà mẹ nó phải chết. Tại nó mà ba nó mất đi người vợ yêu quý, anh nó mất đi người mẹ hiền lành. Mọi chuyện cũng đều tại nó mà ra.

Giá như... Lúc đó nó ko đòi ăn kem.

Giá như... Lúc đó nó ko kéo mẹ nó sang đường.

Thì...

Nó ghét hai từ ” giá như ” đó, vì chuyện đã xảy ra rồi sao quay lại được chứ. Con người sao tham lam quá cứ thích có được những thứ ko thuộc về mình. Nó rất muốn hét lên, muốn ọi người biết nó đang nghĩ gì . Muốn chạy thật xa khỏi nơi này nhưng nó làm ko được vì nếu nó bỏ đi mẹ nó sẽ rất buồn.

Nó cứ ngồi như vậy cho đến khi người ta đến và mang mẹ nó đi. Nó vẫn chỉ lằm lũi đi phía sau đoàn người đưa tiễn, bên cạnh nó lúc nào cũng có ba nó. Ba nó vì lo lắng nên đi cạnh cạnh chừng nó.

Đến nghĩa trang nơi sẽ chôn cất mẹ nó. Ba nó đã mua khoảng đất trên đồi để chôn cất mẹ nó vì ông sợ bà sẽ bị làm phiền. Quan tài mẹ nó được đặt xuống hố sâu. Những cành hoa trắng được người ta thả xuống quan tài.

Xẻng đất đầu tiên được thả xuống...

Một số người khóc lên khóc xuống.

Xẻng đất thứ hai được thả xuống...

Ba nó quay đi để kiềm chế nước mắt chực trào nơi khoé mắt.

Những xẻng sao đó càng lấp càng đầy , phủ kín bề mặt quan tài. Lúc này nó người người tỉnh khỏi cơn ác mộng, nước mắt chực trào nơi khoé mắt và chảy dài xuống má. Nó định xông lên nhưng mai có anh nó bên cạnh cản lại. Nó vừa vùng vẫy vừa nói như người mê sảng:

-” Ko... Ko được làm vậy... . Đừng làm vậy mà.”

Ba nó thấy nó như vậy nước mắt cũng rơi theo nó. Nhưng ba vẫn cố giữ nó lại, vừa an ủi nó :

-” Jersey... Con đừng như vậy... Để mẹ yên nghỉ đi”.

-” Ko... Mẹ là đang ngủ ... Ba mau gọi mẹ dậy đi nếu ko sẽ ko kịp...”.

Một số người nhìn hai cha con nó như vậy ko khỏi khóc theo hai cha con nó. Chiều đó mọi người đều thấy hai cha con cõng nhau xuống đồi trong ánh chiều tà. Khung cảnh vô cùng buồn bã đến đau lòng...

Những ngày sau đó nó bị suốt ngày cứ nhốt mình trong phòng mà xem hình mẹ nó. Ba nó , bạn bè có khuyên cỡ nào cũng vô ích. Nó như rơi vào căn bệnh trầm cảm vậy. . Chắc vì ông ko muốn nó cứ mãi đau lòng như vậy, và tập cho nó cứ rần rần.

Tại một khu biệt thự sang trọng ở Pháp

- Trang Tuyết, con phải về Việt Nam, ta chỉ muốn tốt cho con - Ông nói trong tiếng nấc, Phải thế thì chỉ có một mình ông là chỗ dựa tinh thần lớn nhất của nó vì ngày hôm đó mẹ nó đã nén lại hơi thở cuối cùng để dặn dò ba nó mà

. Còn anh hai nó thì được ba nó đưa về Việt Nam để tránh ảnh hưởng đến việc học hành và tương lai sau này của nó . Nghe xong nó chẳng nói cũng chẳng phản ứng gì rồi lẳng lặng bỏ lên phòng, nó như người mất hồn chẳng ăn uống cũng chẳng nói chuyện với ai cả. Khuôn mặt xinh xắn tựa thiên thần của nó giờ đây ướt đầm nước mắt và niềm đau

. Nó sẽ về Việt Nam

4. Chương 4 : Hội Ngộ - Bạn Thân Của Tôi

Tại Một quán cafe

Bà cô gái vô cùng xinh xắn đang nói chuyện rôm rả với nhau thì một trong 3 cô chợt lên tiếng : “Hôm nay nó về,ra sân bay nhanh tụi bây”- Cô gái nhẹ giọng nói,chất giọng trong trẻo như nắng mai ... “Ừ,nhớ nó quá,điiii thooiiiiiii”-Cô gái tiếp theo nói

. Cô gái này giờ im lặng nhất cũng rút trong bóp ra tờ polyme 500.000 còn mới toanh đặt lên bàn và cùng 2 cô kia lên xe.Chiếc xe BMW phóng nhanh trên đường đến sân bay

Tại Sân Bay

Nó từ trong bước ra ngoài liền thu hút ánh nhìn của mọi người. Với cái ánh nhìn hình trái tim của mấy chàng trai cộng thêm mấy cái tia lửa điện của tụi con gái chiếu vào thì cỡ nào lại chẳng cháy? Cho dù nó có cao tay hay học kinh công cũng chưa chắc toàn mạng.Nó mặc áo lệch vai lửng màu vàng làm lộ ra nguyên vòng hai thon gọn cùng nước da trắng như sữa của mình cùng với quần sóc ngắn khoe đôi chân dài thẳng tắp như người mẫu. Chân mang đôi bốt da gót cao 1 tấc ngắn tới ngang cổ chân màu đen, tóc để buông xoả tự nhiên trong vô cùng cá tính. Cộng thêm cái mắt kính to bản màu đen khiến nó càng thêm sức hút. Đúng là hotgirl .No chậm rãi kéo vali ra khỏi sân bay “hình như nó đang tìm ai thì phải” - Cô gái lúc này ở quán cafe lên tiếng - “Lâu ngày không gặp trông nó tiêu tụy nhiều hơn rồi” - Cô gái khác nói

” Trang Tuyết - Ở đây này ” Cô gái im lặng nhất lên tiếng .Nó quay sang nhìn cô gái kia rồi cười nhẹ,kéo vali sang chỗ cô gái kia “Bảo Myyy”-Nó nói trong hạnh phúc

Giới Thiệu Nhân Vật

- Nguyễn Ngọc Bảo My (giới thiệu đầu chương rồi nha) Là Hot Girl thứ 1 (tạm thời) trường Paradise School - Nick Name : Killer

- Phan Nguyễn Linh Nhii 16t (bạn thân nó) : 16t xinh đẹp như một thiên thần (giống nó và My).Cao 1.70 chỉ số IQ (295-300) Gia đình là tập đoàn Y&N Thứ 3 Thế giới - Phó bang chủ Demonwhite đầy quyền lực và kiêu ngạo - thay bạn trai như thay vớ - Là Hot Girl thứ 3 trường Paradise School - Nick Name : Yun

- Nguyễn Trần Thùy Trang (bạn thân nó) : 16t,xinh đẹp và hát hay.(giống nó và My) Cao 1m75 Chỉ số IQ : 299/300 .Gia đình là tập đoàn viễn thông thứ 2 thế giới - Phó bang chủ Demonwhite - Hòa đồng và hay cười - thêm 2 cái má lúm làm nó trông kute hơn hẳn Là Hot Girl thứ 2 trường Paradise School - Nick Name : Ellie

5. Chương 5

Sau khi ngồi trên xe tám hết chuyện này đến chuyện khác thì tụi nó cũng về tới nhà anh hai nó

Tại Một Ngôi Biệt Thự Mang Đậm Phong Cách Châu Âu

-...Kíng....Coong....Kíng.....Coong...-Nó nhấn chuông

Cô người làm ra mở cửa cho bọn nó rồi cả bọn cùng nhau kéo vào nhà

.Trên bộ ghế sofa có một chàng thanh niên trẻ và điển trai đang ngò dán mắt vào màn hình laptop,đôi chân mày chau vào nhau không rời ra.

- Anhhhhhh Haiiiiiiiiiii - Nó chạy đến ôm chầm lấy anh và nũng nịu

- Về rồi hả,tưởng không thèm nhớ đến thằng anh này rồi chứ,có thèm gọi điện cho ai đâu - Anh nó nói,mắt vẫn dán chằm vào laptop,tay không ngừng gõ phím cách..cách

Giới Thiệu Nhân Vật

- Phan Khánh Hoàng : 17t Anh trai nó - Đẹp trai,gioi võ,học giỏi,lạnh lùng,ga lăng - hội tụ đc 5 yếu tố lun á - Cháu đích tôn của tập đoàn nhà nó,cao 1m86,chỉ số IQ : 300/300

6. Chương 5

Sau khi ngồi trên xe tám hết chuyện này đến chuyện khác thì tụi nó cũng về tới nhà anh hai nó

Tại Một Ngôi Biệt Thự Mang Đậm Phong Cách Châu Âu

-...Kíng....Coong....Kíng....Coong..-Nó nhấn chuông

Cô người làm ra mở cửa cho bọn nó rồi cả bọn cùng nhau kéo vào nhà

.Trên bộ ghế sofa có một chàng thanh niên trẻ và điển trai đang ngò dán mắt vào màn hình laptop,đôi chân mày chau vào nhau không rời ra.

- Anhhhhhh Haiiiiiiiiiii - Nó chạy đến ôm chầm lấy anh và nũng nịu

- Về rồi hả,tưởng không thèm nhớ đến thằng anh này rồi chứ,có thèm gọi điện cho ai đâu - Anh nó nói,mắt vẫn dán chằm vào laptop,tay không ngừng gõ phím cách..cách

Giới Thiệu Nhân Vật

- Phan Khánh Hoàng : 17t Anh trai nó - Đẹp trai,gioi võ,học giỏi,lạnh lùng,ga lăng - hội tụ đc 5 yếu tố lun á - Cháu đích tôn của tập đoàn nhà nó,cao 1m86,chỉ số IQ : 300/300

7. Chương 6 : Chạm Mặt

Sau khi làm nũng ông anh hai xong thì nó cùng 3 đứa kia ngồi than thở

- Ôi trời ơi mấy tiếng ngồi trên máy bay rồi lại ô tô mệt chết đi được - Nó

- Uh đúng đấy,sắp chết đến nơi rồi - T.Trang nói theo

- Chúng mày không thấy đói à - chứ bây giờ là không ỏn cho cái bụng thân yêu của tao rồi đấy - Myy nói

- Anhhhhhh Haiiiii Yêuuuuu Quý Ơiiiiii - Nó quay sang nói chuyện với Khánh Hoàng . Gì đấy cô hai - Hoàng cười nhẹ đáp,mắt vẫn chằm chằm nhìn màn hình laptop (chăm chỉ phết ấy nhỉ)

- Em muốn đi ăn - Nó phồng má lên nũng nịu trông đáng yêu cực
- Được rồi,lên phòng cất đồ đi rồi anh xuống lấy xe - Hoàng chịu thua đưa em gái xuống bình kia rồi gõ gõ vài phím cuối xong lại đóng laptop rồi gọi điện cho vài người bạn.Sau đó xuống hầm lấy xe.Lần này là một chiếc xe mui trần BMW đen bóng loáng.5 phút sau bọn nó xuống và lên đường

Tại Trung Tâm Thương Mại

Bọn nó cùng Khánh Hoàng bước vào liền trở thành trung tâm của mọi người,tiếng xì xầm bắt đầu vang lên.....

- Ôi xinh phết - KH1
- Như thiên thần í - KH2
- Cũng bình thường mà - Anh kia trông đẹp trai quá đi thôi - KH3
- Ôi tôi đang nằm mơ à - KH4
-bla....bla....bla.....

Bọn nó chẳng màn đến những lời bàn tán đấy mà đi thẳng đến quầy ăn uống bỏ Khánh Hoàng lại một mình,anh chàng này đơ luonnnnn.Nhưng ngay khi tụi nó vừa bước đi thì đám bạn của Hoàng vừa tới,Lại một lần nữa trở thành trung tâm của các cuộc bàn tán,nhưng cũng giống tụi nó chẳng màn đến những người kia

Giới thiệu nhân vật

- Nguyễn Tiến Dũng : 17t - hấn .đẹp trai ,phong độ lạnh lùng . ga lăng thay bồ như thay áo .Cao 1.85 chỉ số IQ (300-300) Là con trai độc nhất của chủ tịch hàng loạt các tập đoàn chứng khoán và địa ốc lớn nhất thế giới. (Nick name : Kelvin)
- Lê Gia Huy Khánh : 17t đẹp trai nhưng ko bằng hấn có nụ cười chết người .Cao 1.86 chỉ số IQ (298-300) - con trai của tập đoàn Sanding Tập đoàn thời trang lớn nhất về mọi mặt (Nick name : Davil)
- Nguyễn Trương Khánh Minh : 17t (anh trai Thùy Trang) đẹp trai phong độ .Cao 1.83 chỉ số IQ (299-300) gia đình là tập đoàn bất động sản lớn thứ 3 thế giới về mọi mặt (Nick Name : Jus)
- Phạm Duy Hùng : 17t bạn của 3 tụi hấn đẹp trai , ga lăng gia đình là tập đoàn chứng khoán lớn thứ 5 thế giới (IQ : 299/300) cao 1m82 (Nick name : Zun)

8. Chương 7 : Chạm Mặt Ii

Sau khi rời khỏi đám người mai trê kia thì Hoàng cùng bọn hấn đi vào quán cafe trong trung tâm nói chuyện

- Ê,lúc này thấy mày đi cùng 4 em nào xinh phết í,em mới của mày hả,biết mà chẳng thèm chỉ cho bọn bạn nha mày - Khánh mở màn trước (tên này mê gái quá)
- Đúng rồi í,ở đâu mà xinh vậy,cho tao làm quen với - Dũng lấn vào
- LÀ EM GÁI CỦA TAO ĐẤY,GÁI GỬ GÌ Ở ĐÂY HẢ - Hoàng và Minh hét lên mặt hai thằng bạn,làm 2 người đẩy khiếp luôn
- Ờ...ờ...e..em...g.a..gái thì em gái,hai thằng mày làm ghê quá à - Khánh cười cười giải hòa
- Vả...vâng...em gái,hì xin lỗi ạ - Dũng
- Mà có em gái xinh vậy thì phải giới thiệu ấy thằng bạn này chứ - Khánh

- Đúng rồi,có em nào tụi tao cũng giới thiệu ày đó - Dũng
- EM GÁI TAO LÀ HÀNG HAY SAO MÀ GIỚI VỚI CHẢ THIỆU HẢẢẢẢẢẢẢẢ - Đồng Thanh Tập 2 của Hoàng và Minh
- DẠ.....TUI...EM....Xin...Lỗi....Ạ.... - Đồng thanh của Dũng và Khánh
- Ô mà hình như thiếu thiếu cái gì í nhỉ - Dũng chợt nói
- Thiếu cái gì - Đồng thanh tập 3 của Hoàng,Minh,Khánh
- Thăng Hùng đâu - Dũng
- Ờ HA - Đồng thanh tập 4 của Hoàng,Minh,Khánh
- Nãy giờ nó đi đâu rồi - Khánh
- Chắc lạc vào thế giới của mấy chị mai trê rồi - Minh
- Thăng này thì chắc cái gì nữa,Thiếu gái sống đâu có được - Hoàng
- Ê...ê - Hùng chạy lại bàn của tụi nó
- Ủa....Anh Hùng đi chơi với em nào mà bỏ lại mấy thằng bạn chí cốt này vậy - Khánh nói
- Hi...hi...Tao mới gặp được 1 cô xinh cực kỳ,ôi chào ta nói xinh hơn tụi mày cơ - Hùng vừa nói vừa mơ màng
- Cái Gì Mày - Đồng Thanh Tập 5 của Khánh,Hoàng,Minh,Dũng
- Í...í....nhằm,Xinh hơn mấy em của tụi màyyyyyy - Hùng cười hì hì biện minh
- Gái đẹp thì gặp suốt làm gì mà cứ như bị hớp hồn vậy
- Chuyện là vậy nè - Hùng từ từ kể
- - Hùng kể lại mọi chuyện cho cả bọn hần nghe.Nghe xong Hoàng phì cười còn bọn hần thì mỗi người một suy nghĩ. Duy chỉ có Minh và Hoàng là hiểu mọi chuyện

20p trước, Sau khi đánh chén xong

- Đi mua quần áo điiii - Trang
 - Thôi đi cafe nhắm nhì tí đã - Nhii
 - Chia ra làm 2 điiii rồi hẹn gặp nhau ở đây nhá - Nó
 - Okay - Myy
- Vậy là Trang và Nó đi mua sắm - Còn Nhii và Myy thì nhắm nhì cafe.Trang thì mua quần áo,Nó thì đi mua trang sức.
- . Nó điiii quanh khu trang sức thì bỗng thấy một chiếc vòng khảm bằng ngọc bích trông rất tinh xảo,vốn là con gái của tập đoàn đá quý nhưng chưa bao giờ nó thấy một chiếc vòng được khảm một cách kỳ lạ đến bắt mắt vậy.Nó quyết định mua
- Tôi lấy cái này - Nó và Hùng đồng thanhhhh
 - ..Ồ...xin lỗi nhưng vòng này duy nhất chỉ có một cái thôi ạ - Cô phục vụ khề nói
 - Xin lỗi nhưng cậu nhường tớ được không - Chiếc vòng này tớ rất thích - Nó cười nhẹ khề đáp,trông nó lúc bấy giờ cứ như đang mê hoặc người ta í,cả cô phục vụ cũng xém ngất trước vẻ đẹp đó,rất tinh xảo.Hùng dơ gần cả phút đến khi nó lay lay tay mới tỉnh và mỉm cười với nó
 - Ô...Cậu cứ lấy điiii không sao mà - Hùng đỏ mặt đáp và cười hì hì
 - Cảm ơn cậu thật tốt - Nó

- Cửa quý khách đây ạ - Cô phục vụ gói lại rồi đưa cho nó,nó gật đầu khẽ cảm ơn và cười nhẹ làm cả Hùng và cô phục vụ xém chút ngất lần nữa (T_T)

.. Sau khi nó đi Hùng vẫn còn ngây ngất,nhưng vài giây sau đó lại chạy đến chỗ nó xin số điện thoại và không quên mời nó cuối tuần này đi cafe và nó gật đầu đồng ý (trùng tiếng sét ái tình của nó ời hìhi)

Zing BlogZing Blog

9. Chương 8 : Chạm Mặt Iii

Tại quán cafe trong trung tâm thương mại (quán tụi hần ngồi í ạ)

Myy và Nhii ngồi tám hết chuyện này đến chuyện khác,2 người cười nói rôm rả làm cho những người ngồi trong quán cafe không khỏi phải ngoái đầu lại nhìn.Bỗng nhiên điện thoại của Myy reo lên,Cô chạy một mạch ra ngoài cửa nghe điện thoại,nhưng vô tình điện thoại của Minh cũng vang lên và anh cũng chạy ra cửa nghe.

“.....” - Giọng một người phụ nữ

” Con biết rồi,mẹ cho con thời gian điiiiiiii ” - Myyy

”” - Giọng một người phụ nữ

” Dạ,quyết định vậy đi,chào mẹ ” - Myy

Myy tắt máy rồi đi vào trong,bỗng nhiên

“....Á.....Ui....đau quá điiii” - Myy

“..A...tôi xin lỗi...cô có sao không vậy” - Minh đỡ nhỏ dậy rồi rít xin lỗi

“Anh bị đui hả...” - Myy quát

“...Cô...cô mới bị đui á,tôi đã xin lỗi rồi còn gì,đi đứng không nhìn à..” Minhh tức

“....Xấu như anh mà tui thêm nhìn à,xí mơ điiii.Sáng sớm gặp gì đâu không á...Tức quá....” - Myy bất bình quát lên,mọi ánh mắt đổ dồn về phía 2 người

“..C...Ca...Cái gì hả,tui như này mà còn xấu thì như nào mới đẹp hả,coi như tôi hiền ,lần này tha cho cô đó,xí..” Minh nói rồi bỏ đi không quên quay lại lè lưỡi vào mặt Myyy rồi “xì” một tiếng,trông như trẻ con.Sau đó Minh cũng không ngờ rằng mình lại như vậy nữa,một cảm xúc len lỏi trong tim,nhưng ngay sau đó lại ùa về hình ảnh một cô gái mà Minh rất yêu cũng rất hận

“....Anhh...grừ.....gặp lại thì chết với tôi.....” - Myy bực dọc bỏ vào trong quán và nhanh chóng quên đi chuyện lúc này và tám chuyện với Nhii tiếp

(Đoán xem chap mới nhé)

10. Chương 9

Minh bước vào chỗ ngồi với khuôn mặt không vui là mấy,ai hỏi có chuyện gì cũng không trả lời.Còn về phần nó thì sau khi đi mua trang sức thì cô tìm Trang và 2 nàng bắt đầu lượn hết hàng này đến hàng khác,mua được biết bao nhiêu là đồ.Vừa đi 2 cô nàng vừa tám chuyện rồi cười đùa rôm rả

” Hôm nay mua nhiều chưa này ” - Trang cười khúc khích

” Uh,nhiều thật,mà Nhii vs Myy không bt đang làm gì í nhỉ ” - Nó

” Chắc là lại tám chuyện nữa rồi chứ gì,nghe của bọn nó mà,hay là bây giờ sang chỗ bọn nó đi ” - Trang

” Okay ”- Nó nói rồi bấm số gọi cho Myy.Gọi xong nó cùng Trang đến chỗ 2 người đó và bộ tứ này lại một lần nữa trở thành trung tâm của cuộc nói chuyện.chúng nó nói chuyện cười đùa rôm rả,vô tư đến nỗi chẳng ai trong 4 cô để ý rằng có người đang nhìn mình.Bỗng nhiên một đám con trai ăn mặc rất model đến bàn nó tính làm quen

” Chào mấy em xinh đẹp,anh làm quen được khôngg hả ” - Tên thứ nhất lên tiếng,không quên vuốt má nó một cái

” CÚTTTTTTTTTTTT ” Nó nghiêng rằng nói,giọng nói như muốn ăn tươi nuốt sống người khác vậy,đôi mắt có pha chút giận dữ làm cho đám thanh niên kia xém chút rùng mình nhưng nhanh chóng lấy lại bình tĩnh

” Làm gì mà căng giữ vậy cô em,xinh thế này kia mà ” - Tên đó lại trên nó,nhưng lần này chỉ nói rồi nhìn nó cười thôi

” Đừng để bọn này nhắc lại lần 2,có biến hay không thì bảo,đồ mặt dày ” - Myy quát

Lần này bên bàn Khánh Hoàng cũng nghe thấy và không khỏi thắc mắc ngoái đầu lại xem.Hoàng khẽ cười và Minh cũng vậy.” Vừa về đã có chuyện rồi,con bé này thật là ” - Hoàng nghĩ thầm . ” Để xem cô tính làm sao đây,còn Thùy Trang sao lại ở đó nhỉ ” - Minh nghĩ

” ...MÀY....mày dám....nói..vậy....hả.. ” - Đám thanh niên bất bình đập bàn đứng lên .Bỗng nhiên

”Chát...Chát.....Chát.....Chát..... ” - Nó tát tên thanh niên kia 4 cái vào mặt,K.Hoàng ngoái đầu lại nhìn,bọn hấn cũng vậy

” Lên ” - Tên thanh niên đó nói ngắn gọn rồi cả bọn xông vào đánh bọn nó,Hùng thấy nó liền định chạy đến giúp nhưng bị Hoàng ngăn lại,đành phải đứng lại.Chưa đầy 3 phút tụi nó đã dẹp xong đám thanh niên kia làm bọn đó phải bỏ chạy và chẳng dám ngoái đầu lại.Mọi người ai cũng ngoái đầu lại nhìn bọn nó như sinh vật lạ.Nó móc điện thoại gọi cho Khánh Hoàng

” Alo...Hai à mình về thôi ” - Nó nói

” Quay đầu một góc 55 độ Rồi sang đây ” - Khánh Hoàng cười tươi rồi cúp máy

” Ó...nhưng....Anh Haiiii..... ” Nó

” Rụp....Tít.Tít.Tít..... ”

11. Chương 10 : Bất Ngờ

Khánh Hoàng tắt máy rồi quay lại nói chuyện với bọn hấn

” Em gái tao gọi,tao về trước đây ” - Khánh Hoàng nói xong liền đứng dậy

” Wee.. từ từ đã ” - Hùng kéo tay Hoàng lại,vừa nói vừa nhìn nó đi về phía bàn của mình

” Cô gái lúc nãy là em mày sao ” - Hùng

” Nó à *chỉ tay về phía Jersey* - Ủ là em tao,mà sao mày hỏi vậy ” - Khánh Hoàng thắc mắc

” ...Ờ....ờ...không sao,tao hỏi chơi thôi à ” - Hùng cười cười

Nó khó chịu quay đành phải quay đầu tìm anh hai như Hoàng đã nói,và lật đật kéo đám bạn tới chỗ anh hai khó ưa này

”Haiiiiiiiii.....Emmmm.....Muónnnnnnn.....Về.....Nhàààààààà..... ” - Nó nhõng nhẽo - mục đích chính và cần véo ông anh thoải mái hơn tí í mà

” Aw...đau thế cơ...mày có thương ông anh này thì cũng phải nhẹ tay một tí chứ ” - Khánh Hoàng vừa nhăn mặt kêu đau nhưng cũng cười trừ

Nãy giờ chỉ có 3 con người im lặng nhất đó chính là Myy và Minh (vì chuyện gì thì biết nhé) còn Hấn nãy giờ đang nhìn nó,rất giống.

“Uầy em gái xinh thế cơ,tao không ngờ mày lại có em gái đây Hoàng ” - Khánh trêu - cái tính thấy gái là mê

” Có mà giấu cơ đấy ” - Đến bây giờ hấn mới mở lời

” Chúng mày không cần biết ” - Khánh Hoàng nói,miệng nở một nụ cười thật tươi,nụ cười mà cậu cứ ngỡ là sẽ làm mất từ ngày mẹ cậu mất

“...Ồi...chúng máy xem kìa,lần đầu tiên tao được xem thằng Hoàng nó cười đây chúng mày ớiiiiiiiiiiii ” - Minh

“...Ồ...thì làm người mà .. ” - Hoàng gãi đầu cười cười

” ...Thôi thôi,bây giờ về đi hai,mai em còn đi học nữa ” - Nó thấy khó chịu nhăn mặt quay lại nói với K.Hoàng

“...Thôi thôi,tao về trước nhé ” - Hoàng

” ... Em về với ” - Nhii và Myy lên tiếng

“....Okay...” - Khánh Hoàng

“....Anh hai chở em về nhanh lênnnnnnn ...” - Trang

“....Tao cũng về trước đây,chúng máy tính tiền đi nhá,bye bye...” - Minh đứng dậy cũng Trang đi về

Chỉ còn lại Khánh,Hùng và Hấn ngồi ngơ ngác trông ngây thơ cực,mỗi người một suy nghĩ.Về đến nhà nó tung cẳng bay lên sofa mà ngồi chễm chệ lên đó,Nhii và Myy cũng vậy,Khánh Hoàng lắc đầu cười nhẹ nhìn chúng nó

“...Anh hai.. - Hùng là bạn anh à ... ” - Nó hỏi,mắt nhắm nghiền

“...Uh....là bạn thân của anh - Em hỏi vậy là sao ... ” - Khánh Hoàng thắc mắc hỏi lại nó

“...À không,buộc miệng hỏi thôi... ” - Nó xua tay

“... Hùng nó thích em đấy nhóc,mới về nước mà đã có chuyện rồi...” - Hoàng xoa đầu nó véo má

“...Aw...thích gì chứ,mới gặp lần đầu thôi í nha...” - Nó xuyết xoa và bấu môi nhìn Hoàng

“....Bọn em phải học trường nào vậy...” - Nhii và Myy lên tiếng

Đúng lúc Trang và Minh vừa về đến nhà và cũng tham gia vào cuộc nói chuyện vừa rồi

“....Chúng lớp với bọn anh...” - Minh nói

“....Nhưng sao lại chung lớp...” - Trang thắc mắc

” Đúng đó ” - Nó Nhii và Myy,Trang đồng thanh

“....THÍCH...” - Hoàng và Minh đồng thanh nói một cách thần nhiên

“....BỐ PHÉP...” - Nó,Trang,Nhi và My đồng thanh

“....Phải làm quây mấy cô mới không quây chứ,mười mấy năm sống với mấy chị là anh thấy mệt rồi đấy nhé,quây quá nên bố mẹ bắt mấy anh làm vậy chứ mấy anh đây chẳng thích chút nào...” - Hoàng và Minh thở dài

“...Thấy mà ghét....” - Đồng thanh nhìn nhau

“....Ngày mai là bắt đầu nhập học nha,trường Paradise School lớp 10A8 á...” - Hoàng nói
Ngày mai đi học,bắt đầu cuộc sống mới,trường mới và một câu chuyện mới

12. Chương 11 : Ngày Của Quá Khứ

5h30 Sáng

Nó thức dậy với khuôn mặt ủ rũ không tả nổi,hôm nay là ngày đầu tiên đi học của nó.

Nó nhớ lúc nhỏ quá,nhớ mẹ,nhớ bố,nhớ tất cả những kỉ niệm lần đầu tiên đi học của nó.Mẹ nó thức dậy từ sớm,bố nó tắt bật chuẩn bị sách vở.Gia đình nó lúc đấy sao hạnh phúc quá,sắp tới Valentine rồi,là ngày sinh nhật nó,cũng là ngày nó sống trong nước mắt.Cái ngày quái ác kia sao nữ cướp đi mẹ của nó,bắt nó sống trong sự hối hận.Nó giận,giận bản thg trong sự thiếu vắng,sự cô đơn của một đứa trẻ thiếu vắng tình thương của mẹ.Nó khóc - Khóc vì hận,vì nhớ,vì đau.Nó hét,nó nói trong nước mắt,ôm tấm ảnh mẹ nó mà la,mà hét.

Khánh Hoàng ở ngoài cửa nên nghe hết,anh cũng tự trách mình vì sao không thể che chở cho đứa em gái của mình chứ.Hoàng gục xuống đất,người làm trông nhà thấy vậy nhưng cũng chẳng ai nói gì,chỉ lặng lẽ cúi đầu thương xót hai anh em.Lúc khóc,anh nghe nó tự than,tự trách bản thân mình anh xé lòng mở cửa chạy vào ôm chầm lấy nó.

” Hai ơi là tại em,tại em nên mẹ mới mất,tại em mà ra cả huhuhu ” - Nó khóc nấc lên từng lời

” Không....không sao mà,hai sẽ che chở cho em,nín đi,khóc lâu xấu gái bây giờ ” - Hoàng vừa dỗ dành,vừa lau nước mắt cho nó

” Hic... hic a..anh ... hic ... e..em ... không .. hic ... khóc nữa đâu ... hic hic ” - Nó nấc không thành lời rồi nín hẳn.Nó bây giờ đã khóc hết nước mắt,khuôn mặt ướt nhoe

” Ngoan ngoan,nghe lời anh đi rửa mặt rồi đi học nha nha,hai sẽ làm cho em hết buồn mà,sẽ không để ai làm tổn thương em nữa đâu ” - Hoàng véo má nó rồi nó cũng đứng lên vào làm VSCN.Hoàng vội vàng làm thay vai trò của một người mẹ và một người anh trai.Cậu soạn sách vở và chuẩn bị quần áo cho nó rồi về phòng chuẩn bị ỉnh

6h15

” Hai ăn đi ” - Nó gọi Hoàng

” Được rồi,hai ăn,nhanh rồi đi học kẻo trễ bây giờ ” - Hoàng vui vẻ nhìn nó rồi hai anh em cũng nhau lên trường

13. Chương 12 : Nhập Học - Khởi Đầu Rắc Rối

Quang cảnh trường Paradise School hôm nay thật náo nhiệt,từng học sinh tiến vào sân trường ngày càng đông,nắng vàng nhạt ngã xuống sân,học sinh trông trang phục váy caro ngắn ngang gối và chiếc áo sơmi trắng ở trong và một chiếc áo vest màu cafe sữa bên ngoài,Mang đậm phong cách hàn quốc,Nam sinh thì quần dài màu xanh và áo trắng có cavat màu caro đỏ đen thắt gọn gàng trên cổ.Một ngôi trường dành cho tầng lớp quý tộc -[Đây là trường do “Bang Chủ” bang Demonwhite xây dựng nên nhằm tuyển chọn thành viên *Nhưng rất ít ai biết chuyện này]-

Paradise School là ngôi trường dành cho các học sinh có gia đình quý tộc trở lên.... Ngôi trường gồm có 3 dãy - Dãy thứ nhất dành cho các học sinh học bổng - Dãy thứ 2 dành cho các học sinh giàu có - Dãy thứ

3 dành cho con nhà quyền thế và giàu có, học giỏi, tài năng *Những ai được học đây này là những nhân vật không nên đụng vào* Phía sau sân là một vườn hoa được trồng toàn là “Hoa Oải Hương” và vô số loại hoa hiếm có - Nhưng lạ ở chỗ là chỉ có 5 người mới được phép vào đây thôi vì đây là do chính tay một người phụ nữ đã trồng và lai giữa các loại hoa với nhau nên hoa ở đây rất hiếm và có loài lên tới cả hàng trăm triệu một loại - Rất nhiều người đã được trông thấy khu vườn nhưng chẳng một ai dám bước chân vào vì điều này là cấm kỵ *Có nhiều gia đình đã đem tiền ra và xin mua lại các loài cây nhưng đều bị từ chối* - Bên trái của trường còn có hồ bơi và vô số các sân vận động thể thao khác nhau - Còn tầng hầm của trường thì bị cấm và duy chỉ có 5 người mới được phép bước chân vào đây thôi - NGÔI TRƯỜNG NÀY THỰC SỰ RẤT BÍ ẨN

..... *Trở về sân trường lúc này nhé*

Bốn chiếc xe BMW đen loáng bóng lần lượt tiến vào trong sân trường. Khánh Hoàng và nó lần lượt xuống xe làm cho đám học sinh nhốn nháo hết cả lên. Học sinh nam thì nhìn nó muốn lác con mắt, nữ sinh thì khen có, chê có vì nó dám đi chung với hot boy của trường. Sau đó là Myy, Trang và Nhii lần lượt bước xuống một lần nữa gây chấn động ngôi trường này. Chiếc váy ngắn làm 4 cô nàng khoe ra đôi chân trắng tấp và trắng không tì vết. Mái tóc màu hung đỏ của nó được duỗi thẳng và thả tự nhiên. Còn 3 người kia cũng vậy, Myy thì búi cao gọn gàng và để mái thưa, Nhii thì hôm nay có vẻ dịu dàng hơn mọi ngày nên cô chọn cách uốn nhẹ đuôi và duỗi thẳng phần trên, Trang thì hôm nay tóc được bấm gãy và được cột bằng sợi chun vén qua một bên. Bốn cô nàng mỗi người một vẻ đẹp.

Ngay sau đó là 4 chiếc siêu xe Lambogrini tiến vào sân trường. Và chủ nhân của chiếc xe đó không ai khác chính là 4 chàng “Hoàng Tử” của trường Paradise School . Dũng - Khánh - Minh - Hùng lần lượt xuống xe và tiến vào bên trong chỗ bọn nó và Khánh Hoàng

“.. Tới sớm quá ha bà chằn ” - Minh lên tiếng trêu ghẹo Myy

“.. Grừ .. gì mà bà chằn hả .. ” - Myy nghiêng răng nhìn Minh, ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống

“.. Úi chà ... không phải bà chằn thì là gì hả, tính tình nóng nảy ” - Minh

“... Thôi 2 người này ” - Trang lên tiếng giải hòa. Sau đó bị Minh cốc vào đầu một cái rõ đau

“.. Aw ... Hai sao đánh em vậy ” - Trang xoa đầu kêu đau

“... Sáng nay ai bảo mày không chịu hai đi học chung mà tự ý lấy xe đi trước là sao hả .. nhớ có chuyện gì rồi sao ” - Minh bực nói rồi véo má Trang một cái

“... Ở .. Tại hai ngủ dậy trễ mà có phải tại em đâu.. Em lớn chứ có phải nhỏ đâu mà sợ gặp chuyện gì hả ” - Trang gân cổ lên cãi

” .. Sợ mấy cô gặp chuyện á - không bao giờ nhé , chỉ sợ số thằng nào không may rồi gặp phải cô lại gặp ông bà sớm í á ” - Hoàng chen vào trò chuyện rồi véo yêu má cô em gái yêu quý của mình một cái

Cả bọn cười đùa rôm rả trông vui thật. Bỗng nhiên Trang và Nó cả hai cùng thấy có 4 ánh mắt nhìn mình không mấy là thiện cảm lắm nên cố tính hôn chụt lên má 2 ông anh yêu quý của mình rồi cùng nhau dắt tay chạy lên phòng thầy hiệu trưởng - Phòng bố nuôi của Khánh Hoàng và bọn nó

14. Chương 13 : Nhập Học - Khởi Đầu Đây Rắc Rối (2)

Sau khi hôn chụt lên má hai ông anh trai yêu quý của mình thì Nó và Trang cũng đã thấy được 4 ánh mắt không gì ghen ghét hơn được nữa và cùng nhau chạy lên phòng hiệu trưởng, Nhii và Myy thấy vậy nên cũng chạy theo tụi nó và không quên véo má yêu 2 ông bạn mình vừa quen được làm cho 4 ánh mắt kia muốn bật nắp não luôn

. Lên đến phòng hiệu trưởng nó nhẹ nhàng mở cửa và chạy vào ôm chầm lấy người đàn ông trung niên kia - Ba nuôi của Khánh Hoàng cũng như của 4 đứa nó vậy. Ông mừng rỡ ôm chầm lấy bọn nó. Tuy chỉ là ba nuôi nhưng ông hết mực yêu thương Khánh Hoàng và bọn nó, xem như con ruột của mình vậy

” Lâu rồi các con không về thăm ta, làm ta và mẹ nuôi các con nhớ muốn chết luôn đây này ” - Ông nói rồi không quên véo chóp mũi cao của Nó một cái rồi ân cần đưa tay ra hiệu cho chúng nó ngồi xuống bộ sofa, rót nước cho chúng nó

” Vâng, cũng lâu lắm rồi ạ, mẹ nuôi khỏe không ba, ba có giữ gìn sức khỏe với cả ăn uống đúng giờ không đấy, hay lại chăm chú vào công việc quá nên quên luôn ạ ” - Nó dịu dàng lạ thường, nở một nụ cười tươi, ân cần hỏi thăm sức khỏe của 2 người nó yêu thương không kém gì bố mẹ ruột của mình. Ba người kia chẳng nói gì, mỗi người một suy nghĩ khác. Chẳng thà nó cứ la, cứ khóc, cứ hét lên, thà là nó lạnh lùng, còn hơn là phải gồng mình lên gánh chịu nỗi đau một mình, ai cũng hiểu tính nó, cứng đầu không chịu chia sẻ cho ai cả. Ba nuôi nó cũng chẳng biết phải làm sao vì ông chẳng dám làm nó khóc, nó khóc ông cũng đau chẳng kém ai. Mỗi một lúc sau nó mới đứng dậy và nói

” Bọn con học lớp nào vậy ba ” - Nó nói như sắp khóc - Đúng, nó sợ, rất sợ quá khứ lại ủa về, sợ phải khóc, sợ, sợ lắm

” 10A8 nhé - Cùng lớp với Khánh Hoàng, Dây thứ 3 nha, con học tốt nha, có gì không hài lòng cứ nói với ta ” - Ông ân cần nói

Nó đứng dậy cùng ba đứa kia rồi chào tạm biệt ba nuôi và đi lên lớp học, lớp nó nằm ở tầng 3 ở cuối dãy. Đến nơi bọn nó gặp một cô cô giáo trẻ còn đang cầm tập giáo án đứng chờ bọn nó. Cô ôn tồn mỉm cười rồi bước vào lớp trước.

” Hôm nay lớp ta có 4 bạn học sinh mới ” - Cô giáo nói rồi nhẹ nhàng mỉm cười

” Các em vào đây ” - Cô cười chỉ tay về phía cửa lớp

15. Chương 14 : Nhập Học - Khởi Đầu Đây Rắc Rối (3)

” Nguyễn Ngọc Bảo My - mình là học sinh mới, mong các bạn giúp đỡ thêm cho ” - My bước vào nở nụ cười thiên thần vào cúi chào cả lớp

” Phan Nguyễn Ling Nhii - học sinh mới - mong các bạn giúp đỡ ” - Nhii nhí nhảnh không kém

” Phan Ngọc Trang Tuyết ” - Nó bước vào

” Nguyễn Trần Thùy Trang ” - Trang lạnh nhạt nói, mắt đảo một vòng quanh lớp

” À ... ” - Bà cô hơi hoảng với độ lạnh lùng của nó - ” À ... hôm nay chúng ta còn có thêm một bạn nữa ... Em vào đây ” - Bà cô chỉ tay về phía cửa lớp. Một cô học sinh với vẻ đẹp mang đậm phong cách Á Đông với mái tóc đen óng ả và đôi mắt nâu đen lấy hút lòng người bước vào

” Chào các bạn - Mình là Nguyễn Khánh Linh - Học sinh mới của lớp - mong các bạn chỉ bảo thêm cho ” - Khánh Linh vừa cười tươi vừa lễ phép chào cô giáo và cả lớp. Các học sinh nam trong lớp thấy bọn nó và Khánh Linh cứ nháo nhào lên. Trong số đó có Hấn là hơi hoảng - Cô em gái tinh nghịch của hấn đã về rồi. Các học sinh nữ thì khen có, ghen tị có, duy chỉ có một học sinh chẳng chọc và được cho là xinh nhất lớp đứng dậy nói

” Hứ, đồ nhà NGHÈO mà làm phách, kiêu căng khó ưa ” - Một hs trong lớp đứng dậy nói, còn cố tình nhấn mạnh từ nữa chứ. Nó chẳng nói gì lạnh nhạt hỏi cô giáo ” Tôi ngồi đâu ” - Nó hỏi mà mắt chẳng thèm nhìn lấy một lần

” À ... Ồ ... My - Minh /// Linh - Hoàng /// Tuyết - Dũng - /// Nhii - Hùng /// Trang - Khánh ” - Bà cô ấp úng vì sợ sự lạnh lùng của nó.

” Ồ nhưng sao các bạn ấy được ngồi với 5 hoàng tử của trường ạ ” - Hạ Băng bất bình đứng dậy nói

” KHÔNG PHẢI VIỆC CỦA CÔ - NGỒI XUỐNG ĐI ” - 5 Chàng hoàng tử đồng thanh nói làm cho lũ mai trên xém chút té ngã — Cái quái gì đang xảy ra vậy,sao các hoàng tử lại bênh vực mấy con nhỏ đó chứ ” Hạ Băng suy nghĩ một hồi rồi ậm ực ngồi xuống,lòng thầm chửi rủa 5 cô nàng của chúng ta

” THôi được rồi ,các em về chỗ đi,Hạ Băng sau này không biết rõ chuyện gì thì đừng ý kiến lung tung nhé ” - Cô giáo nhìn Hạ Băng nói xong rồi lên bàn giáo viên

” Mở sách trang 56, hôm nay chúng ta sẽ kiểm tra bài cũ ... Có ai xung phong không ” - Cô giáo vừa nói ,mắt đảo quanh lớp tìm vài cánh tay xung phong trả bài (Giờ toán nhé)

” Thừa cô ” - Hạ Băng giơ tay ” Chuyện gì vậy Băng,em đã có điểm rồi mà ” - Cô giáo thắc mắc nhìn Băng

” Theo như em được biết thì ai vào lớp này học lực cũng phải xuất sắc trở lên nên em muốn mời 5 bạn mới vào của mình lên làm bài để chúng em được xem tài năng của bạn ấy đến đâu được không ạ ” - Hạ Băng vừa nói vừa cười thầm một phần vì tụi nó là học sinh mới,phần vì bài hôm trước rất khó,giáo viên phải mất gần 2 h đồng hồ để giải nên chắc chắn tụi nó sẽ bí hết.Cô nở nụ cười đắc thắng nhìn bọn nó

” Được rồi - mời 5 bạn mới vào lên bảng giải bài nào ” - Cô giáo vừa cười vừa nhìn xuống chỗ bọn nó,lúc đầu nghe Hạ Băng nói vậy làm cô hơi hoảng như về sau cổ nghĩ cũng đúng và gọi chúng nó.Bọn nó chẳng nói gì bước lên bảng giải bài.Lúc đầu có hơi hoảng vì lời đề nghị của Băng hưng bọn nó mau lấy lại bình tĩnh để lên bảng phần vì muốn vạch mặt cô ta,phần vì lâu rồi chưa tham gia vào chuyện học hành.

Tụi nó lên bảng làm bài,cả lớp háo hức ngồi xem màn kịch này và sau 5’ cả lớp và cả cô giáo trẻ kia mắt chữ A mồm chữ O nhìn bọn nó. 5’ ư,không thể tin được,giải bài toán này trong vòng 5’ chỉ có thể là thiên tài,cô giáo trẻ kia muốn giải bài toán này phải mất gần 2h đồng hồ mà bọn nó chỉ cần giải trong vòng 5’ thì quá là xuất sắc rồi.Hạ Băng bị bọn nó ột ánh nhìn rất ư là thiện cảm í

” Bọn tôi ra ngoài một chút,tiết 3 sẽ vào lại ” - Nó lạnh lùng xách cặp cùng 5 đứa kia ra ngoài.Ra vườn hoa í

16. Chương 15 : Nhập Học - Khởi Đầu Đầy Rắc Rối (4)

Sau khi rời khỏi lớp,4 người con gái kia vào bar,còn nó tgi ra sau vườn hoa.Hoàng thấy vậy,liền trốn tiết theo nó,sau đó thì Hấn cũng vậy luôn

Ra đến vườn hoa,nó nhẹ nhàng lướt đôi tay thon dài lên một cái bảng số dài 24 ô,nó lướt qua các ô chữ và cái bảng hiện lên dòng chữ chứng tỏ mật khẩu nhập vào là chính xác.Cánh cửa từ từ mở ra,nó bước vào và bấm mật khẩu đóng cửa lại.Hoàng liền đi theo nó,cũng bấm mật khẩu và Hấn vô tình thấy được và cũng mở cổng vào theo.Một sự nghi ngờ hiện lên trên khuôn mặt của hấn - Họ chính là 1 trong 5 người đó sao

Vào đến nơi,nó vui vì vườn hoa vẫn còn nguyên,vừa đi vừa hít thở không khí,thơm thật.Chắc ba nuôi chăm sóc kỹ lắm đây.Vườn hoa này do mẹ nó trông khi còn sống,bà đã tận tụy chăm sóc.Các loài ở đây do một tay bà lai giống với nhau cả.

Hoàng đi theo nó nãy giờ.Nhìn theo từng cử chỉ của nó,cậu đau lòng lắm.Dừng đi theo,cậu biết chứ.Nhưng cậu cũng mặc kệ hấn chỉ biết đứng nhìn quan sát nó từ xa thôi.

Hấn đi theo nãy giờ hết thắc mắc này đến thắc mắc khác. Hai anh em họ thật sự là ai,tại sao lại vào đây được.Chẳng lẽ họ là một trong 5 người đã có công xây trường này sao,Nó là người đứng đầu thế giới đêm đó sao.Người con gái đẹp mộng mơ tựa thiên thần kia lại là bang chủ Demonwhite - Bang đứng đầu thế giới đêm - Bang chủ là “Jersey Máu Lạnh ” người nắm trong tay đầy quyền lực đây sao.Hàng vạn câu hỏi đặt lên trong đầu Hấn.Bỗng Khánh Hoàng đập nhẹ vào vai Hấn làm Hấn giật mình ,Hoàng đưa ngón tay lên môi ra hiệu im lặng ” Cô ấy làm sao thế - Mà sao mày lại đi theo nó ” - Hấn thì thầm vào tai Hoàng ” Uh - Tí tao nói ày nghe - giờ thì im lặng ” - Hoàng thì thầm vào tai Hấn

Dừng chân ở một gốc cây - Gần đó có một vài khóm cây Oải Hương - Loài hoa mẹ nó và nó rất thích.Nó đưa tay mân mê từng khóm hoa - Và rồi ... Một giọt Hai giọt Nó lại không kìm lòng được nữa ... Nó

đã tự tạo ình một vỏ bọc lạnh lùng bên ngoài một cách hoàn hảo nhưng rồi tự nhận ra rằng mình bị tổn thương quá nhiều Mùi hương thoang thoảng của loài Oải Hương ấy cứ bay bay khắp người nó như đôi bàn tay của một người mẹ đang vỗ về con gái mình - Từng làn gió nhẹ lùa vào mái tóc như một người mẹ đang vuốt ve con mình vậy - Ngắt một cành Oải Hương,nó nhẹ nhàng ngửi mùi thơm của loài hoa ấy,nó thấy ấm áp lắm,như đang ở gần mẹ của nó vậy - Nó khóc nức từng hồi.. ” Mẹ ơi ... Là tại con mẹ ơi ... Con nhớ mẹ lắm ... Mẹ đã hứa sẽ cùng con chăm sóc khóm cây này mà mẹ ... sao mẹ lại không giữ lời ... là tại Jersey không ngoan ... nên mẹ mới bỏ Jersey phải không mẹ Là tại Jersey hết phải không mẹ Mẹ nói đi Jersey phải làm sao hả mẹ ” - Nó vừa khóc vừa trách mình,khóc nhiều đến nỗi,nó thiếp đi bên gốc cây lúc nào không hay

Hoàng và Hấn đã nghe hết những lời của nó nói - Nghe rõ nữa là khác.Nghe em gái mình khóc như vậy,người làm anh như cậu sao thấu nỗi.Hấn nghe cũng hiểu được 40% câu chuyện rồi. ” Mẹ ơi ... Con phải làm sao cho Jersey hiểu là bên cạnh nó còn có bố và con nữa đây mẹ ... Làm sao cho nó hiểu con sẽ che chở và bảo vệ cho nó đây mẹ ... Con vô dụng lắm không mẹ ” - Hoàng nghĩ

” Tao đi trước ” - Hoàng đứng dậy chực nước mắt tuôn trào,cổ không cho Hấn thấy rồi vội vã chạy đi.Hấn từ từ tiến đến chỗ nó,cởi áo khoát,trùm lên vai nó,rồi nhẹ nhàng ôm nó vào lòng.Tại khu vườn,Hấn và Nó cùng chìm vào giấc ngủ - Hấn không ngủ,chỉ là cảm nhận hơi ấm của nó mà thôi

17. Chương 15 : Nhập Học - Khởi Đầu Đầy Rắc Rối (4)

Sau khi rời khỏi lớp,4 người con gái kia vào bar,còn nó thì ra sau vườn hoa.Hoàng thấy vậy,liền trốn tiết theo nó,sau đó thì Hấn cũng vậy luôn

Ra đến vườn hoa,nó nhẹ nhàng lướt đôi tay thon dài lên một cái bảng số dài 24 ô,nó lướt qua các ô chữ và cái bảng hiện lên dòng chữ chứng tỏ mật khẩu nhập vào là chính xác.Cánh cửa từ từ mở ra,nó bước vào và bấm mật khẩu đóng cửa lại.Hoàng liền đi theo nó,cũng bấm mật khẩu và Hấn vô tình thấy được và cũng mở cổng vào theo.Một sự nghi ngờ hiện lên trên khuôn mặt của hấn - Họ chính là 1 trong 5 người đó sao

Vào đến nơi,nó vui vì vườn hoa vẫn còn nguyên,vừa đi vừa hít thở không khí,thơm thật.Chắc ba nuôi chăm sóc kỹ lắm đây.Vườn hoa này do mẹ nó trồng khi còn sống,bà đã tận tụy chăm sóc.Các loài ở đây do một tay bà lai giống với nhau cả.

Hoàng đi theo nó này giờ.Nhìn theo từng cử chỉ của nó,cậu đau lòng lắm.Dừng đi theo,cậu biết chứ.Nhưng cậu cũng mặc kệ hấn chỉ biết đứng nhìn quan sát nó từ xa thôi.

Hấn đi theo này giờ hết thắc mắc này đến thắc mắc khác. Hai anh em họ thật sự là ai,tại sao lại vào đây được.Chẳng lẽ họ là một trong 5 người đã có công xây trường này sao,Nó là người đứng đầu thế giới đêm đó sao.Người con gái đẹp mỏng manh tựa thiên thần kia lại là bang chủ Demonwhite - Bang đứng đầu thế giới đêm - Bang chủ là “Jersey Máu Lạnh ” người nắm trong tay đầy quyền lực đây sao.Hàng vạn câu hỏi đặt lên trong đầu Hấn.Bỗng Khánh Hoàng đập nhẹ vào vai Hấn làm Hấn giật mình ,Hoàng đưa ngón tay lên môi ra hiệu im lặng ” Cô ấy làm sao thế - Mà sao mày lại đi theo nó ” - Hấn thì thầm vào tai Hoàng ” Uh - Tí tao nói ày nghe - giờ thì im lặng ” - Hoàng thì thầm vào tai Hấn

Dừng chân ở một gốc cây - Gần đó có một vài khóm cây Oải Hương - Loài hoa mẹ nó và nó rất thích.Nó đưa tay mân mê từng khóm hoa - Và rồi ... Một giọt ... Hai giọt Nó lại không kim lòng được nữa ... Nó đã tự tạo ình một vỏ bọc lạnh lùng bên ngoài một cách hoàn hảo nhưng rồi tự nhận ra rằng mình bị tổn thương quá nhiều Mùi hương thoang thoảng của loài Oải Hương ấy cứ bay bay khắp người nó như đôi bàn tay của một người mẹ đang vỗ về con gái mình - Từng làn gió nhẹ lùa vào mái tóc như một người mẹ đang vuốt ve con mình vậy - Ngắt một cành Oải Hương,nó nhẹ nhàng ngửi mùi thơm của loài hoa ấy,nó thấy ấm áp lắm,như đang ở gần mẹ của nó vậy - Nó khóc nức từng hồi.. ” Mẹ ơi ... Là tại con mẹ ơi ... Con nhớ mẹ lắm ... Mẹ đã hứa sẽ cùng con chăm sóc khóm cây này mà mẹ ... sao mẹ lại không giữ lời ... là tại Jersey không ngoan ... nên mẹ mới bỏ Jersey phải không mẹ Là tại Jersey hết phải không mẹ Mẹ nói đi

Jersey phải làm sao hả mẹ ” - Nó vừa khóc vừa trách mình, khóc nhiều đến nỗi, nó thiếp đi bên gốc cây lúc nào không hay

Hoàng và Hấn đã nghe hết những lời của nó nói - Nghe rõ nữa là khác. Nghe em gái mình khóc như vậy, người làm anh như cậu sao thấu nỗi. Hấn nghe cũng hiểu được 40% câu chuyện rồi. ” Mẹ ơi ... Con phải làm sao cho Jersey hiểu là bên cạnh nó còn có bố và con nữa đây mẹ ... Làm sao cho nó hiểu con sẽ che chở và bảo vệ cho nó đây mẹ ... Con vô dụng lắm không mẹ ” - Hoàng nghĩ

” Tao đi trước ” - Hoàng đứng dậy chực nước mắt tuôn trào, cổ không cho Hấn thấy rồi vội vã chạy đi. Hấn từ từ tiến đến chỗ nó, cởi áo khoát, trùm lên vai nó, rồi nhẹ nhàng ôm nó vào lòng. Tại khu vườn, Hấn và Nó cùng chìm vào giấc ngủ - Hấn không ngủ, chỉ là cảm nhận hơi ấm của nó mà thôi

18. Chương 16 : Vườn Hoa Của Trường Paradise School

Tận bây giờ, hấn mới có thể nhìn lên khuôn mặt của nó. Làm da trắng hồng và mềm mịn như sữa, đôi gò má ửng hồng tự nhiên, chóp mũi cao và thẳng tắp, đôi môi đỏ như quả cherry vừa chín mọng - Tất cả tạo nên một khuôn mặt không đến mức tinh xảo - Đẹp như điêu khắc ... Hấn nhìn nó không chớp mắt - Đẹp đến độ hoàn hảo.

” Nhìn tôi tới bao giờ nữa hả ” - Nó mở mắt bất ngờ làm Hấn giật cả mình. Khuôn mặt Hấn đỏ vì thẹn, nó cũng vậy. Cả hai nhanh chóng lấy lại phong thái lạnh lùng như mọi hôm, rời khỏi cái gối ấm áp kia (thật lòng thì không muốn vì nó rất ấm và an toàn) . Bây giờ mới để ý, body của hấn chẳng khác gì siêu mẫu nam trong giới showbiz, bắp tay rắn chắc nhờ mặt áo ngắn tay nên đường cong của cơ thịt được hiện rõ, hấn đã cởi 2 cúc áo đầu nên có thể nhìn thấy cơ bên trong luôn, làn da hơi nâu nâu màu đồng, cũng sáu múi chứ chả ít - để có thân hình như này chắc phải tập luyện vất vả lắm. Còn khuôn mặt thì đẹp ôi thôi rồi, thảo nào gái trong trường cứ đem tim mình dâng cho hấn. Mãi ngắm thân hình của hấn kèm)oia khuôn mặt điển trai kia - Tim đập rất nhanh và khuôn mặt đỏ bừng thấy rõ ” Đây - Sắp hết tiết 2 rồi mà cũng gần đến giờ ra chơi rồi đây, em ăn gì chưa, hay xuống căn tin nhé, hôm nay anh bao ” - Hấn hươ tay trước mặt nó rồi lấy tay xoa bụng và cười tươi rủ nó đi ăn ... ” À ... ờ tôi cũng đói rồi, đi ăn đi ” - Nó hơi sững nhưng rồi cũng cười đáp lại KHOAN ĐÃ - ĐÂY LÀ VƯỜN HOA CỦA MẸ NÓ MÀ ” Sao anh vào đây được ” - Nó nhún mày hỏi hấn, đây đường đường là vườn cấm mà, hấn là ai sao lại vào đây cơ chứ ... ” À ... Hoàng nó theo em rồi anh cubgx vậy nên lúc nó mở cửa anh cũng lên vào đây nên ” - Hấn vừa nói vừa gỡ đầu cười trừ và bị nó cắt ngang ... ” Hai đầu rồi ” - Nó lạnh lùng hỏi ... ” À ... Hoàng nó lên lớp rồi - Mà em quen Khánh Linh à ” - Hấn hỏi ... ” Em gái anh sao - Uh tôi có quen nó ” - Nó liềm nhẹ môi dưới ” À ... Em gái anh ... Thôi ra khỏi đây rồi tính ” - Hấn đề nghị vì cái bụng hấn đang phản đối kịch liệt kia ... ” Okay ” - Nó nói rồi nháy mắt tinh nghịch làm hấn đơ vài giây Rồi hấn khoát áo vào rồi cùng nó ra ngoài căn tin ăn sáng ... Làm gì thì làm ... lo cho cái bao tử trước đã chứ hì hì

. P/S : Ellie xin lỗi vì đã bỏ fic 2 hôm nay nên để chuộc lỗi ,Khuya nay Elliesẽ đăng bù và mong mọi người đừng bỏ truyện nha :((Đón đọc và ment ý kiến của mấy bạn phía dưới nha Ellie sẽ khắc phục ạ

THÂN ÁI

19. Chương 17 : Hot Girls Chảnh Chọc

TẠI CĂN TIN TRƯỜNG

” Em ăn gì để anh kêu - Nhiều món ngon lắm ý ” - Hấn cười tươi nhìn nó, chẳng hiểu sao hấn luôn thấy vui khi ở bên cạnh nó như vậy

” 1 Sushi - 1 kimbap - 1 mỳ ý - 1 sườn cay - 1 nước ép và trà sữa ” - Nó chẳng đoán hoài gì đến menu mà gọi thẳng.Hắn ừ một cái rồi chạy vào trong lấy thức ăn,chưa đến giờ ra chơi nên căn tin vắng - mua nhanh.Sau khi mua xong phần nó và phần cho hắn rồi thì hắn nhanh chóng chạy ra bàn vì không để người đẹp chờ lâu.Hai người vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ,lâu lâu hắn còn ghẹo nó làm nó tức xì khói rồi lại vội vã xin lỗi - Trông rất vui

” Tùng ... Tùng Tùng ” - Tiếng trò bgs báo hiệu giờ ra chơi đã đến,tập thể lớp 10A8 đang vui mừng cất cặp sách rồi kéo nhau xuống căn tin.Bọn nó vừa về đến lớp thì ra chơi luôn nên bọn hắn rủ bọn nó xuống căn tin thì gặp Nó và Hắn đang ngồi nói chuyện.Khánh và Trang nhí nhảnh đi tới định chọc ghẹo 2 người kia vì tội ăn mà không rủ

” Ô chu choa mẹ ơi,răng mà choáng ghê ri hè ” - Trang nhí nhảnh giả giọng Huế trên 2 người họ.Làm nó phun nước ra ngoài hết

” Ashiii ... Em không cần phải thử sự nhanh nhẹn của anh đâu nha ” - Hắn nhăn mặt vì bị trà sữa bắn hết vào người,cười như méo

” A a a ... Tôi xin lỗi ... xin lỗi ” - Nó lấy khăn giấy lau cho Hắn rồi riu rít xin lỗi.Và rồi hành động đó vô tình lọt vào mắt Hùng,tuy anh không thích nhưng cũng cười cười rồi trên ghệ nó và hắn góp vui.Có 5 ánh mắt nhìn bọn nó không mấy là thiện cảm,ganh ghét và đồ kỵ hiện rõ trong ánh mắt đó Rắc rối - Nảy sinh (mời các bạn đón xem chap tiếp theo)

CHAP 18 : KHỞI ĐỘNG ÂM MƯU

20. Chương 17 : Hot Girls Chảnh Chọc

TẠI CĂN TIN TRƯỜNG

” Em ăn gì để anh kêu - Nhiều món ngon lắm ý ” - Hắn cười tươi nhìn nó,chẳng hiểu sao hắn luôn thấy vui khi ở bên cạnh nó như vậy

” 1 Sushi - 1 kimbap - 1 mỳ ý - 1 sườn cay - 1 nước ép và trà sữa ” - Nó chẳng đoán hoài gì đến menu mà gọi thẳng.Hắn ừ một cái rồi chạy vào trong lấy thức ăn,chưa đến giờ ra chơi nên căn tin vắng - mua nhanh.Sau khi mua xong phần nó và phần cho hắn rồi thì hắn nhanh chóng chạy ra bàn vì không để người đẹp chờ lâu.Hai người vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ,lâu lâu hắn còn ghẹo nó làm nó tức xì khói rồi lại vội vã xin lỗi - Trông rất vui

” Tùng ... Tùng Tùng ” - Tiếng trò bgs báo hiệu giờ ra chơi đã đến,tập thể lớp 10A8 đang vui mừng cất cặp sách rồi kéo nhau xuống căn tin.Bọn nó vừa về đến lớp thì ra chơi luôn nên bọn hắn rủ bọn nó xuống căn tin thì gặp Nó và Hắn đang ngồi nói chuyện.Khánh và Trang nhí nhảnh đi tới định chọc ghẹo 2 người kia vì tội ăn mà không rủ

” Ô chu choa mẹ ơi,răng mà choáng ghê ri hè ” - Trang nhí nhảnh giả giọng Huế trên 2 người họ.Làm nó phun nước ra ngoài hết

” Ashiii ... Em không cần phải thử sự nhanh nhẹn của anh đâu nha ” - Hắn nhăn mặt vì bị trà sữa bắn hết vào người,cười như méo

” A a a ... Tôi xin lỗi ... xin lỗi ” - Nó lấy khăn giấy lau cho Hắn rồi riu rít xin lỗi.Và rồi hành động đó vô tình lọt vào mắt Hùng,tuy anh không thích nhưng cũng cười cười rồi trên ghệ nó và hắn góp vui.Có 5 ánh mắt nhìn bọn nó không mấy là thiện cảm,ganh ghét và đồ kỵ hiện rõ trong ánh mắt đó Rắc rối - Nảy sinh (mời các bạn đón xem chap tiếp theo)

CHAP 18 : KHỞI ĐỘNG ÂM MƯU

21. Chương 18 : Khởi Động Âm Mưu I

Dưới căn tin, bọn nó và bọn hần trở thành trung tâm của sự chú ý. Bỗng từ xa 5 cô gái chạy đến bàn tụi nó và tụi hần. Một nhỏ ỏng ẹo mặt đầy son phấn, tay cầm khay thức ăn nói " Xin lỗi nhưng mấy bạn ình ngồi ở đây được không, ở đây hết chỗ rồi " - À ta ỏng ẹo vừa nói vừa cố ý sà vào người Khánh Hoàng làm nó và Khánh Linh thấy chướng mắt (Linh thì chả hiểu tại sao lại như vậy) " Cô nghĩ ở đây còn chỗ chắc " - Nó khó chịu nhăn mặt nói, tay cầm cốc nước uống luôn một ngụm " Ồ ... " - À ta tiếp tục ỏng ẹo rồi quay sang nói với Khánh Hoàng " Anh Hoàng ... Cho em ngồi cùng được không ạ ... Tụi em hết chỗ rồi *Quay sang 4 ả kia* đứng hông " - À ta ỏng ẹo rồi ngồi luôn lên đùi Hần làm Nó chướng còn thêm chướng hơn. Khánh Linh đập bàn đứng dậy " Anh hai đuổi 5 con nhỏ ỏng a ỏng ẹo này đi đi, chướng mắt lắm rồi đây ... " - Linh nãy giờ lên tiếng ... " Nghe thấy gì chưa, nghe rồi thì biến điiii " - Hần lên tiếng, 5 ả ta ầm ỨC BỎ ĐI " CÁI GÌ - EM GÁI MÀY HẢ DỪNGGGGGGGG " - Hùng, Minh, Khánh và Hoàng đồng thanh ... " Thì sao hả " - Hần vẫn bình thản đáp lại ... " Ủầy .. Em gái xinh quá cơ ... Vậy mà chẳng chịu giới thiệu " - Khánh và Minh hòa theo *Tật mê gái không bao giờ bỏ* ... " Bỏ chuyện đó qua bên đi ... Về đây làm gì " - Hần quay sang hỏi Linh ... " Hai này kỳ ... em nhớ hai về thăm hai không được hả " - Linh chu môi ôm cằm lấy Hần hôm chọt lên má Hần một cái. Vì sống ở nước ngoài lâu nên chuyện đó quá là bình thường " Ashiiii ... Đối xử với hai bình thường được rồi Bố mẹ không nói gì sao Qua đây quây chứ nhớ nhưng gì thằng này " - Hần vừa nói vừa đẩy Linh ra ngoài. Nhưng cô vẫn bướng bỉnh ôm cằm lấy Hần làm nó có chút khó chịu, tuy họ là anh em nhưng Nó vẫn thấy không thích chút nào ...

" Anh hai kỳ cục quá à ... Không thèm nữa " - Linh đổi yêu chu mồm quay sang chỗ khác ... " Nè ... Hai xin lỗi " - Hần bó tay với đứa em gái bướng bỉnh này rồi ... " Hứ ... Hai cho em dọn qua nhà Hai ở điiii ... Rồi em tha cho " - Linh cười hiền ... " Axxx ... Sao cũng được Nhớ là không quây được rồi " - Hần cười như không cười " Thôi bó tay anh em nhà này luôn " - Khánh lắc đầu giả vờ chán nản " Sax ... Liên quan gì anh " - Trang cốc đầu Khánh một cái ... " Au Này em không biết đau à " - Khánh nhăn mặt vờ kêu đau rồi véo má Trang " Thân quá ha ... quen nhau khi nào vậy " - Hùng cười tươi hỏi khéo ... " Có đau chứ " - Trang chu môi đáng yêu " Ha ha ha " - Cả bọn cười khanh khách làm Trang và Khánh đỏ mặt CUỘC NÓI CHUYỆN RÔM RÃ Kéo dài đến hết giờ ra chơi, cả đám vui vẻ trở về lớp, riêng nó thì nói với Khánh Hoàng là vào vườn hoa ... Hần thì mất tích ở đâu luôn ... Chắc là đi theo nó

22. Chương 19 : Khởi Động Âm Mưu Ii

Sau khi ra vườn hoa, Nó men theo lối vào chỗ gốc cây bên cạnh mấy khóm Hoa Oải Hương kia .. Nó leo lên cây và ngã người nằm lên trên đó ... 1 tay gối đầu, tay còn lại vất lên trán, mắt nhắm nghiền. Hần đi theo nó nãy giờ. Nấp sau lùm cây bên đó quan sát nó nãy giờ ... Chẳng hiểu sao Hần lại thích đi theo và nhìn dáng người nhỏ nhắn của nó từ phía sau, luôn muốn dõi theo từng bước chân nó ... Một tình cảm nhỏ nhoi vừa dần hiện lên trong tim Hần - Nó có một chỗ đứng rất quan trọng ...

Bây giờ, nó đang ngủ. Hần vẫn đứng đó, nhìn dáng người nhỏ nhắn kia đang chìm vào giấc ngủ. Nó cảm nhận được Hần đang ở đây, đang theo dõi từng bước chân của nó. Hần thực sự muốn gì chứ? Sao lại đi theo nó? Lại còn có thể vào đây được nữa? Theo dõi nó sao? Hừ nhẹ một cái, nó chẳng quan tâm là mấy. Mỗi khi ở đây, nó như được hạnh phúc vì cảm giác gần mẹ ở đây - Mỗi khi buồn, ra đây giúp nó thoải mái hơn - Mùi thơm của hoa Oải Hương nhẹ nhàng mà dễ chịu làm sao, cái loài hoa ấy mẹ nó rất thích và nó cũng vậy. Ngồi đây và nhảy xuống đất. Đúng lúc Hần vừa ra khỏi lùm cây và - Chạm Mặt

Ở TRÊN LỚP

Vào lớp không thấy nó, Hoàng hơi thất vọng, Hùng thì chbs nản gục đầu xuống bàn. Hùng thích nó mà sao nó không hiểu chứ.

Bên bàn của Trang và Khánh, có lẽ hai người này rất hợp nhau nên nói chuyện rất vui với nhau. Hai người cứ loay hoay, người này chọc người kia, bên này trêu bên nọ rất vui vẻ làm 5 người con gái phía trên không

mấy là vui lắm

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT

- Vũ Hạ Băng : Gia đình là giám đốc công ty thuộc chi nhánh nhỏ của tập đoàn nhà nó.Kiều kỳ và ngạo mạn.Thích Hấn nên chắc chắn sẽ không từ một thủ đoạn nào nếu người đó dám lại gần Hấn trong trường
- Đoàn Ngọc An Nhiên : Gia đình là công ty Đoàn Ngọc thuộc chi nhánh nhà Trang.Chảnh chọe và khinh người.Thích Khánh.hay giở thủ đoạn
- Du Tiểu Hân : Gia đình là công ty tài chính thuộc chi nhánh nhà M. Chảnh và kiêu căng.Thích Minh.Là loại người nham hiểm
- Trần Thảo Vy : Ct thuộc chi nhánh nhà Hấn.Chảnh và Khinh người.Thích Hoàng.
- Vũ Hồng Ngọc : Cty thuộc chi nhánh nhà Nhii.Chảnh và kiêu.Thích Hùng

CẢ 5 NGƯỜI ĐỀU LÀ HOT GIRL CỦA TRƯỜNG,ĐẸP NHỜ SON PHẤN VÀ THẨM MỸ - RẤT RANH MA VÀ NHAM HIỂM - KHÔNG BAO GIỜ CHỪA MỘTTHỦ ĐOẠN NÀO VỚI BẤT KỲ AI DÁM ĐỘNG VÀO 5 HOÀNG TỬ CỬUÓTRƯỜNG

23. Chương 20 : Khởi Động Âm Mưu Iii

Nó cũng Hấn trở về lớp học,chẳng xem giáo viên ra gì,cả hai bước về chỗ ngồi - Hấn thần nhiên gác chân lên bàn lấy Ipas ra lướt Facebook,còn nó lấy điện thoại đeo phone nghe nhạc .Khánh Linh và Khánh Hoàng cô lẽ khá phức tạp trong vụ bắt chuyện nên cả 2 hình như khó nói lắm thì phải - Hoàng thì vẫn bình thường ,nhưng Linh thì cứ muốn nói chuyện nhưng hơi e ấp.Cô nàng bỗng nghĩ ra một cách.Quay sang chỗ Hấn,Linh khẽ nói " Anh Haiiiiiiiiiiiiiiiiiiiii " - Linh phồng má lay nhẹ tay Hấn " Gì đấy ... Đang trong giờ học ấy nhá " - Hấn nói ... mắt vẫn không rời màn hình iPas ... " Dối chỗ cho em một tí được không haiii " - Linh thào vào tai Hấn,Tuy không thích nhưng vẫn phải chiều lòng cô em gái bướng bỉnh này.Hấn xách cặp đứng lên qua cổ Linh ngồi.Còn Linh thì nhanh chóng bay sang chỗ Nó ngồi.Nó lúc này đã tháo phone và quay sang hỏi Linh ... " Mà thích ông Hoàng phải không " - Nó bất ngờ hỏi câu làm Linh xém chút bật ngửa ra sau vì choáng (ns đúng quá mừ) " Ồ ... bạn bè cùng lớp thôi mà ... hìhì " - Linh xua tay gãi đầu phủ nhận ... " Haizzzz ... Thì bạn bè Làm gì nhìn ổng muốn rớt mắt luôn vậy,mà lúc này mà với đám kia đi đâu đấy... " - Nó trên Linh rồi hỏi chuyện đi bar ... " Bọn tao vào bar Nila vs Vegas ... Đạo này mình đi vắng nên bang hơi rớt,thằng Kun nó lo hết mọi chuyện vất vả lắm " - Linh vừa nói vừa thở dài ... " Còn gì nữa không,bữa khác tao ghé,mà bar ổn chứ " - Nó lướt iPhone ,mắt không rời màn hình ... " Không ổn là mấy,dạo này người của Ryling hay gây sự với bang mình ... tụi nó muốn khiêu chiến ... " - Linh kể rõ mọi thông tin mình nghe được,Nó nhún mày hỏi tiếp " Uh - Hôm nào tao sang đó rồi mình bàn tiếp ... Bang vs Bar bị tổn thất gì nhiều không " - Nó nói,tay vẫn lướt iPhone ... " Tổn thất không đáng kể nhưng tình hình cho thấy không ổn là mấy ... Ryling thường xuyên kéo qua gây sự với bang và bar nên chắc mình phải ra tay thôi " - Linh " Cuối tuần sang bar,bàn kế hoạch tác chiến " - Nó lạnh lùng,nhắc đến bang và bar thì nó càng bức,mới đi có vài tháng là đã xảy ra chuyện,lần này xem ra có người đứng sau vụ này...Nó sẽ tìm hiểu rõ mọi chuyện

Tại bàn của Hấn và Hoàng

" Mà sao vậy,sáng nay trốn tiết hơi bị nhiều nhá,hành Khánh Linh chép bài ày một nghỉ " - Hoàng đang làm việc ở công ty bằng laptop,bàn tay gõ phím cạch cạch ... " Em gái tao viết bài hộ tao là chuyện thường,mà nó ở không làm gì,viết bài chờ đỡ tốn thì giờ,làm gì hôm nay mà cần hết vậy " - Hấn đáp ... " Sáng giờ theo em gái tao suốt nha ... có ý đồ gì khôngvớ " - Hoàng nhìn Hấn hỏi một lúc sau lại quya mặt vào màn hình tiếp tục công việc ... " Uh - Tao thích em gái mày " - Hấn thần nhiên đáp,khiến Hoàng đang bình thường lại xém chút té ngửa vì câu nói của hấn ... " Mà đừng có mà đùa giỡn tìn cảm với nó " - Hoàng tỏ vẻ không

thích, đơn giản vì cậu không muốn nó bị tổn thương ... ” Mày không tin tao, tao sẽ bảo vệ cô ấy, sẽ không làm cô ấy tổn thương ... Cho tao cơ hội được không, tao biết mày muốn bảo vệ em gái mày, nhưng chẳng lẽ chơi với nhau lâu vậy mày lại không hiểu tao ” - Hấn đáp, mắt nhìn thẳng vào Hoàng ... ” Còn Lyna ... Mày đảm bảo đã quên cô ta chứ ” - Hoàng gọi cho hấn nhớ ” Người con gái mày yêu thương sẽ không tổn thương nó chứ, nếu cô ta quay về thì sao ” - Hoàng. Hấn nghe xong cái tên đó, người con gái hấn yêu vì tiền mà rời xa hấn, vậy lấy cớ gì hấn lại phải yêu cô ta chứ. Cô ta đã đóng băng trái tim Hấn, làm hấn gaàn như suy sụp, hà cớ gì hấn lại nghĩ cho cô ta ... ” Dừng à ... Chưa quên người cũ thì đừng bao giờ yêu người mới, vì họ vô tội, hà cớ gì mày bắt người mới làm hình bóng của người cũ ... Quên cô ta rồi hãy đến với Nó ” - Hoàng

24. Chương 21 : Khởi Động Âm Mưu Iv

Hấn ngồi suy nghĩ này giờ - Hoàng thì chú tâm vào làm việc, đôi tay thoăn thoắt gõ phím “cạch...cạch”

Suy nghĩ một lát, hấn thấy Hoàng nói đúng mà, dù sao cũng là anh em ruột, để đứa em của mình tổn thương, chẳng ai thấy vui - Cũng như hấn vậy thôi ... Ai mà làm Khánh Linh tổn thương thì Hấn có để yên cho tên đó hay không ... Huống gì là bạn thân thì phải làm sao Suy nghĩ một lát hấn lại quay sang nhìn nó .. Nói chuyện với Linh tự nhiên làm sao ... Hình như nó thích cười lắm thì phải, nụ cười ấy sẽ như thế nào nếu hấn tỏ tình đây, còn chuyện Lyna nữa, cô ấy về thì phải làm sao ... Chẳng phải sẽ làm tổn thương nhau sao ... Đúng thật, bây giờ hấn vẫn không thể phủ nhận, hấn vẫn còn tình cảm với Lyna, nhưng cô ta vì tiền mà bỏ hấn, vì tiền mà rời xa hấn ... Người con gái ấy đã bóp nghẹn tim hấn rồi ...

Bên bàn của Hùng và Nhii Hùng thì giờ nào cũng nhìn nó, có lẽ cậu yêu nó mất rồi. Nhii thì ngoài mặt vẫn bình thản lạnh lùng ... Nhưng còn trong lòng thì đôi chút khó chịu Bỗng nhiên ... ” Nhii này ... Tuyệt hay cười không ” - Húng hỏi nhỏ, mắt vẫn nhìn về phía nó ... ” Không thường xuyên Chỉ cười với vài người thân thôi ” - Nhii trả lời Hùng, mắt vẫn dán mắt vào cuốn tiểu thuyết trên tay ... ” Uh .. Tớ thích cô ấy ” - Hùng nói , mắt nhìn thẳng vào Nhii ... ” Rầm “- Cuốn sách trên tay rơi xuống chân ” Cậu làm sao vậy ... Nhii ơi ” - Hùng thấy vậy liền nhặt cuốn sách lên lay lay cánh tay nhỏ ” Kh...không sao , hơi mệt chút thôi ” - Nhii cố lách sang chuyện khác ... ” Vậy đợi tớ chút nha ” - Hùng nói xong đứng dậy ” Thưa cô bạn Nhii thấy mệt, em đưa bạn ấy xuống phòng y tế ạ ” - Hùng vừa nói vừa nở nụ cười thiên sứ làm bà cô với đám học sinh nữ muốn rụng tim ra ngoài luôn ” Ồ .. Không cần đâu, nghỉ cg[ị] chút là khỏe mà ” - Nhii lay lay Hùng bảo cậu ngồi xuống ” Mày sao vậy Nhii ” - Bọn nó đang tám chuyện nghe Hùng nói liền quay sang đồng thanh hỏi Nhii ” Không cần sao được, mệt thì phải nghỉ ngơi chứ Nhii ... Để tớ dẫn cậu xuống ha, hay là tớ công, mà thôi bẻ đi ... ” - Hùng vừa nói vừa bẻ xóc nhỏ lên trước các bộ mặt ngơ ngác của đám học sinh nữ, làm cho 1 ánh mắt nhìn Nhii như muốn giết người ” A .. này Tớ tự đi được mà ... Đây đây ” - Nhii vừa nói vừa vùng vẫy nhưng cô có mạnh đến đâu thì vẫn là con gái, làm sao có thể vùng vẫy khỏi cánh tay rắn chắc kia ” Woww 2 đứa kia quen nhau khi nào mà thân thiện quá vậy chời ” - Trang lên tiếng ” Ashii ... Mới nói chuyện chưa được một ngày mà đã thân vậy rồi ... Thằng này đúng là sát gái mà ” - Hấn nói, phá tan sự nghi ngờ của mọi người ” Ồ CHẮC VẬY RỒI ” - Cả bọn đồng thanh ” Ê hay là chiều nay đi chơi đi, hôm nay nghỉ buổi chiều mà, đi bar Vegas nha ” - Khánh rủ rê ” ” Okayyyyy ” - Bọn nó đồng thanh . Hoàng và Hấn ngồi ngơ ngác chả biết gì Linh và Nó ngồi tám chuyện tiếp, My và Minh vẫn ai làm việc nấy, lâu lâu Minh vẫn hay phá tóc My làm cô nagf tức điên mấy lần, Khánh và Trang tiếp tục chọc phá nhau, Hoàng và Hấn vẫn nói chuyện bình thường. Còn Hùng và Nhii sau khi xuống đó vẫn đọc được tin nhắn của Khánh thì vẫn nói chuyện bình thường

Ở đâu đó trong 10A8 5 con người đang lên kế hoạch dần mất nó Mùi nguy hiểm đang ở đâu đây Chỉ có Nó và Trang là cảm nhận được 5 ánh mắt kia thôi ... KẾ HOẠCH BẮT ĐẦU

25. Chương 22 : Kế Hoạch Tác Chiến I

Dưới phòng y tế - Hùng nhẹ nhàng đặt Nhii xuống giường rồi kéo ghế ngồi bên cạnh Nhii ... " Cậu ăn gì không tớ mua,lúc này ở căn tin cậu có ăn gì đâu " - Hùng ân cần hỏi thăm ... " Không sao,tớ nghĩ một tí là khỏe ngay mà " - Nhii cố cười cho cậu vui nhưng cái bụng phản chủ kia cứ thì thoảng lại kêu ọt..ọt làm cậu phì cười mấy lần.Nhii cười cười gãi đầu ... " Thế mà bảo không đói à,để tớ đi mua đồ ăn cho,cậu chờ tí " - Hùng nói rồ chạy vọt ra khỏi cửa làm Nhii chỉ kịp ú ớ vài câu ...

Hùng ra ngoài mua đồ,Nhii an tâm nhắm mắt để ngủ nhưng KHOAN ĐÃ Có tiếng bước chân,lần này Nhii cảm nhận được có rất nhiều người ... Không phải bọn nó Thì là ai ??? Nhii vờ nhắm mắt như đang ngủ,thực ra là xem đám người đó làm gì.Cảm nhận được có người đang đến gần ... Nhii định mở mắt đứng dậy nhưng ... Ừm Là thuốc mê Đồ hèn - Nhii hé mắt nhưng chưa kịp nhìn kỹ đã bị tẩm thuốc mê,chết tiệt Đám người kia xốc Nhii lên và để tại một tin nhắn cho Hùng và cả bọn kia " 9h tối tại nhà hoang số XX đường XXXX - Chỉ đi riêng lẻ,nếu có thêm đồng minh - Nhận xác về " - Mãnh giấy chỉ là vậy

Hùng đang vui vẻ mang túi thức ăn đầy ắp kia về thì vô tình va vào một đám người mặt áo đen đang khuôn vác một vật gì đó " Đi không nhìn sao,xém chút rơi cả thức ăn rồi này " - Hùng bực tức nói - Mắt nhìn bọn người kia và thấy bọn họ xăm hình rất giống nhau Cậu cũng chả kiên nhẫn đứng nhìn họ,lo cho cái bao tử Nhii trước đã ... Bọn người kia lập tức lên chiếc xe ô tô rồi mất hút làm cậu tức xì khói

Vào đến nơi,cậu chỉ thấy gối và gra giường kia vức lung tung và người không thấy đâu.Cậu nhanh chóng vớ laya tờ giấy kia và tức tốc chạy lên trên lớp thông báo cho bọn kia " Không hay rồi " - Hùng vào lớp,chẳng thèm chào hỏi ông thầy lấy một cái mà chạy ngay xuống bàn tụi nó,kể mọi chuyện cho tụi hấn vsf tụi nó nghe rồi cả đám chạy vào bar Vegas

26. Chương 23 : Kế Hoạch Tác Chiến Ii

TẠI BAR VEGAS

Nó đập cửa xông vào,theo sau là bọn nó và cuối cùng là bọn hấn.Đám người trong bar chạy ra cúi đầu chào bọn nó " Chào Chị hai .. Chị ba ... Ngũ tử và Lục tử ạ *Quay sang Trang và Linh* ... Ở chị tư đâu ạ " - Đám người kia chào hỏi bọn nó và thắc mắc sao Tứ tử lại ko có mặt " Gọi Gin và anh Khoa vào phòng VIP đại tỷ gọi " - Nó lạnh lùng nói,đi thẳng vào trong kia làm bọn hấn ngơ ngác hết lần này đến lần khác ... Bọn kia chạy vào trong gọi Gin và anh Khoa

Trước cửa phòng VIP Nói là phòng vậy chứ bên trong đầy đủ tiện nghi lắm ... Nói đúng hơn là một tầng hầm dành cho các thủ lĩnh đứng đầu Demonwhite và các trưởng lão của Bang Nó đưa ngón tay thon dài của mình lên mặt hình cảm ứng kia để nhận dấu vân tay Và "Cạch" Cánh cửa mở ra,bọn nó và bọn hấn đi vào,Hoàng thì quá quen với chuyện này rồi ... Cả bọn lên sofa ngồi,bọn nó thì mỗi người một việc,riêng nó và Myy thì vào trong một tầng hầm khác ... " Woww bar này đa tiện nghi quá ha " - Khánh vừa nói,vừa ung dung " Cạch " cả 2 cánh cửa mở cùng một lúc ... Nó và Myy bước ra với cái laptop và một vật khác giống như là bộ đàm mini vậy Cánh cửa thứ 2 là Gin và Khoa bước vào ... " Đại tỷ ,nhị tử,tứ tử và ngũ tử đợi bọn em lâu không " - Gin vừa nói,tay bưng một vài chai rượu và ly cho cả bọn " Nhii đâu " - Khoa ngó ngang ngó dọc rồi hỏi vì không thấy cô em kết nghĩa của mình đâu " Mất tích rồi " - Nó đáp,mặt ngửa ra sau,mắt nhắm nghiền " Gì chứ " - Khoa và Gin nhủ mảy hỏi Nó " Mọi chuyện như nào ,kể rõ xem " - Khánh Hoàng lên tiếng hỏi Hùng " " - Cậu kể lại mọi chuyện,kể luôn cả việc cậu gặp bọn người áo đen kia và cả chuyện hình xăm và số xe cậu thấy được nữa " Gin ... tìm thông tin,anh Khoa và anh Hai vào phòng em gặp riêng tí mọi người chia nhau ra làm điiii " - Nó đứng dậy đi mộtj mạch vào căn phòng kia ... Hai người kia đi theo ... Bọn kia ở ngoài mỗi người một việc ... Hình như là tám chuyện và khám phá phòng thì đúng hơn ạ

” Anh ta ra tù lâu chưa ” - Nó lạnh lùng ” Gần 1 tuần ” - Hoàng ... ” Là Minh Tuấn sao Anh ta bắt Nhii làm gì chứ ... ” - Khoa kéo ghế ngồi đối diện nó và Hoàng ” Yêu ... sâu đậm quá thôi ... anh ta chắc không làm hại Nhii đâu ” - Nó ” Ai biết được ... bây giờ tính sao ... có lẽ phải giúp họ thoát khỏi chuyện tình rắc rối này thôi ” - Hoàng điềm đạm nói,tay mân mê lọn tóc nó ” Hai nghĩ vậy sao ... ai lại làm hại em gái mình chưa ... mà từng yêu nhau mới đau chứ ... đúng là yêu rắc rối thật ” - Nó nói,vừa nói vừa lắc đầu,y hệt cụ non làm Hoàng và Khoa phì cười ” Mà dạo này bar có chuyện gì không anh ” - Nó quay sang hỏi Khoa ” Không có gì lớn,chỉ là Ryling hay sang gây gỗ thôi ” - Khoa nói ” Uh ... Hiểu rồi ” - Nó nói rồi đứng dậy ... ” Chuẩn bị hôm nay và ngày mai sẽ lên kế hoạch tác chiến

27. Chương 24 : Kế Hoạch Tác Chiến Iii

” Em ra ngoài trước đi,anh có việc chút nữa sẽ ra ” - Khánh Hoàng nói rồi mở laptop và gõ cái gì đó ... ” Vâng,xong thì ra ngay,anh chỉ có 30p thôi đó ” - Nó nói rồi cùng Khoa bước ra ngoài ... ” Cạch ” - cánh cửa mở ra,nó và Khoa bước ra ngoài ... ” Xong ” - Myy và Linh đồng thanh nói ... ” Thế nào,ổn chứ ... Ryling thì sao rồi ” - Nó hỏi,hai mắt nhắm nghiền rồi ngã người ra phía sau ... ” Rất ổn,theo như con chip trong hoa tai và máy dò kim loại trong dây chuyền thì ở chỗ nó có khoảng 50 tên đứng cách nó 10m và hình như có thêm 2 tên nữa đứng cách nó khoảng 1m50 thì phải - có 4 khẩu súng cũng cách nó 1m50,chưa xác định phương hướng,nhưng Nhii ở cách địa chỉ mà tụi bắt cóc kia đưa cho khoảng 500m ... nghĩa là tụi bắt cóc kia không ở địa chỉ đó ... mà là một địa điểm khác ... ” - Linh từ từ phân tích,có vẻ mọi chuyện khá rắc rối đây Về phía ba chàng kia thì mặt ngơ ngác giống hệt nhau ” hahaha ” - Trang và Myy,Linh,Nó,Gin,Khoa nhìn bọn hấn ngơ ngác thế kia không nhịn được cười ” Bọn anh tính để bộ mặt kia đến bao giờ hả ... haha ... ” - Nó hỏi mà không khỏi bật cười ... ” Ở .. đâu có gì ... mà mọi người đang làm gì vậy,cần bọn này phụ một tay không ” Uh,Hùng giúp tí tí nhé ” - Myy nhẹ nhàng nói Minh thì đang giúp Trang ” Anh giúp tôi một tí được chứ ” - Nó hỏi hấn ... ” Okay ” - Hấn đồng ý rồi cả 2 cùng lao mắt vào laptop ... ” Này Khánh,mày vào đây tao nhờ tí ” - Khánh Hoàng mở cửa ra nói với Khánh Cả đám cùng ngồi làm việc ... Minh và Trang thì làm việc của bar Nila và Vegas ... Myy và Hùng thì xử lý mấy vụ lùm xùm ở bar ... Nó và Hấn thì tìm địa điểm của Nhii thông qua con chip nhưng tình hình có vẻ khá phức tạp vì hình như người đó đã phá hủy con chip,nhưng vẫn còn khả năng cảm biến nhiệt nên có vẻ khá vs cả Linh đã nói là địa điểm cách đó 500m thì có vẻ khả quan hơn tí Khánh và Hoàng thì đang làm cái gì đó thì phải (bí mật nhé hihi) ... Gin nhà ta thì đang loay hoay rót nước,bưng rượu cho bọn nó và hấn,rồi còn tắt bật chạy ra ngoài bar xử mấy vụ lùm xùm ngoài kia nữa chứ (haiz đẹp trai mà khổ thằng nhỏ quá)

8h20 p.m

” Xong,chuẩn bị thôi ” - Nó nói rồi uống nốt phần rượu trong ly rồi đứng dậy ... Myy - Linh - Trang - Minh - Hùng - Hấn cũng đứng dậy “cạch” Khánh và Hoàng mở cửa bước ra và có vẻ như cũng nghe tiếng nó nói vọng vào rồi bước ra ngoài cửa chuẩn bị,hôm nay và ngày mai phải kết thúc mọi chuyện

Ra hầm lấy xe Hôm nay 4 tụi nó quyết định diện 4 cây đen từ trên xuống dưới ... Nó lạnh lùng hơn khi mang một cái kính đen to che nửa khuôn mặt - Nó toát lên một vẻ đẹp lạnh lùng và đầy mê hoặc ... Nó chọn một chiếc moto,My và Trang cũng đi moto ... Còn Linh thì chung xe với Hấn ... Hùng,Khánh,Minh,Hoàng thì mỗi người một chiếc BMW đen bóng loáng ... 8 chiếc xe lao vun vút trên con đường,Nó và Myy phóng nhanh trên đường,thoáng chốc đã mất dấu và chỉ còn lại khói xe ... 15p sau,nó và Myy đã có mặt tại địa điểm và đã có 2 tên ra đón sẵn rồi ... Myy nhìn Nó rồi gạt đầu một cái ... Sau đó,bọn hấn và 2 cô kia cũng tới ... ” Ở đâu ” - Nó lạnh lùng,vẫn không tháo kính xuống ... ” Đại ca tôi nói chỉ có 3 người vào thôi, hình như là Jersey - Killer và Khánh Hoàng thì phải ” - Một trong hai tên kia nói ... ” Được,đưa bọn tôi vào ” - Nó,My và Khánh Hoàng đồng thanh ... Nó thì đưa tay xoa lọn tóc kia xuống,để che gì đó trên tai 2 tên kia dẫn 3 người vào,Trang và Linh liên hệ với Gin và Khoa chuẩn bị gì đó,Minh thì thăm vào tai bọn hấn cái gì đó ...

Ở chỗ của Nhii

” Ưm ” - Môi khô cứng,cả người nhúc nhích,định dơ tay day hai thái dương thì ... Không cử động được ... Nhỏ bị trói Mở mắt và nhìn rõ mình đang ở đâu thì ... ” Anh làm gì ở đây vậy ” - Nhii mở mắt và thấy mình đang ngồi trên chiếc ghế,cô bị trói cả tay lẫn chân vào ghế nên chẳng thể đứng hay cử động được,bị trói gần 6h đồng hồ kể từ khi cô bị đưa đến đây nên khắp người ê ẩm,cơn mỏi và nhức cứ ập đến làm Nhii

đã mệt nay còn khó chịu hơn ... ” Thả trôi ” - Anh ta hét to, lập tức cả bọn đàn em cưỡi trôi cho Nhii ... ” Em có sao không ... ” - Anh ta nhẹ nhàng hỏi thăm nhìn người con gái mình yêu trước mặt

” Tôi hỏi anh làm gì ở đây ” - Sau khi được cưỡi trôi, Nhii làm vài động tác như nghiêng cổ và day day hai huyết thái dương ...

- Phan Duy Mạnh : Anh trai Nhii (Con riêng của bố Nhii, đã từng yêu nhau nhưng khi biết là cùng huyết thống nên Nhii đã lặng lẽ qua Pháp du học (nhờ v ms gặp nó í) và chia tay Mạnh) . Gia đình anh ta cũng bt, thuộc loại khá là giàu có, yêu Nhii rất sâu đậm.

” Anh xin lỗi, nhưng... ” - Mạnh định nói nhưng Nhii cắt ngang ... ” Tôi với anh cùng huyết thống đấy Mạnh à, buông tay mà quên tôi đi, mình không thể đâu anh, chẳng lẽ 2 năm qua anh vẫn loay hoay trong cuộc tình rắc rối này sao ” - Nhii khóc, khóc nức lên từng hồi, giọng nói không còn trong trẻo nữa mà thay vào đó là tiếng nức lức tiếng nghẹn Đối với Nhii, đây là cuộc tình chưa kịp nở hoa thì đã bị vùi dập khi cô biết được chuyện đó .. Sốc, cô thực sự rất sốc ... Khi biết chuyện cô đã rất đau khổ, bên nhau suốt một đoạn đường vậy mà phải buông tay với một lý do chẳng thể nào chấp nhận ... Có duyên không phận

Nó, My và Khánh Hoàng đi khá lâu, đúng như Linh nói ... Đến nơi là một căn nhà khang trang ... Tuy không to cũng không nhỏ nhưng cũng rất sạch sẽ và khang trang ... ” Thừa bọn chúng đã tới ” - Một tên đàn em chạy vào báo cáo với tên Mạnh ... ” Bảo chúng nó lên đây ” - Nói xong, tên Mạnh cười ranh ma, rồi nhảy xóc về phía Nhii để cô xuống xấp giường bên cạnh ... ” Á .. buông ra, anh đang làm tôi đau đó ” - Nhii nhăn mặt đẩy Mạnh ra, nhưng vô dụng, bàn tay rắn chắc kia đang giữ chặt cánh tay của cô và hôn lên đôi môi màu đỏ hồng kia một cách mãnh liệt, cái lưỡi kia cứ liếm rồi mút đôi môi của cô, cố gắng tách hàm răng trắng muốt kia để tiến sâu vào bên trong, cái tay xé toạt cái áo học sinh của cô, lộ ra nước da trắng ngần và vòng eo thon gọn như eo kiến của cô, chiếc áo lót màu đen càng làm tôn lên làn da đã trắng nay còn trắng hơn ... cô cố gắng vùng vẫy khỏi con người kia thì Mạnh càng nóng người hơn ... Mạnh định đưa tay lột mạnh cái váy kia ra, Nhii vùng vẫy hết sức và rồi cũng kiệt sức và ngất đi, ngay sau đó, anh định đưa tay xé chiếc áo lót kia ra thì “rầm” Là Hùng ... 3 người kia cùng bọn đàn em thấy Hùng đập cửa thì hơi bất ngờ vì Hùng làm quá nhanh Ngay sau đó, Mạnh liền ra lệnh cho bọn đàn em xử ba người kia thì ” bốp bốp bịch ... “rắc...rắc” Hùng lao lên đánh vào mặt tên Mạnh kia và bẻ tay Mạnh rắc rắc ... Làm Mạnh ngã nhào xuống đất và choáng ... Ba người kia thì chưa đầy 1p đã xử hết đám đàn em của Mạnh ... Hoàng chạy đến, tóm gọn tên mạnh kia rồi cùng My xuống dưới kia ... Nó và Hùng lên giường đỡ Nhii dậy, lấy váy mặt vào cho cô rồi lấy áo khoát lên cho cô ” Hùng R ... a ... khỏi đây điiii ” - Nhii thở dốc, lấy hết sức lực còn lại nói với Hùng rồi bất tỉnh ngay sau đó Hùng chẳng nói gì, bế Nhii lên và cùng nó xuống dưới lấy xe đưa Nhii vào viện ... Bọn kia chạy theo, Hoàng đưa tên Mạnh lên xe mình với tình trạng người Mạnh đã ngất sau cú đánh ngay lưng của Hoàng ... “Đưa mạnh đến bar, bảo Khoa và Gin đưa vào phòng vip, Em và Hùng đến sau” - Tin nhắn nó gửi cho Hoàng, Hoàng liền ntin với bọn kia đến bar

Tại bệnh viện Nhii được đưa vào khoa cấp cứu ngay sau đó, vì là bệnh viện của gia đình Nhii nên mọi việc nhanh chóng hơn “Ting” cánh cửa phòng bệnh mở ra ” Tình trạng của tiểu thư không sao cả, vùng eo và lưng có nhiều vết bầm nhưng không sao, nghỉ ngơi một chút có thể xuất viện, được rồi ạ ” - Vị bác sĩ lễ phép ... ” Nhii có sao không ” - Hùng vào phòng, nắm tay Nhii và hỏi thăm ... ” Tổ sợ lắm ” - Nhii ngồi dậy ôm chầm lấy Hùng, nước mắt chực tuôn ra, ướt hết cả áo Hùng ... ” Này, tổ sợ con gái khóc lắm, cậu nín đi, khóc nữa là tổ khóc theo bây giờ ” - Hùng lau nước mắt cho Nhii rồi dỗ cô ... ” Xong chưa, đến bar Vegas có chuyện gấp ” - Nó bước vào nói ... ” Okay, đợi tao thay đồ chút ” - Nhii nói rồi bước vào nhà vệ sinh ... ” Đối xử tốt với Nhii một chút, nếu làm cho nó khóc thì không xong đâu ” - Nó nói với Hùng rồi nháy mắt tinh nghịch đi ra ... Sau khi thay đồ xong thì Hùng nắm tay Nhii ra ngoài Hai con tim cùng chung một nhịp đập ... Nó đã lên xe đi trước rồi ... Hùng cùng Nhii lên xe rồi đến bar ... Trên đường đi, cả hai nói vô số chuyện vui, Hùng ga lăng - Nhii tinh nghịch, cả hai cùng hòa chung một tiếng cười mà nhịp đập

28. Chương 25 : Chuỗi Dài Quá Khứ

Tại Bar Vegas

Tên Mạnh được đưa vào trong ... Gin và Khoa trối Mạnh vài ghế ” cách ” Cánh cửa mở,Nhii đi vào,theo sau là Hùng ... Hùng lên sofa ngồi đối diện Mạnh,ánh mắt lộ rõ sự căn thù và ghen ... “Ào” - Ly nước trên tay Myy đã bị Nhii giật phăng mà tạt vào mặt Mạnh làm anh ta tỉnh giấc ... Ho vài cái rồi ngược mắt nhìn Nhii ... Khẽ cười,anh ta mở giọng trêu Nhii ” Em hot lắm đấy,thiếu chút nữa thôi,em sẽ là của em rồi ” - Mạnh nói,mắt nhìn Nhii ... Hà có gì mà ông trời lại trớ trêu vậy chứ,Nhii và Mạnh không thể đến bên nhau thì ông còn cho họ gặp nhau làm gì để rồi bắt 2 con người họ phải rơi vào bể tình không lối thoát này chứ,Nhii đau ... Mạnh đau gấp trăm lần,cậu chính vì yêu Nhii mà đã thay đổi trở thành một chàng trai hoàn hảo bước ra từ màn khói thuốc và những cuộc ăn chơi không lối ra vậy chứ ... Người vì người mình yêu mà thay đổi là người yêu nhiều nhất ... Phải - Mạnh yêu Nhii ... Rất nhiều,nhiều đến nỗi sẵn sàng đổi lấy tính mạng này để cho cô hạnh phúc ... Từ khi cô bỏ đi Du học,Mạnh cho người tìm kiếm khắp nơi,rồi cậu lại lao đầu vào rượu,khói thuốc,đua xe,cá độ ... Cậu tham gia vào thế giới ngầm,ngày đêm cho người điều tra tung tích của Nhii,cậu mong cô sống tốt hơn là quay đầu về,cậu chẳng dám đối mặt với Nhii,vì chẳng biết phải làm sao ... Nghe tin cậu là anh của Nhii,cùng cha khác mẹ ... Cậu suy sụp như thế nào,chỉ có mình cậu biết ... Cậu làm tất cả,để có được hạnh phúc thì ông trời lại chia cắt giữa cậu và cô ... Khiến cả hai sa vào đoạn tình không một lối đi ... Nhìn người con trai trước mặt,cô chẳng kìm lòng mà khóc ... Cô khóc cho Mạnh,khóc cho bể tình trớ trêu này ... Mạnh ra thế này là tại cô,tại cô mà ra ... Không gặp cô,anh sẽ không như vậy,không gặp cô,anh sẽ sống tốt hơn bây giờ ... Cả 2 đều tự trách nhau để rồi cả 2 lại cùng chịu một nỗi đau ... ” Anh,tha lỗi cho ba nhé ” - Nhii nói,khóe mắt ươn đầy nước ... ” Không,tôi sẽ không tha thứ cho ai hết,ông ta lấy tư cách gì chứ,ông ta xem mẹ tôi như kẻ qua đường,mẹ tôi mang thai ông ta đã làm gì hả,chỉ biết vung vài trăm triệu ra là xong hả ... Ông ta chỉ biết ỉn,ỉn,ỉn lo cho cái gia đình của cô,ông ta lấy tư cách gì mà nhận làm ba của tôi,lúc mẹ tôi cực nhọc khi mang thai và sinh khó thì ai ở bên mẹ tôi đây,bị người ta nói là đồ con hoang,không cha thì ai hiểu cho tôi ... Mẹ tôi chịu đựng nỗi đau đấy gần mười mấy năm trời,ai hiểu cho bà ấy ... ” - Mạnh hét lên,vùng vẫy làm dây trối bị bung ra,anh ta đứng dậy đẩy Nhii ra ... Nhii bật khóc,Hùng ôm chầm lấy cô,

Gin chẳng nói chẳng rằng,mở cửa đi ra ngoài ... Nó cũng theo Gin

” Gin,ổn chứ ” - Nó hỏi thăm ... ” Uh,ổn mà ” - Gin cố cười cho nó vui ... ” Đừng cố chịu đựng ” - Nó nói,mắt nhìn thẳng vào Gin ” Cảm ơn ” - Gin ... ” Gì chứ - Tối nay sẽ tham gia chứ hả,tớ nghĩ người đó là ... ” - Nó đang nói thì ... ” Không đâu,cậu đừng nghĩ gì nữa,đã 2 năm rồi,quên đi ” - Gin cắt lời,lãng sang chuyện khác ... ” Không,trái tim tớ luôn đúng - Cậu cũng vậy ” - Nó ... Đúng - Gin cũng nghĩ vậy,là người đó ... Đã 2 năm rồi,cậu thực sự vẫn chưa quên ... Người thân duy nhất của cậu cũng đã bỏ cậu đi rồi mà ... ” Gin à,tin tớ đi,anh ấy vẫn còn sống,tớ nhất định tin vậy ” - Nó kiên quyết Gin là con của một gia đình giàu có,bố mẹ đã bị sát hại từ năm cậu 5 tuổi ... Cậu chỉ còn anh trai là người thân duy nhất của cậu ... Tình cờ ,hai anh em cậu gặp nó và Hoàng ... Họ làm bạn rồi được gia đình nó nhận nuôi và dạy dỗ,công ty nhà cậu được bố nó quản lí nên rất phát triển ... Nhưng thời gian sau đó,ông trời đã nhả tâm cướp đi anh trai cậu năm 14t và cậu đã quyết tâm gia nhập vào thế giới đêm,vào bang Demon của Nó và được nó chỉ dẫn tận tâm nên cậu mới được như hôm nay ... Cậu rất biết ơn người con gái trước mặt ... Cô gái ấy đã bảo vệ che chở cho cậu trong những ngày đầu đi học,cậu bị bọn trong trường bắt nạt vì không cha,không mẹ,không gia đình ... Cậu tủi thân lắm,nhưng nhờ Nó,Hoàng và anh trai luôn sát cánh bên cậu,nhờ Tập Đoàn Phan Ngọc đã cho cậu thấy những tình thương hiếm hoi của bố mẹ ... Cậu coi đó là chỗ dựa tinh thần lớn nhất Từ khi mẹ nuôi và anh trai mất,cậu chỉ còn ba nuôi,Nó và Khánh Hoàng nên cậu vẫn còn động lực để sống tiếp ” Nhớ đó,tối nay phải tham gia đó,nhất định sẽ bắt ngờ hehe ” - Nó véo má Gin rồi chạy vào thông báo ọi người chuẩn bị ... Trận đấu giữa Ryling và Demonwhite - Moter bắt đầu

29. Chương 25 : Chuỗi Dài Quá Khứ

Tại Bar Vegas

Tên Mạnh được đưa vào trong ... Gin và Khoa trối Mạnh vài ghế ” cách ” Cánh cửa mở,Nhii đi vào,theo

sau là Hùng ... Hùng lên sofa ngồi đối diện Mạnh, ánh mắt lộ rõ sự căn thù và ghen ... “Ào” - Ly nước trên tay Myy đã bị Nhii giật phăng mà tạt vào mặt Mạnh làm anh ta tỉnh giấc ... Ho vài cái rồi ngược mắt nhìn Nhii ... Khẽ cười, anh ta mở giọng trêu Nhii ” Em hot lắm đấy, thiếu chút nữa thôi, em sẽ là của em rồi ” - Mạnh nói, mắt nhìn Nhii ... Hà có gì mà ông trời lại trớ trêu vậy chứ, Nhii và Mạnh không thể đến bên nhau thì ông còn cho họ gặp nhau làm gì để rồi bắt 2 con người họ phải rơi vào bể tình không lối thoát này chứ, Nhii đau ... Mạnh đau gấp trăm lần, cậu chính vì yêu Nhii mà đã thay đổi trở thành một chàng trai hoàn hảo bước ra từ màn khói thuốc và những cuộc ăn chơi không lối ra vậy chứ ... Người vì người mình yêu mà thay đổi là người yêu nhiều nhất ... Phải - Mạnh yêu Nhii ... Rất nhiều, nhiều đến nỗi sẵn sàng đổi lấy tính mạng này để cho cô hạnh phúc ... Từ khi cô bỏ đi Du học, Mạnh cho người tìm kiếm khắp nơi, rồi cậu lại lao đầu vào rượu, khói thuốc, đua xe, cá độ ... Cậu tham gia vào thế giới ngầm, ngày đêm cho người điều tra tung tích của Nhii, cậu mong cô sống tốt hơn là quay đầu về, cậu chẳng dám đối mặt với Nhii, vì chẳng biết phải làm sao ... Nghe tin cậu là anh của Nhii, cùng cha khác mẹ ... Cậu suy sụp như thế nào, chỉ có mình cậu biết ... Cậu làm tất cả, để có được hạnh phúc thì ông trời lại chia cắt giữa cậu và cô ... Khiến cả hai sa vào đoạn tình không một lối đi ... Nhìn người con trai trước mặt, cô chẳng kìm lòng mà khóc ... Cô khóc cho Mạnh, khóc cho bể tình trớ trêu này ... Mạnh ra thế này là tại cô, tại cô mà ra ... Không gặp cô, anh sẽ không như vậy, không gặp cô, anh sẽ sống tốt hơn bây giờ ... Cả 2 đều tự trách nhau để rồi cả 2 lại cùng chịu một nỗi đau ... ” Anh, tha lỗi cho ba nhé ” - Nhii nói, khóe mắt ươn đầy nước ... ” Không, tôi sẽ không tha thứ cho ai hết, ông ta lấy tư cách gì chứ, ông ta xem mẹ tôi như kẻ qua đường, mẹ tôi mang thai ông ta đã làm gì hử, chỉ biết vung vài trăm triệu ra là xong hử ... Ông ta chỉ biết ỉn, chỉ biết lo cho cái gia đình của cô, ông ta lấy tư cách gì mà nhận làm ba của tôi, lúc mẹ tôi cực nhọc khi mang thai và sinh khó thì ai ở bên mẹ tôi đây, bị người ta nói là đồ con hoang, không cha thì ai hiểu cho tôi ... Mẹ tôi chịu đựng nỗi đau đấy gần mười mấy năm trời, ai hiểu cho bà ấy ... ” - Mạnh hét lên, vùng vẫy làm dây trói bị bung ra, anh ta đứng dậy đẩy Nhii ra ... Nhii bật khóc, Hùng ôm chầm lấy cô,

Gin chẳng nói chẳng rằng, mở cửa đi ra ngoài ... Nó cũng theo Gin

” Gin, ổn chứ ” - Nó hỏi thăm ... ” Uh, ổn mà ” - Gin cố cười cho nó vui ... ” Đừng cố chịu đựng ” - Nó nói, mắt nhìn thẳng vào Gin ” Cảm ơn ” - Gin ... ” Gì chứ - Tối nay sẽ tham gia chứ hử, tớ nghĩ người đó là ... ” - Nó đang nói thì ... ” Không đâu, cậu đừng nghĩ gì nữa, đã 2 năm rồi, quên đi ” - Gin cắt lời, lãng sang chuyện khác ... ” Không, trái tim tớ luôn đúng - Cậu cũng vậy ” - Nó ... Đúng - Gin cũng nghĩ vậy, là người đó ... Đã 2 năm rồi, cậu thực sự vẫn chưa quên ... Người thân duy nhất của cậu cũng đã bỏ cậu đi rồi mà ... ” Gin à, tin tớ đi, anh ấy vẫn còn sống, tớ nhất định tin vậy ” - Nó kiên quyết Gin là con của một gia đình giàu có, bố mẹ đã bị sát hại từ năm cậu 5 tuổi ... Cậu chỉ còn anh trai là người thân duy nhất của cậu ... Tình cờ, hai anh em cậu gặp nó và Hoàng ... Họ làm bạn rồi được gia đình nó nhận nuôi và dạy dỗ, công ty nhà cậu được bố nó quản lý nên rất phát triển ... Nhưng thời gian sau đó, ông trời đã nhả tâm cướp đi anh trai cậu năm 14t và cậu đã quyết tâm gia nhập vào thế giới đêm, vào bang Demon của Nó và được nó chỉ dẫn tận tâm nên cậu mới được như hôm nay ... Cậu rất biết ơn người con gái trước mặt ... Cô gái ấy đã bảo vệ che chở cho cậu trong những ngày đầu đi học, cậu bị bọn trong trường bắt nạt vì không cha, không mẹ, không gia đình ... Cậu tủi thân lắm, nhưng nhờ Nó, Hoàng và anh trai luôn sát cánh bên cậu, nhờ Tập Đoàn Phan Ngọc đã cho cậu thấy những tình thương hiếm hoi của bố mẹ ... Cậu coi đó là chỗ dựa tinh thần lớn nhất Từ khi mẹ nuôi và anh trai mất, cậu chỉ còn ba nuôi, Nó và Khánh Hoàng nên cậu vẫn còn động lực để sống tiếp ” Nhớ đó, tối nay phải tham gia đó, nhất định sẽ bắt ngờ hehe ” - Nó véo má Gin rồi chạy vào thông báo ọi người chuẩn bị ... Trận đấu giữa Ryling và Demonwhite - Moter bắt đầu

30. Chương 26 : Chuỗi Dài Quá Khứ - Ii

Địa điểm của bọn nó là một bãi đất hoang phía ngoài thành phố Đến nơi, bọn nó cho người vào thám thính bên trong Nó mở mủ ra, hất lộn tóc xoắn hung hung đỏ để gỡ vài lọn tóc rối Theo như kế hoạch thì Hửn và Nó sẽ vào trước ... Một người con trai cao to, khuôn mặt điển trai, lạnh lùng, có một vết sẹo hình đôi cánh ngay trán, nhưng nhỏ ... Theo sau là hàng trăm tên đàn em, ai cũng cầm dao, gậy, ... ” Bang chủ

Demonwhite và Moter đây sao ... đẹp đôi đấy ... Lên ” - Tên cầm đầu kia nói, ánh mắt màu tro hơi tối, chẳng dám nhìn thẳng vào mặt nó ... ” Hừ ” - Hần hừ lạnh một cái rồi cùng nó đánh nhau với đám người kia ... Nó hôm nay chỉ mang duy nhất một cây súng nhưng chưa sử dụng, Nó đưa chân đá xoáy làm ngã hơn 10 tên xúm lại ... Hần thì đang đấu với tên bang chủ kia ... Lấy đà bật nhảy lên phía trước đạp thẳng vào mặt tên kia rồi dùng tay nắm ngay lưng làm tên kia ngã tại chỗ, một phần vì choáng và cú đạp hơi bất ngờ nên mặt đã ngã xuống Và rồi Myy - Minhh cũng xông lên Theo sau là Trang làm tên đó hơi hoảng ... ” Phập ” - Con dao trên tay Myy đã yên vị trên đôi chân của tên kia ... Minh và Trang thoáng chốc đã sử xong gần 300 tên bọn đàn em của tên kia Nó và Hoàng đưa tên kia lên xe và chạy vụt lên bệnh viện Sau 300 tên đàn em kia thì có khoảng 400 người nữa ... dẫn đầu đoàn người kia là 2 người con gái và 5 người con trai ... Họ đều là bang phó và quản lý - cánh tay đắc lực của bang chủ Ryling ... Lần này, Linh, Nhii, Hùng và Khánh cùng xông lên ... Do Nhii còn mệt nên Hùng luôn theo sát nhỏ ... Đường đường là chị tư Demonwhite ... Bang phái lớn mạnh nhất nhì thế giới đêm mà có người lại xem nhỏ như thể người bình thường vậy sao ... Nhỏ cố ý tách rời Hùng và đánh lẻ với 2 cô gái kia ... Ban đầu, cả hai chỉ đánh nhau với mức bình thường nhưng ngay sau đó, 2 cô gái kia đánh những động tác nhanh nhẹn và điêu luyện hơn ... Nhờ thân hình mảnh khảnh và uyển chuyển nên Nhii né được những đòn đánh có 2 cô kia ... Nhưng tình hình có vẻ khá rắc rối, một phần vì còn mệt, một phần vì 2 cô gái kia muốn hại chết cô đây mà ... Cô phóng bao nhiêu châm và tiêu họ đều né được ... Hết đường, cô đành gắng sức nhào lên phía trên đạp phanh phách vào người 2 cô gái kia làm họ chỉ biết đưa tay ra đỡ mà không phản kháng gì được ...

Linh thấy những động tác của Nhii liền hiểu ý ... Chạy đến giúp Nhii ngay vì đó là tín hiệu của bọn nó, làm vậy nghĩa là cần giúp đỡ ” Đoàn ... đoàn ... đoàn ... đoàn ” - 2 vết đạn nằm ngay tim cho 2 cô gái ... Người bắn không ai khác chính là Linh ... Nòng súng còn vương khói trên tay Linh - Một tay búng súng cừ khôi Nhii bật nhảy nhào về phía Linh và Hần để đánh với bọn đàn em ... Có vẻ, họ đã được huấn luyện kỹ lưỡng rồi nên đánh có hơi mệt và lâu Trang phóng một lúc 20 phi tiêu làm 2 tên đang khỏe mạnh bỗng ngã nhào xuống đất, khỏe môi và mắt chực trào ra một thứ chất lỏng tanh tanh màu đỏ ngầu - Chết không nhầm mắt là cách khử gọn con mồi của Ngũ Bang chủ - Ellie Demon Minh và Khánh có vẻ thích nhớn nhoe hơn là đánh nhau ... Cứ dùng chiêu này nhử chiêu kia vờ làm bọn kia hoa cả mắt Làm con mồi đủ mệt rồi 2 chàng nhà ta mới đưa ra đòn chí mạng làm bọn kia chết như rạ Mục đích là để bọn đàn em không để ý rằng bang chủ đã biến maats ...

Tại bệnh viện

Tên kia đang ở trong phòng phẫu thuật lấy con dao và một vài phi tiêu của bọn nó ra Hoàng và Nó ngồi ở ngoài chờ ” Trong trận đánh 5 năm trước ... Anh ấy mất tích trong tình trạng như thế nào ” - Nó hỏi mắt nhìn thẳng Hoàng như đang đợi gì đó ” Bị chấn thương vùng đầu và có một vết cắt dài ở mu bàn tay phải .. dài khoảng 2cm ” - Hoàng ... ” Uh, em sẽ cho người kiểm tra ” - Nó ... ” Em nghĩ người đó là Bảo Thiên ư ... ” - Hoàng ... ” Không chắc, nhưng anh ta rất giống, vết sẹo ngay trán đã làm em nghi ngờ từ trước, em chắc chắn không lầm đâu ” - Nó nói, tia mắt hiện rõ sự đau đớn ” Thì ra em vẫn chưa quên, mà thôi, cứ để mọi chuyện qua đi, việc bây giờ cần làm là em phải đi ăn cái gì đó đi, trưa đến giờ em đã kịp ăn gì đâu ” - Hoàng nói, tay thì kéo nó đi ra khỏi bệnh viện Hai người họ đi đến một nhà hàng gần đó và gọi món ăn ... ” À mà mình đi vậy rồi anh ấy tỉnh thì sao ” - Nó nói ... ” Bệnh viện sẽ báo mà ” - Hoàng ... ” Ba có gọi gì cho hai hông ” - Nó bất chợt hỏi làm Hoàng hơi bất ngờ ... ” À ờ, không .. mà sao em hỏi vậy ” - Hoàng ... ” Hai qua đây lâu vậy, có nhớ nhà hông ” - Nó ... ” Nhớ chứ ” - Hoàng đáp, khỏe mắt chợt cay nồng ... ” Hôm nay là ngày 4/2 rồi hai ơi ... ” - Nó nói rồi cúi mặt xuống, nước mắt chực tuôn ... ” Ngoan, đừng khóc, hai thương ” - Hoàng đưa khăn giấy cho nó, xoa đầu nó rồi véo má ... ” Dạ, mình về Pháp nha hai ” - Nó ... ” Uh, để hai gọi ba, ăn đi ” - Hoàng ” Alo, tôi nghe ” - Tiếng chuông điện thoại chợt vang lên, là của bệnh viện ” ” - Giọng của một bác sĩ ” Tôi về ngay ” - Hoàng có vẻ hơi gấp sau câu nói kia ... Quay sang nói với nó rồi cả hai nhanh chóng đến bệnh viện gặp Bác sĩ

” Cạch ” - Cánh cửa phòng bác sĩ mở ra, Nó và Hoàng cùng vào kéo ghế ngồi đối diện vị bác sĩ kia ... ” Sao rồi ” - Nó lạnh lùng ... ” Trí nhớ bệnh nhân đã hồi phục hoàn toàn, do bả vai bị thương nên phải nhập viện và một vài vết thương nhỏ không đáng lo ngại ... Người nhà cần chăm sóc bệnh nhân cẩn thận tránh động vào vết thương ” - Bác sĩ từ từ chậm rãi nói ... ” Uh, cảm ơn bác sĩ ” - Hoàng ... ” Đây là trách nhiệm của chúng tôi ” - Bác sĩ ...

Nó cùng Hoàng đến phòng tên kia, Gin và Khoa vừa đến cũng vào luôn ... “Cạch” ... ” Anh ta có sao không

” - Khoa hỏi ... ” Không, trí nhớ đã hồi phục rồi, đợi khi anh ta tỉnh sẽ phơi bày mọi việc ” - Nó nói ... Gin nhìn anh ta một lúc rồi bỏ đi, cậu thực sự không thể kìm lòng được, liệu định mệnh có thể hàn gắn anh em cậu lại với nhau hay lại một lần nữa đem anh ấy rời xa cậu - Một câu hỏi lớn hiện ra trong đầu cậu ... ” Mà anh và Gin có sao không, Hai đứa họ đi bằng bó vết thương đi, tối nay em ở lại đây, không sao đâu ” - Nó nói ... ” Uh, vậy cũng được, có gì gọi cho hai, bọn kia để anh lo ” - Hoàng nói rồi đưa 2 người kia đi ra ngoài ...

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT

- Hoàng Văn Bảo Thiên : 17t, bạn chí cốt của Hoàng, cánh tay đắc lực của Demonwhite, đã bị mất tích vào cái ngày quyết chiến giữa Demon và Waitlai ... Vì đỡ cho nó nên anh đã chấn thương vùng đầu, và bị chém ngay mu bàn tay phải, anh ruột của Gin và bạn thân của Khoa .. Có tình cảm với Nó, hiền và thật thà, đẹp trai nhưng nhất gái ...

- Trương Vĩnh Khoa : 17t ... đẹp trai, ga lăng, đã có hôn ước với Linh Như (là ai chap sau sẽ bt) cánh tay đắc lực của đại tỷ Demonwhite .. học Paradise School (có mk Hoàng bt thui) ...

- Hoàng Văn Bảo Khang : (Gin) 16t, em Bảo Thiên, đẹp trai, phong độ, ga lăng, thay người yêu như thay áo, sát gái không nương tay, lúc trước có tình cảm với nó nhưng giờ hết rồi ... Quản lí Vegas và Nila ...

Tối hôm đó, Nó ngồi nhìn người con trai trước mặt một hồi lâu rồi ngủ quên luôn ...

6:30 Sáng

Ánh nắng khẽ xuyên qua khung cửa bệnh viện, khẽ chiếu lên hai gương mặt kia ... Vài vệt nắng chiếu thẳng vào chàng trai trên giường làm anh ta hơi nhắm mắt, khẽ cựa đôi chân mảy rồi từ từ mở mắt ra ” Mình đang ở đâu đây, Jersey ” - Bảo Thiên nhíu mày khi thấy nó ở đây ... KHOAN ĐÃ ... Nhíu mày khẽ đau nhưt hai bả vai ... Cậu nhìn kỹ một lần nữa, mái tóc, khuôn mặt, đôi môi đỏ ... Trang Tuyệt ... Em đang làm gì ở đây ... Suy nghĩ một hồi, cậu ôm đầu nhắm mắt, đau đấy, nhưng cậu chẳng dám kêu lên một tiếng vì sợ nó thức giấc ... Cậu đang từ từ nhớ lại mọi chuyện ... Cậu đi lại cửa sổ, kéo rèm cho nắng khỏi chói mắt người con gái kia .. Nhẹ nhàng bế nó lên giường mặc kệ vai đang đau ... ” Con bé này, lớn rồi đáng yêu hơn nhiều rồi ” - Nghĩ rồi cười thầm, khẽ lắc đầu, cậu kéo chăn đắp cho nó rồi khẽ ra ngoài ... Gin vừa đến, tay xách cả đồng thức ăn và trái cây, theo sau là Hoàng ... ” Gin ” - Thiên khẽ nói, chạy đến ôm chầm lấy Gin làm cậu bất ngờ, khoe mắt tuôn trào ... ” Anh hai ” - Gin nói thất thần ... ” Em khỏe chứ, là anh đây, Hoàng Văn Bảo Thiên đây, ôi trời, anh không nằm mơ chứ ” - Thiên buông Gin ra, lấy tay lau nước mắt cho cậu ” Khánh Hoàng /// Bảo Thiên ” - Hoàng và Thiên cùng gọi tên nhau và ôm chầm lấy nhau ... Hoàng không nằm mơ chứ, người bạn chí cốt của anh vẫn còn sống, vẫn đang đứng trước mắt anh đây ... Cả ba ngồi lại, nói chuyện hỏi thăm lẫn nhau rôm rả, mãi khi bọn kia đến thì cả bọn lại một phen tám chuyện và biết hết những gì đang xảy ra ... Ai cũng vui vẻ hết ... Riêng nó, sau khi thức dậy không thấy Thiên đâu liền chạy ra mở cửa thì thấy Thiên đang ngồi nói chuyện ở ngoài ... ” Anh ” - Nó gọi, mắt lại chảy ra thứ chất lỏng đó, lại khóc ... Thiên ôm chặt nó vào lòng làm Hấn đau quặng tim, gì chứ ... Hấn đau sao, cảm giác này Nó vẫn khóc nức nở, vì ai kia đã bỏ nó mà đi không một câu chào ... Hấn đứng dậy, chạy lên sân thượng ... Hoàng đi theo

SÂN THƯỢNG BỆNH VIỆN

” Này, mày làm gì thế ” - Hoàng chạy theo hỏi Hấn ... ” Theo tao làm gì, đang chán lên đây hóng gió thôi ” - Hấn đáp lạnh lùng ... ” Mọi chuyện đơn giản là anh em thôi, mày làm sao thế kia ” - Hoàng giải thích ... ” Vậy sao, Jersey không có tình cảm với tên kia ” - Hấn hỏi, hai tay lay lay bả vai của Hoàng ... ” Tao không chắc, nhưng có một điều rằng tao sẽ luôn ủng hộ mày ” - Hoàng ... ” Tại sao, mày luôn nói tao là thằng bạn đều và tốt của mày, một thằng bạn sát gái và thích đùa giỡn, mày không sợ khi phải giao Jersey cho tao chứ ” - Hấn ” Mày dám không, tao tin mày thật lòng với nó, cứ tiến tới đi ” - Hoàng nhìn thẳng vào đôi mắt của Hấn, ánh mắt lộ rõ sự tin tưởng và quyết đoán mạnh mẽ ... ” Uh, cảm ơn mày ” - Hấn mỉm cười nhìn Hoàng ...

31. Chương 27 : Chuỗi Dài Quá Khứ Iii

Hoàng và Hấn ở đây một lúc lâu thì đi xuống ...

Cả bọn nó được chuyển mừng quýnh lên,Myy thấy Thiên vẫn khỏe là cô mừng rồi ... " Bây giờ thì nói em nghe đi,anh đã ở đâu suốt 2 năm qua và đã xảy ra chuyện gì hả " - Nó nói,khóe mắt rướm rướm nước mắt ... " Anh không rõ,lúc bị thương,có một người con gái đã cứu anh .. thực sự anh đã cố nhớ,nhưng không thể hình dung được,cô gái ấy đưa anh vào viện,rồi biến mất ... Tỉnh dậy,anh đã không nhớ gì,rồi có 2 người tốt bụng,nhận anh làm con nuôi,những ngày sau đó,anh tham gia vào thế giới ngầm ... Lập Ryling ... Mong rằng tìm được chút ít thông tin và quá khứ về mình ... Và rồi anh tình cờ thấy được hình xăm ngay cổ và thấy được dòng Demonwhite và anh đã tìm nhiều cách liên lạc để gặp bang chủ nhưng bọn đàn em nhất định không cho nên anh mới cho người qua gây sự và khiêu chiến ... " - Bảo Thiên kể lại mọi chuyện ... " Hic ... Em nhớ Anh lắm Bảo Thiên " - Nó ôm chầm lấy Thiên rồi lại khóc ... " Anh ngốc quá,cứ nói tên mình ra thì bọn kia sẽ không làm khó anh đâu,hà có gì phải dùng trò này chứ,anh đúng là bất cần mà,vốn biết thế lực của Demon ở thế giới ngầm rồi mà còn sử dụng trò này sao,lỡ như em không về nước kịp,em không nghe được tin này thì Gin và Khoa sẽ làm gì anh hả " - Nó nức nở trong lòng Thiên ... Hoàng và Hấn thấy được cảnh đó,cả 2 im lặng,đi đến chỗ bọn nó ... " Các tiểu thư,công tử có đi ăn không đây,đôi rồi này " - Hoàng nói,tay xoa xoa bụng ... " Uh cũng được,tao đang đói đây,tôi qua có ăn gì đâu " - Thiên đứng dậy và bọn kia cũng đi theo " Cậu không đi hả " - Nó đứng dậy sau cùng,thấy Hấn cứ đứng đó,nó hỏi thăm ... " Uh,đi " - Hấn lạnh lùng đáp lại ... " Đây .. Cậu làm sao thế,mà lúc này cậu với hai đi đâu mà chạy nhanh vậy,tớ gọi mà chả ai thèm nghe " - Nó bĩu môi,hỏi thăm Hấn ... " À,tớ hơi mệt,lên sân thượng cho khuây í mà " - Hấn đáp lại nó một nụ cười tươi ... " Uh,ra vậy " - Nó ... " Cậu thích Bảo Thiên " - Hấn hỏi một câu làm nó sững người ... " Không,chỉ là tình cảm anh em,tớ tôn trọng anh ấy và Gin,Bảo Thiên từ nhỏ đã mất cha,mẹ ... Nhưng có tính tự lập và tài quyết đoán bẩm sinh nên bọn tớ đã kết nghĩa làm anh em,yêu thương và giúp đỡ lẫn nhau ... Chỉ vậy thôi " - Nó đáp,khóe môi nở một nụ cười thiên thần ... " À .. ừ .. tớ hỏi vui thôi " - Hấn gãi đầu,cười nói với nó ... Cả 2 con người nhanh chóng đi đến chỗ ăn cùng bọn kia ... Cả hai nói chuyện vui vẻ,trên đường còn chọc ghẹo nhau làm mọi người cứ tưởng họ là một cặp

Địa điểm là một nhà hàng lớn ở gần bệnh viện ... " Gọi món đi " - Minh nhanh tay lật menu " Hừ .. ham ăn " - My giật phăng cái menu rồi bĩu môi trêu chọc Minh ... Hai cái người này gặp nhau là cãi vã,trêu chọc nhau thôi ... " Cậu ăn gì không " - Khánh hỏi Trang ... " À uh,gì cũng được " - Trang cười " Anh ăn gì,gọi đi " - Gin ân cần ... Cũng đúng mà,anh em cậu đã xa nhau hơn 2 năm rồi còn gì,cứ ngỡ sẽ vĩnh viễn mất nhau,nhưng ông trời vẫn còn thương cho 2 anh em và một lần nữa hàn gắn họ với nhau ... " Uh,để anh " - Bảo Thiên mỉm cười rồi quay sang nhìn nó ... Anh có tình cảm với nó rất sâu đậm,thậm chí,anh có thể hy sinh một lần nữa để che chở cho nó ... Nhưng suốt đời nó vẫn không thể biết được tình cảm anh dành cho nó ... Chỉ là giấu trong lòng ... " Em ăn gì không " - Hoàng hỏi Linh khi thấy cô cứ chăm chú vào cái Ipas nên anh hỏi thăm ... " À .. cho em một cơm chiên dương châu nha " - Linh bỏ iPas xuống mỉm cười với Hoàng ... Cả bọn gọi món rồi cùng dùng,họ nói chuyện rôm rả và tự nhiên khiến ai đi ngang qua cũng ngoái đầu lại nhìn Xinh quá mà hihi

" Tối nay em ở lại được rồi,mọi người về nhà nghỉ ngơi nha " - Ra khỏi nhà hàng,Gin nói ... " Uh vậy cũng được,mai bọn anh đến " - Minh nói rồi cùng Hùng và Khánh lấy xe đi về ... " Cho bọn em ở lại tí " - Nó nói rồi dúi đầu vào cánh tay Hoàng,làm bộ mặt cún con nũng nịu ... " Được,đến chiều tối là phải về nhé .. Anh,Dũng và Khoa cafe tí " - Hoàng xoa đầu nó rồi cùng Khoa và Hấn lên xe mất hút ... " Mình đi thôi " - Trang nói rồi kéo cả bọn đi vào bệnh viện ... "cạch" ... Cánh cửa mở ra ... 5 người con trai bước vào ... Thấy bọn nó ngồi đó liền nói ... " Đây,các người ở đây làm gì hả " - Một trong đám con trai kia nói ... " Thôi,là em của tao đây,mà Taly với Misesy đâu " - Bảo Thiên hỏi ... " Chết rồi,bị cô này bắn chết này " - Tên kia nói rồi chỉ vào Linh ... " Đó là hai sát thủ bậc nhất trong đám,các em ... " - Thiên nhăn mặt tỏ vẻ khó chịu,hai cô gái kia vốn là người Thiên sủng ái nhất,nay đã bị bắn chết ... " Hừ .. Vậy để hai cô ta sống thì Jersey và Yun chết thay nhé " - Linh ... " Ồ " - Thiên ... " Ó a gì hả,bọn tôi làm vậy chỉ là để tự vệ thôi " - Linh cãi ... " Bỏ đi " - Thiên ... " Mà khỏe chưa " - Tên kia hỏi thăm ... " Hừ ... Demonwhite tối qua đánh thắng rồi,tao xin lỗi " - Một tên khác nói ... " Không sao,là người nhà cả,Ryling hợp tác với Demon được không " - Bảo Thiên quay sang nhìn rồi hỏi nó ... " Được thôi " - Nó trả lời rồi cười toe toét " Waitai ... Demon có xử hay không đây " - Myy và Trang đồng thanh ... " Chúng ta cần thời gian,thế lực của Demon tuy lớn

mạnh nhưng nếu không có chiến lược ắt sẽ bại ” - Nó nói ... ” Hừ ” - Myy hừ lạnh ... ” Huỳnh Minh Phong ... Ngày nào anh chưa chết,Killer này sẽ không nường tay ” - Myy nói,ánh mắt lộ rõ tia nguy hiểm,khóe môi cong lên một nụ cười ma mãnh - Killer Demon - Ngày Máu Đỏ ” My,em bình tĩnh đi,chuyện đâu còn có đó mà ” - Bảo Thiên đi đến,vỗ vai My an ủi ... Sở dĩ My có ý định trả thù là vì cô muốn một mạng đổi một mạng ... Phất súng của Phong đã cướp đi tính mạng của Khải Minh - Người con trai cô yêu ... Minh Phong yêu cô ... Còn cô yêu Khải Minh ... Phong đã làm mọi cách,nhưng vẫn không thể lấy được tình cảm của My ... Nên Phong đã giết chết Minh trong trận giao đấu của Demonwhite và Wailtai ... Hại Bảo Thiên và Gin xa nhau ... Nó - Trang - Linh và Nhii ai cũng hiểu My phải chịu đựng như thế nào ... Dù cô có mạnh mẽ đến đâu thì vẫn là con gái ... Một mỗi rồi,cô biết dựa vào đâu đây ... Nó và Linh ai cũng biết,có đêm nào mà My không khóc đâu ... Cô cố tạo ình một lớp mặt nạ vui vẻ và yêu đời - Để rồi chính cô lại tổn thương mình ...

32. Chương 28 : Chuỗi Dài Quá Khứ Iv

Ngày hôm sau ... Bảo Thiên ra viện rồi nhập học ở Paradise School ... Bọn nó và bọn hắn đi học bình thường ... Biết được tin Gin và Khoa học cùng lớp ... Bọn nó ai cũng há hốc ngạc nhiên ... Ngày bọn Nó đi học là ngày mà Gin và Khoa nghĩ học nên không gặp cũng phải ...

Cô giáo trẻ từ từ bước vào,hôm nay có vẻ vui ... ” Lớp ta hôm nay có 2 bạn mới chuyển đến ” - Cô vừa nói vừa cười tươi và chỉ tay về phía cửa lớp,lập tức cả 2 người cùng bước vào - một nam - một nữ ... ” Rầm ” - Khoa bật ngửa ghế,ngã ra phía sau ... Cô gái kia chạy đến đỡ Khoa dậy làm cả bọn con gái há hốc mồm ... Cô ta dám động vào hot boy đã có chủ ư ... Muốn chết mà Bọn nó,Minh và Hoàng,Gin tùm tùm cười ... Haha vợ yêu về rồi

” Minh là Hoàng Văn Bảo Thiên ... Học sinh mới,mong các bạn giúp đỡ ” - Bảo Thiên nói rồi nở nụ cười tươi để lộ chiếc răng khểnh làm cả lớp (nữ nhé) mê mẩn,cả cô giáo ... ” Trương Ngọc Linh Như ” - Như lạnh lùng,ngồi xuống cạnh Khoa ... Gin và Bảo Thiên ngồi cùng bàn ... Cả lớp dần im lặng,nhưng có vài ánh mắt mê mẩn còn quay xuống nhìn Thiên ... Vài bức thư tình được gửi xuống,kèm theo đó là một vài tia nhìn xuống cạnh Thiên ... Nó và Hân thì ai làm việc nấy ... Hùng và Nhii có vẻ gần gũi và thân hơn trước ... Khánh thỉnh thoảng có hay nghịch tóc Trang làm cô gắt vài lần rồi thôi ... Hoàng và Linh có vẻ hơi gượng ... Khoa thì khổ thôi rồi ... Vợ yêu về là phải dẹp bỏ thói trăng hoa và các cuộc tình chưa kịp chớm nở ... Khó khăn nhất vẫn là My và Minh ... Cặp đôi hoàn cảnh của lớp ” Anh làm gì mà bày ra nhiều thế hả,chạm vạch rồi nhá ” - My cau khi thấy trên bàn toàn là iPhone,iPas,Máy tính bảng,Laptop của Minh bày ra nhảu tin với mấy ẻm ... ” Này,cô cũng chạm vạch rồi nhá,cặp của cô lẩn qua chỗ tôi này ” - Minh bỏ mắt khỏi màn hình iPas cái ... ” Ồ hay,đã bảo là người chạm vạch cơ mà,50k mau ” - My cố gân cổ lên cãi ... Minh và My đang chơi trò chơi chia bàn,ghế ... Chạm vạch là 50k thôi ... Tg bó tay với cặp này ... ” Ồ ... Thì đưa,bà chần,ế rồi cay chứ gì ” - Minh tính cãi nhưng rồi lại móc ra 50k đưa My ... ” Ê,xúc phạm nha ” - My cầm cuốn tiểu thuyết trên tay,đánh và dí Minh chạy ra khỏi lớp ... ” Bó Tay ” - Bọn nó và hân đồng thanh trước sự ngỡ ngàng của lớp và cô giáo ... ” Này,đứng lại,anh mới nói gì đó hả ” - My vừa chạy theo,vừa hét ... ” Bà chần ” - Minh quay đầu lại chọc My ... Cứ vậy,chả ai thua ai ... Mãi một lúc,Minh mất hút,My lê chân bước vào vườn hoa ... Minh đi theo ... Anh thắc mắc,tại sao lại vào được đây chứ ... ” Theo tôi làm gì ” - My thở dốc,ngồi phịch trên bãi cỏ gần vài khóm cây hoa cẩm tú cầu ” Giận tôi à,đang rượt nhau sao lại vào đây ” - Minh cũng ngồi xuống hỏi thăm,rút ra tờ khăn giấy lau mồ hôi cho My (tình cảm phết) ... ” Không ” - My nói,ánh mắt vô hồn ... ” Ở đây,là gì ” - Minh ... ” Nơi chứa những kỷ niệm đẹp của bọn này ... nhất là Jersey ” - My ... ” Tôi có nghe Trang nói,nhưng chưa bao giờ vào ” - Minh ... ” Hừ ” - My lạnh,chỉ là bất giác nhớ đến một vài kỷ niệm đẹp ở đây thôi ... ” Kể tôi nghe đi,kỷ niệm đẹp của cô ở đây là gì ” - Minh ... ” Người tôi yêu,đã gặp tôi lần cuối ở đây ... Anh ta bỏ tôi ở lại đây một mình,chẳng cần biết tôi sẽ sống ra sao,nhưng vì tôi,anh ấy chấp nhận bỏ đi cái mạng của anh ấy ... Hơn 2 năm rồi ... Chính nơi đây,anh ấy đã tỏ tình với tôi ... nhưng chưa nhận được hồi âm của tôi ... đã bỏ đi ... ” - Myy khóc ... ” Uh,đừng khóc - ” Minh để My dựa vào lồng ngực rắn chắc của mình để mặc cho cô khóc ... Vì sao ư ... Khóc chỉ để tâm hồn vui đi nỗi buồn,cậu cứ ngồi đó,cô cứ khóc,khóc ướt hết vai áo cậu ... ” Tôi sẽ thay người ấy,yêu em được chứ ” - Minh bất giác hỏi ... ” Để rồi anh lại bỏ rơi tôi,đừng làm tôi khóc,vui gì không,khi nước mắt tôi rơi ” -

My chạy đi sâu vào khu vườn, Minh đuổi theo nhưng chẳng thấy đâu ... My lấy đà, bật nhảy lên cây cao ở đó nên anh không thấy ... Minh sẽ cố gắng, chiếm trọn trái tim cô ... Còn cô, sẽ không mở cửa trái tim mình đâu, vì tim cô nó vỡ rồi ... Chẳng thể ghép lại

Trên lớp

" ra căn tin " - Trang nhận được tin nhắn của Minh và lập tức chạy ra căn tin mặc cho Khánh cứ tra hỏi ... " Chuyện gì vậy hai " - Trang ngồi xuống đối diện Minh ... " Mời em ra đây ăn thôi " - Minh thản nhiên cầm ly capuchino lên nhấp vài ngụm ... " Hừ, có gì thì nói cho rồi, chẳng phải vòng vo ... My đâu " - Trang nói ... " Trong vườn " - Minh ... " Ồ. .. Anh thích My " - Trang hơi nghiêng người ... " Phụt " - Đúng như dự đoán, Minh phụt một hơi ra phía trước ... Trúng tim đen ... " Ha, thừa nhận nhé " - Trang cười khoái chí ... " Ồ .. thì ... mà ... ủa .. sao em hỏi vậy " - Minh áp úng ... " Chả sao ... muốn cửa nó thì phải ... " - Trang cười ranh mãnh ... " Một chiều bar hoành tráng và shopping " - Minh cắt ngang lời nói của Trang ... " Okay không " - Trang ... " Được " - Minh lắc đầu chịu thua " Chuyện là như này Bắt đầu thế này Tấn công như này. Ok nhé, có gì hỏi em sau nhá, bh bạn rồi " - Trang hôn chụt lên má Minh rồi chạy vụt lên trên lớp ... Minh vẫn còn nằm trong mớ dòng suy nghĩ vừa rồi của Trang ... Vẫn không hay mình vừa bị hôn ... (Tg mà ở đây là chơm cho vài miếng gòì :((...)

33. Chương 29 : Chuối Dài Quá Khứ V

3 Tiết học nhanh chóng trôi qua ... Cuối cùng My cũng về lớp làm Minh đỡ lo hơn Giờ ra chơi, cả bọn xuống căn tin ... Vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ với nhau ... Gần đó, có 5 ánh mắt nhìn về phía bàn của bọn kia không mấy là thiện cảm ... Vy tức ói máu khi thấy Hoàng cứ gần gũi Linh và Hạ Băng cũng chẳng kém thì thấy hấn cứ trêu nó ... Tiểu Hân cũng liếc My không kém vì Minh cứ quan tâm My mãi ... An Nhiên và Ngọc cũng chẳng khác hơn bao nhiêu ... Nó và Linh đã thấy được ánh mắt đó ... Húych nhẹ cánh tay của Nó ... Linh đứng dậy ra phía sau trường ... Nó đi theo ... " Thấy sao " - Nó hỏi, tay mân mê lọn tóc ... " Hừ, lũ ngu ngốc, chết đi là vừa " - Linh lạnh lùng, ánh mắt có chút vội vàng ... " haha vẫn chưa đến lúc mà, chờ đi " - Nó vẫn thản nhiên ngồi xuống chiếc ghế đá, hai chân bắt chéo nhau, mân mê lọn tóc và cười nhẹ " Thật chán khi phải chờ, mà nghĩ sao khi chị Linh Như về đây, tình hình khó khăn đến vậy sao " - Linh ngồi xuống bên cạnh ... Ánh mắt đưa ánh nhìn về phía bụi cây ... " Là tao gọi về đây " - Nó đáp ... " Haha mà hại ông Khoa rồi " - Linh cười khoái chí ... " Suyt, nói bé thôi ... cho chừa cái tật vợ không nhà là dờ thói trăng hoa " - Nó ... " Ra đây đi ... " - Linh đáp, mắt hướng về phía bụi cây ... Từ bụi cây kia, Bảo Thiên bước ra với bộ dạng rụt rè vì ngượng ... " Nghe được gì rồi thì giữ kín hộ em " - Nó phì cười trước thái độ của Thiên ... " À ... ờ. .. anh biết rồi " - Thiên gãi đầu ... " Hừ " - Linh hừ lạnh đi về phía căn teen trường " Đi thôi " - Nó nắm tay Thiên lôi đi làm anh đỏ chín mặt ... Vào chỗ ngồi, Linh và Nó quan sát xem tình hình của Khoa ... " Này, cô gái này là ai hả, anh có quan hệ gì khai mau " - Như điện tiết khi thấy sdt của một người lạ nhắn tin vào số của Khoa vs nội dung chẳng thể chấp nhận hơn nữa " À .. nhắn nhầm í mà " - Khoa biện cố ... " Grừ ... còn nhỏ này là ai, sao lại lưu vào máy chứ, nhìn là biết hàng đã qua sử dụng rồi, mặt thì đầy cả phấn " - Như ... Mọi người đều phì cười trước thái độ của đôi vợ chồng trẻ này ...

Thấm thoát cũng đã đến giờ tan học ... Nó mời cả bọn về nhà để ăn bữa cơm xem như mừng Bảo Thiên và Linh Như trở về

Tại nhà của Nó ... Hoàng

Cả đám đang ngồi ở phòng khách ... Riêng nó và Linh thì đang ở dưới bếp nấu ăn Trang và Khánh thì đang xem tivi ... Minh thì lại hay chọc My làm cô phải đuổi theo anh mẩu lần ... Nhi và Hùng có vẻ thân thiết và dính chặt với nhau không rời ... Hoàng và Hân đang tắm ở trên lầu ... Khoa và Linh Như đang trò chuyện vui vẻ với nhau ...

... Gin và Thiên ở chung nhà với hai người họ nên buổi tối hôm ấy trở nên vui vẻ hơn ... " Xuống ăn cơm " - Nó nói vọng lên ... Hôm nay, nó đã tự tay làm các món ăn ... Nó cho người làm nghỉ phép vài ngày rồi nên nhà bây giờ cũng vắng ... Nghe nó gọi, cả bọn tức tốc chạy xuống, mùi thức ăn thơm phức ... Trình độ nấu ăn

của nó phải nói là rất ngon và hấp dẫn ... Nó đang cầm ly nước lên uống thì ” Phụt ” ... Nó phun hết nước ra ngoài thì thấy Hoàng và Hân chỉ mặt duy nhất chiếc quần đùi thôi ... Cả hai bình thần xuống bếp trước hai gương mặt gương chín như cà chua vừa hai tiểu thư nhà ta ... Hai chàng ta chắc phải luyện tập thể hình kỹ lắm đây,bằng chứng là cơ bụng của hai chàng ta tận 6 múi,đường cong hiện rõ cũng màu nước da màu xạm trông rất hoàn hảo kết hợp với khuôn mặt điển trai nữa thì đám con gái chỉ biết dâng tim cho 2 chàng ... Nhìn một lúc lâu,Hoàng và Hân chẳng hiểu vì sao 2 đứa em gái lại nhìn mình kỹ như vậy ... ” Còn gì nữa không,gọi bọn kia xuống chưa ” - Hoàng vừa nói,vừa kéo ghế ngồi xuống,hân cũng vậy ... Đúng lúc cả bọn vừa đi xuống thì My - Trang - Nhi - Như vừa đi xuống,thấy 2 chàng nhà ta cũng ngất ngây luôn ... Cả bọn vừa ăn vừa nói chuyện với nhau rất vui vẻ ... Ăn xong,đường ai nấy đi,phòng ai nấy về,còn đồng chén đĩa thì bọn nó dọn dẹp hết vào sọt rác cho nhanh ...

Tại Một Căn Biệt Thự Sang Trọng Ở Pháp

Một người đàn ông trung niên đang ngồi ôm tấm ảnh ... Ánh mắt đưa về một nơi xa xăm và thoáng chút đượm buồn ... Tấm ảnh có 4 người ... Ông ôm tấm ảnh rất lâu ... Trong tấm ảnh có ... Một người đàn ông trẻ trung đang bế trên tay một bé gái vô cùng xinh xắn và một người phụ nữ mang đậm một vẻ đẹp Châu Á đang đứng bên một cậu bé trai khá khảnh và đáng yêu không kém ... Chợt,ông thở dài ” 2 con tha lỗi cho ta,ta đã không ở bên chăm sóc cho con,ta xin lỗi ” - Giọt nước mắt khẽ lăn trên đôi gò má của ông,ông nhớ Nó ... nhớ Khánh Hoàng nhưng chẳng dám gọi điện vì ông sợ mình sẽ chẳng kim lòng được mà khóc ... Bỗng nhiên ... Chuông điện thoại của ông vang lên ... ” Alo ” - Ông nén đau khổ,nhắc máy ... ” Ba à,sao lâu nay ba không gọi cho con ” - Nó nũng nịu ... ” Ừ,ta xin lỗi,tại công việc nhiều quá nên ta quên mất,con gái đừng giận ta nhé ” - Ông cười đáp lại ... ” Dạ,con không sao đâu,mà ba nhớ giữ gìn sức khỏe nhé,đừng có mà thức khuya nhiều quá,không tốt đâu ” - Nó ân cần ... ” Ừ,ta biết rồi,đi học ngoan nha,đừng có mà quậy đó,ba nuôi con khỏe không ” - Ba nó ... ” Dạ ba nuôi vẫn khỏe,mà ba ơi,con sắp có chị dâu rồi hì hì ” - Nó cười khoái chí ... ” Hừm ... Mới qua có mấy năm mà đã có bạn gái rồi sao,đúng thật là ” - Ba nó cười khanh khách,ông cười cho đứa con trai của mình ... ” Vâng,nhưng đang trong tầm kiểm tra,thôi giờ con phải đi ngủ rồi,ba làm việc thì cũng phải giữ gìn sức khỏe nha ba,chào ba ” - Nó ... ” Uh,ta cúp máy đây,con vs Hoàng ngủ ngon nhá ” - Ba nó ... ” Dạ,chào ba ” - Nó hôn lên cái điện thoại rồi tắt máy đi ngủ ...

34. Chương 30 : Chuối Dài Quá Khứ Vĩ

Linh Như vừa về đến nhà thì gặp ngay cảnh chẳng muốn nhìn Một người đàn ông trung niên và một người phụ nữ trẻ tuổi đang ngồi trên đui,ve vãn và tình tứ với nhau ... Đối diện còn có 1 cô gái trạc tuổi cô ngồi lướt iPas ... ” Hừ ” - Như thấy Khinh thường bọn họ,chẳng thèm đoái hoài gì đến họ,đi thẳng lên phòng cùng 2 người vệ sĩ tay cầm 2 cái vali to đùng (lúc ms về nước là đi thẳng đến trường mà) ... ” Đứng lại ” - Vừa bước đến cầu thang thì bị gọi lại,Như bực tức quay đầu lại ... ” Có chuyện gì sao ” - Như lạnh lùng đáp,ánh mắt lộ rõ sự chán ghét. ... ” Sao giờ này con mới về,đã vậy còn không thèm chào hỏi ai nữa chứ,đúng là hư hết sức ” - Ba Như quát ... ” Đúng rồi đó,chị ấy đúng là coi ai chẳng ra gì ” - Vy ỏng ẹo ... ” Đây là gì và em gái của con,chào họ đi ” - Ba Như từ tốn nói,ánh mắt nhìn về phía Như ... ” Lũ dê tiện ” - Như ... ” Chát ” - 5 dấu tay in lên khuôn mặt xinh xắn của cô ... Ba cô đã tát cô,cái tát đầu tiên trong đời ... Vì 2 người kia mà tát cô ư,đúng thật là ... ” Hừ,loại thấp hèn. .. Chẳng có lấy một tư cách gì để tôi đây phải chào cả ” - Như liếc xéo hai mẹ con nhà kia rồi quay lưng bỏ lên phòng ... Căn phòng kia vẫn vậy ... Từ kệ đựng đồ đến tủ quần áo,rồi cả gra giường và tấm ảnh mẹ cô ... Tủ sách,nhà tắm,.... Mọi thứ đều không thay đổi ... Cầm tấm ảnh duy nhất còn lại của mẹ cô ... Lau nhẹ mặt kính ... Ôm nó vào lòng và cô khóc ... ” Mẹ ơi,ba không thương con nữa rồi ... Ba vừa tát con đấy mẹ à, vì họ mà ba tát con,con không còn là đứa con gái yêu của ba nữa rồi ” - Như khóc nức nở,nằm gục xuống giường Bỗng chuông điện thoại reo lên. .. Là Khoa gọi cho cô ... ” Em nghe ” - Như nói,giọng vẫn còn thút thít ... ” Em có sao không,em khóc à ” - Khoa lo lắng ... ” Em muốn ra khỏi đây,anh đón em đi ” - Như nói rồi cúp máy,tay cầm bức ảnh của mẹ chạy thẳng xuống nhà Ba cô đã lên phòng,còn 2 mẹ con bà ta thì vẫn còn ngồi đó ... ” Thật Kinh Tởm ” - Hừ lạnh một cái,cô bỏ ra ngoài để lại hai bộ mặt tức giận đến run người ... ” Khoa ” - Cô mở cửa rồi cùng Khoa lên xe ... Anh chở cô đến một quán kem lãng mạn gần đó ... ” Em không sao chứ ” - Khoa nắm

tay cô khi cứ thấy nước mắt cô rơi không ngừng ... Gọi kem ra được lúc lâu thì cô mới lên tiếng ... ” Ba tát em,vì họ mà ba tát em ” - Xúc một thìa kem vị socola đắng lên cho vào mồm,nước mắt lại rơi không ngừng ... ” ... ” - Khoa chẳng nói gì,cứ ngồi bên cạnh cô,chốc chốc lại lau nước mắt cho cô ... ” Hôm nay sang nhà anh nhá ” - Khoa ... ” Uh ” - Khẽ gật đầu,cô chẳng muốn về đó chút nào,ôm tấm ảnh trên tay mà cô vừa hận,vừa đau ... Nếu mẹ không bỏ cô ra đi thì cô đâu như thế này ...

Rời khỏi quán kem,Khoa lái xe đưa cô về nhà mình ... Cô đã ngủ lúc nào rồi không hay ... Cho xe vào trong sân,anh nhẹ nhàng bế cô lên và đi vào nhà,lên phòng,anh đẩy cửa nhẹ nhàng vào rồi đặt cô xuống giường ... Lặng ngắm gương mặt xinh tựa thiên thần của cô người yêu bé nhỏ của mình,anh lấy khăn lau nhẹ lên khuôn mặt ướt đẫm nước mắt ... Hôn nhẹ lên vàng trán của cô ... Kén chăn đắp cho cô,rồi anh lại ngồi vào bàn lo việc của Demon và bar Nila,Vegas ...

Tại nhà Hấn ... ” Cậu ngủ chưa ” - Hấn nhắn tin cho nó ... Đang hí hục trong đồng hồ sơ của Demon và một vài hợp đồng của tập đoàn nhà nó (đang ngủ thì giật mình nhớ đó) Nhận được tin nhắn từ hấn ... nó liền sent ” Uh,chưa,tớ còn lo hồ sơ cho Demon nữa,mà sao giờ này chưa ngủ nữa ” - Nó trả lời,mắt nhìn đồng hồ đã gần 12h đêm rồi ... ” À,lo vài việc của công ty thôi ” - Hấn sent cho nó ... ” Uh,vậy cậu làm đi nhé,giữ gìn sức khỏe với cả ngủ sớm đi ... hìhì ” - Nó sent tin cho hấn ... Nhận được tin,hấn tủm tỉm cười,gửi cho nó tin cuối rồi tắt máy hoàn thành nốt hợp đồng còn lại luôn ... Nó cũng mỉm cười rồi lại làm việc ... ” Cách ” - Bảo Thiên bước vào,tay cầm ly sữa nóng ... Nghe tiếng,nó quay lại nhìn Thiên ... ” Anh chưa ngủ sao ” - Nó đáp,hai mắt dán vào laptop ... Tay gõ phím ” cách ... cách ” ” À,thấy phòng em còn sáng,biết là em chưa ngủ nên mang sữa vào thôi ” - Thiên đặt ly sữa lên bàn,nhẹ nhàng kéo ghế ngồi cạnh nó ... ” cảm ơn anh nha,mà em chỉ làm chút việc ở bar và bang thôi à ” - Nó đưa tay lấy ly sữa,nhắm vài ngụm rồi đặt xuống bàn nói ... ” Cần anh giúp gì không ” - Thiên hỏi,mắt nhìn vào đồng hồ sơ dày cộp ở trên bàn và cả chồng hợp đồng rồi ngao ngán hỏi nó ... Nhiều vậy mà bảo là một tí ... ” À,anh sử lý hộ em bộ này đi,nhiều quá à,mới đi có mấy tháng mà đã vậy thôi ” - Nó đưa xấp hồ sơ cho Thiên,tay day day hai huyệt thái dương ... Gin và Hoàng chẳng kém gì Nó và Thiên

Tại nhà Hùng ... Nhii

Cậu đang lướt google xem hướng dẫn nấu ăn ... Cậu định làm Nhii bất ngờ vào ngày mai ... Nhii thì hí hục cắm đầu vào bếp làm cơm ... Lúc chiều nó có lén nhờ nó dạy rồi nên có vẻ hí hửng và vui vẻ làm hơn ... Tình cảm bọn họ có vẻ rất tốt và đang ở đà phát triển đây mà ... Chuyện là hôm ở bệnh viện ... Nó và Hùng đã nói chuyện với nhau (tg kể sau nhé hìhì)

Khánh và Trang vẫn nói chuyện bình thường,vẫn vui vẻ nhắn tin,lâu lâu còn trêu nhau ... Hay nói chuyện vu vơ,bàn tán về các sự kiện hiện nay,bla ... bla. .. bla ... Hoàn toàn không nói chuyện tình cảm nên có lẽ 2 người này là nhẹ lòng nhất ...

Riêng My và Minh thì Nhìn mặt nhau đã khó,huống gì phải nói chuyện ... Hiện tại,My vẫn chưa quên được Khải Minh ... Dù đã hai năm trôi qua,nhưng lòng cô vẫn chan chứa hình ảnh của Minh ... My và Khải Minh cũng giống như Nhii và Mạnh vậy ... Đối với My,cái tình cảm ấy đã ngấm sâu vào trong tim cô ... Ngày anh lãnh trọn phát súng của Phong,cổ họng cô nghẹn ứ,chẳng khóc mà cũng chẳng hét được ... Một cái gì đó đã âm thầm đập vỡ trái tim cô ... Làm cô như ngã quỵ,đôi chân cô chẳng thể nhúc nhích ... Cái con người đó ngã phịch xuống đất,tim cô lại bị một cái gì đó bóp nghẹn Cô cứ đứng đó,nhìn người mình yêu dần nhắm mắt miệng chẳng thốt nên lời,đôi vai cô run nên ... Chân bước khập khễnh,run run bước đến cái thi thể lạnh lẽo ấy ... Đỡ đầu Minh lên,cô ôm anh vào lòng,mong tìm được chút hơi ấm ... Hơi thở chẳng còn đều nữa,cứ ngắt nhịp mãi,thực ra lúc đó,cô chẳng thể nghe anh nói gì,tai cô ù đặc tiếng súng ấy ... Xe cấp cứu đến,Nó và My ở ngoài,miệng cô cứ ú ớ không nói nên lời ... Nó nắm chặt tay cô,tạo cho cô một phần bình tĩnh hơn ... “Ting” - Cách cửa mở ra,vị bác sĩ già gỡ kính xuống ... ” Viên đạn nằm sát tim,khả năng gấp ra là 0,00001% ... Nếu không gấp viên đạn ra,cậu ấy sẽ sống được 2 giờ đồng hồ nữa ... Nếu gấp ra thì khả năng liệt hoàn toàn sẽ rất cao ... Và khả năng gấp ra được rất thấp ” - Bác sĩ ... My ngã quỵ xuống đất,y tá đẩy chiếc giường bệnh ra,anh vẫn đang thom thóp thở ... My mở cửa vào,kéo ghế ngồi sát cạnh Minh ... Bàn tay đan chặt vào nhau ... My nói rất nhiều,nói hết tình cảm của cô cho anh nghe,bàn tay anh áp vào khuôn mặt cô,ấm lắm ... Khuôn mặt xinh đẹp của người mình yêu,nhìn kỹ từ khuôn mặt,đến đôi mắt,chóp mũi thanh cao,đôi môi đỏ mọng như cherry ... Nhìn thật kỹ trước khi anh nhắm mắt ... Anh muốn lưu giữ mãi hình ảnh của cô mà thôi ... Máy đo nhịp tim của anh dần ngắt nhịp,từng ngón tay của anh dần rời xa khuôn mặt xinh xắn kia ... Mắt My đã ngập nước ... Cô chẳng thấy gì nữa ... Cảm nhận được đôi tay lạnh

lẽo kia,cô ngã phịch xuống nền nhà ... Và ngất lịm đi ...

Giờ đây,trong căn phòng u tối này ... My đang ngồi trên giường,ánh trăng chiếu vào khuôn mặt đầy nước mắt kia ... Có lẽ,đêm nay hẳn là đêm rất dài ... Khi người con gái kia,mang một nỗi buồn tan nát trái tim

35. Chương 31 : Paris Ngọt Ngào

Sáng chủ nhật ngày 10/2

Một buổi sáng đầy nắng ấm và mát lành ... Ánh nắng khẽ xuyên qua khung cửa sổ,chiếu vào khuôn mặt tựa thiên thần ... Nước da trắng mịn màng,chóp mũi thanh thanh cao cùng đôi gò má ửng hồng và làn môi đỏ hồng tươi trẻ ... Tất cả tạo nên một bức tranh đầy sức sống và say mê ... Nó khẽ cựa người,tay vớ lấy cái điện thoại ... Lướt nhẹ màn hình ... Hôm nay là ngày nó về Pháp,về lại quê hương thân yêu ấy,về lại nơi chan chứa những kỷ niệm buồn vui,ngọt ngào lẫn chua xót ấy ... Nó bước vào làm VSCN Hôm nay,nó mặc một chiếc áo crop-top vàng,lệch vai để lộ vòng 2 thon gọn ... Chiếc quần short ngắn làm nó để lộ đôi chân trắng tấp và trắng không tì vết ... Mái tóc màu hung hung đỏ được uốn lọn thả tự nhiên ... Nó gọi bạn kia đi vào trung tâm thương mại để mua chút ít đồ cần thiết ... Vào hầm lấy xe,chiếc BMW được đưa ra sân ... Nó bước lên rồi đi thẳng đến trung tâm thương mại ...

Đến nơi,bạn nó tự lại đông đủ rồi cùng nhau bước vào,giống như mấy lần trước ... Bạn nó trở thành trung tâm của các lời xì xầm,bàn tán ... Đây những ánh mắt,hâm mộ có ghen tị đều đổ dồn vào bạn nó ... Bỏ qua những lời nói vô bổ kia ... Nó,Linh và Như ... Trang,My và Nhii ... Chia ra,Bạn Nó,Linh và Như thì đi mua thức ăn và vài món đồ lưu niệm ... Trang,My và Nhii thì đi ăn và cafe ...

Tại khu rượu ... Nó đưa tay lấy chai rượu vang,xem một vài điểm rồi bỏ vào giỏ,sang hàng mứt kẹo ... Linh chọn một vài loại mứt trái cây bỏ vào giỏ,riêng Như là không mua cũng chẳng nói câu gì ... " Sao im lặng vậy,hôm qua ở nhà ông Khoa có chuyện gì sao " - Linh hỏi ... " Không,hơi buồn tí thôi " - Như ủ rũ,tay lấy hộp chocolate loại đẳng cấp của Mỹ lên xem ... " Tính sao " - Nó vớ lấy một vài cái bánh snack lên xem ... " Ủ,chả sao,cứ để yên xem mẹ con họ muốn gì " - Như lắc đầu tỏ vẻ bất lực ... " Nghe nói Khoa - Gin và Thiên cũng về nữa hả " - Linh ... " Uh,tất nhiên rồi ... " - Như đáp ... Lượn ở khu thức ăn khá lâu ... Cả bạn đi lên trên tầng 5 mua quần áo ... Như rẽ sang quầy nam,chọn cho Khoa một chiếc áo sơ mi ... Linh thì mua cho Hân (Nhưng thực ra là cho Hoàng) ... Từng ngón tay thon dài lướt trên từng chiếc áo khoát da ... Nó cầm trên tay một cái áo da màu đen Prada ... Tuy áo không có nổi bật gì nhiều nhưng cái vẻ ngoài lạnh lùng và kiêu ngạo ấy thì màu đen là đẹp nhất rồi còn gì ... Nhưng ... Lấy có gì tặng đây ... Chẳng. Lẽ lại bảo là nhân dịp gặp nhau tròn một tuần ... Hay là tặng cho Hoàng ... Nhưng có bao giờ Hoàng mặc áo da đâu ... Đẹp mớ suy nghĩ kia ... Nó cùng 2 nàng kia ra quầy tính tiền ...

Trang,My và Nhii thì vào hết quầy ăn này đến quầy ăn khác,gọi gần hết quầy luôn,vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ ... My chỉ lặng lẽ ngồi uống nước và thỉnh thoảng có ăn vài món ăn nhẹ rồi trò chuyện cùng 2 cô kia ... Bạn họ nói chuyện với nhau rất vui vẻ,hồn nhiên ...

Đúng 9h,bạn nó tự tập lại cùng đi về nhà ...

Tại biệt thự nhà Khánh Hoàng ...

Bạn nó bước vào thì bắt gặp 8 cặp mắt không ư là tình cảm mấy ... " Hôm nay,Khánh - Hùng và Dũng sẽ về nước cùng chúng ta " - Hoàng nói ... " Uh,không cần đem theo gì sao " - Như ... " Uh,chỉ là du lịch thôi,cần gì cho nhiều " - Hùng nói,tay kéo Nhii ngồi xuống cạnh mình ... " Sáng nay đi đâu vậy " - Minh hỏi,mắt nhìn My ... " Hẹn hò,không được sao " - My đáp,kéo ghế ngồi cạnh Hoàng ... " Hừ " - Minh lạnh lùng đi xuống bếp,mở tủ lạnh,lấy chai nước tu ừng ực ... " Này,nhất thiết là phải hẹn hò mới chịu sao " - Trang ngồi chỗ Minh,xăm soi móng tay xinh xắn của mình ... " Uh,trêu tí " - My nói,tay sờ cổ áo Hoàng tỏ vẻ thân thiết ... " Ấy .. My à,anh nghĩ là có người thích hợp hơn anh mà " - Hoàng lánh đi cánh tay của My vờ ớn lạnh khi thấy Linh nhìn anh với ánh mắt không mấy thiện cảm ... " Ha ha ha " - Cả bạn cười khoái chí khi thấy Linh

và Hoàng như vậy ... Thì ra, là Mỹ gái ... Linh thì mặt đỏ như gấc ... Hoàng ngượng chín như cà chua ... ” Đi thôi ” - Minh đi lên nói rồi đi thẳng ra hầm lấy xe, bọn nó xách vài món đồ mua ở siêu thị rồi ra ngoài

Bọn nó gọi taxi đi ra sân bay

Tại sân bay Nội Bài ...

Bọn hắn xuất hiện làm sân bay như muốn chấn động, hàng trăm con mắt hình trái tim nhìn các chàng nhà ta muốn rụng tim, Bọn nó đi vào trong, mua vé máy bay rồi lên máy bay ... Bọn hắn thấy vậy liền chạy theo ... ” Phù, may là kịp ” - Khánh yên vị chỗ ngồi rồi than ... ” Hừ, sao anh KHÁNH ĐẸP TRAI không ở lại đó đi ” - Trang vờ dỗi ... ” Ồ ... Tớ xin lỗi ” - Khánh lay lay tay Trang ... ” Hừ ” - Trang véo má Khánh rồi cả hai lại ngồi nói chuyện vui vẻ với nhau ...

” Tớ ... tặng cậu này ” - Hùng lấy ra một cái hộp được trang trí rất bắt mắt đưa Nhii ... ” Ồ, đây là ” - Nhii nhận lấy rồi thắc mắc ... ” Ồ, tớ thức cả đêm hôm qua ... cậu ăn đi ” - Hùng ngại nhìn Nhii ăn ... ” Uh, cảm ơn cậu nhá, ngon lắm ... Của cậu ” - Nhii cầm lên rồi ăn, tay kia với lấy hộp khác đưa Hùng ... ” Chuyện là hôm qua, có người thức đêm làm cho cậu đấy ” - Nhi ăn ngon lành ... Cả hai vừa nói chuyện, vừa ăn vui vẻ ...

Như và Khoa vẫn thân thiết và vui vẻ với nhau ... Chuyện tối qua, Như có vẻ hơi buồn ... Nhưng nhờ có Khoa, chồng tương lai của cô ... Khoa tuy lạnh lùng và đôi khi có hay lăng nhăng ... Nhưng anh vẫn luôn làm cô vui, chiều chuộng và ở bên cô những lúc cô cần, Như trân trọng anh và anh cũng vậy ... Từ nhỏ đã mất cả cha lẫn mẹ, anh cũng như Gin và Bảo Thiên vậy ... Họ bị ám sát trước mặt anh ... Khoa luôn luôn nung nấu ý định trả thù khi tìm ra kẻ chủ mưu đã sát hại cha mẹ anh, anh nhất định không tha ... Được gia đình Nhii cứu mang từ nhỏ, nên anh xem Nhi như em ruột của mình ... Nhờ vậy, anh mới quen được Như ... Rồi tình cảm nảy sinh, Khoa và Như đính hôn ... Như và Khoa quyết định khi đủ 19 tuổi ... Bọn họ sẽ kết hôn ... Cầm chặt tay người mình yêu, Khoa luôn luôn cảm thấy hạnh phúc ... Nhưng mỗi khi gặp gia đình Như, anh lại cảm thấy một cái gì đó rất đáng nghi ... Nhưng vì người con gái này, anh sẽ cố gắng làm tốt mọi thứ ... Để cô vui lòng ... Riêng nó và hắn, Hoàng và Linh đang lên một kế hoạch tác hợp cho Mỹ và Minh, mọi chuyện có vẻ rất tốt Suốt chuyến bay, Mỹ và Minh đều gắn phone nghe nhạc và ngủ ... Chẳng thèm đoái hoài gì đến xung quanh

Máy bay hạ cánh sau 4h bay ... Bọn nó đang trong tâm trạng náo nức vì mỗi ... Nó bấm máy gọi cho quản gia nhà nó ở Pháp ... Sau 5p cuối cùng xe cũng đến ... ” Chào tiểu thư và thiếu gia, đã lâu không gặp, 2 người vẫn khỏe chứ ” - Hà quản gia ân cần nói, ông là quản gia mà gia đình nó rất tin tưởng Ông trung thành với Phan Ngọc suốt cả một đời ... Rất yêu thương Hoàng và Nó, xem như chính con ruột mình ... Nó ôm chậm lấy Hà quản gia rồi cùng mọi người lên xe đi về biệt thự nhà Nó và Hoàng ...

Khu biệt thự sang trọng mà đậm chất Châu Âu ... Ai nhìn cũng biết, đây là khu biệt thự của tập đoàn Phan Ngọc - Tập đoàn đứng đầu thế giới về mọi mặt

Nó bước vào, bọn kia cũng thế ... Hai hàng người hầu gần 20 người đứng cúi đầu chào bọn nó một cách trân trọng ... ” Ba tôi đâu ” - Nó cất giọng ... ” Thưa, ông chủ đã đi từ lúc sáng, chiều hoặc tối nay sẽ về ạ ” - Một cô người hầu lễ phép nói ... ” Khi nào ba về thì báo với tôi, khỏi cần gọi ông ấy về ” - Nó nói rồi cùng bọn kia lên lầu ... Nó, Trang, Mỹ, Nhii, Linh ai về phòng nấy ... Theo chỉ dẫn của Hoàng thì bọn hắn cũng nghỉ ngơi tại phòng mình ...

36. Chương 32 : Paris Ngọt Ngào

Nghỉ được một lúc ... Nó ngồi bật dậy ... Lặng ngắm bức ảnh của mẹ Nó một lúc rồi thay đồ đi xuống nhà ...

” Tiểu thư không nghỉ ngơi ạ ” - Hà quản gia thấy nó từ cầu thang đi xuống bèn hỏi ... ” Cháu đi dạo chút cho khuây ... Mà bác đừng gọi cháu là Tiểu thư nữa ... Jer được rồi ” - Nó ngồi xuống sofa, tay cầm vài sấp hồ sơ xem ... ” Vâng ” - Hà quản gia đáp ... ” Thông tin sao rồi ” - Nó hỏi ... ” Đã cho người điều tra ... Là một vụ thẩm sát có mục đích ... Ba của Khoa có giữ một chiếc chìa khóa dùng để mở cửa một căn hầm nào

đó cất giữ những thứ rất quan trọng ... Hiện tại,Khoa đang giữ nó,là sợi dây chuyền trên cổ cậu ấy ” - Hà quân gia ... ” Tốt,cứ tiếp tục điều tra,có gì cứ báo cho con ” - Nó đứng dậy,ra ngoài

Đường phố ở đây chẳng khác gì mấy ... Không khí mát mẻ và trong lành ... Nó mặc một chiếc váy trắng dài gần đầu gối ... Tóc thả tự nhiên ... Tai gần tai nghe ... Nó đi dạo trên vỉa hè ... Vừa nghe nhạc,vừa hít thở không khí ... Đã rất lâu rồi,nó không được tận hưởng ... Ghé vào một khu sách ven đường ... Nó tự chọn ình một quyển tiểu thuyết có tựa là ” Ai Đó Đã Bỏ Ta Ra Đi ” ... Thoạt nhìn,nó cảm thấy nhớ mẹ nó ... Vì mẹ nó vốn thích tiểu thuyết mà ... Cầm lấy và ra ngoài tính tiền ... Nó đi vào một quán kem gần đó ... Gọi ra một ly kem socola cỡ lớn ... Xúc một thìa kem cho vào mồm ... Vị kem thấm tề đầu lưỡi ... Cảm nhận được vị đắng và ngọt của kem ... Nó chột cay mắt ... Tay lật cuốn tiểu thuyết kia ra ... Nó đọc lướt nội dung truyện ... Cảm nhận được cuộc đời nhân vật ... Nó vẫn nghe nhạc ... Tay vẫn xúc từng thìa kem ... Ánh mắt tím vô hồn nhìn ra ngoài kia ... Mọi người ai đi qua cũng nhìn Nó ... Khuôn mặt xinh đẹp với ánh mắt vô hồn kia chẳng phải rất đẹp hay sao ... Nó cứ ngồi đó ... Vẫn đọc cuốn tiểu thuyết kia ...

Được một lúc,nó nhìn đồng hồ cũng gần 5h chiều rồi Đứng dậy,rút trong bóp ra tờ polyme 500.000 còn mới toanh ... Đặt lên bàn rồi ra về

Nó bước vào biệt thự Trang và Khánh đang ngồi trên sofa xem tivi ... Hùng và Nhi thì chọc phá,chạy quanh nhà ... Khoa và Như thì đang lo việc của bar và công ty ... Hoàng và Linh có vẻ khá hơn nhiều rồi ... Cả hai đang ngồi xem phim đấy Hấn không thấy nó nên lên phòng ngủ tiếp rồi ... Riêng My và Minh ... Vẫn ngồi đó ... Vẫn im lặng Cả hai đang dần tạo ra khoảng cách ... Nó vào nhà ... Đi thẳng lên phòng ... Nó định mở cửa phòng,nhưng rồi dừng lại và sang phòng Hấn ... Gõ cửa không thấy ai ra mở nên nó vào luôn ... Cửa không khóa ...

Hấn đang nằm trên giường ngủ ... Hơi thở đều đều ... Kéo chăn đắp cho Hấn ... Nó nhìn kỹ lại một lần nữa khuôn mặt của Hấn ... ” Ngủ thôi,cần phải đẹp như vậy không ” - Nó nghĩ thầm,tay sờ lên khuôn mặt điển trai kia ... ” Lyna ” - Hấn nắm lấy tay nó ... Khẽ gọi tên một người nào đó Nó nhăn mặt ... ” Lyna ” là ai ... Sao hấn lại ... Đẹp mớ suy nghĩ kia qua một bên ... Nó rút ta ra,đi về phòng ... ” Cách ” - Hoàng mở cửa đi vào ... ” Ba về chưa ” - Nó hỏi,mắt hướng ra phía cửa sổ ... ” Chưa ... Chắc lát nữa sẽ về ” - Hoàng ... ” Hai ... Chuyện anh Khoa để em lo ... Anh lo chuyện K.W.T đi nhé ” - Nó nói,mắt nhìn thẳng vào Hoàng ... ” Uh ” - Hoàng gật đầu,khẽ mỉm cười

Tại phòng của Khoa và Như ...

” Chuyện của K.W.T ... Anh và cô thư kí kia thật sự không có gì sao ” - Như hỏi ... Mắt nhìn Khoa như muốn ăn tươi nuốt sống

” À ... Ừ ... Anh đã nói là không có gì thật mà ” - Khoa hơi run

” Hừ. .. Để em biết được việc gì sẽ không xong với em đâu ” - Như nói ... Chu môi ra trông rất đáng yêu ... Chuông điện thoại của Như bỗng reo lên ... ” Alo ” - Như

” Con đi đâu,cả đêm không về ” - Ba Như hỏi,gọng nói đầy tức giận

” Hừ,phải là nhà của hai mục đàn bà kia chứ ” - Như đáp bằng giọng khinh khỉnh

” Hừ,ba đem hai mục kia về nhà để làm ấm cái giường kia lên sao hahaha ” - Như nói,nước mắt đua nhau lăn trên má

” Mày ăn nói mất dạy thế đấy hả ... Cái gì mà hai mục đàn bà ... Mày học đâu ra cái thói đó hả ” - Ba Như quát to

” Nhờ ba cả đấy ” - Như nói xong,cúp máy,khó nức nở lên

” ” - Khoa chẳng nói gì,anh ôm lấy cô,rồi hôn cô ... Cảm nhận sự nóng và chất của nước mắt ... Ban đầu là thềm cái vị ngọt trên đôi môi cô ... Sau đó,từ từ tiến sâu vào bên trong ... Như đáp trả một cách nồng nhiệt ... Hai cái lưỡi cứ ma sát với nhau ... Như lùi về phía sau ... Khoa từ từ ngã Như về phía giường ... Cái tay đã cởi bỏ chiếc áo ngoài của cô lúc nào không hay ... Cái lưỡi cứ liên tục động đậy không ngừng ... Khoa từ từ hôn lên cái cổ trắng ngần ... Rồi đèn bờ vai xanh của cô ... Hai tay đã cởi luôn chiếc áo

lót trên người cô ... Cảnh xuân nở ra ... Cơ thể của Như và Khoa cả hai đang dần nóng lên ... Anh cứ liên tục xoa nắn rồi cắn nhẹ lên nơi đầy đặn của cô ... " Ừm ... " - Như khẽ rên lên một tiếng ... Cơ thể Khoa ngày càng nóng dần lên ... Đôi tay mất tự chủ, cởi bỏ chiếc váy ngắn trên người cô ... Và rồi ... Cái quần nhỏ của cô cũng theo đà mà rơi ra ... Khoa hôn lên đôi môi hồng quyến rũ ấy ... Cơ thể nóng hực ... Ngón tay cứ đưa ra đưa vào nơi phía dưới của cô ... Chất lỏng sệt sệt ấy từ từ chảy ra ngoài ... Em trai nhỏ của Khoa cứ cương lên không chịu dập xuống ... Cứ thế ... Cả hai thân hình trần trụi kia, quấn quít nhau trên giường ... Gần tối ... Anh mới tha cho Như ... Để ta cho cô gối và cả hai ôm nhau chìm vào giấc ngủ ...

37. Chương 33 : Paris Ngọt Ngào

" Ba " - Nó mừng rỡ chạy đến ôm chầm ba nó khi thấy ông bước vào phòng khách ... " Con gái ngoan " - Ba nó âu yếm vỗ về nó, ông vui khi thấy nó cười, vui vì tình bạn của nó vẫn bền lâu ... " Chúng cháu chào bác " - Cả bọn đồng thanh ... " Bác vào ăn cơm với bọn cháu nhé, cơm đã dọn sẵn rồi ạ " - Linh và My từ bếp bước ra, thấy ba nó về, Linh mời ... " Uh, được rồi " - Ba nó thả nó ra, cùng cả bọn xuống ăn cơm ... Bữa ăn vui vẻ và tràn ngập niềm hạnh phúc ... Bọn họ nói chuyện với nhau một cách tự nhiên ... Riêng Như và Khoa vẫn còn ngủ trên lầu ... My thấy mệt nên lên lầu trước ... Một lúc sau thì Minh cũng lên theo cô ... " Cạch " - Cánh cửa phòng My mở ra, cô nghe tiếng, biết ngay là Minh ... Cũng chẳng quay đầu lại ... Cô cứ đứng gần cửa sổ, mắt hướng về phía xa ...

_ Nói chuyện được chứ - Minh hỏi

_ Tại sao phải nói - Thật sự lúc này, cô rất khó xử, lúc nào nhìn thấy Minh ... Cô cũng nhớ về mối tình cũ ... Nhưng không thể nào phân biệt được ... Giữa Khánh Minh và Khải Minh ... Đầu mới là tình yêu thật sự của cô ... Nó nói : " Khải Minh ... Thực ra chỉ là mày thấy có lỗi, vì yêu mày, Khải Minh mới nhận phát đạn ấy ... Còn Khánh Minh ... Mày luôn muốn gặp mặt anh ấy, luôn muốn ở bên ấy, luôn muốn nói chuyện, quan tâm, chăm sóc Minh ... Mày đã thích tên kia rồi " - My nhớ lại từng chữ của nó nói với cô ... " Đi dạo nhé " - Minh mỉm cười với cô ...

Ngoài trời bây giờ đã hiu hiu gió lạnh ... My vẫn bước đi ... Minh chỉ lặng lẽ đi bên cạnh cô ... Cả hai chẳng nói câu nào ... Vội cởi chiếc áo lạnh trên người ... Minh khoát cho My ... My bỗng đỏ hoe đôi mắt ... Khuôn mặt đầm nước ... Cô ngồi phịch xuống trên mặt đường ... Nhưng rồi chống tay lên và đi tiếp ... Tim Minh như ngàn mũi dao đâm vào ... Nhìn người con gái mình yêu như vậy ... Minh chẳng thể làm gì được ... Cứ đi theo cái dáng người nhỏ nhắn ấy ... Dừng chân tại khu nghĩa trang ... Khá vắng ... Ánh đèn hiu hắt và có vài ba người ở đó trông chừng các ngôi mộ ... Đây là khu nghĩa trang riêng của bang Demonwhite ... Nơi chôn cất của các người đã có công với Demon ... My rẽ vào một lối đi ... Đứng trước khu mộ ... Cô gục đầu xuống và khóc ... Minh thấy tên trên ngôi mộ này quen quen ... " Trần Hoàng Khải Minh " - Minh khẽ nhủ mảy ... Chẳng lẽ đây là người yêu trước kia của My sao ... " Hức ... Hức ... Hức " - My khóc nức lên từng hồi, mồm ú ớ chẳng nói thành tiếng ... Trông cô lúc này chẳng giống " Killer Demon " - Chị ba của Demonwhite đầy uy quyền và lạnh lùng nữa ... Thay vào đó là một Bảo My yếu đuối và đang gục ngã ... Minh quỳ xuống trước mộ ... tay giữ chặt vai của My ... " Giao My cho tôi, anh cứ yên nghĩ, tôi hứa sẽ yêu My một cách chân thành và yêu bằng chính con tim này " - Minh nói một cách cương quyết ... " Anh ... " - My áp úng ... " Tôi sẽ yêu em đến hết cuộc đời này, quên quá khứ đi, bắt đầu một tương lai với tôi được chứ " - Minh hôn lên đôi môi kia ... Rồi nói ... " Nhưng ... " - My ... " Anh tin tôi chứ " - Minh nhìn về phía tấm bia kia và nói ... Tay ôm chặt lấy My .. Cả hai cùng đứng lên ... " Khải Minh ... Em đã thực hiện được tâm nguyện của anh rồi, quên anh và quen người mới ... em sẽ yêu con người này đến hết cuộc đời ... Là Khánh Minh ... Chứ không còn là Khải Minh nữa " - My ...

Đứng ở đó một lúc lâu, cả 2 nắm tay nhau ra về ... Suốt đoạn đường kia ... Cả hai nói chuyện vui vẻ, tình cảm với nhau ... Trên con đường ấy ... Hằn in dấu chân của sự hạnh phúc ...

Qua phòng My ... Nó chẳng thấy cô đâu ... Nghe Trang bảo là Minh và My đã ra ngoài rồi nên nó cũng an

tâm phần nào ... ” Cách ” - Nó mở cửa vào phòng làm việc của Ba nó và Hoàng ... Cả hai đang chăm chú vào màn hình laptop ... Chẳng ai để ý đến sự hiện diện của Nó cả ... Mỗi một lúc sau ... Hoàng thấy nó đang xem vài bộ hồ sơ ... ” Em đang muốn giúp sao ” - Hoàng nói làm ba nó giật mình ... ” Không, chỉ là xem để học hỏi thôi ” - Nó nói ... ” Đạo này Jer nhà mình trưởng thành hơn nhiều rồi ” - Ba nó ... ” Công việc đạo này sao rồi ba, có gì khó khăn không ” - Nó hỏi ... ” Cũng chẳng khác là mấy ” - Ba nó ... ” À, con thấy Hà quản gia đạo này bận lắm ă, con nghĩ việc nhiều ” - Nó ... ” À, Chuyện của Khoa sao rồi ” - Hoàng bắt giác hỏi ... ” Chưa tìm được nhiều là mấy ” - Nó ...

Khoa và Như vẫn đang ngủ ... Chợt tiếng chuông điện thoại reo lên ... Là điện thoại của Như ... Không muốn Khoa thức giấc nên vội choàng chiếc áo ngủ mỏng dài lên người ... Cô bước xuống giường và nghe máy

- Tôi nghe đây. - Như nói, chất giọng lạnh tanh

- Đã tìm được người hại gia đình cậu Khoa năm xưa rồi ă. - Một người đàn ông nói

- Gửi hồ sơ ấy qua cho tôi. - Như nói rồi cúp máy

- Ai vậy em. - Khoa thức giấc làm Như giật mình

- À, không có gì đâu anh. - Như đáp gọn rồi lên giường sà vào lòng Khoa rồi ngủ thiếp đi

Về phía nó, Gin và Thiên đang ngồi trong phòng làm việc ... Mặc dù đã bật máy lạnh nhưng Nó cũng chảy mồ hôi ... Không khí trong phòng căng thẳng và nóng hơn rất nhiều ... Nhiệt độ dù đã giảm còn 22 độ nhưng có vẻ như tình hình chẳng thuyên giảm chút nào ... Cầm xấp hợp đồng trên tay ... Nó loay hoay vừa xem, vừa nhập dữ liệu ... Gin và Thiên tình hình cũng chẳng khá hơn chút nào ... Gin cứ lật hết bộ tài liệu này đến bộ khác nhưng có vẻ chuyện trước mắt rất khó khăn ... Bảo Thiên có lẽ là nhân nhất vì việc của anh chỉ là hacker thôi ...

” Tách ” - Tiếng búng tay của Gin làm cả 2 ngoái đầu lại nhìn ...

- My biết rõ cái này nhất, gọi My qua thử xem

Gin và Thiên cười tinh quái ... Sau cái laptop đã yên vị trên cặp đùi của My thì cô bắt đầu công việc hacker ... Đôi tay thoăn thoắt gõ nhịp phím liên tục, ánh mắt tập trung một cách cao độ ...

” cách cách ” - My gõ enter 2 lần ... Màn hình dần hiện ra những dữ liệu mà Nó cần ...

- Quả thật không tồi

Nó chăm chú nhìn vào màn hình lúc này, chăm chú tìm thứ Nó muốn ... ” Đây rồi ” - Nó nghĩ thầm, quả đoán không sai, mọi chuyện đang theo đúng như kế hoạch nó điều tra ... K.W.T Nhất định sẽ vực dậy ... Người sẽ phải trả giá ... Nó cười một nụ cười đắc ý đầy ma mị

38. Chương 34 : Paris Ngọt Ngào

Hắn vừa thức dậy đã khoát nhẹ chiếc áo sơ mi cởi 2 cúc áo trên ra rồi cầm tai nghe ... Lang thang trên đoạn đường gần nhà

Hai tay ung dung thả vào túi quần ... vừa đi vừa nghịch các lùm cây ven đường ...

Từng làn gió sớm khê lùa vào mái tóc nâu kia của Hắn ... Tia nắng xuyên qua từng kẽ lá ... Chiếu lên khuôn mặt đẹp như điêu khắc ... Chóp mũi cao ... Không một khuyết điểm ... Chiếc áo sơmi đã được gỡ 2 cúc đầu, lộ rõ từng đường cong trên bộ ngực rắn chắc kia

Hành động của Hắn được thu cả vào tầm mắt của một người con gái đang dõi theo hắn nãy giờ ...

Cô gái ấy kéo sụp chiếc mũ lưỡi trai xuống che đi khuôn mặt ... Lầm lũi bước theo hần ... Đi theo hần qua từng con phố ... Kiên nhẫn chẳng dám lại gần ...

Bước chân nhanh dần theo bóng dáng khỏe mạnh kia của Hần Đến ngay ngã tư thì mất dấu ... Ngó nghiêng không thấy hần đâu

- Cô theo tôi này giờ

Nghe thấy chất giọng quen thuộc ... Chiếc mũ được cô lấy khỏi đầu cầm vào tay rơi xuống ...

- Dừng - Cô gái ấy vô thức kêu lên một tiếng ...

- Lyna - Hần thốt lên ... Cái dáng người nhỏ nhắn ấy ... Khuôn mặt, chóp mũi, đôi môi ... Đúng là cô rồi ... Người con gái khi xưa hần yêu rất nhiều

Lyna ôm chầm lấy hần rồi khóc ... Một lúc lâu sau, họ đến một quán cafe

- Em đã đi đâu

- Gia đình em gặp khó khăn về công ty, em phải qua đây giúp họ ... Em đã viết lá thư ngắn ngủi kia để lại cho anh ... Em ...

- Uh ... Anh hiểu

- Anh giận em ... Thời gian qua em phải sống rất khổ sở vì phải xa anh ... Chính là em không muốn nhờ vả anh ... Công ty nhà em đã dựa dẫm vào anh quá nhiều ...

- Chỉ vì vậy mà em bỏ anh

- Em biết, anh đau rất nhiều ... Anh đau 1 ... em đau gấp anh mười lần ... Anh đã làm thay đổi con người em ... Em đã không quên anh được ... về đây, em chẳng mong anh tha thứ ... Chỉ là muốn nhìn thấy anh thôi - Lyna khẽ cúi đầu, tóc cô xòa xuống, che đi hàng nước mắt kia ... Cô hối hận vì đã phải xa anh, hối hận vì năm xưa cô đã bỏ đi

Hần thất thần ngồi đó, chân đứng lên, đến bên cạnh chỗ ngồi cô rồi lấy đầu cô áp vào ngực mình ... Hần cảm thấy rất ấm áp, đã mấy năm rồi hần chẳng được cảm nhận

- Phạm Châu Hồng Vân : 17t - Lyna - Xinh xắn, giỏi và hiền lành Người yêu cũ trước kia của hần ... Là người sống nội tâm, cô rất tốt bụng và hay giúp đỡ người khác, giàu nhưng không kiêu căng

Ở một góc vắng ở quán cafe kia, có một người con gái đang ngồi đó, trước mặt là ly cafe đen không đường ... Mọi hành động của Hần và Lyna được Nó thấy hết ... Tim tuy hơi nhói ... Nhưng vẫn cười và cố lờ đi xem như không có gì ...

11h30

Hần ngỏ lời muốn mời Lyna đi ăn, cô gật đầu đồng ý, trông cô lúc này hết như con mèo ngoan

Hần đưa Lyna vào một nhà hàng sang trọng ở trung tâm thành phố ...

Bước vào rồi gọi món, Hần và Lyna nói chuyện rất nhiều ... Họ cứ ngồi ăn, trêu chọc, trò chuyện vui vẻ với nhau ... Hần kể cho Lyna nghe về nó, cả 2 đang tính chuyện vui vẻ rằng sẽ có món quà bất ngờ cho Nó

Qua tấm kính trong suốt và sang trọng của nhà hàng kia ... Nó cảm nhẹ môi rồi thở hắt ra ... Cố cảm nhận hơi lạnh từ bên ngoài ... Cô gắng lắm, nó mới không khóc ... Người con trai đó lúc nào cũng làm nó cảm thấy ấm áp ... Cầm chiếc hộp chocolate tự làm và tự tay gói một cái hộp thật đẹp kia trên tay ... Nó cảm thấy hột hần, chính là đau lòng ... “Người ta có hàng ngàn người con gái ngoài kia tặng quà valentine rồi, cần gì phải nghĩ đến món quà nhỏ bé của Nó nữa chứ” - Nghĩ thầm rồi bỏ đi, Nó và Hần ” Có là gì của nhau đâu ” - Chiếc xe BMW màu đen bóng loáng dần lặn bánh đi trên con đường kia.

Trở về nhà với khuôn mặt buồn rười rượi ... Mọi người ai cũng nghĩ là vì chuyện mẹ nó ... Nhưng đâu ai biết ... Nó buồn vì hấn chứ

Ngồi trong căn phòng đóng kín cửa,kéo màn che hết ánh sáng ... Nó ngồi phịch xuống đất,tay che miệng lại ... Cầm chiếc máy nghe nhạc trên tay,nó ném vào bức tường trước mặt ... ” Đáng ghét ” - Khẽ nói nhỏ một câu ... Nó là lần đầu tiên biết rung động,biết khóc Nó đã “Yêu” hấn mất rồi ...

Hấn hiện tại đang cùng Lyna vào tiệm trang sức mua đồ ... Lựa mãi mới kiếm được một sợi dây chuyền hình chiếc lá xanh màu xanh lá cây hơi nhạt ... Từng đường gân lá đến nét cong ... Đẹp rất tinh xảo ... Hấn quyết định mua tặng Nó ... Gói vào hộp cẩn thận ...

Hấn lên xe đưa Lyna về rồi ghé sang tiệm bánh ... Mua nguyên liệu làm bánh ... Bất ngờ

Hấn sau khi về nhà đã kể hết ọi người nghe về mọi chuyện ... Từng suy nghĩ,cảm nhận của Hấn cũng nói ra hết ... Chung lại,mọi người quyết định sẽ giúp Hấn hoàn thành nhiệm vụ ... Thiên tuy không thích lắm nhưng cũng cố gật đầu ... Nó sẽ hạnh phúc với Hấn mà không phải anh ...

Sóng biển ngút ngàn vỗ bờ,chạm vào từng lớp cát mịn màng dưới chân ... Mặt trời như lòng đỏ trứng gà,đang chín dần trên tấm thảm chói mắt

... Làn nước xanh rì,dạt vào bờ rồi lại rút xuống,để lại ngàn sự ẩm ướt trên cát ... Biển khơi vô tận như hiểu rõ nỗi buồn chất chứa trong lòng ai đó ... Từng đợt sóng ngồng ngang lăn ra xa tít đại dương sâu thẳm

Tia buồn đầy rẫy trên đôi mắt tím vô hồn kia

Ngồi một mình trên cát ... Nó cảm thấy rất cô đơn ... Hạnh phúc như một cơn gió lạ ... Vội đến rồi lại vội đi ... Để lại vô vàn đau khổ ...

Khẽ ngả người ra phía sau ... Gối đầu lên tay ... Ánh mắt đưa về một nơi xa xôi ... Phút giây này,ngực trai có cái gì đó khẽ nhói rồi buốt lên từng hồi ...

Nằm trên cát,mặc cho sóng vỗ vào ướt hết cả đôi giày ...

Màn đêm dần buông xuống,từng ánh đèn hiu hắt được bật lên trong đêm,soi rọi con đường dài phía trước.Dòng người tấp nập chạy trên các nẻo đường ... Hòa vào dòng người ấy,chiếc xe BMW vượt qua hàng ngàn chiếc xe qua đường ... Tiếng động cơ như xe toạt màn đêm lạnh buốt ...

Lê đôi chân nặng trĩu vào nhà ... Bây giờ,nó chẳng còn tâm trạng để vui nữa

Ánh đèn mờ mờ ảo ảo chợt “phụt” - hàng loạt ánh sáng bị tắt đi ... Nó giật mình quay qua quay lại ... Vốn đã luyện tập trong bóng tối nhiều lần ... Nó cảm nhận được có đám người và tiếng chân bước trên cỏ ở phía sau nhà ... Nó chẳng đi bộ mà bật dậy lấy đà lộn trên không vài vòng ... ” Phịch ” - Đáp đất một cách an toàn

Từng ánh đèn nhỏ dần được mở ra,nó cứ nhấp nháy Rồi sau đó,từng ánh đèn hiện lên ... Chiếc bánh kem to tròn hình quả dâu tây xibh xắn bày ra trước mặt ... Và từng tiếng hát cất lên ... Happy Birthday To You ... Happy Birthday ... Happy Birthday ... Happy Birthday To You ... Âm điệu nhẹ nhàng,vui vẻ ... Hấn bước ra sau bụi cây gần đó ... Trên tay cầm chiếc hộp quà lúc chiều mua cho Nó ...

Nó bất ngờ đến phát khóc Sau đó ... Mọi người lần lượt bước ra ngoài ... Trên đầu đội chiếc nón chóp dài xinh xinh ... Tiếng nhạc du dương hòa cùng tiếng hát ...

Từng đợt gió nhẹ thổi qua,bầu trời đêm đầy sao lung linh ... Một cái thảm đen to dùng chứa đựng những viên ngọc lấp lánh ... Từng đốm sáng nhấp nháy ... Ở căn biệt thự kia ... Từng ánh đèn hiu hắt đang từng bừng cho sinh nhật của nó ... Tiếng reo hò ... Tiếng nhạc sập sinh do Như làm DJ ... Chiếc bánh kem do hấn tự làm được mọi người thưởng thức và khen đáo để ... Vài chiếc bánh kem nhỏ được bọn nó chơi rồi trét vào mặt nhau ... Sinh nhật năm nay ... Chắc hấn sẽ rất khó quên

Lyna sau một hồi trò chuyện và đùa giỡn với bọn nó xong đi lại chiếc ghế đá gần đó - Ngồi cạnh nó

- không ra đó chơi ... - Nó hỏi,âm vực lạnh lùng
- Còn Nhóc ... - Lyna hỏi,nhắm nháp vài ngụm rượu
- Hừ ...
- Dũng là người con trai tốt,cậu ấy giữ chặt anh ấy nhé
- Chị Nhường Tôi Sao
- Uh,đúng vậy
- Không cần
- Vậy tranh nhau,xem ai dành được tình cảm của anh ấy
- Tôi sợ cô chị chắc ... - Nó đáp vồn vện rồi đứng lên nhập tiệc cùng bọn kia
- Cô nhóc này,đúng là trẻ con - Thật thú vị

39. Chương 35 : Anh Sợ Mất Em

” Ào ” - Xô nước trên mặt Hạ Băng tạt thẳng vào mặt nó ... Khẽ ho vài cái ... Nó mở to mắt lên xem kẻ nào to gan dám làm như vậy với nó

- Hừ

- Con khốn,vì mày mà anh Dũng bỏ tao,vì mày mà mọi thứ của tao đã bị cướp hết ... Đáng chết

Dứt lời ... Hạ Băng nắm lấy mái tóc hung hung đỏ của nó ... Đập mạnh đầu nó vào tường ... Máu từ từ chảy xuống nhỏ giọt ... Mùi tanh xộc vào mũi của Trang và My làm cả 2 khẽ cự người thức tỉnh

_ Jersey Mày - Trang hét lên khi thấy máu từ đầu nó chảy xuống cằm rồi nhỏ giọt ...

_ Rồi mày sẽ phải giống nó - An Nhiên lấy tay nâng cằm Trang lên ... ” Chát ... Chát ... Chát ... Chát ” - An Nhiên tát Trang liên tục 4 cái ... Từ khóe môi bên trái chọt chảy ra một thứ chất lỏng đỏ ngầu tanh nồng nặc ...

_ Lũ thối tha - My nhếch mép

_ Tránh xa Khánh ra nếu không tao giết mày - An Nhiên cầm một con dao tiếng thẳng về phía Trang ...

_ Ha ha ha - Nó cười to làm mấy ả kia tức hộc máu

_ Mày cười gì hả con khốn kia - Hạ Băng tức tối khi thấy nó cười

Chẳng đáp lại mấy ả kia Nó thản nhiên đứng dậy ... Sợi dây thừng từ đó mà rơi xuống đất,rồi Trang và My cũng lần lượt đứng lên theo Nó

Hạ Băng mặt mày tái mét ” Tách ” - Tiếng búng ta của Thảo Vy vang lên ... Đồng loạt ở ngoài gần 100 tên con trai ở đâu bước tới ...

Còn đầu đầu lại đến ... Lấy tay xoa nhẹ vết máu trên đầu ... Nó cùng 2 người kia tiến lên phía trước ... Ba thân hình mảnh khảnh dẻo dai né từng đòn đánh ... Từ từ dùng các đòn chí mạng ... Hạ gục đối phương ... Thoáng chốc đã gần hết ...

Bỗng nhiên ” Phập ” - Con dao trên tay Hạ Băng yên vị trên eo của Nó Khẽ nhắm mắt rồi ngật lịm Trang chạy đến dùng chân ... Tập trung vào lực đá này ... Lực đạo của cô khá mạnh ... Tung một cú đá xoáy ... Hạ Băng bật ngửa về phía sau ... Cả 4 cô ả thấy Hạ Băng bay về phía mình liền né sang một bên ... ” Bốp ... Bịch ... Rắc ” - Tiếng da thịt chạm vào đất ... Tiếng xương gãy rã rời ... 4 Cô ả không một vết máu ..

My đỡ người nó dậy ... Đến chỗ của mấy ả kia

- Tôi ... tôi ... Là Hạ Băng ... Không phải tôi ... Á

An Nhiên đang nói thì bị My tát một cái ngã lăn quay ra đất

Chiếc khuyên tai của My lúc này bị rơi nên vô tình chạm vào nút tắt ... Cô nhặt lên ... Khởi động lại

Lập tức ... Bên phía bọn kia có tín hiệu nhanh chóng đến chỗ bọn nó ...

Là một ngôi nhà hoang bị bỏ trống ... Xun quanh chỉ toàn là cỏ Tiến sâu vào bên trong ...

Một đám người gần 200 tên xông ra Bọn kia lập tức vào đánh nhau ... Khánh,Minh và Hấn đã lên vào bên trong cứu nó cùng vài người của Demonwhite

” Đoàn ... Đoàn ... Đoàn ... Đoàn ... Đoàn ” - Linh liên tiếp bắn vào đám người đó ... Từng viên đạn xuyên qua cơ thể người ... Đám người kia lần lượt đổ như rạ ... Nhii thì vẫn vũ khí yêu thích là châm có tẩm thuốc mê và độc tính ... Hơn 20 châm được phát ra làm bọn người kia ngã nhào xuống đất ... Khoa ... Như ... Gin và Thiên đã vào trong từ lúc này

Hấn và Khánh,Minh đã đưa 3 nàng kia ra ngoài trong tình trạng ngất xỉu ... Và có vẻ nó khá nghiêm trọng vì vết thương ngay eo và đầu máu cứ ứa ra liên tục ... Không có khả năng cầm máu ...

Xe cấp cứu đến,họ nhanh chóng được đưa vào bệnh viện ...

“Ting” Cánh cửa mở ra ... Vị bác sĩ bước đến chỗ bọn nó ...

_ Vết thương khá sâu ... Vùng đầu chấn thương khá nặng ... Máu bầm tích tụ trên não ... Khả năng không nhìn thấy rất cao đến khi máu bầm tan sẽ nhìn thấy bình thường ... - Vị bác sĩ từ từ phân tích

_ Về phần 2 tiểu thư kia thì đã ổn định,vết thương ngoài da không đáng lo ngại

_ Ngày mai có thể đến thăm ạ,hiện tại vẫn đang theo dõi

_ Ông có thể đi - Hoàng lạnh lùng nói,âm vực có phần gấp gáp ...

_ Đáng chết ... - Hấn đập mạnh tay vào tường ... Máu cứ thế mà ứa ra ... Lyna và Linh chạy lại băng bó cho Hấn

Bầu trời buổi sáng trong vắt ... Nó mang một màu xanh thanh thoát nhẹ nhàng ... Tiếng chim ríu rít chuyển cảnh ... Trong khu vườn ở biệt thự ,một bãi xanh mượt còn đọng lại vào giọt sương sớm - Long lanh và trong suốt

Hoàng và bọn kia thức dậy từ sớm ... Như hơi mệt nên ở nhà ... Còn lại vào hết bệnh viện ...

Vào hầm lấy xe rồi ra ngoài ... Chiếc xe được khởi động phóng như bay dưới ánh nắng ban mai ... Dòng xe tấp nập nơi xa lộ vẫn không ngừng nghỉ

Bệnh viện lớn dần hiện ra trước mắt ... Từng tốp người khoát lên mình chiếc áo blue trắng thật trang nhã ...

Bên trong bệnh viện ... Mùi thuốc sát trùng sộc vào mũi nồng nặc ...

Gian phòng trắng ảm đạm bao phủ xung quanh như nuốt chửng mọi thứ ...

Tiếng “tít tít” vẫn không ngừng vang lên trên bức điện tâm đồ ...

Nó nằm đó,hai mắt nhắm nghiền ... Hơi thở đều đặn ... Gương mặt xanh xao ... Đôi môi nhợt đi

Khê động đẩy vài ngón tay ... Nó cựa đầu rồi khẽ nhăn mặt vì vết thương đau

... Nó cố mở to mắt ra nhưng vẫn không thấy được gì ngoài một mảng đen vô hình ... Nó có mở giọng ... ” Hai ơi - mở đèn lên,em không thấy gì hết ” - Giọng nói khô khốc vì thiếu nước ...

Nó khẽ rướn người lên cố bước xuống giường ... Nhưng “Phịch” - Nó ngã nhào xuống vị huyệt chân ... Vết thương ở eo và đầu bị động ... Miếng băng trắng đã bị ướt vì rướm đầy máu ... A ... Nhấn mặt vì đau ... Nó xác định phương hướng cửa để mở ... Vừa vịn vào tường .. Sờ đủ chỗ nó mới xác định được cái tay cầm ... Bên ngoài bệnh viện thật ồn ào và náo nhiệt ... Vô tình ... Nó nghe được ” Sáng rồi,đi ăn thôi ” - Cửa một bệnh nhân đi ngang qua đó ...

.

Sáng ư ... Nhưng mà ... Sao lại tối thế này ... Nó cố dùng tay mở mắt thật to rồi hươ hươ tay trước mặt ... Không Thấy ...

Nó ngã người về phía sau ... Đập đầu vào nền nhà ... Nó chợt khóc ... Chẳng lẽ mình đã bị mù ư ... Không thể nào ... KHÔNGGGGGGGG Nó hét lên ... Nước mắt giàn giụa chảy ướt cả nền ... Hai tay cứ cào rồi đập mạnh xuống sàn làm chảy máu ... KHÔNG THỂ NÀOOOOOOO Nó cứ cào cào,cắn xe hết mái tóc đen vợ được cái gì là ném cái đó ... Căn phòng lúc này chỉ có Nó ... Máu ... và đồ đạc nằm loạn xạ vung vãi trên sàn

Tại biệt thự ...- Phan Ngọc -...

Căn phòng màu xám đầy quyền năng ... Tấm rèm cửa bay phất phới như muốn bức phá khỏi thanh gỗ kia để hòa quyện vào làn gió sớm ...

Sợi dây chuyền màu bạc có hình chiếc chìa khóa huyền bí ... Như cứ mân mê hết mặt này đến mặt khác để tìm xem ... Thực ra nó là gì

Phải chăng .. Là một dấu vết còn sót lại để truy tìm kẻ sát hại ba mẹ Khoa hay sao

Như bức tức bóp mạnh chiếc chìa khóa thì bỗng nhiên nó bật ra thành hai mảnh ... Cố mở mắt,vặn não ra suy nghĩ ... Bên trong chỉ có một tờ giấy duy nhất ... Vốn vẹn chỉ có một câu ” Giường ” - Như hết thắc mắc này đến suy nghĩ khác ...

Sau vài phút suy tư ... Như liền đứng dậy ... Đi ra ngoài ...

Mục tiêu của cô hiện giờ ... Là đi đến căn nhà cũ của Khoa ...

Đến trước cổng nhà ... Căn nhà này trông hệt như một đồng đồ nát ...

Ghé sang quán nước đối diện ... Như gặp một cô bán nước ... Liền bỏ cặp kính đen xuống,đến bên cô bán nước mà hỏi

— Căn nhà đó ... tại sao lại tan hoang vậy cô

— Cô mới đến nên không biết chứ ... Ông bà nhà này bị giết một cách không nhắm mắt đấy ... Đêm nào họ cũng hiện về kêu oán

— Vậy căn nhà đó giờ có ai ở nữa không cô

— Không ... Ai mà dám ở chứ ... Căn nhà đó có ma đấy

Như chào rồi bỏ đi ... Cô quyết định vào căn nhà đó một chuyến ... Vừa động vào cánh cửa phòng khách ... cánh cửa lập tức ngã sầm xuống ... Chắc là do không ai ở nên cửa bị mục nát hết ... Bên trong phòng khách ... Từng bộ sofa đến cái tivi .. Rồi cả vết máu trên nền nhà bị khô dính lại ... Mọi thứ vẫn giữ nguyên hiện trạng cũ ... Bước chân lên lầu ... Cô nhón từng bước chân để né xác động vật dưới chân mình ...

Lên đến phòng ngủ ... Cô vén tấm màn đã cũ rách kia ... Ánh sáng rọi vào trong căn phòng ...

Như lật đật đi tìm trên chiếc giường bảm đầy bụi kia ... Có vẻ hơi khó khăn vì phải đỡ chiếc giường dựng đứng lên mới tìm được ...

Như dùng hết lực còn trong người ... Đưa tay đẩy mạnh cái giường lên ... Phát hiện một chiếc hộp ... Bên ngoài bảm đầy bụi ...

” Phù ” - Như thổi nhẹ đám bụi kia ... Dùng chiếc chìa khóa mở nắp hộp ...

” Kẻ chủ mưu cuộc buôn bán hàng cấm ” - Như khẽ đọc lướt qua bản danh sách đó ... Rồi với lấy tấm hình còn lại ở đáy hộp ...

” Rằm ”

Như choáng váng với người trong bức ảnh ... Đôi tay run run ... Sắc mặt tái mét ... Mồ hôi lần lượt túa ra như nước ...

Kể sát hại gia đình Khoa năm xưa ... Chính là anh cùng cha khác mẹ với ba Khoa ... Trương Vĩnh Phúc - Ba của Như

< điện="” thoại="” của="” như="” reo="” lên="”>

Là Khoa gọi ...

_ Alo ... - Như nhấc máy sau một hồi chuông .. giọng nói không còn trong trẻo như trước

_ Vợ à,hôm nay vợ chồng mình đi ăn nhé,bù cho ngày hôm qua .. Chồng có một bất ngờ cho vợ đó ... Vợ đang ở đâu vậy

_ À ... Em đang ở chính nhánh của công ty,anh chờ chút,em về ngay

Không đợi khoa nói. .. Như vội vàng cúp máy ... Cho tất cả vào túi xách rồi nhanh chóng ra khỏi ngôi nhà với khuôn mặt đầm đìa nước mắt

BIỆT THỰ ” PHAN NGỌC ”

_ A,vợ về rồi sao

_ Vâng,hôm nay anh tính làm gì bất ngờ đó - Như véo mũi anh rồi hôn nhẹ lên đôi môi kia ... Trong tim khẽ nhói lên từng nhịp

_ Đi rồi biết ... - Kéo Như ra ngoài ... Khoa lái xe đến ngoại ô thành phố

40. Chương 36 : Anh Sợ Mất Em

Khoa đưa Như đến một ngọn đồi cách xa trung tâm thành phố Mất gần 15p thì họ mới lên tới đỉnh đồi ...

Khoa cầm trên tay bó hoa ly trắng - Loài hoa mà ba mẹ anh rất thích

Như lầm lũi đi theo Khoa nãy giờ ... Cô chẳng lên tiếng dù là nửa câu ...

Đứng trước 2 ngôi mộ nằm kề nhau ... Như khẽ nhắm mắt quay mặt đi ...

Họ là anh em mà ... Tại sao có thể ... Cắt dòng suy nghĩ đó ... Như nhìn theo bóng dáng cao to kia đang nhỏ dần dần khuất trên khu mộ ...

Như chạy lại,lấy khăn lau mồ hôi trên gương mặt điển trai kia ... Khoa cầm lấy tay Như ... Ôm chặt cô vào lòng ... Thả đám cỏ kia xuống,anh đến trước mặt hai ngôi mộ ...

_ Đây là bạn gái con,bọn con đã đính hôn rồi .. sau này sẽ cưới ... Ba mẹ ... Con đến đây là để thăm hai người ... Tiếc là chẳng thể tham dự đám cưới của con ... - Nói đến đây,anh lặng người xuống ... Giọng nói ngắt quãng ... Khóe mắt hình thành những giọt nước khẽ rơi ...

Ở gần đó,một người đàn ông đã nhìn thấy mọi thứ ...

_ Sự thật sẽ sớm phơi bày ... Ta mong các con hạnh phúc.

Khoa nằm phịch xuống bãi cỏ gần đó ... Như gối đầu lên tay anh ... Cả hai nằm đó ... Nói chuyện thật lâu rồi cùng nhau đi về

__ Mọi chuyện là sao. ... Kể rõ xem

__ Sáng nay,bọn tao hẹn đi siêu thị ... Sau khi ra khỏi nhà ... thấy một lá thư ở hộp ... Cả bọn cùng xuống xe rồi lấy thư ra xem ... Rồi bị đánh lén ở sau gáy ... Ngất đi ... - Trang từ từ kể ...

__ Ra là vậy,Hạ Băng lần này thực sự chán sống rồi mà - Nhii tay vò thành nắm đấm nghiến răng nói

__ Khoan ... Trò chơi chưa kết thúc dễ vậy mà ... 4 cái tát kia,đầu thể dễ dàng bỏ qua - Trang mỉm cười,một nụ cười nhếch mép,một tia nguy hiểm đáng sợ dần hình thành trên khóe môi cô

__ Jer nó có chuyện gì là không yên với tao đâu

__ Ừm - Nó cự người đưa tay ra sau gáy ... Phần vì lúc mới vào,mọi người không ai giữ nó lại được nên phải dùng đến bạo lực là đánh ngay sau gáy nó để nó bất tỉnh đến tận bây giờ

__ Em tỉnh rồi - Hấn cầm chặt tay nó

__ RA NGOÀI HẾT ĐI - Nó hét lên

__ Nhưng ...

__ TÔI BẢO RA NGOÀI - CÁC NGƯỜI XEM LỜI NÓI CỦA TÔI KHÔNG RA GÌ PHẢI KHÔNG - Nó quơ tay làm đồ đạc trên giường rơi hết xuống sàn ... Mọi người lẳng lặng kéo ra ngoài

“... Một giọt ... Hai giọt ...” - Hứ,thứ chất lỏng đáng ghét ... Tại sao nó cứ tuôn rồi trào ra ngoài thế này ... Nó ghét cay ghét đắng thứ chất lỏng ấy ... Vì vậy mà nó trở nên yếu đuối ... Vì vậy mà nó đã lột xác hoàn toàn ... Khẽ hươ tay vào không trung ... Nó cảm nhận được vị đắng chát của nước mắt ... Cảm nhận được sự lạnh toát của phòng bệnh ... Nhưng sao nó vẫn thấy ấm áp thế này ... Đưa tay sờ xung quanh ... Nó chẳng cảm thấy gì ... Khẽ rút tay về rồi ngã người nằm xuống,đôi mắt hướng lên trần nhà ... CHẾT TIẾT ... Nó vẫn không thấy gì ngoài một màu đen đang bao trùm tất cả

” Là Anh ”

” Em nhận ra anh ”

” Hừ,đáng ghét,em đã bảo ra ngoài rồi mà ”

” Sáng giờ em đã ăn gì đâu,ăn chút cháo nhé ”

” Không ăn đâu,em còn chả thấy gì mà ”

” Ngốc,vậy em nghĩ anh ở đây làm gì hả ”

” Ngoan,ngồi dậy nè ... A ... ” - Hấn đỡ nó ngồi dậy rồi đút cho nó thìa cháo đang bốc hơi kia

” Nóng ... ” - Nó nhăn mặt

” hìhì ... trêu em tí ... A ... ”

Cứ thế đấy,cả hai như đang ở tuổi trẻ con ấy ... Hấn ngồi đấy,cho nó ăn,trêu đùa,thậm chí dọa sẽ cướp nụ hôn đầu đời của nó nữa cơ ... Nó vẫn ngồi trên giường ... Vẫn ăn .. Trêu đùa và lâu lâu tỏ vẻ sợ sệt làm ai kia không nhịn được cười ...

Lyna ngoài kia nghe và cũng thấy hết,Lyna tuy hơi nhói ở tim,nhưng chính cô đã bỏ rơi hấn mà ... Dù sao thì cô vẫn sẽ tác hợp cho hai người

Khẽ mỉm cười nhưng trong chẳng mấy là vui ... Bảo Thiên chỉ vuơ nói vài câu chuyện với bọn kia,một lúc hấn ra thì cả bọn cùng đi ăn bỏ nó ở lại ngủ

Tại một bãi biển ở ngoại ô thành phố ...

Một cô gái trẻ với một người đàn ông trung niên đứng đối diện nhau ...

__ Mọi chuyện là sao

__ Như à, đã đến lúc, ta phải cho con biết về mọi thứ rồi

__ Vậy ông nói đi

__ Khoa với con chẳng máu mủ ruột thịt gì cả ... Ba Khoa là con nuôi ... Được nhận nuôi sau đó thì ...

__ Thì sao

__ Ông ấy nổi lòng tham muốn chiếm lấy công ty, được ta phát hiện và ngăn cản ...

__ Sau đó thì sao ... ba đã giết chú ấy sao

__ Không, ba Khoa đã thông đồng với mọi tên sát thủ để giết chết ta

__ Sự việc diễn ra sau hai ngày đó ... Trong lúc ba đang trên đường đi về thì bị một đám người áo đen lạ mặt bắt đi đến một căn nhà hoang gần đó

__ Biết trước sự việc, ba vẫn bình thản đi theo ...

__ Ba Khoa đuổi hết đám người kia ra ngoài ... Sau đó quỳ xuống khóc với ba ... Ba Khoa vì ham mê cờ bạc, hút chích mà vương phải đám người kia, họ bắt chú ấy phải đem bằng được ba tới đó làm con tin để chiếm tập đoàn nhà mình ... Ba Khoa đã giúp ba thoát khỏi đọa rồi đưa Khoa cho ba giữ, còn đưa cho ba một lá thư dặn là đủ 18t sẽ giao cho Khoa ... Con cầm lấy - Ông nói rồi đưa cho Như một lá thư ... Mục hơi nhòe chắc khi viết thư đã khóc nhiều lắm

__ Ba ... Thảo Vy ... - Như định nói cho ông biết thì

__ Ta biết rồi, kết quả xét nghiệm cho thấy con bé không phải con ta ... Ta đã có cách xử lý rồi, con ở lại vui vẻ - Ông gạt đi để nói chuyện với cô con gái rồi ôm chầm lấy cô

__ Dạ chào ba - Như nói rồi ngồi lên chiếc xe Ferrari mui trần đỏ từ từ nhấn ga chạy vọt trên đoạn đường kia ... Thoáng chốc bóng đã biến mất để lại làn khói xe phả vào không trung

” Anh ở đó làm gì hả ” - Nó nằm trên giường hỏi

” Hừ, em biết anh ở đây sao ” - Khoa tiến lại gần đó, kéo ghế ngồi bên cạnh nó

” Uh, dù là ai, ở đâu em đều cảm nhận được - cho dù em không thấy gì ” - Nó nói rồi ngồi bật dậy, khuôn mặt thoáng chốc đượm buồn

__ Như dạo này lạ lắm

__ Có người khác sao

__ Không rõ, nhưng chắc không phải đâu ...

__ Anh không tin thì đã không đến đây rồi

__ Em đúng là

Hắn cùng Lyna lên một ngọn đồi phía sau thành phố ...

__ Cô nhóc ấy, thực sự rất đáng yêu

__ Uh, Jer ngây thơ với chả vô tư lắm

__ Em không định quen người mới sao

__ Em chưa có ý định đó với ai

__ Anh thấy em thân với Bảo Thiên lắm mà

__ Hơ, tên ấy đáng ghét lắm cơ, lại nhát gái nữa ... Ghét

__ Sao em nói vậy, Thiên bằng tuổi em đấy, đừng có mà tên này tên kia - Hắn châm chọc

__ Thì đã sao,nếu được thì anh yêu em đi,em cũng chưa tìm được ai như anh đâu - Lyna ôm chầm lấy Hấn rồi hôn lên má hấn một cái

__ Nè,có người nhìn thì sao hả - Hấn đẩy Lyna ra rồi véo mũi cô

Ở gần đó,Hoàng thấy những cử chỉ thân mật của bọn họ,tay vò thành nắm đấm,gân xanh nổi lên ... ” Tao không thể giao em gái ày được,Bảo Thiên sẽ là người thích hợp với Jer nhất ” - Hoàng nghĩ thầm rồi bỏ về Hấn vẫn còn ngồi cùng Lyna ... Cả hai nói chuyện vui vẻ và dường như chỉ nói về Nó mà thôi

” Ai vậy ” - Nó hỏi khi nghe tiếng mở cửa

” Hai nè ” - Hoàng nói rồi để bịch trái cây lên bàn

” Không đi với vợ hả ” - Hoàng hỏi Khoa

” Gặp bố rồi ” - Khoa đáp

” À mà Dũng đâu rồi hai ”

” Ờ,đi với Lyna rồi ” - Hoàng giật mình khi nghe nó hỏi

” Ờ ... Dạ ” - Nó

” ” - Cả 3 cùng nói chuyện vui vẻ với nhau,Hoàng và Khoa gọt trái cây cho nó ăn ... Nó cũng chóng quên chuyện kia đi ... Lyna và Hấn,dù sao cũng từng yêu nhau cơ mà,lấy có gì phải buồn chứ ...

- Chap này,Tg đăng không hay nên m.n thông cảm ạ :((đừng bỏ truyện nha

41. Chương 37 : Sự Trả Thù Của Play Girl

TẠI BIỆT THỰ NHÀ HẤN

- Em ở phòng này nhé, bên cạnh là phòng của Khánh Linh ... Còn đối diện là phòng anh,em nghỉ ngơi đi - Hấn nói rồi định ra ngoài nhưng Lyna kéo lại

- Ở lại với em,một chút thôi - Lyna tựa vào lòng Hấn,hai mắt nhắm lại ... Nhỏ đang từ từ tận hưởng mùi hương nhỏ đã đánh mất bấy lâu nay

Đôi chân hấn mất tự chủ mà đẩy Lyna ngã xuống giường

- Thực sự,em vẫn còn yêu anh - Lyna nói,ánh mắt vô thức đưa vào không trung ...

Hấn là vẫn còn tình cảm với Lyna ... Thực tình mà nói thì chỉ còn tình bạn mà thôi ... Vì trái tim Hấn đã lệch nhịp cho Nó rồi

- Em nhớ Anh - Lyna ngồi dậy,đưa hai tay ra sau gáy Hấn ... Đôi môi cứ thế mà hôn Hấn ...

- Lyna ... Anh ... - Giọng nói như bị ngắt quãng ... Hô hấp của cả hai không đều nữa

- Là do em tự nguyện. Một chút nữa thôi,anh sẽ xa em và đến với Jersey ... Làm ơn,em nhớ anh phát điên - Lyna nói,cái lưỡi cứ liếm láp đôi môi kia của Hấn,Hấn từ từ đáp trả ...

” Toạt ”

Hấn xé phẳng đi cái áo mỏng manh trên cơ thể Lyna xuống ... Cái lưỡi cứ động đậy liên tục ... Hấn liếm nhẹ bờ môi kia ... Cái lưỡi ham vị ngọt tiến vào phần xương quai xanh của nó ... Tay của hấn không yên phận cứ vòng qua eo rồi chạy dọc hai bên cánh tay Lyna

- Jersey ... - Hấn khẽ gọi tên nó ... Hai tay xoa lên bờ vai Chiếc áo lót từ đó mà tụt xuống ... Cấn nhẹ lên nụ hồng của Nhỏ ... Hai tay xoa nắn đều đặn

Lyna khẽ rơi nước mắt ... Ở gần nhỏ,mà vẫn còn nhớ đến nó ... Nhưng đây là nhỏ tự nguyện ... nhỏ muốn đáp trả hấn vì năm xưa đã không ngại môn đăng hộ đối mà bỏ gia đình để giúp đỡ cái công ty nhỏ bé của nhỏ trở thành một công ty có uy tín như bây giờ ... Nhỏ mang ơn còn người lạnh lùng này ... Chỉ còn không lâu nữa thôi Nhỏ sẽ chẳng thể gặp được hấn

Thân dưới của Hấn cương lên như cột cờ ... Chiếc quần của nhỏ đã rơi ra khi nào

Từ từ tiến sâu vào cơ thể Nhỏ ... ” Ừm ”

” Anh hai ... em mượn cái laptop nhé ... Ồ ... ” - Linh ngạc nhiên đến đứng hình khi vào phòng hấn,giọng cô nhỏ dần,nhỏ dần rồi đến ngẹn họng tắt tiếng ... Áo quần vứt tung tóe quanh phòng ... Cái gra nệm màu trắng đã thấm máu ... Vết máu lan như cánh hoa vương trên tấm nệm

Linh từ sững sốt đến bàng hoàng ... Tay bịt kín miệng để không thốt thành tiếng ... Cố gắng nhấc đôi chân lên và ra khỏi phòng

Linh chạy thật nhanh xuống phòng khách rồi bấm máy gọi cho nó ...

Ở bệnh viện một mình ... Nó nghe tiếng chuông điện thoại ... Đưa tay ra xác định vị trí rồi cầm điện thoại ...

Cố gắng xác định chiếc điện thoại ... Với nó,dùng điện thoại nhiều nên có vẻ khá là suôn sẻ trong việc xác định chỗ trên màn hình để nghe máy

” Ai vậy ”

” Jersey,là tao đây,Linh này ... Sao lâu nghe máy vậy ”

” Hơ,hỏi câu ngờ vậy cô,tôi còn chả thấy cơ ” - Nó trả lời,giọng hơi chùn

Biết đã động vào nỗi khổ của nó,Linh vội lảng sang chuyện khác ... ” Uh,xin lỗi mà ”

” Mình về Việt Nam nha ” - Linh hỏi,câu bị ngắt quãng

” Hả,sao lại về ”

” Uh,chỉ là muốn về,không thì tao với mày sang biệt thự riêng nhé,tao buồn lắm ” - Linh

” Còn bọn kia ”

” Tao nói sau,mình đi nha ”

” Uh,tao sang rước mày nhé ”

” Uh ”

Linh thần thờ một lúc lâu ...

- Em ăn gì chưa - Hấn đi xuống với cái quần thể thao và cái áo thun đen ... Bắp tay,bắp chân đều lộ rõ từng đờ cong một

- Dạ chưa - Linh nói mặt ửng rỏ ... Thú thật,cô chẳng biết phải làm sao khi nhìn Hấn - Ông anh trai thương nó hết mực,vì Linh,Hấn việc gì cũng làm,chỉ cần cô vui thôi ... Vậy mà ...

- Vậy chờ hai chút - Hấn đáp lại nụ cười tươi rồi xuống bếp

- Hai làm thịt nướng nhé,hôm nay em thích ăn món đó - Linh chạy xuống bếp ôm chầm lấy cánh tay hấn rồi nhõng nhẽo ...

- Hả,chẳng phải em nói ăn đồ nướng sẽ nổi mụn sao

- O,nhưng giờ em muốn ăn mà hai ... Anh hai đẹp trai ... - Linh ôm chăm lấy hần rồi tiếp tục nũng nịu làm hần phì cười

- Được rồi -

Hần kéo tay áo lên rồi mở tủ lạnh lấy đồ ăn ...

Mang cái tạp về kia rồi bắt tay vào việc cắt thịt,nêm nếm gia vị ... Linh chỉ ngồi đó rồi mở tivi lên xem ...

Xong công việc làm thịt,hần mở cửa ra sau vườn chuẩn bị lò nướng ... Cho than vào rồi chỉnh nhiệt độ ... Mồ hôi nhễ nhại thấm ướt vai áo Hần

Lấy đĩa thịt ra cho vào kẹp rồi để lên lò nướng ... Hai tay xoay đều vỉ thịt ... Hương thơm ngào ngạt của mùi thịt nướng bốc lên ... Từng lát thịt chín đều đều ... cứ xoay xoay trên vỉ kẹp ...

Cái con người có tính lạnh như băng kia cũng có lúc vì đứa em gái đáng yêu của mình mà làm vậy sao ... Linh nhìn ra cửa thấy Hần cũng cười rồi chạy đi lấy khăn lạnh lau mồ hôi cho Hần ...

- Aww ... Hai ơi,thơm quá đii - Linh vừa chạy ra đã nghe thấy mùi thịt kia

- Uh,gần xong rồi,em chuẩn bị đồ đi rồi dọn ra ... Trông hộ anh một lát,anh gọi Lyna

Lại là cô ta,Linh hơi khó chịu nhưng vì món thịt này nên chịu đựng luôn

Một lát sau,bàn đã chuẩn bị đầy đủ,Ly,đĩa,chen rồi bát đũa ...

Cả ba cùng ngồi xuống ăn ... Lyna ăn rất ngon miệng,đơn giản vì cô đang tận hưởng những ngày ở bên hần ... Linh tuy không thích Lyna nhưng cô vẫn có chút thiện cảm với cả dù sao cô ấy vẫn là người tốt,chỉ là

- Hai,em ở với Jersey vài ngày nha

- Em bỏ anh cô đơn lẻ loi ở nhà hả,bố mẹ công tác rồi,hai ở nhà một mình đấy

- Còn chị Lyna mà,xí

- Linh ... - Hần đá nhẹ vào chân cô

- Em soạn đồ đây,mà hai cho em mượn laptop nhé,bye hai - Linh hôn chụt lên má hần rồi lên phòng lấy đồ sau đó đến bệnh viện

- Tao làm thủ tục ra viện với thông báo ọi người rồi nên không phải lo

- Uh

Nó vào thay đồ rồi cùng Linh ra viện ... Đi đến căn biệt thự của Nó và Linh

Thu dọn đồ đạc,sau đó lên phòng nghỉ ngơi ...

Cũng gần tối rồi nên Linh ra ngoài mua chút đồ ... Nó ở một mình

Ngồi trên giường mà tâm hồn nó ở đâu đâu ... Nó thấy khó chịu,nói đúng hơn là nó chẳng biết phải giải thích như thế nào về lúc này ... Nó thấy chán,nhạt,bất lực khi nó không nhìn thấy ... Rồi đến việc Hần dạo này mất tăm ... Nó lo thêm cho Hần ...

Ước gì,mẹ nó còn sống ... Nếu như lúc này,mẹ nó ở đây ... Nó sẽ sà vào lòng mẹ và ngủ một giấc thật là dài ... Bỏ hết những thứ xung quanh ... Nó chỉ cần mẹ thôi ... Chỉ cần mẹ nó còn sống,nó chấp nhận không nhìn thấy suốt đời Nó mong một điều nhỏ nhoi vậy thôi ... Hà cố gì,người gặp tai nạn năm đó lại là mẹ nó mà không phải nó chứ ...

Nó hận,nó giận cái con người nó lắm ... Vì nó mà mẹ nó mất ... Vì nó mà anh nó mất đi một người mẹ hiền ... Vì nó mà ba nó mất đi một người vợ đảm đang Nó cứ tự trách mình bằng câu đó ... Suốt đời ... Nó vẫn sẽ không tha thứ ỉnh ...

Nó đưa tay lấy ly nước ... Không may cái ly rơi xuống đất Những mảnh vỡ rơi trên sàn ...

Nó bồng tìm một miếng vỡ ... Đặt lên tay mình Nước mắt lại tuôn ra ” Mẹ ơi,con yếu đuối lắm rồi ... Con đến với mẹ nhé ... Con chỉ làm gánh nặng cho ba và anh hai và các bạn thôi ... Con gái của mẹ xuống với mẹ nhé ” - Dứt lời ... Nó cứa lên tay Vết cứa tuy không sâu nhưng đủ để máu trào ra ...

” Hahaha ” - Nó cười to rồi ngã phịch xuống sàn ... Miệng nở nụ cười tươi Trên sàn đã loang lổ vết máu của nó Mùi tanh bốc lên nồng nặc ... Máu ở tay không có dấu hiệu đông lại mà cứ chảy mãi,chảy mãi

” TUYẾTTTTTTTT ” - Linh hét lên thất thanh khi thấy nó nằm trên vũng máu ... Linh chạy đi gọi cấp cứu sau đó gọi bọn kia đến bệnh viện

Nó được đưa vào khoa cấp cứu Bọn kia ở ngoài chờ ... Hoàng đã vào phòng lấy máu truyền cho nó ... Vì nó thiếu máu quá nhiều ...

- Hức ... hức nếu em về sớm thì đâu có chuyện gì xảy ra chứ ... hức hức

- Không sao đâu,Hoàng đã vào trong rồi mà ... Mọi việc sẽ ổn cả thôi

- Con gái,ta xin lỗi con nhiều lắm ... - Ba nó khóc rồi gục xuống giường

- Ba,con xin lỗi,là tại con đã làm gánh nặng ọi người - Nó cầm tay ông khóc

- Sao con nói vậy,con là tất cả đối với ta và anh con ... Còn cả bạn con nữa ... - Ba nó lau nước mắt cho nó ...

- Không đúng,con chính là đang làm phiền mọi người ... Ba sao không để cho con gặp mẹ ... Con muốn đến bên mẹ

- Con và Hoàng là người thân duy nhất của ta ... Nếu một trong hai con đi thì ta sẽ ra sao hả ... Đừng nghĩ nữa ... Con phải sống,là mẹ đã cho con mạng sống kia ... Con phải sống ẹ và cho con nữa ... Đừng để mẹ con phải đi không - Ba nó nói như cầu xin

- Thật hả ba ...

- Uh,là thật ... Con phải sống vì mẹ và cả con nữa ... Ba cần con ... Anh hai cần con ... Ba cần cả 2 con để làm động lực sống con biết không ... Chỉ cần con và Hoàng sống vui vẻ thì ba cũng đã mãn nguyện rồi ...

- Ba chỉ cần 2 con sống tốt,vì mẹ con cũng muốn như vậy ... - Ba nó xoa đầu nó rồi ngồi đó nhìn nó từ từ đi vào giấc ngủ ...

” Thả tôi ra đi mà ” - Hạ Băng khóc nức nở

” Hừ,loại như mày phải chết chứ nhỉ ” - Trang cầm trên tay Ly Whisky lắc lư rồi uống

” Thật sự là do Hạ Băng ... Không phải tôi ” - An Nhiên quỳ xuống chân My và Nhii

” Mày làm Jersey không nhìn thấy được,làm nó phải tự hành hạ thể xác mình ... Mày nghĩ bọn ta sẽ làm gì mày hả ” - Trang tạt ly rượu vào mặt mấy ả kia ...

” Tao sẽ để mày nhục nhã đến sống không nổi,chết không yên ... ” - My nói rồi ra cửa gọi đám con trai của bang Demon vào

” Mấy chú vất vả rồi ... Thương đấy ” - Nhii nói nháy mắt tinh nghịch

Đám con trai gật đầu cảm ơn lia lịa ... Bắt đầu tiến đến vuốt má,trêu ghẹo mấy ả kia ... Trang - Nhii - Myy ngồi uống rượu ... thưởng thức cảnh tiên trước mặt mình rồi cười thích thú ...

Cơ thể trần trụi của mấy ả làm 3 nàng chướng mắt ... Cơ thể của mấy ả kia được người Demon tiếp đón tử tế ... Cứ ra vào cơ thể phía dưới ... Tiếng rên vang dội ...

Do đang ở bar nên tiếng nhạc át tiếng rên ... Mấy ả kia thỏa mãn có ... Nhục nhã có ... Vết máu loang lổ ở sàn ... Đỏ hoe như cánh hoa ...

Camera này giờ đã quay xong ... Hài lòng ... Cả 3 đứng dậy

” Đủ rồi, nào thích ai cứ đem về thỏa thích ... Đừng làm nó chết ” - Trang vỗ tay ” Bộp bộp ” rồi cùng 2 nàng kia về nhà nghỉ ngơi ...

42. Chương Ngoại Truyện - Phần 1

Tác Giả Tóm Tắt Những Phần Hay Và Cần Thiết Thôi Nhé ^^~

” Bộp ”

- Mày có làm gì thì làm ... Nhưng đừng bao giờ làm em gái tao tổn thương biết chưa hả. - Hoàng nắm cổ áo hấn tức giận nói

- Tao đã giao em gái tao ột thằng trắng hoa như mày ... Chắc tao đã lầm ... Hừ ... Bảo Thiên sẽ tốt hơn mày. - Hoàng

- Mày làm gì vậy hả ... Sao mày lại chọn Bảo Thiên mà không phải tao. - Hấn

- Vì sao ư ... Hờ Mày phải hỏi mày mới đúng chứ ... Mày và Lyna đã làm gì với nhau trưa nay hả ... Mày ... - Hoàng nói rồi đưa tay đấm hấn một phát ... cú đấm rất mạnh khiến hấn bật ngửa ra sau ... Khóe môi trào ra thứ chất lỏng đỏ hoe ... Tanh nồng ...

- Tao ... Thực sự là ... Tao nghĩ đó là ...

- Thôi đi ... Jersey sau khi hồi phục tao sẽ đưa nó sang một nơi khác ...

Nơi đó, sẽ có Nó và Thiên ... - Hoàng

- Tao xin mày ... Đừng mang cô ấy đi ... Cứ để tao đi được rồi ... Tao sẽ làm cô ấy đau khổ thôi phải không ... Vậy thì ... Tao sẽ là người ra đi ... - Hấn

- Tao chỉ có một đứa em gái duy nhất ... Nếu nó tổn thương ... Mày nghĩ tao có vui không ... Mày là anh nên có lẽ mày hiểu ... Linh nếu ở trường hợp này ... Tao chắc mày sẽ làm vậy ...

- Hãy để Nó tự quyết định cuộc sống của mình

- Tao gặp Jersey ... Lần cuối nhé ... Hoàng. - Hấn hỏi

- Uh ...

” Anh ” - Lyna thấy hấn đi vào, liền hỏi

” Anh gặp Jersey một lát ... Em ra ngoài nhé ”

” Vàng ” - Lyna nói rồi ra ngoài để hấn ở lại với nó

” ... ” - Hấn không nói gì, chỉ cầm tay nó ... Hôn nhẹ lên đôi môi của Nó rồi áp tay nó lên má mình

” Anh ” - Nó mở mắt nhìn hấn ... Thực sự này giờ nó không ngủ ... Chỉ là vờ ngủ để nghe tâm sự mà Lyna nói với nó thôi

” Em chưa ngủ ” - Hấn hỏi nó ... ” Em nhìn thấy rồi sao ”

” Vàng . Em có chuyện muốn nói với anh ”

” Em nói đi, là chuyện gì ”

1h trước

” Jersey này, em có biết em là người hạnh phúc nhất rồi không hả ”

” Tuy đã không còn sống trong vòng tay mẹ ... Nhưng em còn có tình thương của bố này, anh trai em ... Rồi cả bạn bè em nữa ... Họ luôn quan tâm, chăm sóc, che chở cho em ... Còn chị ... Từ ngày mẹ mất, chị phải sống trong lời đàm tiếu của gia đình nội ... Ba thì suốt này cặp kè ... Lo gái gú, nên công ty mới như bây giờ ... Rồi còn bắt ép chị lấy chồng ... Thật sự, chị chẳng muốn chút nào ... Nhưng nếu không làm theo ... Gia đình chị sẽ phá sản mất ... Vì không muốn đời mình tàn tạ vậy nên chị đã trao lần đầu cho Dũng ... Người con trai chị mang ơn đến suốt đời ... Vì anh ấy đã lôi chị ra khỏi màn khói trắng và những trò chơi không lối thoát ở thế giới bar ... ”

” Dũng ở bên chị ... mà vẫn còn nhớ và gọi tên em đó nhóc ... Em đã chiếm trọn trái tim của Tên lạnh lùng sát gái kia rồi ”

” Em đừng giận chị ... Chị chẳng có ý gì đâu ... Chị mong cả 2 được hạnh phúc ... Chị mong Dũng và em sẽ là một cặp ... Còn chị ... Cả đời này sẽ vun đắp cho 2 người ...

” Hạnh phúc nha ... Em gái ngoan của chị ”

” Em không giận anh ”

” Không, sao lại giận ”

” Bây giờ phải tìm cách cứu Lyna thôi ... Cô ấy, không thể như thế được ” - Hấn nói bằng giọng đầy lo lắng

” Phan Ngọc chỉ có thể can thiệp vào vụ trả nợ ... Công ty ba chị ấy đã thiếu Hàn Gia quá nhiều ... Chính là lỗi suất cao ... ”

” Ủh ... Chuyện này chắc chắn là đã sắp đặt trước ... Hàn Gia muốn Lyna thì không đúng cho lắm ”

” Ai mà chẳng biết Hàn Gia nổi tiếng là gian xảo và mưu mô chứ ... Minh Phong và Mạnh chắc chắn có tham gia chuyện này ” - Hoàng từ cửa cùng ba nó và Lyna bước vào ... Theo sau là Khoa ... Thiên .. Gin và Hùng

” Nghĩ sao ... Phan Ngọc có vẻ sẽ giúp được chuyện này ... Nhưng lão Hàn Thiên Khải sẽ dễ yên cho chúng ta can thiệp sao ” - Gin nói

” Tổ không nghĩ mọi chuyện lại được sắp đặt một cách hoàn hảo đến chính xác như vậy ” - Nó suy sét từ nãy giờ ... Mới hiểu ra được ... Chuyện này chắc chắn sẽ liên quan đến Phan Gia rồi cả Nhii và Myy nữa

” Lão già ấy đã hợp tác cùng Mạnh và Phong ... Theo dõi và nắm bắt tình hình của chúng ta ... Sau đó là ép chúng ta vào đường cùng ... ” - Hùng

” Muốn gì ở Phan gia chứ ” - Hoàng nghĩ mãi mà chẳng thể nghĩ ra ... Rốt cuộc, là vì cái gì

” Mẹ con ... Từng là người yêu cũ của lão ta ... Nhưng cả hai là anh em cùng cha khác mẹ ... Nên
Mẹ con đã bỏ đi ... Rồi gặp ba ... Sau đó thì yêu nhau ... đính hôn ... Rồi cưới nhau ... Hôm đám cưới ... Lão ấy có đến quỳ lạy mẹ con ... Và ... Lão ấy đã Giết ... giết chết ... ông bà ngoại con ” - Nói đến đây, ba nó nghẹn đi ... ” Mẹ con rất cảm hận ông ta ... Mẹ đã ngắt trong ngày đám cưới Sau đó, hôn lễ tiếp tục diễn ra rất suôn sẻ ... ” - Ông nắm tay nó ... và Hoàng

” Hai con nghe ta nói đây ... Ông ta chính là cậu của các con ... Và ... và cũng ... cũng là ... là kẻ ... đã ... đã lái chiếc xe ... chiếc xe kia ... để ... để ... gi ... giết ... giết ... chết con ... nhưng ... nhưng ... nhưng ... mẹ con ... đã nhận ... nhận ra sớm ... sớm khuôn mặt và mưu kế hèn của lão ta nên đã ... đã ... đã che cho con hôm tai nạn ấy ... ” - Ba nó rất đau khổ khi nhắc đến chuyện này ... Ông đã phải giữ kín chuyện này suốt mấy năm qua ... nhưng vì ... mẹ nó ... nó và Hoàng phải biết ...

” Cái chết của mẹ không phải tại con ... mà là ... lão ấy ... muốn gia đình ta phải ... phải ... chia cắt lẫn nhau ... Con và Hoàng ... nhất định phải ... phải thật là tỉnh táo ... Để trả thù ẹ ... Lão ta ... đã đánh mất tư cách làm cậu rồi ... ”

” Mẹ ơi ” - Đôi mắt nó này giờ đã sưng húp và cạn nước mắt rồi ... Nó tựa vào lòng Hấn mà khóc này giờ ... Nó chịu không nổi nữa rồi Cú sốc này ... Thực sự quá lớn ... đến nỗi ... Nó tưởng chừng như bị bóp nghẹn hơi thở này rồi

-” LÃO TA ... PHẢI TRẢ GIÁ ... ha ha ha ”- Nó hét lên ... đồ đạc bị nó hất tung lên không trung ... Căn phòng sặc mùi máu ...

Con người ... khi đã đến tận cùng của sự chịu đựng ... thì họ sẽ làm những việc mà ngay cả họ cũng chẳng thể nào biết được Vì trả thù ẹ ... Jersey đã lột xác thành một con người khác ... Lạnh lùng ... Quyến rũ ... Khát máu ... Và trở thành một thiên thần mang đôi cánh của một ác quỷ ...

2 Năm Sau ...

Lyna đã trở thành dâu của Hàn Gia theo như kế hoạch của Nó ...

Lyna là vợ của đại thiếu gia - Hàn Thiên Phúc ... Từ ngày đám cưới ... Cô không cho Thiên Phúc động vào người cô dù chỉ một lần ... Thiên Phúc có vẻ như không như tin đồn rằng là kẻ ăn chơi ... Thiên Phúc từ ngày lấy cô về ... Anh ta đã thay đổi thành một đại thiếu gia chừng chạc và biết lo cho gia đình hơn ... Thiên Phúc được như vậy là nhờ Lyna ... Cô đã hối thúc,thuần hóa anh từ một con sư tử ăn chơi thành một con mèo biết nghe lời và yêu thương Lyna hơn ... Mọi kế hoạch của nó đã được Lyna hoàn thành một cách hoàn hảo

Bây giờ ... Trang và Khánh đã đính hôn ... Minh và My đã tiến triển rất tốt trước sự phá hoại và ngăn cản của Phong ... Nhii và Hùng mặc dù thích nhau nhưng chỉ dừng lại ở mức tình bạn ... Vì Hùng vẫn đang chờ nó về để hỏi quân sự ...

Lão già Hàn Thiên Khải có vẻ đã giàm như nổ phát súng đầu tiên ... Tuyên chiến với Phan Ngọc và The Royal ... < td=“” nhà=“” hấn=“”>

Nó ... Hấn ... Hoàng và Linh đã du học 2 năm từ Mỹ ... Trình độ học vấn lẫn Kinh doanh đều đạt đến ngưỡng cao ngất của thế giới ... IQ đã giúp 4 con người bọn họ trở thành bốn con người có sức kinh doanh lẫn chiến lược mạnh mẽ trong ngành mà mỗi lần nhắc đến phải vừa nể vừa ghen tị

Demonwhite giờ đã trở thành một tổ chức & bang phái mạnh mẽ nhất nhì thế giới ... Do một tay Jersey điều hành lãnh đạo Các tập đoàn lẫn công ty đều chịu sự chi phối mạnh mẽ của Demonwhite ...

Nó đã không còn là Jersey hay khóc nữa ... mà đã lột xác thành một con người khác ... Là một ” Jersey Trưởng Thành hơn ... Quyết đoán ” ... ” Sẽ không còn là Jersey thiên thần của ngày xưa ... Jersey bây giờ ... Sẽ ra tay dứt khoát và không kiêng nể một ai dù có là người thân ... Hay ... Có là người trong gia đình ... Jersey sẽ cương quyết ra tay ... Chỉ cần ” PHẢN ” là chết ...

- Vợ à,đã hơn 1 năm rồi anh chưa động vào người em đó. - Thiên Phúc vừa xem tivi ... Nằm trên đùi của Lyna

- Hơ,là tại em. - Lyna lúc này vờ đỏ mặt thẹn thùng ... đổi quay sang hướng khác

- Ấy,anh xin lỗi ... anh không cố ý ... em không muốn,anh sẽ không ép. - Thiên Phúc càng lúc càng yêu Lyna sâu đậm hơn ... Anh chẳng hiểu cô và anh lấy nhau vì ép gả ... mà có sao anh lại càng ngày càng yêu cô ... Chỉ muốn làm cô vui và nhìn cô mỗi ngày

- Thôi,em mệt rồi,em đi nghỉ đây. - Lyna nằm xuống kéo mền trùm kín đầu

- ... - Thiên Phúc chẳng nói gì, lặng lẽ đưa đầu cô gối lên tay mình rồi ngủ đi

- Anh ngốc thật, sao lại yêu tôi chứ hả, anh không biết rằng anh là con cò nhỏ của Jersey hay không. - Lyna suy nghĩ ... - Rồi bố anh sẽ phải trả giá. - Nở một nụ cười đầy gian xảo rồi ngủ thiếp đi

- My.

- Sao. - My đáp, mắt vẫn dán chặt vào màn hình laptop ...

- Em nói chuyện nghiêm túc với anh một chút thôi, được không. - Minh đập bàn tỏ vẻ bức bối khi My cứ nói chuyện mà chẳng thèm nhìn anh

- Rồi rồi ... Anh nói đi ... - My đóng laptop rồi nhìn Minh mỉm cười

- Minh ... dính hôn ... nha. - Minh then đở cả mặt

- ... - My im lặng ... mắt nhìn thẳng vào Minh

- Em .. em có đồng ý không ... - Minh áp úng

- ... - Vẫn im lặng

- Vậy em ... không ...

- Hứa với em .. đừng làm một Khải Minh thứ hai ... được chứ ... - My ôm lấy Minh ... trên mi khẽ rơi nước mắt ...

- Anh hứa ... - Minh đáp vồn vện rồi hôn My ... Nụ hôn mang đầy kỷ niệm ... thử thách và hạnh phúc ngọt ngào của cả hai ...

Bức tường khoảng cách đã bị phá vỡ nhờ vào tình yêu của hai người ... Tình yêu cao cả đã giúp cả hai vượt qua rào cản của tình yêu ...

43. Chương Ngoại Truyện - Phần 2

Tác Giả Tóm Tắt Những Phần Hay Và Cần Thiết Thôi Nhé ^^~

- Alo

- Sao ạ

- Gọi cả bọn tập trung tại Vegas

- Vâng ạ

Tại bar Vegas ... Tiếng nhạc sập xình sôi động lạ thường ... Đã hơn 2 năm ... Nó không cảm nhận được mùi vị ở nơi này ... Ánh đèn chớp nháy đủ màu ... Mùi rượu phả vào không trung ... Từng tốp người cứ ra rồi lại vào ... Sàn nhảy vang lên tiếng hét lẫn tiếng nhạc ...

” Choang ”

Nó ném 2 chai Whisky vào bức tường làm cái chai vỡ nát ... Từng mảnh vỡ văng tung tóe ...

” Hừ ” - Lấy tay lau nhẹ vết rượu trên má ... rồi đến cổ ... nó ngửa người ra sau ... Thở mẫn rồi ...

- Về nước mà chẳng thèm gọi ai cơ ... - Nhii và My đến làm nó thoát khỏi men của rượu ...

- Lâu rồi không gặp ... - Hoàng ... Linh và Hấn bước đến bàn của nó ...

- Bạn bè vậy đó mà. - Nhii vờ dỗi sau đó cả 4 nàng ôm nhau thân thiết ... Vì nhớ ...

Rồi sau đó ... Gin,Thiên,Trang,Hùng,Khánh, Minh ... Theo sau là Lyna

- Ổn chứ ... - Nó hỏi

- Lão ta chẳng hó hê gì với con trai dù là nữa lời ... chán thật ... - Lyna

- Ashiii ... Chán nhè ... Bạn bè vậy đấy ... Về chẳng có quà gì luôn ... Chỉ biết than với thở ... - Khánh tỏ vẻ buồn nhìn Hấn

- Chẳng phải đi với vợ yêu sao ... Tao phải bỏ cả bài kiểm tra để nhắn tin chỉ mày tán gái còn gì ... - Hấn lấy ly rượu của Nó uống rồi nói

- Ờ ... thì Còn mày thì sao hả .. - Khánh quay sang hỏi Hoàng

- À ... Thì tao cũng như Dũng thôi ... hì ... quên - Hoàng

- Đây thì quên .. - Khánh vật Hoàng xuống sàn rồi chọc cho Hoàng cười phá lên ...

- Ấy ... Hoàng có chuyện gì thì Linh biết sống sao ... - Hùng và Nhii hòa vào chọc ...

- Đây .. Đổi chủ đề ngay - Linh hét làm cả bọn xanh mặt

- Hạ Băng ... Cô ta thế nào rồi ... - Nó

- À ... Lâu rồi không biết luôn ... Gin - Nhii

- Đang làm tiếp thị bia rượu ... Hồng Ngọc,An Nhiên và Lập Hân thì cứ vào đây làm gái kiếm tiền vậy thôi ... Tổ thấy cũng bẽ tắc nên cho cô ả vào ... vậy thôi ... Công ty phá sản nhờ My vs Nhii ấy ” - Gin trình bày

- Tốt lắm. - Nó đứng dậy,đi về trước ... sau đó hấn cũng đi theo ... Chiếc xe Ferragi mui trần đỏ bóng loáng chạy vọt trên xa lộ ... Thoáng chốc chỉ thấy làn khói xe mù mịt còn vương lại

- Sao không ở lại. - Nó hỏi hấn

- Uh,chả là không thích

- Ghé ra bờ sông đi, em muốn đi dạo

Ngon đèn hải đăng đang soi sáng dọc bờ sông ... Ngon đèn phản chiếu xuống nước lung linh đến lạ thường ...

Nó ngồi xuống ghé đá gần đó ... Ánh mắt đưa về phía bờ sông ... Thoáng nét buồn ...

Từng đợt gió lạnh thổi vào ... Đôi môi nó giờ đã nhạt đi nhiều ... Cái lạnh buốt ngoài da cứ thổi đến làm nó khẽ rùng mình vài lần ... Hấ. cởi chiếc áo khoát của mình khoát cho nó ...

- Anh là người đàn ông thứ 3 quan tâm tôi đến vậy đó ...

- Sao lại thứ 3

- Vì còn ba tôi và Hoàng nữa. - Nó

- Em thực sự khó chịu lắm ... - Nó tựa đầu vào vai hấn _ - Làm ơn đừng nói mà hãy nghe em.

- Từ nhỏ đã mất mẹ ... em chẳng biết lấy tình thương là gì nữa ... Lao đầu vào học ... Học cái này xong thì học cái kia ... Chưa bao giờ em để mình nghỉ ngơi ... Vì em biết ... Lúc em nghỉ ngơi ... Cái quá khứ đầy máu lại hiện về ... Thật sự mà nói ... Em rất sợ ... Sợ phải đối diện với người đã hại mẹ em ... Em sợ sẽ nhớ lại cái chuỗi ngày dài lê thê u buồn kia ...

- ...

- Giờ đây, em trở thành một con người khác ... Cuộc sống của em dường như chưa bao giờ là ổn ... Em phải trả thù ẹ ... Trả cho lão ấy những ngày em đã tự dần vặt mình ...

- Anh vẫn luôn ủng hộ em ... - Hấn

- Hừ. - Nó nhếch mép ... Ý hấn là sao chứ ...

- Anh sẽ chờ ... Bao lâu anh cũng chờ ... - Hấn kiên quyết nói ... nhìn thẳng vào Nó ... hấn khẽ buồn khi thấy ánh mắt vô tư kia

- Bao lâu.

- Đến khi em chấp nhận tình cảm của tôi ...

- Hơ ... anh sẽ phải đợi rất lâu đó ... hoặc ... sẽ phải hối hận

- Anh không hối hận ... chờ đợi được 2 năm ... anh sẽ chờ ... sẽ mãi chờ em ... Chỉ cần em chấp nhận ...

- Có người ... Yêu tôi ... Hơn anh đó ... - Nó cười buồn ... khẽ nghĩ đến Bảo Thiên ... Suốt 2 năm nó đi du học ... Thiên vẫn can tâm chờ đợi nó về ... Hằng ngày lo học rồi lo chuyện công ty và cả ở bang và bar nữa ...

- Bảo Thiên ... Tôi biết, cậu ấy yêu em rất nhiều ... Cậu ấy chung tình ... Còn tôi thì trắng hoa ... Sát gái ... - Hấn chột dưng lại

- Nhưng ... tôi đã chấp nhận thay đổi chỉ vì một người ... Rồi người đó lại quay lưng ... Chỉ vì cái sự thay đổi ấy

- ...

- ...

- ...

- Đủ rồi ... Im lặng vậy là đủ ... Em không thể nhận lấy tình cảm của anh ... Cũng không thể nhận lấy tình cảm của Thiên ...

- Em cần thời gian ... Có thể sẽ rất ngắn ... Nhưng cũng rất lâu .. hoặc sẽ không có ... Nhưng nếu yêu em ... hy vọng anh sẽ hiểu em đang làm gì và cần gì ...

- Hiện tại ... Em chỉ có thể từ chối ... Nhưng về tương lai ... Em sẽ ...

- Cảm ơn. - Hấn ôm nó ... - Chỉ cần có cơ hội, anh sẽ làm được ...

- Ông ta dám cho người vào Phan Ngọc hay sao. - Thiên đập bàn hét lớn

- Bình tĩnh ... Tìm ra người đó sớm ... tạm thời sẽ ngưng tiết lộ kế hoạch cho các bộ phận ... - Hoàng cầm tách trà uống rồi ung dung bắt chéo chân nói

- Mà có vẻ ung dung nhỉ ... - Thiên lắc đầu ngán ngẩm

- À ... Cũng bình thường thôi ... Mà với em gái tao sao rồi. - Hoàng

- Sao là sao ... Jersey chưa thể chấp nhận tao ... Nhưng ...

- Cố lên ... Tuy bề ngoài lạnh lùng nhưng nó rất yếu đuối ... Tao đi trước

- Ủa, mà đi đâu

- Mà muốn tao ế như mà chắc ... Đi hẹn hò ...

- Cái thằng ... mà thôi xỏ xiên tao dùm cái ...

- Vợ à. - Khánh

- Hứ, vợ chồng gì giờ này hả ...

- Này,hôm nay dành trọn ngày cho chồng đi ... lâu rồi mình ... chồng nhớ vợ lắm ... - Khánh ôm chầm lấy Trang rồi ngửi mùi hương trong người cô

- Ô này ...

- Không này nọ gì hết ... Tháng sau là đám cưới rồi ...

- Ô ... hay ghê chưa ... Chưa cưới mà đã ...

- Hì,đùa vợ mà ... hôm nay vợ nấu gì cho chồng ăn đây ...

- Bí mật nha - Trang hôn nhẹ lên má Khánh rồi quay vào bếp ...

Tại một nơi ở đâu đó nước Pháp ...

Một người đàn ông đang cầm trong tay chai rượu uống liên tục ...

” Ông,phải trả giá vì đã làm vợ và con gái tôi đau khổ ”

- Cậu nghĩ sao hả ...

- Hừ,cô ấy phải là của tôi ... lũ chết tiệt

- Bình tĩnh ... Lão Hàn Thiên Khải sẽ là lợi thế của chúng ta ...

” Bốp Bốp ”

Minh và Hùng bị đánh lén sau lưng khi cả hai đang đi mua ít đồ cho cô bạn gái của mình

” Ào Ào ”

Hai xô nước được tát vào hai gương mặt điển trai của Minh và Hùng ...

- Lũ chết tiệt ... Thằng Khải Minh ... Tao vừa khử nó xong thì mày lại xuất hiện ... - Phong nâng cằm Minh lên sau đó tát vào mặt Minh

- Hừ,là mày đã phá tao ... Xém chút cô ấy đã là của tao rồi ... Là mày ... Thằng khốn. - Mạnh mắt kiềm chế đập thẳng vào mặt Hùng làm máu ở miệng tuôn ra ...

- - Cả Minh và Hùng đều im lặng và không nói gì

Mạnh và Phong tức vì bị hai người kia nhìn bằng ánh mắt xem thường liền ra tay đánh họ ...

Phản vì bị trói và một vài vết thương ở người nên cả hai không kháng cự mà chỉ để yên đó ...

My và Nhii nhận được tin nhắn liền đi tìm Khoa,Như,Nó và Trang

- Bình tĩnh đi,Minh sẽ không sao đâu ... - Khoa an ủi Trang và My

Hàn Thiên Phúc và Lyna cùng đi vào sau khi nhận được tin nhắn của Nó

- Bọn hần biết chưa - Lyna hỏi

- Chưa ... mà cũng chẳng cần ... - Nó trả lời bằng giọng nhẹ tênh ...

- Giúp tôi được chứ - Hàn Thiên Phúc. - Nó

- Rất hân hạnh - Phan Ngọc Tiểu Thư. - Hàn Thiên Phúc đáp bằng giọng lịch sự là tôn trọng

- Tìm ra rồi,là một căn nhà hoang ở rừng cao su nằm giữa 2 tỉnh thành ... - Gin thông báo

- Tốt,hôm nay mượn vợ cậu một chút nhé. - Nó nháy mắt tinh nghịch
- Vâng,tra đúng giờ nhé,tôi sẽ cho người giúp đỡ ... - Hàn Thiên Phúc nói rồi búng tay ” tách ” - vài tên vệ sĩ bước ra ... Sau đó Hàn Thiên Phúc ra về

- My,Nhi,Trang và Khoa đi thôi,mọi người ở nhà hỗ trợ sau ... Lần này ... Phiên đến Lyna - Demon - Moter và Ryling rồi ...

- Nguyễn Trương Khánh Minh - Hừ - Là mày đã cản trở chuyện tình của tao và My ... Mày sẽ phải trả giá ... - Phong chìa súng vào đầu Minh ...

- Phong,mày bình tĩnh đi ... Còn nhiều trò hay mà ... - Mạnh gạt cây súng sang một bên ... Lấy dao,cứa nhẹ vào mặt Minh vài đường ... Máu tuôn ngày càng nhiều hơn ... Minh không còn sức kháng cự nên ngất đi sau đó ... Tim Minh bỗng nhói lên từng hồi rồi thất lại ... Anh lại trở chứng đau tim nữa rồi ... Cơn đau ngày càng buốt hơn ... Anh cần uống thuốc ... Nhưng lấy đâu ra bây giờ ...

Hùng này giờ chẳng khá hơn là mấy ... Khuôn mặt đầm đìa máu ... Đầu anh bị Mạnh đập vào tường làm chảy máu nhưng suốt ... Tay chân đầy những vết bầm,vết cắt rồi vết lằn do roi của Mạnh quất vào ... Trông tình cảnh lúc này ... THẾ THẨM

- Hay,hay lắm - Lão ra ranh ma Hàn Thiên Khải bước vào ... Dáng đi uy nghi,mạnh mẽ và dứt khoát ... - Con cờ của chúng ta đây rồi ... Gọi lũ bạn chúng nó tới đây - Hàn Thiên Khải ra lệnh

44. Chương Chương Ngoại Truyện - Phần 3

... Con đường đến nhà hoang kia xa tít ... Nó phóng moto với tốc độ không kịp chớp mắt ... Mồ hôi rơi nhễ nhại trên mái tóc hung hung đỏ kia ...

Nó mặc cái áo ba lỗ đen hở eo ... và cái quần da đen bó sát ... Thêm cái áo khoát da đen ở ngoài ... Nó trở nên lạnh lùng và quyến rũ hơn mọi ngày ...

My và Nhi theo sau nó ... Cuối cùng là Khoa và Trang ...

Cả bọn cuối cùng cũng đến nơi ... My và Nhi đã khóc sưng cả mắt trên đoạn đường kia ...

Nó rất hiểu cảm giác này của My ... My sợ phải đau thêm lần nữa

My sợ ... sợ lắm sợ Khánh Minh sẽ bỏ cô như Khải Minh ... Cảm giác nghẹt thở lên đến tận tim ... Nó như đang nghiền nát tim của cô vậy ... Nhấn ga cổ phóng nhanh đến chỗ Minh ... Mong là vẫn kịp

” Rầm ... lộp bộp ... lộp bộp ”

Nó đập bay cửa ... làm cửa ngã kéo theo camera ở cửa cũng rơi xuống nát vụn nát ... My và Nhi đang vào bằng cửa sau ... Khoa và Trang theo nó vào trong

” hay,hay lắm,cháu gái xinh xắn của ta ” - Hàn Thiên Khải vỗ tay rồi cười to khi gặp nó

” Cảm ngay ” - Nó tức giận nói,gân xanh đã nổi lên đôi bàn tay trắng nõn của nó

” Ha ha ha ... Cháu gái ngoan à,càng lớn,càng xinh giống mẹ con đó ... Cứu bạn sao ... Làm ta thỏa mãn đêm nay đi,muốn gì cũng được ... ” - Lão ta trêu ghẹo

” Khốn kiếp ” - Nó ném chai nước đang uống dở vào mặt lão ta ... Ướt hết cả quần áo ...

” ... ” - Lão ta ra lệnh cho đám đàn em xông lên đánh nó ... Khoa - Trang từ đó cũng tiến lên ...

- Khánh Minh ... Anh đừng xảy ra chuyện gì nha ... - My leo vào bằng cửa sổ, thấy Minh nằm trên một vũng máu ... Mặt mày tái nhợt đi

Lấy khăn lau đi vết máu ... Cô đang tìm cách đưa anh thoát khỏi đây ... Nếu Linh ở đây, chắc chắn sẽ dễ dàng hơn rồi ...

- Myy - Minh hé mắt một tí rồi nhắm lại

- Ở đây ... có ...

- Em sẽ đưa anh ra đây, anh đừng nói nữa

- Đừng ... bầy .. em chạy đi ... mặc kệ anh - Minh gắng từng hơi thở cuối cùng để thì thào với Myy

- Em mặc kệ, nếu chết, em sẽ chết với anh ... đừng nói gì nữa ... anh gắng sức ra ngoài với em đi ... anh hứa sẽ không bỏ em mà ... sao lại nói vậy hả ... - My đỡ Minh dậy gắng hết sức đưa Minh ra khỏi đây ...

- Em đi đâu. - Phong bước ra từ cánh cửa chính ...

- Anh giết chết tôi đi - My hét

- Anh không thể ... Anh yêu em ... nhất định sẽ không làm hại đến em. - Phong nói bằng con tim

- Đồ ác độc, anh đã giết Khải Minh ... giờ muốn giết Khánh Minh ... Anh đúng không phải con người ... Đồ đê tiện, hèn hạ, bẩn thỉu

- My ...

- Cút đi ... đồ khốn ... nếu anh hại Minh, tôi cắn lưỡi chết tại đây ...

- Đừng mà ... Anh ... Em không thể chấp nhận anh được sao ...

- Mãi mãi là không ... Anh và tôi ... là người đứng ... hiểu chứ ... Tôi yêu Khánh Minh ... trọn đời này sẽ không rời xa anh ấy ...

- ...

- Buông tha cho tôi, để cả 2 được hạnh phúc ...

- ... Anh ôm em một cái ... trước khi đi được chứ

- ... - My để Phong ôm một cách tự nhiên ...

- Đường ra duy nhất là ở cửa thông gió ... Cẩn thận, hai người là con mồi của lão già ấy ...

- Chăm sóc cô ấy thật tốt ... - Phong khẽ vỗ vai Minh

- ...

- Hùng.

- Nhii ... chạy đi, cậu mắc bẫy rồi ... chạy đi

- Bẫy sao ...

- Thoát sao, để vậy ư ...

- Lần trước, em xem chút thuộc về anh ... nhưng lần này thì chắc chắn ...

Mạnh cởi dây thắt lưng rồi cởi cái áo đang mặc ... Ép Nhii lên giường trước mặt Hùng

Hùng đang rất tức ... Cố gắng vùng vẫy ra khỏi sợi dây chặt chội kia ... Nhưng vô dụng ... Sợi dây quá chặt

Nhii đang bị Mạnh ép vào đường cùng ... Khẽ sờ má cô rồi vuốt ve cái cổ .. đến cánh tay trắng nõn nà kia ... Tay thám hiểm quanh cơ thể Nhii ... Nhii hét lên thất thanh ... nhưng đang ở nhà hoang ... Chẳng ai cứu cô

- Dừng lại,mày không có tư cách động vào cô ấy ... thằng ch* ... - Hùng hét to rồi đập vài cục đá về phía Mạnh làm Mạnh nhăn mặt khó chịu ...

- Là anh em,không thể ... - Nhi sợ hãi rồi ngất đi

Hôn lên đôi môi kia một cách mãnh liệt ... Đến nỗi môi chảy máu

Mạnh từ từ cởi chiếc áo trên người cô xuống ... Rồi đến chiếc áo lót ... vuốt ve bộ ngực to tròn của cô ... Cấn nhẹ lên núm hồng rồi xoa nắn Hùng sôi gan ứa máu ... Cơn thịnh nộ đạt đến ngưỡng không thể kiềm chế ... Gồng mình lên ... Sợi dây thừng bỗng căng ra rồi đứt ...

Hùng dấm tên kia một cái rõ đau ... Sau đó dùng chân đạp thật mạnh về phía tên kia làm tên kia bay thẳng đập đầu vào tường chảy máu như mưa ...

Thấy cảnh khỏa thân của Nhii ... Hùng còn muốn,huống gì tên kia ... Cởi chiếc áo khoát trên người đã dính máu ... Che đi cơ thể Nhii ... Ra khỏi cửa ... Hùng không quên đập vào bụng Mạnh một cái làm Mạnh ngất tại chỗ ...

” Bốp ” - Hự

Nó bị một thanh sắt đánh vào vai ... Mất đà,nó ngã xuống và bị trói ... Sau đó ... Khoa và Trang bị Hàn Thiên Khải châm thuốc mê sau đó cũng ngất đi ...

Hình ảnh nó,Trang và Khoa bị trói được gửi đến điện thoại riêng của My,Nhi,Khánh,Hoàng,Linh,Như,Gin,Thiên,Ba nó và Hân ...

My và Nhi đưa Minh và Hùng vào xe sau đó chạy vào mà mắc bẫy của lão già ấy ...

Trang và Khoa đã lên gờ được trói nên đã thoát theo kế hoạch của Nó

- Ha ha ha ... Lũ ranh con các người làm được trò trống gì ... - Hàn Thiên Khải cười to khi thấy bọn nó bị trói trước mặt lão ... Nhưng lại đau xót khi thấy Nó nhìn lão bằng ánh mắt căm hận kia ... Dù sao thì cũng là cháu của lão kia mà ... Và còn là ... Con gái của người lão ta yêu nhất ...

Nãy giờ,Hàn Thiên Khải rất muốn chạy đến,lau vết thương cho Nó ... Nhưng bắt gặp ánh mắt lạnh lùng ... khinh bỉ kia của Nó ... Hàn Thiên Khải càng khó xử hơn ...

Tại một quán cafe ở cách nhà hoang ở rừng cao su kia hơn 16km

Hai người đàn ông ngồi đối diện nhau ... Vẻ mặt nghiêm trọng hiện rõ trên từng nếp nhăn trên trán ...

- Khá lắm lão già ranh ma. - Ba nó nhắm ngụm trà rồi đặt mạnh xuống bàn ... Làm nước trong ly văng ra ngoài ...

- Hừ ... Con bé giống mẹ nó ... rất xinh xắn. - Hàn Thiên Khải cười nhạt

- Muốn gì ...

- Phan Ngọc phải sụp đổ ... - Hàn Thiên Khải nhìn ba nó bằng ánh mắt xám xịt ... Bàn tay cầm chặt cái ly làm cái ly nứt rồi vỡ ra ... tay đã vương máu ...

- Tôi cấm ông động vào con gái của tôi ... - Ba nó mất bình tĩnh nắm lấy cổ áo Hàn Thiên Khải ...

- Nó là con gái của em gái tao ... Hừ ... Tại mày .. Do mày mà tao mới như vậy ... - Hàn Thiên Khải rít mạnh

- Tao sẽ chơi đùa với nó một chút .. - Hàn Thiên Khải nói rồi bỏ đi ...

- Chết tiệt. - Hấn ném chai rượu vào tường ...

- Theo con chip thì Jersey vẫn ổn ... Killer và Yun < nick="" name="" của="" nhii=""> đang ở chỗ của Jersey ... Họ chắc đã bị bắt rồi ... Còn Ellie < trang=""> đang ở gần nhà hoang cách khoảng 7km ... Vẫn an toàn ... - Gin vừa điều khiển laptop ... vừa thông báo

- Kelvin < hần=""> à ... Mà đến Moter đi - Davil < khánh=""> vỗ vai nói với Hấn

- Uh, để tao đến. - Hấn đứng dậy, đến bang của bang Moter ...

- Jus và Zun sao rồi. - Davil hỏi Gin

- Dạ, đang ở chỗ Ellie và Khoa ... Sẽ không sao đâu ... - Gin

- Anh chỉ đạo Ryling - Demonwhite để em ... - Gin nói rồi đứng dậy đi ra ngoài ... Thiên sau đó cũng đi theo

- My đâu ... - Minh hỏi Trang ... hiện tại anh đang ngồi trong xe của My ... Trang và Khoa đang rửa vết thương cho Hùng và Minh

- My bị bắt rồi, hai người yên cho em rửa vết thương, Mọi người sắp đến rồi ... - Trang giữ chặt Minh lại, không cho anh nhúc nhích vì sẽ động đến vết thương ...

- Không ... Nhi đâu ... My nữa ... Cứu họ đi ... - Minh và Hùng nói

- Ngồi yên ... Tao sẽ cứu họ .. Khó khăn lắm, My và Nhii mới thể chỗ cho tao ra đây ... mà ngồi yên đi ... - Khoa bực

- Đông đủ rồi chứ ... - Hấn bước vào, theo sau là các hậu vệ thân cận của Moter ...

- Đủ rồi ... - Gin bước vào ... theo sau là cánh tay đắc lực của Demon ... Có vẻ, người của Demon hơi vội vì người bị bắt là bang chủ của họ và các sư tỷ có máu mặt trong xã hội

- Ok ... đi ... - Thiên sau khi gọi người liền lên đường xuất phát ...

” Đoàn ... Đoàn ... ” - Hai phát đạn của Linh bắn vào tay của lão Hàn Thiên Phúc ... Linh từ từ bước vào ... Theo sau là người của Demon < vì="" cô="" là="" ngũ="" tử="" của="" demon="" mà=""> và còn có cả người của Moter < lấy="" danh="" nghĩa="" là="" em="" gái="" của="" hần=""> ...

” Bắt hết chúng lại ” - Linh hô to ... lập tức cả đám người đi theo cô tiến lên phía trước ... Hàn Thiên Khải búng tay ... Cả một đám người gần 700 tên cũng tiến đến đánh nhau ... Linh thừa cơ thả trôi cho Nó, My và Nhi ...

Ngay sau đó, bọn Hấn cũng đã tới ... Đàn em của Mạnh và Hàn Thiên Khải ra một lúc đông hơn

Dồn hết tất cả sức còn lại ... Nó cảm sủng của Linh ... Đặt ngay sau gáy của lão Hàn Thiên Khải ...

- Tôi, sẽ phải trả mối thù này ẹ tôi ... trả lại cho ông những ngày tháng mà tôi đã tự dần vặt bản thân mình ... Ông ... Đáng chết ... - Nó nghiêng răng, rít mạnh từng hơi ...

- Vậy giết ta đi. - Hàn Thiên Khải quay lại, tay khê đưa ra sau ... Con ... rất giống mẹ con ... Người mà ta yêu rất nhiều ... - Hàn Thiên Khải nhắm mắt ... như đang chờ chết ... Bỗng ...

” Phập ” - Con dao yên vị trên lưng Thiên ... Là cậu đã che cho nó ...

Lúc nói chuyện, không phân tâm nên không để ý rằng có người đang ở sau lưng ... Bị bọn kia chơi lên ...

” THIÊNNNNN ” - Nó kêu thất thanh lên ... Nó bóp ... Viên đạn bay thẳng vào đầu của Hàn Thiên Khải ... Máu ở mắt và miệng trào ra ... Lão ta ” Chết Không Nhắm Mắt ” Đỡ Thiên dậy, Nó sờ lên vết thương ... Hự ... Thiên khê rên lên ... Máu trong miệng tự nhiên tuôn ra ...

Mắt ướt nhòe mi ... Nó vội chạy ra ngoài xe đưa Thiên vào bệnh viện ... My và Nhi đưa Minh và Hùng vào bệnh viện sau đó

Mọi việc dường như ngày càng rắc rối hơn ...

Lyna vừa tới thì Hàn Thiên Phúc nghe tin cũng chạy đến ... Cả hai tuy không chạm mặt nhau nhưng chỉ Thiên Phúc thấy Lyna

” Bố ... bố sao vậy ... bố ơi ... tỉnh dậy đi mà ... bố ” - Thiên Phúc ngồi xuống vũng máu kia ... Miệng không ngừng gọi tên Hàn Thiên Khải ... Thiên Phúc sững người ... đến khi nhận ra thân cận của bố cậu ... Bác Lâm ... Bác Lâm kể hết mọi chuyện cho cậu nghe ... tất cả mọi chuyện ... việc âm mưu của Lyna đến ... Bọn nó giết chết ... Hàn Thiên Khải ...

Lửa hận trong người sôi sùng sục ... Người vợ cậu yêu nhất giờ đã đổi xử như thế với cậu sao ...

Cố gắng lánh mặt Lyna ra khỏi nhà hoang

Sau khi dẹp xong đám đàn em kia ... Mạnh và Phong đã bị người của Demon bắt lại ... Lão Hàn Thiên Khải thì chẳng thấy đâu Chỉ biết là đã chết và được một người thanh niên lôi đi ...

Hắn và Gin bị thương không nhiều nhưng cũng khá vất vả vì bị ở cánh tay và chân ... Họ nhanh chóng tới bệnh viện ... Và ... Gặp nó đang ngồi khóc ở phòng phẫu thuật ...

” Jersey,em sao vậy hả ” - Hoàng nhanh chân chạy đến bên Nó ...

” Ba đâu ” - Nó lắc đầu hỏi ...

” Uh,Ba đi với lão ta rồi ... ”

” Sao ... lão ấy .. em bắn chết rồi ... ” - Nó

” Uh,hai biết ... ”

” Mọi người ... đến rồi sao ... Bảo Thiên ... Anh ấy ” - My nói rồi bắt đầu nấc lên ... ” Hức ... ”

” Anh ấy phải phẫu thuật. .. ” - Nhi

Hắn và Gin sau khi băng bó xong thì ra ngoài tìm bọn kia ...

” Ủa,Thiên đâu rồi ... Sao không thấy ” - Hắn hỏi

” ... ”

” Ai là người nhà của Hoàng Văn Bảo Thiên ” - Vị bác sĩ bước ra từ căn phòng phẫu thuật ...

” Là tôi ” - Cả bọn đồng thanh ...

” À ... ờ ... Cậu ấy bị chấn thương vùng cột sống lưng ... Vết đâm sâu ... Tạm thời sẽ phải sống đời sống thực vật ... Có khả năng sẽ tỉnh lại ... hoặc sẽ vĩnh viễn không thể quay lại thể trạng ban đầu ... Chúng tôi thật sự đã cố gắng hết sức ... ” - Vị bác sĩ nói rồi vỗ vai nó ... ” Cháu là Jersey phải không ... Cậu ấy rất lo cho Cháu ... Cứ gọi tên cháu mãi thôi ” - Vị bác sĩ nói rồi bỏ đi ...

” ... Không ... Không thể ... ” - Nó hét rồi chạy theo hướng đến phòng của Thiên ...

Đến căn phòng đấy ... Nó thấy Thiên nằm bất động trên cái giường trải gra trắng ... Cơ thể khỏe mạnh kia vì nó mà bất động nằm ở đó ... Ngồi xuống bên cạnh Thiên ... Nó nắm chặt tay Thiên rồi khóc ... Thật là ... Nó đã hứa là sẽ không khóc nữa ... mà bây giờ lại rơi nước mắt ...

Nó cảm thấy mình có lỗi với Thiên ... Dù đã cố gắng chấp nhận tình cảm của Thiên ... Nhưng trái tim nó cứ hướng về Hắn ... Cảm giác có lỗi cứ dâng lên ...

Lần này ... Nó sẽ đưa ra quyết định cuối cùng ... Là sẽ chọn một trong hai người ... Nó sẽ không kéo dài thời gian nữa ... Cầm chặt tay anh vào lòng bàn tay mình ... Nó đã nợ con người này quá nhiều ... Nó sẽ tập quen

dần với cái tình cảm ấy ... sẽ quên đi Hấn nhanh chóng ... Sẽ hạnh phúc với Thiên ... Sẽ cùng anh đi hết quãng đường dài ...

Nói thì dễ ... Nhưng khi thực hiện sẽ rất khó ...

Happy New Year nha ^^~

45. Chương Ngoại Truyện - Phần 4

Thời gian cứ trôi mãi ... Thấm thoát ... Cũng được 1 năm rồi ...

Trên cái giường bệnh ấy .. cuộc sống của Thiên đang dần thay đổi ... Anh tuy đã đi lại được ... Nhưng sức khỏe vẫn còn rất yếu ...

Nó hằng ngày đều tới chăm sóc Thiên ... Hầu như chưa bao giờ vắng ... Nó đã tuyên bố với mọi người rằng sẽ đính hôn và kết hôn cùng Thiên ngay sau khi anh khỏe mạnh trở lại

Bọn họ ai cũng như vậy ... Riêng hấn là thay đổi ... Bình thường hấn đã rất lạnh lùng ... Vậy mà giờ đây ... Hấn bắt đầu lấy rượu làm bạn ... Hằng ngày chơi đùa với sự náo nhiệt của quán bar ... Cặp kè hết cô này đến cô nọ ... Hấn lao đầu vào đua xe ... Đáng nhau ... Rồi cả gái gú mỗi ngày

Trông Hấn lúc này ... Rất tồi tệ ...

Còn nó ... Nhớ hấn da diết ... Chưa bao giờ ngừng nghĩ về Hấn

Cả 2 con người ... một suy nghĩ ... hai cách sống ... cùng một nỗi đau

Gỡ lịch ... Còn 1 tháng nữa sẽ đến lễ cưới ... Thử váy rồi chụp hình ... Nó và Thiên thật xứng đôi vừa lứa ...

Ngắm nó nãy giờ. .. Hấn đau lắm ... Nhưng chỉ biết đứng từ xa nhìn Nó ... Dõi theo nó rồi lại đau xót khi thấy nó hạnh phúc bên người ...

Tại biệt thự nhà Hấn

- Có sao không. - Nó hỏi khi nghe hấn báo Linh bị đau bụng ... Vì là con gái với nhau ... cả là bạn bè nên nó gấp rút chạy qua

- Linh nói nó đau bụng ... - Hấn nhẹ nhàng lấy khăn lau cho Linh

Gương mặt cô bây giờ nhợt nhạt hấn ... đôi môi tái dii ...

- Anh ... Ra ngoài ... - Hấn nói rồi đi ra ngoài

- Linh ... Mà ỉn chứ. - Nó nhìn Linh từ trên xuống dưới ...

- hức ... hức ... mà ỉn oi ... hai mà biết hai la tao chết. - Linh bật dậy ôm chầm nó rồi khóc

- Kể tao nghe xem,có chuyện gì. - Nó lau nước mắt cho Linh rồi hỏi

- Tao có thai. - Linh nức nở

- Với ...

- Khánh Hoàng ... - Linh ôm nó

- Hả ... Mà ... -

2 tuần trước

- Anh đừng uống nữa mà. - Linh hất chai rượu trên tay Hoàng xuống
 - Em đừng nói nữa ... uống cùng đi. - Hoàng lấy chai rượu khác lên uống
 - Anh say rồi ... em đưa anh về ... - Linh nói rồi đỡ Hoàng dậy sau đó đưa Hoàng về nhà mình
-

Biệt thự nhà Hân

- A ... từ từ ... nè nhắc chân lên ... á ... đừng cẩn thận đó ... đừng hươ tay ... á dẫm chân em rồi ... coi chừng ... - Linh khó nhọc đưa Hoàng lên phòng mình

" Phịch " - Linh để Hoàng ngã xuống giường mình rồi cũng ngã lưng vì mệt ...

Gương mặt điển trai không tì vết ... Mũi cao ... Môi mỏng ... Đẹp như điêu khắc ...

" Nóng quá " - Hoàng cởi chiếc áo sơ mi đàn mặc trên người sau đó nghiêng người sang bên trái ... Xém chút Linh và Hoàng đã chạm môi rồi ...

Linh nóng bừng khuôn mặt ... Hơi thở cả 2 pha vào nhau ... Linh xê người ra một tí ... Sau đó nhìn xuống thân hình anh ... Cao to,sáu múi chứ chả ít ... Màu da không trắng lắm ... Nhưng cũng toát lên vẻ nam tính,quyến rũ ...

Hơ,nhưng cô cũng có một ông anh tuyệt vời có kém gì ai ... Vóc dáng,cơ thể cũng đâu thua gì Hoàng ...

Linh ngấm một lát ... lại đứng dậy pha nước chanh cho Hoàng ...

Cô né tránh Hoàng ... chả hiểu vì sao ...

Mang cốc nước lên lầu ... Cô chẳng bỏ một tí đường vào ly ...

" Ừm " - Linh đỡ đầu Hoàng dậy rồi cho anh uống nước ...

" Không uống " - Hoàng nhăn mặt vì chua ... lắc đầu nhất quyết không uống ... " Chua " - Hoàng trở người lăn khỏi tay Linh rồi nằm phịch xuống giường ...

Linh cất ly nước sau đó quay lại giường ... Linh đang trở mình Hoàng lại rồi kéo mền đắp cho anh ...

Bỗng Hoàng kéo Linh xuống sau đó ôm chặt cô vào lòng mình ... Anh đang mơ màng ... Chẳng biết gì ...

" Hai mà về là không hay đâu ... anh buông em ra ... " - Linh vùng vẫy khỏi lòng Hoàng nhưng vô dụng ...

" Linhhhhh Đừng diiii ... Ở lại với anh ... " - Hoàng mất tự chủ đè Linh xuống giường ... Ôm hôn đôi môi cô một cách mãnh liệt ... Linh đáp trả nụ hôn ấy ... Hơi thở pha vào nhau ...

Hoàng luồn tay qua váy Linh Thăm hiếm xung quanh cơ thể ... Linh cả người nóng bừng ... Hai đôi môi vẫn không rời nhau

Chiếc váy từ từ bị Hoàng cởi từng chiếc cúc ... Linh hai tay choàng ra sau lưng Hoàng ...

Linh bây giờ thật quyến rũ với bộ đồ lót màu đen ... Làn da trắng mịn màng ... Chiếc áo lót được Hoàng gỡ một cách nhẹ nhàng ... Bầu ngực to tròn hiện lên trước mắt anh ... Nụ hồng hiện lên giữa nơi đầy da trắng nõn như hai chú thỏ ngọc ... Hoàng đã không thể kìm chế bản thân ... cơn dục vọng đã đạt đến ngưỡng ... Hoàng cắn lên bầu ngực kia ... " Ừm " - Linh khẽ rên ... Hô hấp không đều ...

Chiếc quần được Hoàng cởi ra từ lúc nào Tay anh không yên vị mà cứ chọc vào vùng kín của Linh ... Em trai bé nhỏ của anh cương lên một cách hùng vĩ ...

" Anh " - Linh mắt ướt ướt nhìn Hoàng ...

" Em ... Cho anh ... "

" Ừm " - Linh khẽ gật đầu ...

Hoàng cười nhẹ hôn lên đôi môi kia Ngắt má cô ... bắt đầu cho cậu em trai nhỏ vào thám hiểm
Gra giường đã ướm máu

- Phá thai đi. - Nó

- Không ... Là con của anh ấy ... Tao sẽ sinh nó bằng mọi giá - Linh

- Đừng nói cho anh ấy biết ... Tao sẽ sang Pháp ... Sẽ sống cùng đứa bé này ... Mà đừng nói Hoàng biết nhá ... Tao không muốn vì tao mà anh ấy bỏ lỡ hạnh phúc của mình. - Linh nói trong nước mắt ... Cô bây giờ đã quyết định rồi ... Rồi xa anh là quyết định tốt nhất ...

- Mà ... Sao không nói cho ổng biết ... Đứa bé là con của ổng mà ... Linh à, quyết định kỹ rồi hãy đi ... Hoàng không phải là người vô trách nhiệm

- Trách nhiệm ... Mà muốn Hoàng với tao là vì trách nhiệm sao ... - Linh

- Vậy tùy mà ... Tao sẽ ủng hộ mà ... Dù sao ... Đứa bé trong bụng ... Cũng là cháu của tao ... - Nó

Tại Đường Đua Evil ...

Các tay đua, tay lái kiệt xuất đều đã xuất hiện ...

” Còn 30p nữa sẽ bắt đầu cuộc đua ... Hôm nay, đặc biệt hơn vì có sự tham gia góp mặt của bang chủ Moter khét tiếng Kelvin Antolina ...

... ” Đoàn ” ... Tiếng súng bắt đầu cuộc đua ...

Từng chiếc xe do qua tay lái của chủ nhân ... dần dần lao về phía trước ...

Khúc cua đầu ... Có vẻ rất thuận lợi ... Vì đường rộng ... Đến chặng thứ hai ... hẹp lại một tí ... rồi chặng thứ 3 ... Riêng chặng thứ 4 là nguy hiểm nhất Người ta gọi đó là chặng tử thần ... vì ngay con đường đó ... đã cướp đi hàng ngàn sinh mạng của các tay đua ... Vì đường nhỏ ... hẹp và ... các dốc trơn ngoằn ngoèo ... Chỉ cần lệch hướng 1mm thôi ... xe sẽ va vào chất trơn trên đường và có thể sẽ gây ra tai nạn

Hắn đã vượt qua các chặn đua một cách dễ dàng ... Gần đến chặng ” Tử Thần ” - Hắn tập trung cao độ và bắt đầu lên ga tiến về phía trước ...

Giữ chặt tay lái ... Hắn tập trung vào đoạn đường sắp tới ... Đoạn đường ngày càng hẹp lại ... Khúc cua ngắn và ngoằn ngoèo hơn ... Cố gắng lách qua từng chiếc xe cứng đầu bám đuôi ...

Luồng qua từng khúc cua hẹp và ngắn ... Vừa rẽ khúc này lại phải chùng khúc khác ... Hắn bỗng nhớ đến Nó - Tính tình cứ như từng khúc cua ngoằn ngoèo ... Vừa mới vui thoáng lại buồn ...

... Kéttttttttt Rằmmmmm Tiếng phanh ... Va vào nhau ... Rồi tạo nên từng âm thanh nghe chói tai ...

2:00 sáng

... ” Tiếng chuông điện thoại của Linh vang lên ” ...

- Alo. - Linh nhắc máy ... giọng vẫn còn ngái ngủ

- ... - Giọng một cô gái trẻ

- Hả ... Tôi đến ngay ... - Linh tắt máy, vội vàng khoát nhẹ chiếc áo Sau đó ra ngoài ...

TẠI BỆNH VIỆN

Linh chạy vào khoa mà cô y tá lúc này báo ...

- Anh trai tôi,có sao không. - Linh thở dốc ..

- Anh ấy hiện tại mất máu khá nhiều ... Phải truyền máu ... Khả năng đầu chấn thương mạnh ... Phải sang nước ngoài phẫu thuật ... Kỹ thuật tiên tiến và phát triển hơn nên có thể có kết quả tốt hơn ...

- Sao ... Không còn cách nào ư ...

- Vâng ... Phẫu thuật sớm chừng nào sẽ tốt chừng ấy ...

- Cảm ơn ..

" Cạch " - Cánh cửa phòng mở ra ... Linh bước vào trong ...

" Anh hai sao rồi " - Linh đỡ hấn dậy

" Không sao " - Tựa lưng vào tường ... Hấn lạnh lùng hơn mọi ngày

" Trông anh bây giờ,thăm lăm phải không ... " - Hấn nhìn xuống đôi chân mình ... rồi nhếch môi

" Không ... anh hai của em lúc nào cũng phong độ mà ... " - Linh cười hiền

" ... " - Hấn im lặng chẳng nói năng gì ...

Linh ân cần chăm sóc Hấn đến tận tối mới ra ngoài kiểm gì đó ăn ...

Tản bộ trên đường ... Linh cho hai tay vào túi áo khoát ... Sau đó ung dung đi dạo ...

Gió đêm lạnh thấu lòng người ... Linh phần lo cho đứa bé ... Phần lo cho Hấn ... Giá như bây giờ ... Ai đó ở đây ... Ngay lúc này ... Để Linh tựa vào vai ... Và khóc

" A ... cô em xinh tươi thế này,đi với bọn anh đi " - Một đám con trai từ đâu đi hết trêu ghẹo Linh ...

" Tránh ra " - Linh lơ đi ...

" Này,kiêu thế ... đi với anh trọn đêm nay thôi,chắc chắn em sẽ vui mà ... " - Một tên sờ má Linh ...

Sau đó ... " Bóp ... Bóp ... Rắc ... Rắc ... Á ... " - Hấn đánh đám con trai kia sau đó bẻ tay răn rắc ...

" Sao em không ở lại mà đi lung tung vậy ... Lạnh không ... " - Hấn cởi áo,khoát cho Linh ... Sau đó đi mua nước ... Rồi hai anh em cùng vào ghế đá bệnh viện và nói chuyện ...

" Hai " - Linh ôm cổ Hấn rồi khóc

" Thôi,không sao hết ... Có hai đây " - Hấn vỗ về em gái mình

" Sao anh biết mà tới "

" Em là em gái anh ... em đi đâu ... anh đương nhiên phải biết ... " - Hấn

" Vậy anh có giận em không ... " -

" Không ... Em tính sao với đứa bé ... "

" Em sẽ sang Pháp ... Nuôi dưỡng đứa bé ... "

" Hoàng biết chưa ... "

" Chắc chắn không ... Ngay cả việc anh ấy với em ... còn không nhớ mà ... "

" Em lên nghỉ trước ... anh lên sau ... - Hấn hôn nhẹ lên tóc Linh sau đó Linh quay đi

Hấn lôi điện thoại ra nhắn tin cho ai đó ...

5 phút sau

" Có chuyện gì sao " - Bảo Thiên ngồi cạnh ghế đá hấn đang ngồi

” Phiền vì đã phá vỡ hạnh phúc của cả hai ... ” - Hấn cười buồn

” Cô ấy,lấy tôi chỉ vì trách nhiệm,sao lại hạnh phúc chứ ”

” Rồi cũng quen thôi ” - Hấn

” Không ... Cô ấy yêu cậu ... Rất nhiều ” - Thiên

” Tôi sẽ sang nước ngoài ... Cậu chăm sóc cô ấy thật tốt ... ” - Hấn đứng dậy

” Đừng ... Tôi sẽ đi ... Trả lại hạnh phúc cho cậu ... Sẽ nhanh thôi ... Cả hai người sẽ không bị ai làm phiền đâu .. ” - Thiên

” ... ” -

” Tôi sẽ du học ... Chăm sóc cho Jersey thật tốt ... con bé rất yếu lòng ... đừng làm nó buồn ... ”

” Ừm ” - Nó khẽ cựa người sau giấc ngủ dài đầy mệt mỏi ... Làm VSCN thật nhanh ... Sau đó sang phòng Thiên ... Hôm nay là ngày thử váy cưới và chụp hình cưới ... Cửa 2 người họ

” Cạnh ”

” Ồ ” - Nó ngạc nhiên khi không thấy ai chỉ thấy Gin nằm trên giường một mình ...

Gin lật người ... Ra khỏi cái mền để lại chiếc quần đùi ngắn và không mang áo ...

” Á .. Chưa thấy gì nha ” - Nó lấy tay che mặt quay ra ngoài

” Hả ... Mẹ ơi ... ” - Gin bật dậy lấy cái mền che thân ..

” Thiên đâu ” - Nó hỏi,mặt vẫn không quay vào ... Mặt đỏ đi

” Anh ấy đi rồi .. Thư của cậu trên bàn ... ” - Gin nói rồi trùm mền kín người

” Uh,cảm ơn ” - Nó vẫn không quay đầu chỉ lùi vào sau đó đưa tay ra sau rồi mang bức thư ra ngoài

” Sao anh ấy không nói gì mà lại viết thư chứ ... ” - Nó lăm bầm rồi mở bức thư ra xem ... Dòng chữ đẹp nắn nót viết trên tờ giấy trắng ... Người đẹp,chữ cũng đẹp

” Jersey à,sau khi em đọc xong bức thư này thì có lẽ anh đang ở sân bay rồi ... Anh quyết định sẽ đi du học ... Từ nhỏ ... Anh và Gin đã sống nhờ Phan Ngọc và K.W.T ... Bây giờ,chỉ muốn du học để mở rộng kiến thức mà giúp đỡ gia đình ...

Chắc em giận anh lắm ... Vì đi mà không báo trước cho em ... Tối hôm qua ... Anh đã đặt vé máy bay ... Sau đó thu dọn đồ đạc ... Anh có qua phòng em ... Lúc đó em đang ngủ ... Vậy mà trong người còn cảm hồ sơ và dự án của công ty ... Anh đã giúp em hoàn thành nốt rồi ... Ngắm gương mặt em đang ngủ ... Xinh lắm ... Anh chỉ mong thời gian dừng lại ở đó ... Để ngắm lâu hơn ...

Nhưng không thể Vì nó chưa bao giờ thuộc về anh ... Anh còn nghe em gọi tên Dũng trong giấc ngủ ... Và anh hiểu ... Em lấy anh chỉ vì trách nhiệm Và hoàn toàn không có tình cảm với anh ... Em thích cậu ta mất rồi ...

Hôm qua anh có gặp Dũng ... Cậu ấy nói sẽ đi du học ... Anh nghĩ ... Nếu em còn yêu cậu ấy ... Thì trưa nay tới sân bay đi ... Giữ cậu ấy lại vì cậu ấy chính là hạnh phúc duy nhất của em mà ... Đúng không ...

Phần anh ... Chỉ là ra đi để cả hai hạnh phúc ... Em đừng lo cho anh ... Du học xong anh sẽ về ... Lúc đó ... Anh mong em và cậu ấy sẽ thành đôi ...

Giúp anh chăm sóc Gin và Bố nhé ... Chào em ...

... - Bảo Thiên - ...

46. Chương Ngoại Truyện - Phần 5

Chương 41

Nó cầm máy gọi cho Thiên ...

- Alo

- Anh đi chưa

- Còn khoảng 30p nữa ... Anh xin lỗi - Giọng Thiên có vẻ hơi buồn

- Biết là có lỗi mà vẫn làm sao . - Nó nói giọng bức bối

- Anh ... Nghĩ em và Kelvin sẽ hạnh phúc ... - Thiên

- Anh đừng đui ... - Nó

- Xin lỗi ... Trưa nay Kelvin sẽ cùng Linh sang Pháp ... Anh mong em sẽ làm đúng với hạnh phúc của mình.

- Thiên nói xong liền cúp máy và kéo vali vào sân bay ...

14h15 - Tại Sân Bay NỘI BÀI

- Vào thôi ... - Linh kéo vali vào trong

- Khoan ... - Nó từ xa chạy đến ... Thở dốc ...

- Em ... sao lại đến đây ... - Hấn cùng Linh dừng lại rồi quay ra ...

- Nhớ về sớm ... - Nó ôm chầm lấy Hấn ... và Linh

- Đợi anh nha ... - Hôn nhẹ vào mái tóc hung hung đỏ kia ...

- Anh ... Phải về đó ... - Nó nói như khóc

- Chắc chắn rồi ... - Hấn nói sau đó cùng Linh bước quay vào trong ... Chẳng dám quay đầu lại vì sợ sẽ không kiềm lòng mà ở lại với Nó ...

Biệt Thự Hàn Gia

Sau khi Hàn Thiên Khải mất ... Hàn Thiên Phúc đảm nhiệm chức vụ chủ tịch của Tập Đoàn Hàn Gia ...

Cuộc sống của Lyna dường như ngọt ngào hơn hẳn ... Hàn Thiên Phúc hằng này giam lỏng cô ở biệt thự lạnh lẽo này ... Cắt hết mọi liên lạc bên ngoài của cô ... Anh xem cô như một thứ gì đó ... Dễ dàng quyết định một cách nhẹ nhàng ...

- Anh về rồi. - Lyna chạy ra ngoài khi thấy xe Hàn Thiên Phúc vào biệt thự ...

- Uh. - Hôn lên má cô ... Sau đó vào bên trong ăn tối ...

- Anh ăn bánh nhé,em làm đó. - Lyna cầm đĩa bánh lên phòng đặt trên bàn

- Anh muốn ăn em. - Hàn Thiên Phúc kéo tay Lyna xuống ... Thường thức mùi hương trên người cô

Hàn Thiên Phúc bá đạo hôn lên môi cô ... Nụ hôn mang cả ngọt ngào lẫn chua xót ... Vì yêu thương cô ... Và vì cô đã gián tiếp hại chết bố của anh ...

Lyna hoảng hốt vì Thiên Phúc chưa bao giờ làm vậy với cô ... Trước giờ,chỉ khi cô muốn anh mới dám ... Còn bây giờ ... Khác gì cưỡng ép ...

Anh xé phăng đi chiếc áo ngủ mỏng manh của cô ... Cấn lên bầu ngực to tròn ... Trắng nõn nà ... Hai tay anh bóp khá mạnh ... Lyna khẽ nhăn mặt kêu đau ... Từng ngón tay di chuyển trên cơ thể cô ... Anh chọc

ngoáy vào vùng kín trên chộc ... Cô có cảm giác kích thích đến tận đáy ... Ưỡn cong người lên ... Vùng kín khê tiết dịch đặc ...

- Vợ à, em sẽ phải trả giá. - Hàn Thiên Phúc nghĩ thầm ... Sau đó dùng lưỡi trên chộc phần bụng rồi đến ... phần xương quai xanh ...

Cố gắng đưa vào cơ thể cô thật nhẹ nhàng vì sợ cô đau ...

Vào bên trong ... anh tiến sâu vào một chút ... Như ... Tìm mộ cái gì đó ... Thật nhẹ nhàng

Em trai nhỏ của anh thám hiểm bên trong ... Tìm một thứ cản đường

Chết tiết ... Không phải lần đầu sao ... Vậy mà nãy giờ ... Anh cứ

Rút khỏi cơ thể cô ... Anh bật dậy ... Tát mạnh cô một cái làm cô ngã xuống đất ...

- Lần đầu, cô cho ai hả ... Chết tiết ... Không cho tôi đụng vào người cô ... Là vì vậy sao. - Hàn Thiên Phúc tức giận nói ... Anh đã yêu lắm người rồi ... Yêu phải kẻ đã giết chết ba ruột mình ... Lần đầu cũng đã mất

Sự tức giận đã đến mức ngưỡng ... Hàn Thiên Phúc hai tay bóp mạnh vào nơi đầy đà của Lyna Thân dưới của anh ra vào một cách mãnh liệt ... Đến nỗi vùng kín sưng tấy và bật cả máu ... Bầu ngực to tròn trắng trẻo đã không còn ... Thay vào đó là những vết lằn do cắn và vết bầm tím da ...

Nhìn gương mặt Lyna bây giờ đã tái đi ... Đôi mắt sưng húp cạn khô nước mắt ... 5 dấu tay vẫn sưng tấy in lên gương mặt xinh xắn kia ... Cô ngất đi sau đó ...

Hàn Thiên Phúc càng tức giận hơn ... Anh thay đổi hết tư thế này đến tư thế khác ... Chỉ cần cô rên lên một tiếng ... Nhưng kết quả chỉ là con số 0 ...

Hành hạ cô đến tận 2h sáng ... Anh đã thấm mệt ... gra giường ướt đầm ... Gương mặt anh đã ướm mồ hôi ... Anh nhẹ nhàng rút khỏi cơ thể cô ... Cô đã ngất tự bao giờ ... Thân hình cô đã đầy những vết bầm ... Cô co người ... Nằm gọn trong lòng anh ...

Dù sao cũng là vợ chồng ...

Hàn Thiên Phúc mặc vội quần áo ... Chạy đi lấy hộp y tế ... Thoa lên vết bầm ... Sau đó dùng thuốc ... bôi lên vùng kín sưng tấy của cô ... Hôn nhẹ lên vầng trán xinh ... Anh để cô nằm lên tay mình ... Sau đó thì chìm vào giấc ngủ ...

Biệt Thự Hàn Gia - 5h00

Ánh nắng chạy xuyên qua từng kẽ lá ... Nhảy tung tăng qua khuôn viên vườn ... Từng đám mây xanh nhẹ nhàng lướt trên nền trời xanh thẳm ... Chim hót vang ... Cánh bướm đầy màu sắc lượn lờ trên từng khóm hoa ... Thảm cỏ xanh mượt còn ướt đầm sương mai ...

Lyna khê nhưn mảy ... Toàn thân cô nhức mõi tê hết tay chân ... Phần ngực buốt vì tối qua Thiên Phúc làm mạnh tay ... Vùng kín cô đau rất ... Cổ nhưn người lên thật khê ... Hàn Thiên Phúc đang ngủ say ... Cô an tâm phần nào ... Rồi khỏi vòng tay của anh ... Cô mặc áo quần ... Sau đó mở cửa chạy ra khỏi phòng ...

" Hàn phu nhân - không được ra khỏi nhà ạ " - Lâm quản gia đứng ngay trước cổng biệt thự ... Theo là vài tên vệ sĩ ...

" Tránh ra ... " - Lyna hét

" Không có lệnh lão gia ... Phu nhân không được phép đi đâu ạ " - Lâm quản gia kính cẩn

" TRÁNH RA ... KHÔNG NGHE SAO " - Lyna tức giận hét to ... Thân hình mãnh khảnh đánh vật từng tên vệ sĩ ... Sau đó Lầy đà bật nhảy lên cao ... Nhảy ra ngoài cửa ...

Đôi chân nhỏ vụng về chạy khỏi căn biệt thự kinh khủng kia ...

Hàn Thiên Phúc mở cửa lấy xe chạy theo cô ... Nhấn ga gấp gấp chạy khắp nơi tìm cô ... Anh căng thẳng đến nỗi quên mất ngày hôm nay có bao nhiêu là chuyện của công ty ... Chỉ mong tìm được cô ... Cô chạy theo cảm tình ... Chẳng biết mình đang đi đâu ... Chỉ là đôi chân kia cứ chạy thôi ...

Hàn Thiên Phúc đưa xe đi khắp nơi ... Các góc ngách thành phố mong tìm được bóng dáng nhỏ bé của cô vợ thân yêu ...

Bỗng thấy một đám đông đang vây kín người ... Hàn Thiên Phúc xuống xe hỏi một người gần đó ...

Anh chạy vào đám đông thì thấy một cô gái ngất xỉu ... Nhìn kỹ thì là Lyna ... Anh hoảng loạn ôm cô lên xe ... Chở đến bệnh viện ...

Gọi cho bác Lâm nhờ lo chuyện công ty ... Hàn Thiên Phúc ngồi ở hàng ghế chờ cửa phòng cấp cứu ...

” Ting ”

Một bác sĩ bước ra đến chỗ Hàn Thiên Phúc

- Vợ tôi,cô ấy có sao không ...

- May mắn là đứa bé vẫn còn khỏe mạnh ... Hàn Tổng không phải lo ... Về phần phu nhân ... Cô ấy cần phải truyền nước ... Cả hai tạm thời ... Ngưng quan hệ ... Phần vùng kín có chút tổn thương ... Nhưng đã được sát trùng rồi ạ ...

- Đứa bé ...

- Phải ... Cô ấy đã có thai kết quả kiểm tra đã cho thấy ...

- Vâng,tôi biết rồi ...

” Cạch ”

Hàn Thiên Phúc mang cháo vào cho Lyna ... Cô tuy đã tỉnh ... Nhưng vẫn cứ không chịu nói chuyện ... Thiên Phúc tuy hận nhưng vì đứa bé ... Anh bỏ qua ... Chỉ mong cô đừng xa anh ...

- Em ... ăn chút gì nhé. - Thiên Phúc ân cần đưa thìa cháo cho cô

- Hừ

- Em đừng vậy nữa ... Tôi khó chịu ...

- Anh còn lo cho tôi sao ... Hay là thương hại

- Em còn phải lo cho đứa bé ... Tháng trước ... Anh biết lúc đó anh uống say ... Anh ...

- ... - Lyna không nói gì ... Chỉ lặng lẽ ngồi thẫn thờ ra đó

Hàn Thiên Phúc ôm cô ... Hôn nhẹ lên cái cổ trắng ngần ... Buông cô ra sau đó ... Lau nhẹ giọt nước mắt kia ... Anh cho cô ăn ... Sau đó cô ngủ ... Anh mới cho người chăm sóc cô rồi về nhà chuẩn bị thức ăn rồi đến công ty

TẠI PARIS - PHÁP

- Hai à ... Sắp tới ... Anh sẽ phải vất vả lắm đó ... - Linh vừa mua đồ ... Vừa trêu chọc Hấn ...

- Nó dù sao cũng là cháu của anh ...

- Hai ... nhớ Jersey ...

- Uh,anh vẫn giữ liên lạc mà ... - Hấn thoáng nhớ hình dung Nó ...

- ...

Ngước mặt lên trời ... Cô khẽ rơi nước mắt ... Từng giọt chảy xuống thấm vào môi vị mặn chát ... Ước gì gió đưa cô đến bên anh ... ” Em không cần anh yêu em ... Chỉ cần anh đừng rời xa em ... Chỉ cần anh biết ... Em đã từng xuất hiện trong cuộc đời anh ...

47. Chương Thông Báo

3 NĂM SAU ...

Hoàng hiện tại đã ngồi vào vị trí Chủ Tịch tập đoàn Phan Ngọc ...

Trở thành một trong 5 gương mặt tuổi trẻ tài cao ... Hoàng thành công với bước ngoặt 23 tuổi ... Tốt nghiệp bằng ĐH của các trường nổi tiếng trên thế giới ... Khánh Hoàng hiện tại đang rất thành công trên con đường kế nghiệp gia đình ...

Sở hữu nét điển trai ... Tựa điêu khắc ... Khánh Hoàng được các cô gái ... Các diễn viên người mẫu sẵn đón nồng nhiệt ... Hoàng cho biết ... ” Anh đang chờ vợ tương lai của mình từ Pháp trở về cùng đứa con của mình ” ...

Nó hiện tại đã khác xa khi xưa ... Trưởng thành và có lối suy nghĩ chín chắn hơn ... Demonwhite được nó đưa lên thành một tổ chức và một tập đoàn hùng mạnh ... Hợp tác cùng K.W.T ... Nó là hiện thân của Nữ Hoàng Thế Giới Đêm ... Lạnh Lùng và Quyến rũ ... Nó trở thành Chủ Tịch của tổ chức Demonwhite với sự góp sức của bạn bè và gia đình ... Nó được ví như một viên ngọc vô giá của Demonwhite ... Nắm trong tay một báu vật mà cả thế giới đang săn lùng ... Viên Kim Cương Khắc chữ vàng - Black Kings ... Ai sở hữu được viên kim cương này ... Đồng thời cũng sở hữu được một kho báu chứa mật mã của các vũ khí lợi hại bậc nhất thế giới ...

Hắn hiện tại đã là một vị chủ tịch trẻ đầy tài năng và sát gái ... Đảm nhiệm tập đoàn The Royal ... Hắn được các diễn viên nữ nổi tiếng trên thế giới săn đón không kém gì Hoàng ... Hắn nằm trong top 5 gương mặt tuổi trẻ tài cao của thế giới ... Thành công với độ tuổi 22 ... Hắn trở thành một tên chủ tịch sát gái và Trắng Hoa ...

Linh hiện tại đã trở thành một giám đốc của S.W ... Đồng thời là một người mẫu ảnh ... Một diễn viên màn bạc của Thế Giới ... Một đại minh tinh vô giá ... Bước chân vào Showbiz năm 20t

- Nguyễn Khánh Huy : 3t ... Con trai của Linh ... Đẹp trai ... Thương mẹ ... Tình nghịch ... Được ví như một bản sao hoàn hảo của Phan Khánh Hoàng - Vị chủ tịch của tập đoàn Phan Ngọc ...

Bảo Thiên du học gần 4 năm ... Anh trở về với công việc là phó giám đốc của Phan Ngọc Đẹp trai ... Ga Lãng ... Sát Gái

Gin đã ngồi lên vị trí phó giám đốc của K.W.T ...

My - Minh đã kết hôn ... Cả hai hiện tại đang điều hành công ty của gia đình ... Tài năng và xinh đẹp ... My đồng thời bước chân vào Showbiz ... Được giới trẻ hâm mộ và biết đến từ cái tên Killer Demon ... My là hiện thân của hot girl thế giới đêm ... Và là một nhân vật không thể thiếu của Tổ Chức Demonwhite ... Tổ chức chuyên đào tạo sát thủ bậc nhất thế giới ... Người ta biết đến tổ chức đều 2 mặt trái và phải ...

Nguyễn Trương Khánh Minh - Yêu vợ và chung tình ... Anh được lòng các diễn viên siêu mẫu trong giới Showbiz ... Dù đã có vợ ... Nhưng anh thường xuyên dính nghi án hẹn hò rất nhiều ... My cũng không kém khi đi cùng các sao Nam ... Hiện tại đang là chủ tịch tập đoàn K.Y.J ... Giàu có và đầy quyền lực ... Sở hữu vẻ điển trai và body trời phú ... Anh mang một gương mặt ưu tú ... Dù đã có vợ ... Anh cũng rất hay dính đến nghi án thân mật với các sao nữ ... Phần vì công ty anh đào tạo người mẫu ... Phần vì muốn ga lăng trước mặt các siêu mẫu đang làm cho Công Ty ... My nhiều lần phải ghen điên cuồng thì Minh mới chịu chôn chân ở nhà ...

Trang - Khánh ... Là một gia đình được cho là hạnh phúc nhất ... Khánh một lòng một dạ với gia đình ... Trang cũng là hiện thân của thế giới đêm ... Là một play girl - Ellie Demon ... Một nhân vật từng làm xôn xao dư luận ... Thành phần không thể nào thiếu của Demonwhite ... Bước chân vào Showbiz ... Trang khá vất vả khi bị các sao nam săn đón nồng nhiệt ...

Khánh đang là một trong 5 vị chủ tịch tài năng điển trai của Tổ Chức Thế Giới Đêm Moter

- Lê Gia Bảo Quân : Con trai của Khánh và Trang ... Nick Name : Tiểu Bảo

Khoa và Như đã kết hôn ...

Khoa đang là vị phó chủ trẻ điển trai và tài năng của Tập Đoàn The Rose ...

Như hiện tại là một nữ ca sĩ đồng thời là một diễn viên điện ảnh của thế giới - Cynthia ... Một bà mẹ xinh đẹp ... Tài năng và nóng bỏng ... Như là hiện thân của tử thần ở Thế Giới Đêm ... Nhắc đến Cynthia - Ai cũng phải nể sợ vì cô được ví như một con rắn độc của Demonwhite ... Ai cũng biết đến mặt trái công việc của cô ... Là một sát thủ tài ba ... Một trợ thủ đắc lực và đã được bảo mật hoàn toàn thông tin ... Cô từng làm náo loạn các tập đoàn đã và đang đối đầu với Demonwhite ...

- Trương Ngọc Thiên Vũ : Con trai của Khoa và Như ... Tiểu Thiên

Lyna và Hàn Thiên Phúc đang hạnh phúc với nhau tại nước Pháp ...

Hàn Thiên Ân : Con trai của Lyna và Hàn Thiên Phúc

Hùng - Nhi vẫn vậy ... T_T

Hùng hiện tại là giám đốc tập đoàn K.Y.J

Nhi đang là giám đốc tập đoàn W.J.G

Thông Báo : Hiện tại ... Hùng và Nhi ... Nó và Hấn ... Hoàng và Linh ... Thiên ... Gin ... Tất cả vẫn chưa có cặp nên tác giả sẽ viết về các nhân vật này nhiều hơn ... Các cặp đã có gia đình thì sẽ viết nếu cần thiết nhé ... Cảm ơn ạ ^^

~

48. Chương 38.

Biệt Thự Tập Đoàn The Royal

" Huy đi chơi với cậu không " - Hấn từ ngoài cửa bước vào ... Trên người vẫn mặc nguyên bộ đồ vest đen ... Trông hấn trưởng thành và quyến rũ rất nhiều ...

Hấn ngày nào đi làm về cũng về nhà chăm sóc Huy ... Dù sao thì Huy cũng là cháu ... Hấn thương Huy như con ruột của mình ...

" Dạ có ... " - Huy nghe tiếng Hấn liền bật dậy chạy đến ôm chầm cổ Hấn rồi làm nũng ...

" Vậy để cậu thay đồ sau đó dẫn Huy đi chơi nhé " - Hấn thả Huy ra sau đó về phòng thay đồ rồi cả 2 ra ngoài ...

" Con chắc là đi bộ không mệt chứ " - Hấn hơi khó xử khi Huy không chịu đi xe

" Dạ vâng " - Huy hào hứng reo lên ...

" Hôm nay học vui không " - Hấn hỏi khi cả hai đang tản bộ trên đường ...

" Sắp đến kỳ họp phụ huynh rồi ạ ... Mà sao mẹ không cho con gặp ba hả cậu ... Bạn con ai cũng có ba ... Hơn nữa là ba của bạn ấy rất thương bạn ấy ... Con chỉ có mỗi cậu thôi ... Bạn con nói cậu rất đẹp trai và tài giỏi đó ạ " - Huy nói giọng buồn buồn ... Đến đoạn cuối thì hào hứng được chút lại chùn xuống

” Con sẽ gặp ba ... Nhưng không phải bây giờ ... ”

” Bạn con ai cũng được ba cho chơi cưỡi ngựa ... chơi máy bay ... cả tung hứng ... ”

” Vậy thì leo lên cậu cho con chơi cưỡi ngựa ” - Hấn bế xốc Huy lên vai ... thằng bé cười khanh khách ... Sau đó Hấn vờ làm ngựa chạy quanh công viên khiến mọi người vừa bật cười vừa ngưỡng mộ ... Ai đó không khỏi vui mừng ...

” A ... vui quá ... Cậu ơi ... Nhanh nữa đi ... Huy thích lắm ... ” - Huy thích thú vừa reo vừa hét ...

Một lúc đã thấm mệt ... Cả hai vào tiệm KFC gần đó gọi món ăn ...

” Sau này ... Cậu chơi với Huy như thế nữa nhé ” - Huy vừa ăn đùi gà ... vừa nói ... Hai cái má phúng phính trông đáng yêu làm sao ... Hấn chốc chốc lại lấy giấy lau miệng cho Huy ...

Mọi việc này giờ đã thu hết vào tầm mắt của Hoàng ... Anh đi công tác sang Pháp nhưng thực ra là tìm Linh và con trai mình ...

Hấn vừa ăn ... Vừa nói chuyện với Huy ... Bây giờ thấy Hoàng ... Hấn biết Hoàng đang nhìn nên nói với Huy là đi vệ sinh ...

” Nhìn bao lâu nữa ” - Hấn vỗ vai làm Hoàng giật phăng người ...

” Thằng này ... ” - Hoàng cười tươi đáp lại ... Sau đó bị Hấn kéo vào trong ...

” Ai vậy cậu ... Cháu chào chú ạ ” - Huy nhìn thấy Hoàng liền hỏi sau đó thì chào ...

” ... ” - Hoàng ôm chầm Huy vào lòng ... Cậu con trai quý tử của Hoàng lớn nhanh này rồi ...

” Ở ... Chú là ai ... Chú ăn với cháu nhé ” - Huy hỏi ... Sau đó cầm cái đùi gà đang ăn dở đưa Hoàng ... Huy mỉm cười thật tươi khi chú này hơi giống mình ...

” Tiểu Huy ... Đây là Ba của con ” - Hấn

” Ba sao ... ” - Huy mở tròn mắt nhìn Hoàng ... Ánh mắt mang sự ngây thơ và đáng yêu

” Phải ... ba là ba của con ... ” - Hoàng cười hiền

” Ba đẹp trai quá ... ” - Huy ôm cổ Hoàng

” Đẹp trai sao bằng cậu ” - Hấn

” Ở ... Là ba con đẹp hơn cậu mà ”

” Vừa này con bảo cậu đẹp còn gì ” - Hấn

” Ở ... Lúc này cậu đẹp nhất ... Giờ ba con đẹp hơn cậu ”

” Không cãi với con nữa ... ”

” Plè ” - Huy lè lưỡi trêu ... ” Cậu đẹp không bằng ba con mà ” - Huy nói xong cầm nước đưa Hoàng

” Vừa này còn cậu ... bây giờ có ba ... bỏ cậu rồi ” - Hấn

” Đâu có ạ ... Huy có thương cậu mà ” - Huy cười ngây thơ ... Cầm cái bánh lên đưa cho Hấn ...

” Thằng này ... ” - Hấn cốc nhẹ lên đầu Huy ... ” Cậu về trước ” - Hấn

” Dạ ... Chào cậu ” - Huy vẫy tay ...

” Ba lâu nay không đến thăm Huy .. ” - Huy bĩu môi ... Giận dữ ...

” Ba xin lỗi ... Từ nay sẽ thăm Huy thường xuyên hơn nhé ... ” - Hoàng

” Ba ơi ... Sao ba không ở với mẹ ... Mẹ ở một mình ... Thỉnh thoảng còn hay khóc nữa ... ” - Huy

” Ba cũng rất nhớ mẹ ... Con giúp ba về với mẹ đi ... ”

” Bằng cách nào ... ”

” Là thế này ” - Hoàng thì thầm vào tai Huy

” Ba con đúng là đẹp trai còn lắm mưu ... ” - Huy

” Vậy đi thôi ” - Hoàng tính tiền sau đó dắt Huy đi dạo rồi cùng nhau thực hiện kế hoạch

- Cô có tin nhắn. - Một quản lí đưa điện thoại cho Linh khi cô vừa hạ màn chuẩn bị đi về ...

- Cảm ơn. - Linh nhận lấy

Mở tin nhắn ... Là một số lạ ... ” Gặp nhau ở Tháp Eiffel - Khánh Huy đang ở đây ”

Linh hoảng chạy xe ngay đến Tháp như yêu cầu ... Cô xuống xe ... Sau đó cô thấy dáng một người thanh niên ... đang quay lưng với cô ...

- Anh muốn gì ... Khánh Huy đâu. - Linh đi đến người thanh niên kia ...

- Chẳng muốn gì.

- Anh ...

- Chỉ là tôi nhớ em. - Hoàng quay đầu ... Ôm Linh ... Cả hai nhịp đập hòa vào nhau ...

- Anh ... Sao lại đến đây. - Linh vẫn còn say trong cái ôm của Hoàng ...

- Là nhớ em ... Em đã bỏ tôi 3 năm rồi còn gì. - Hoàng vẫn còn ôm cô

- Em ... xin lỗi ... - Linh

- Là tôi quá nhớ em ... Chỉ muốn gặp em và ôm em thôi. - Hoàng thả Linh ra ... Sau đó hôn lên đôi môi đỏ hồng kia ...

- Ba mẹ hết xa nhau rồi ... - Khánh Huy bước ra ... Vỗ tay reo hò ...

- Là con chọc mẹ sao ... - Linh ngắt má Khánh Huy ... Vờ dỗi

- Là Huy muốn có ba như các bạn ... Huy không muốn ba mẹ xa nhau ... Mẹ đừng giận Huy. - Khánh Huy lay lay cánh tay Hoàng ... Sau đó hôn khẽ lên má Linh ... Xem như thay lời xin lỗi ...

- Uh ... Ba xin lỗi ... - Hoàng bế Huy lên ... Sau đó nắm tay Linh ...

- Vậy ... Từ giờ ... Mình là một gia đình nhé ... Ba từ giờ sẽ ở với Khánh Huy ... Chịu không ... - Hoàng cười khẽ rồi hôn lên môi của Linh ...

Đêm ở Paris tuy lạnh ... Nhưng rất ấm áp ... Một gia đình ... Gồm 3 người ... Dù xa nhau nhưng họ vẫn quay về với nhau ... Cơn gió hạnh phúc chọt lên lỗ đầu đó trong tim mỗi người ... Khi một tiểu Khánh Huy xuất hiện ...

49. Chương 39.

Về đến nhà ... Huy sang ngủ với Hân ... Nhường cho Hoàng và Linh bên nhau ...

Nằm gọn trong lòng của Hoàng ... Linh then đỏ mặt ... Vừa ngại ... Vừa ấm áp ... Hoàng chốc chốc lại khẽ hôn lên tóc cô ...

” Anh xin lỗi ... Là anh quá vô tâm ... ” - Hoàng

” Là tại em cố chấp ... Dù sao thì anh vẫn tốt ... Em chính là rất vui ” - Linh

” Lần này ... Anh nhất quyết mang em về Việt Nam ... ” - Hoàng

” Em ... ”

” Anh sẽ mang 2 mẹ con em về nước ... Sẽ không để em phải sống một mình nữa ... 3 năm là quá đủ ”

” Vâng ”

” Anh ... muốn em ... ” - Hoàng hôn lên đôi môi kia ... Cái lưỡi tiến vào bên trong ... Ham muốn vị ngọt mà chộc ngào cô ... Linh say trong nụ hôn ấy ... Hai thân hình quyện vào nhau ... Hoàng triền miên trên người Linh ... Cơ thể ... Mùi hương mà anh đã đánh mất bấy lâu ... Anh nhớ ... nhớ cái mùi hương ... Nhớ cái tình yêu của anh dành cho cô ... Đêm đó ... Có lẽ là đêm hạnh phúc nhất ...

- Ba mẹ ơi ... Phải đi họp sớm cho con đấy. - Huy gõ cửa .. Nói vọng vào ...
- Ba biết rồi. - Hoàng nói rồi uể oải bước dậy ... Mặc tạm cái quần sau đó thay đồ ... làm VSCN
- Ừm ... - Linh lật người ... Tay cứ quơ đại ... Tìm cái gối ôm 30° của cô tối qua ...
- Vợ à ... - Hoàng hôn lên môi Linh
- Ừm ... Anh dậy sớm vậy sao ... - Linh ngáy ngủ
- Hôm nay anh hứa sẽ đi họp cho con ... Em ở nhà đợi anh nhé ... - Hoàng
- Hả ... Em quên mất ... - Linh bật dậy ...
- Em cũng phải đi ... Em hứa với con rồi. - Linh chạy vào làm VSCN xong lại thay đồ trong vòng 5p ...
- Ba mẹ à ... Đã gần trễ rồi đó ... - Huy ra về ông cụ non ... Vờ hờn giận ...
- Ba xin lỗi ... Bây giờ đi đây ... - Hoàng bế cậu con trai lên ...
- Hạnh phúc quá ta ... Anh đi trước nha .. - Hấn xuống nhà ... Sau đó vội ra ngoài đi làm ...
- Cậu đi vui về. - Huy nói vọng ra
- Hai đi nhé ... Tối nay về ăn cơm với em đó ... - Linh
- Anh biết rồi. - Hấn
- Đi thôi. - Huy nói rồi chạy vọt ra ngoài ...
- ... - Hoàng lấy xe sau đó cả 3 cùng đến trường của Huy ...

Trường The Royal - Tập Đoàn The Royal

Sân trường mẫu giáo rộn ràng tiếng xe ... tiếng cười nói vang khắp sân trường ... Hoàng và Linh bước vào liền gây sự chú ý ... Khánh Huy cảm thấy rất hạnh phúc khi đám bạn cứ luôn miệng khen ba cậu đẹp trai và phong độ ... Mẹ cậu luôn là sự chú ý của mọi người ... Điều đó đã quá quen thuộc ...

Cuộc họp diễn ra nhanh chóng ...

Sau giờ họp ... Hoàng và Linh ra ngoài ... Tìm Huy ...

- A ... Chú đẹp trai có phải là ba của Huy không ạ. - Một bé trai có gương mặt khá điển trai ... Hai má lúm đồng tiền ... Chạy đến hỏi ...
- Phải ... Cháu là bạn của Huy sao. - Hoàng ngồi xuống ... xoa đầu bé trai kia ...
- Cháu là Tiểu Thiên ... Huy đang ở bên kia ạ ... - Tiểu Thiên vui khi thấy Hoàng ...
- Tiểu Thiên à ... - Lyna chạy đi tìm Thiên Ân ...
- A mẹ ... - Tiểu Thiên hét vui mừng khi thấy mẹ mình liền chạy đến ...
- Chị Lyna ... - Linh
- Ô ... 2 người ... - Lyna
- Chị ở đâu,sao lâu nay cắt liên lạc với bọn em. - Linh ôm Lyna sau đó lại hỏi ...

- Chuyện dài lắm ... Mà thôi nữa ... - Lyna
- Chào ... - Hàn Thiên Phúc đến ...
- Lâu rồi không gặp ... - Hoàng nhoén miệng cười ... đáp hờ hững ...
- Mình ra ngoài nói chuyện đi. - Linh và Lyna kéo Tiểu Thiên và Khánh Huy ra ngoài ... Sau đó 2 ông chồng cũng đi theo ...

Tại quán cafe nằm ngay trung tâm thành phố ...

Linh và Lyna thỏa sức nói chuyện ... Để 2 tiểu yêu cho 2 ông chồng giữ và lo liệu ...

Hết dẫn đi ăn ... Xong lại đi chơi ... Rồi chạy loạn cả lên ...

Khánh Hoàng và Hàn Thiên Phúc cứ chốc lại liếc xéo nhau ... Khánh Huy và Tiểu Thiên cứ thỏa thích vui chơi mà quên mất 2 ông bố mình ... Rồi lạc mất ...

Cảm thấy nhìn nhau vậy là đủ ... Quay sang tìm con ... Nhưng ...

- Khánh Huy/Tiểu Thiên ... - Hoàng và Thiên Phúc đồng loạt gọi tên cả hai ...

- Tiểu Thiên à ... Mình bị lạc rồi ... - Khánh Huy chạy một lát lại dừng rồi nói

- Hả ... Vậy phải làm sao đây ... - Tiểu Thiên

- Tớ không biết ... Nhưng nếu gọi cho ba tớ và cậu tớ thì mong tìm được đường về ...

- Vậy gọi bằng cách nào ...

- A đằng kia có chú kia kìa ... - Tiểu Thiên nhìn thấy dáng một thanh niên cao to đang cầm điện thoại đứng gần đó ...

- Chú ơi ... - Khánh Huy chạy đến cậu thanh niên kia ...

- Chuyện gì. - Thanh niên kia nhìn 2 đứa nhỏ rồi gất

- Chú cho cháu mượn điện thoại gọi về cho cậu và ba cháu vì cháu bị lạc ... - Huy

- ba với cậu mày là ai. -

- Ba cháu là chủ tịch của tập đoàn Phan Ngọc ... Cậu cháu là chủ tịch ở The Royal ạ ... Chú cho cháu mượn ... Sau đó cháu nói cậu và ba cháu cho chú tiền ...

- 2 đứa mày tên gì ...

- Khánh Huy và Hàn Thiên Ân ạ . - Tiểu Thiên đáp

- Hàn Thiên Phúc là cha của mày.

- Dạ đúng rồi ạ ...

- Tốt ... Chú là bạn của họ ... đi theo chú dẫn cháu về

- Dạ cảm ơn chú ... - Cả hai ríu rít cảm ơn sau đó theo Mạnh ...

Cả 2 đi theo mãi đến một khu nhà hoang ... Sau đó bị Mạnh đánh ngất ...

Cười đắc ý ... Mạnh rút điện thoại ... Gọi cho Hắc trêu chọc

- Alo ...

- Tôi cần gặp chủ tịch của các người ...

- Xin hỏi có hẹn trước

- Tôi cần gấp gấp ... Nếu không cháu của nó sẽ không qua khỏi đâu

- Ô ... Dạ ... Chờ tôi chút ...

- Tút ... Tút ... Tút

- Tôi nghe - Hấn nhắc máy

- Ha ha ha ... Nhớ tôi chứ ... Vị chủ tịch trẻ ... Kelvin Antolina ...

- Mạnh ... Là anh sao ...

- Là tao ... Lâu rồi không gặp ... ha ha ha ... Tao đang giữ cháu của mày ... Mang 100tỉ đến chuộc nó về ...

- Cậu ơi ... cứu Huy với ... Huy bị đánh ... đau lắm ... ba nữa ... cứu Huy ... - Hấn nghe giọng Huy khóc nức trong điện thoại ...

- Huy ... Con đang ở đâu ... Cậu đến đây ...

- Ha ha ha ... Đây đủ bang chủ Demonwhite và Moter ... Sẽ có địa điểm ...

- Anh ... Mày ... Không được hại nó ... - Hấn chưa kịp dứt câu đã bị cúp máy giữa chừng ...

- Chết tiệt ... - Hấn ném cây bút vào cánh cửa ...

” Cạch ”

Hấn mở cửa bước ra ...

- Anh ...

- J ... Jer ... Jersey ...

- Hơ ... Làm gì mà không kịp hoàn hồn vậy ...

- Đi ...

- Nhưng đi đâu ...

- Huy bị bắt cóc .. - Hấn kéo tay Nó vào thang máy rồi nói

- Hả ... Linh và Hoàng ...

- Có lẽ biết rồi ... Hấn đòi 100tỉ mới thả ...

- Vậy gọi cho họ ... Anh còn giữ số điện thoại lúc nãy không ...

- Còn đây ... - Hấn nói rồi lại lấy điện thoại ra đưa nó ...

- Uh ... Chờ tí ... - Nó liên kết điện thoại của hấn và iPas của mình ... Sau đó lướt qua lướt lại màn hình ... Rồi mỉm cười ...

- Tìm được ví trí rồi ... Theo cảm biến nhiệt thì ở đó có khoảng 5-10 người ... Sẽ không sao đâu ... Đi thôi ... Nó nói rồi kéo Hấn ra khỏi công ty trước lời bàn tán của mọi người ...

- Kia có phải là đại tiểu thư của tập đoàn Phan Ngọc không

- Chắc chắn rồi ... Là cô ấy đó ... Chủ Tịch Tổ Chức Demonwhite ... Xinh quá đi

- Hẹn hò với chủ tịch của mình sao ... cũng đẹp đôi quá chứ ...

- Bla ... Bla ... Bla ...

” Phịch ” - Đập đất gọn gàng ...

Nó và Hấn tiến vào bên trong nhà hoang ...

Khẽ đi thật nhẹ nhàng ... Phần vì sợ Mạnh phát hiện ... Phần vì Huy và Tiểu Thiên đang trong tay bọn họ ... Đặc biệt ... Bọn họ ai cũng có súng ...

- Em sẽ ra đó ... - Nó kiên quyết

- Nguy hiểm ... Em ở lại đi ... Để anh ... - Hấn nắm tay giữ nó lại

- Không ... Anh dù sao cũng không liên quan đến chuyện này ... Mối thù giữa Waitail và Demonwhite cứ để em ... - Nó

- Nhưng còn Khánh Hoàng và Linh ... Anh sẽ không sao ... Bọn chúng chỉ là đang nhắm vào anh ...

- Nhưng ...

- Không sao đâu ... Anh sẽ cẩn thận ... Nếu mà có chuyện ... Thì em sẽ cứu anh chứ ... - Hấn cười

- Cẩn thận đó ... Anh chắc sẽ không sao chứ ..

- Chắc ... - Hấn hôn lên đôi môi của Nó ... Nụ hôn say mê ... Như muốn lôi kéo cả 2 ... Hấn bỗng rời khỏi nụ hôn ấy một lát ... Sau đó hôn nhẹ lên trán Nó ... Rồi bước vào bên trong ...

” Đứng lại ” - Một tên đàn em bước ra ...

” Tôi đến để trao đổi ” - Hấn bình thản nói ...

” Cho Hấn vào ... ” - Mạnh nói vọng ra ngoài ...

” Tôi đã đem đủ tiền ... Thả người được chứ ” - Hấn tay mang vali nhỏ ...

” Kiểm tra ... ” - Mạnh ra lệnh ... Lập tức bọn đàn em giật phăng cái vali kia ... Mở ra rồi bắt đầu kiểm tra ...

” Thừa đủ ... ” - Sau khi kiểm tra xong ... Tên đàn em thông báo ...

” Tốt ... ” - Mạnh nhướn miệng cười ... Vỗ tay bốp bốp ... Sau đó đưa tay ra sau ... Rút ra con dao bén nhọn vừa đủ để xuyên qua cơ thể người ...

Dở trò ... Hấn sớm biết nên đã né các đường đâm của Mạnh một cách nhẹ nhàng ... Huy và Tiểu Thiên khóc ré lên ... Bọn đàn em phần đầu với Hấn ... phần trông coi bọn trẻ ...

Nó từ cửa sau bước vào ... Dùng chân đá bay khẩu súng trên tay bọn kia ... Cởi trói cho Huy và Tiểu Thiên ...

” Gì xinh đẹp ơi ... Cứu cậu của Huy đi ” - Khánh Huy lay lay tay nó ...

” Đương nhiên rồi ... Nhưng phải ra ngoài trước ... ” - Nó dắt 2 đứa trẻ ra cửa ... Sau đó vào giúp Hấn ...

” Đoàn ... Đoàn .. Đoàn ... ” - Phát súng còn vương khói trên tay của Linh ... Tuy đã lâu không sử dụng ... Nhưng tài thiện xạ vẫn chẳng những không thay đổi mà còn lợi hại hơn trước ...

Sự tức giận của một người mẹ ... Linh bắn thêm phát súng thứ tư ... Phát súng vào ngay đầu của Mạnh ... Ngã phịch xuống đất ... Sau đó ... Linh ra lệnh bắt hết bọn đàn em ... sau đó cho Mạnh uống thuốc phân hủy rồi đem về tổ chức ...

Khánh Huy và Tiểu Thiên thấy vậy khóc thét cả lên ... May là có nó và hấn nên cả hai được đưa ra ngoài ...

Nó và Hấn sau khi đưa Khánh Huy và Tiểu Thiên ra ngoài liền dẫn cả hai đi chơi ... Hoàng đưa Linh về nhà ... Lyna và Thiên Phúc cũng về sau đó ... Giao hai đứa nhỏ cho cặp kia ...

50. Chương 40 : Kí Ức Quay Lại

Nó và Hấn dẫn Khánh Huy và Tiểu Thiên dạo quanh khắp các trung tâm thương mại ... Khánh Huy và Tiểu Thiên vẫn còn đang rất sợ chuyện lúc này ...

Dù đã chơi hết trò này ... Đến trò khác ... Nhưng vẻ sợ sệt vẫn hiện lên gương mặt vô tư của 2 đứa trẻ kia ...

” Con ăn gì không ” - Nó hỏi Tiểu Thiên ... Dù sao thì cũng là gì cháu với nhau ... Lỗi lầm là do người lớn gây ra ... Nó không thể để liên lụy đến trẻ con ...

” Gì ... Chú lúc này là ai vậy ” - Tiểu Thiên mắt ướt nhòe mi ... giọng nói trong trẻo pha cùng tiếng nấc ...

” Là người xấu ... Nhưng chú ấy đã bị mẹ của Huy bắt rồi ... Sẽ không

có chuyện gì nữa đâu ... ” - Nó cười hiền xoa đầu Tiểu Thiên ...

” Cậu ... Sẽ không có gì nữa chứ ... Huy sợ lắm ... Huy bị đánh đau lắm ” - Khánh Huy nằm gọn trong lòng Hần khóc ...

” Nếu có cậu nhất định sẽ bảo vệ Khánh Huy ... Sẽ không có gì nữa ... Cậu hứa đấy ... ” - Hần vỗ về ... Tay xoa chỗ vết lằn trên tay Huy mà xót xa ...

” Dạ ” - Huy đáp

” Giờ đi thôi ... Hôm nay cứ chơi thoải mái nhé ” - Nó cười tươi ...

Cả 2 cùng với hai tiểu yêu nhỏ tiến vào bên trong khu trung tâm ...

- Jersey nó ... Theo mày nghĩ thì ổn chứ ... Tao nghĩ chẳng vui tí nào ... Nó lúc nào cũng chỉ biết giao việc nặng cho tao và mày thôi ... - Killer khá bức vì Nó đã giao toàn bộ việc của tổ chức cho Killer và Ellie ... Để sang Pháp vui vẻ bên đó ...

- Tao nghĩ Jersey nó yêu quá đâm ra rãnh rỗi lắm rồi ... Rất là khó chịu nhé. - Ellie tặc lưỡi ...

- Dù sao cũng phải làm thôi ... - Killer nhún vai tỏ vẻ bất lực ...

- Giờ này chồng yêu gọi mà có dám nghe máy đâu. - Ellie nhìn màn hình điện thoại thấy số Khánh gọi mà chẳng dám bắt máy ...

- Chịu ... Viên đá này ... Thật sự rất quan trọng ... - Killer mân mê cái hộp kính sáng loáng ... Bên trong là viên kim cương hiện đại ... ” Black Kings ” - Chìa khóa duy nhất để mở kho báu chứa các loại vũ khí tối tân bậc nhất thế giới ... Chưa có mặt trên thị trường ...

- Tao với mày có khi chẳng bằng viên kim cương này ... - Ellie khoe môi cong lên một đường cong tuyệt mỹ ... Chiếc bật lửa trên tay cô thỉnh thoảng lại cháy ” xẹt xẹt ” ... Một âm thanh rất vui tai ...

- Hừ ... - Một cái nhếch mép lạnh lùng của Killer ... Là cô cảm nhận được ẩn ý sau nụ cười kia ... Hay đơn giản là bọn họ quá coi thường cô ...

Khẽ nhướn mày ... Ellie nháy mắt tinh nghịch ra hiệu cho Killer ... Cả hai cùng gật đầu nhẹ sau đó phóng một lúc 20 cái châm kích độc sang 4 hướng ...

- Hự. - Tiếng rên phát ra sau khe góc tủ hồ sơ ...

Lần này Killer bật nhảy ... Nhào lên phía trên tủ ... Hai chân bắt chéo ... Miệng khẽ ngân vài câu hát vu vơ ...

Ellie vẫn ngồi lì như chưa có gì xảy ra ... Cô vờ như không biết ... Nhưng thực ra là đang tìm xem ... Xung quanh còn có ai khác không ...

Mặc dù Killer đã ngồi trên đó gần 2 phút ... Nhưng có vẻ tên bị trúng châm kia vẫn ngồi lì ở đó ... Sự kiên nhẫn có vẻ đã gần hết ... Killer đập mạnh chân vào tủ ... Gây ra tiếng động lớn ... Tên kia dần hé đầu ra và ngất lịm đi ...

Killer nhảy phịch xuống ... Đưa tay ngay mũi ... ” Đã chết ... ” Miệng chực tuôn trào máu ... Tên đó đã cắn lưỡi ... Ellie thoáng nén tức giận ... Nắm cổ áo tên kia lên ... Tay còn lại vẫn cầm viên Black Kings trên tay ...

- Killer ... Xem này ... - Ellie đưa cổ tay tên đó lên cho Killer ...

- Hình này ... Trông rất quen ... - Ellie chăm chú vào cái hình xăm biểu tượng đôi cánh khắc chữ trên cổ tay ... Là thành viên bang Demonwhite ... Hình xăm ở cổ tay ... Thì chỉ là thành viên ở hạng trung bình ...

Ở Demonwhite ... Các thành viên được phân chia thành 3 mức ...

Mức 1 : Gồm các nhân vật quan trọng của tổ chức như ... Chủ Tịch ... Các sát thủ xuất sắc ... Cánh tay đắc lực của Demon ... Hay còn gọi là thành phần chủ chốt của tổ chức ... Có quyền hành và nắm bắt mọi kế hoạch cũng như một phó chủ tịch ... Được mọi thành viên trong tổ chức nể sợ và tôn sùng ...

Mức 2 : Là các quản lí bar ở mỗi chi nhánh ... Như Vegas ... Nila ... và các bar ở trong và ngoài nước ... Các quản lí có nhiệm vụ phải báo cáo tình hình về tổ chức và thông qua ngũ đại bang chủ ... Ellie - Yun - Killer - Annie - Cynthia ... Và chủ tịch Jersey Hollis ...

Mức 3 : Gồm các thành viên mới gia nhập ... Cấp dưới của các quản lí và các sát thủ của Demon ... Họ còn đang phải huấn luyện và tham gia tuyển chọn gay gắt của tổ chức ... Thành phần này đa số là của các tập đoàn và các tổ chức cài vào nên đôi lúc phải đề phòng và cẩn mật ...

Ellie suy nghĩ một lát sau đó cho người dọn dẹp chuyện này sau đó quay trở lại bàn ngồi cùng Killer ...

- Yun nó đâu rồi ... - Killer hỏi

- Hẹn hò ... Thật là tao không tin nổi ... Quen nhau hơn 5 năm mà vẫn không tiến tới ... Mà thấy hay không ... - Ellie liếm nhẹ môi dưới ...

- Ashiiiiiii ... Mà Tiểu Bảo đi học về chưa vậy ... Mà có đón không. - Killer ...

- Lát nó tới giờ ... Tao bảo người đi đón rồi ... Tình hình này thì phải đề phòng thôi ... Có lệnh của Jersey thì mình mới được tác chiến ... - Ellie thở dài ...

- Chẳng lẽ nó lại muốn ngưng chiến với Waitail sao. Ồ. - Ellie đang nói bỗng đưa tay che miệng vì biết mình đã lỡ lời ...

- Hừ. - Killer sau khi nghe đến Waitail thì mặt thoáng nét buồn ... Trong chốc nhớ lại kỷ niệm khi xưa ... Cái kỷ niệm mà có đánh chết cô cũng chẳng quên được ... Dù đã kết hôn cùng Minh và có con ... Nhưng hình ảnh của Khải Minh vẫn in hằn trong trái tim của cô ... Cô nhớ Khải Minh như một thói quen mặc dù bây giờ đã không còn ... Killer dù muốn quên nhưng vẫn không quên được ...

- Dù đã gần 10 năm ... Nhưng suy nghĩ tao vẫn không thay đổi ... Tao vẫn luôn có cảm giác Khải Minh luôn ở bên tao ... Hôm đám cưới ... Tao còn thấy anh ấy ... Nhưng Jersey nó lại bảo tao nhìn lầm ... Sau đó đi mất ... Tao ... - Killer mắt đã cay nồng ...

- Killer à ... Khải Minh đã chết ... Sự thật là vậy ... - Ellie vỗ vai

- Tao ...

- Nghe tao đi ... Cố gắng sống thật hạnh phúc với Khánh Minh ... Mọi chuyện sẽ ổn thôi. - Ellie

- Ủ ... - Killer mỉm cười ...

Tại Một Quán Cafe

- Bao giờ ... Tôi mới có thể gặp cô ấy ...

- Không phải lúc này ... Anh nên quên nó đi ... - Nó nói với chất giọng lạnh lùng ...

- Tôi sẽ quên cô ấy ... Nhưng ... Cô cho tôi ... Gặp cô ấy lần cuối cùng được không ...

- Hừ ... - Nó nhún vai

- Tôi ... Sẽ kim nén ... Sẽ không ... không làm cô ấy khó xử ...

- Tôi hiểu ... Vậy tối nay ... Tại vườn hoa trường Paradise School - Nó đáp lững sau đó đứng dậy ra về ...

51. Chương 41 : Khải Minh - Là Tôi Muốn Quên Anh

Vườn Hoa Trường Paradise

My sau khi nhận được tin nhắn của Nó liền từ chối đi dự tiệc với Minh và nhanh chóng đến sau vườn hoa ...

My tiến vào bên trong vườn ... Với bao nhiêu là kỷ niệm ... Đây là nơi Khải Minh bỏ cô ra đi ... Và cũng là nơi Khánh Minh tỏ tình với cô ... Dù đã xảy ra nhiều chuyện nhưng cô vẫn nhớ như in ... Quá khứ đau thương đến ngọt ngào xảy ra ở vườn hoa này ...

Buổi tối ... Khung cảnh ở đây lãng mạn đến thế buồn ... Các vì sao trên trời cứ lấp lánh không ngừng ... Bầu trời tối như một cái gì đó tham lam ôm trọn các ngôi sao vô giá vào lòng ...

Lòng nó thêm nhớ nhưng ... Nhớ lại hồi ức đau thương của Nó ... Ngồi vắt vẻo trên cành cây gần chỗ My ... Nó bắt chéo chân ... Đứng đưa theo vài câu hát ngân nga tiếng gió đêm ...

My sau khi vào trong thì không khỏi ngạc nhiên ... Nó có bao giờ trễ hẹn đâu chứ ... My ngồi phịch xuống đám cỏ trong vườn ... Hôm nay cô mang một cái váy ngắn gần đầu gối màu trắng ... mái tóc nâu dài buông tự nhiên ... My xinh như một thiên sứ ... Ánh trăng chiếu vào gương mặt kia ... Khải Minh nhìn My mà thỏa mãn những cảm giác nhớ nhưng ...

Từ lùm cây phát ra tiếng xào xạc ... My bỗng chốc đứng dậy ...

- Ai đó ... - My

- ...

- Là mày hả ... - My

- ...

- Chẳng ... lẽ ... - My quay lưng ... vai đã run lên ... Nước mắt bắt đầu nhỏ giọt ...

- ... - Một ai đó đã ôm My từ phía sau ... Cái ôm mang nỗi nhớ xen lẫn yêu thương ...

- Hức ... - My nức từng hồi ... 7 năm ... Hừ ... Đã quá lâu rồi ... Cái mùi hương này ... Đã trôi vào quá khứ rồi ...

Con người tàn nhẫn kia đã bỏ cô mà ra đi ...

Gây nên tổn thương rồi ra đi ... Để cô một mình gánh chịu suốt 2 năm ...

Giờ lại về đây với cô ...

- Anh ... Đồ xấu xa ... - My quay lại ... Hai tay đánh vào ngực Khải Minh ... Nước mắt giàn giụa ... Tiếng nức ngày một nhiều ... Giọng nói khô khốc ... Không thành lời ...

- Em đừng vậy nữa ... Anh đau lắm đó ... - Khải Minh buông My ra ... Bất ngờ hôn lên đôi môi ngọt ngào kia ... Sau đó ... Hôn lên cái cổ trắng ngần rồi ôm lấy cô ...

Nó thấy vậy chỉ mỉm cười nhẹ ... Lấy tai nghe ra ... Gắn vào cái máy MP3 ... Sau đó gồng tay lên và nhắm mắt lại ...

Ôm được một lúc lâu ... Khải Minh và My ngồi xuống đám cỏ kia ... Anh nhẹ nhàng vén vài lọn tóc My ra sau ... Tay lau cặn dòng nước mắt kia ...

- Anh đã đi đâu ... Suốt 7 năm qua ... Tại sao lại giả chết hả. - My hét to ... Nước mắt tiếp tục chảy ...

- Đó chỉ là một màn kịch đầy bi kịch mà thôi ... Jersey ... Đã giúp anh tạo ra nó ...

- Hôm đó ... Anh đã chỉnh bức điện tâm đồ kia ... Sau đó ... Tìm một người đóng giả làm anh để chết ... Lúc đó ... Tại em khóc nhiều nên không xem kỹ ...

- Anh phải phẫu thuật ... Jersey đã giúp anh ... Đưa anh sang Mỹ ... Sau đó chữa trị ... Không may ... Vết thương khá nặng ... Khi anh gấp viên đạn ra ...

- Đã phải sống đời sống thực vật ... Suốt 6 năm ...

- Sao anh giấu em. - My

- Là vì không muốn em lo lắng ... Anh đã phải nhớ em rất nhiều ... Sau khi hồi phục ... Anh về Việt Nam tìm em thì em đã kết hôn ... Anh thực sự rất đau ... Tìm anh như ai đó bóp nghẹn ... Anh cứ dõi theo em suốt một năm trời ... Âm thầm theo sau và ủng hộ em ... Vì anh biết ... Em mãi mãi không thể trở về với Anh ...

- Khải Minh nói tới đây thì nghẹn lại ...

- Em ... Sẽ hạnh phúc với người khác ... Không phải anh ... - Khải Minh quay lưng về phía My rồi lau nước mắt ... Và ... Đây là lần đầu tiên anh khóc vì một người con gái ...

- Lúc đó ... Nếu anh đừng vờ chết ... Nếu anh nói sự thật ... Thì em đâu có xa anh ... Em đâu có thuộc về người khác ... - My

- Mọi chuyện ... Mãi mãi chẳng thể thay đổi được ... - Khải Minh đáp ...

- Là vì ... Em đã quên anh ... Và đến với người khác ... - Ánh mắt My đượm buồn ... Nhìn về mảng đen trên trời ...

Bầu trời hôm nay đầy sao ... Gió đêm ngày càng lạnh hơn ... My tựa đầu vào vai Khải Minh ... Anh ngồi đấy một lúc lâu thì My nói phải về ...

My ra về với mớ hồi ức hỗn độn xoay quanh cuộc đời cô ... Thật sự ... Rất khó khăn khi phải đối diện ... Khánh Minh là chồng cô ... Cô càng không thể có tình cảm với Khải Minh ... Tình cảm ấy đối với cô giờ đã trôi theo gió ... Hòa vào mây ... Có lẽ ... Cô đã dần quên đi ... Nhưng câu chuyện lại một lần nữa tái diễn ... Càng lúc càng rồi ... Cô đang điên lên ...

Biệt Thự Nhà Minh - My

Khánh Minh sau khi dự tiệc liền về nhà ...

Anh vào đến cửa thì My cũng vừa bước đến ... Hai mắt sưng húp ... Dáng đi không còn nhanh nhẹn nữa ... Cô đứng trước mặt Minh ... Nhìn anh một lúc rồi ngất đi ... Minh thấy vậy liền bế My vào bên trong ...

Tối đó ... Minh thức trắng cả một đêm ... Chăm sóc cho My ... Chốc chốc lại thoa dầu vào gót chân đỏ bầm của cô ... Hôn nhẹ lên vàng trán xinh ...

- Khải Minh ...

Minh thoáng giật mình ... Nghe My nhắc đến Khải Minh ...

Thì ra ... Suốt bấy lâu nay ... My vẫn vẫn chưa quên anh ta sao ... Cát xong hộp y tế ... Minh lấy chai rượu ra ngoài ...

Đã hơn 2h sáng ... Minh đã uống hơn 7 chai rượu ... Tàn thuốc vương vãi trên sân ... Minh gục đầu xuống bàn nhắm mắt ... Mặc kệ cho gió đêm rít bên tai ... Đã 5 năm rồi ... My không muốn có con là vì tên kia sao ... Minh càng nghĩ càng tức ... Anh hất tay làm mấy chai rượu rơi xuống vỡ choang ...

Anh bước vào nhà sau đó lên phòng ... Hai tay nắm chặt lỗ cửa đường gân xanh ...

” Cạch ... Rầm ... ” - Mở cửa sau đó đóng cửa bằng một cú đá ...

My do ngủ say nên không hay biết ...

Minh đè My xuống ... Từ từ thám hiểm cơ thể My ... Bỗng nhiên cô giật mình tỉnh dậy ... Thấy Minh cứ ra vào triền miên trên người mình ... Cô vô cùng hoảng sợ ... Tuy là vợ chồng ... Nhưng My khá nhạy cảm với chuyện này ...

Thân dưới của cô kích thích làm Minh ra vào mạnh hơn ... My muốn mở miệng nói ... Nhưng hình như sự thỏa mãn làm cô quên bén đi ...

- Anh muốn có con. - Minh triền miên trên cơ thể cô ...

- Để sau ... Ừm ... Em không muốn. - My

- Hừ ... Vì thằng kia sao ... - Minh

- Hơ ... Không phải như anh nghĩ đâu ... Là em không muốn có bây giờ ... - My vội vàng đẩy Minh ra khỏi cơ thể mình ... Sau đó xoa tay ...

- Hừ ... Vẫn còn yêu thằng kia ... Cô xem tôi là gì hả ... - Minh tức giận ... Tát My một cái ... Cái tát tuy không đau nhưng đủ để My biết Minh đã thay đổi ...

- ... - Cô không nói gì ... Lấy cái váy mặc vào sau đó chạy ra ngoài nhưng bị Minh kéo lại

- Tôi không cho phép em gặp thằng đó ... - Minh kéo cô trở lại giường ... Xé bộ váy của cô ra ... Ra vào liên tiếp ...

- Ừm ... Buông ... - Đôi môi của My bị Minh tóm gọn ... Cái lưỡi chọc ngoáy bên trong ... Thân dưới từ từ ra vào ...

- Hừ ... Em cũng thích lắm mà ... - Minh đưa tay lấy dịch tiết vùng kín của cô đưa ra trước mặt ...

- Ngủ với thằng đó bao nhiêu đêm rồi hả ... - Minh nhếch mép ... Là vì anh yêu ... Nên đâm ra ghen mất hết lý trí ...

- Anh ... Khốn ... Ừm - Lần này Minh quyết không cho My nói dù một câu ... Chốc lại hôn gọn đôi môi kia ...

- Tôi không cho phép em lên tiếng. - Minh khinh bỉ ... Thân dưới tiếp tục ra vào ...

My nằm dưới thân Minh khó chịu đến nghẹt thở ... Lòng thầm trách mình không quên được Khải Minh còn đến với Khánh Minh ... Cô chẳng khác gì phụ nữ hai lòng ... Mặc cho Khánh Minh quấy rối cả đêm ...

- Khải Minh ... Là Tôi Muốn Quên Anh ...

52. Chương 42 : Giải Quyết - Phần 1

Sáng sớm hôm sau ... My thức dậy với khắp cơ thể ê ẩm ... Cửa người ... Khó khăn lắm My mới không làm Minh thức giấc và xuống giường một cách nhẹ nhàng ...

Mở tủ ... Lấy vài bộ quần áo sau đó thay đồ ... My nhanh chóng lên ra khỏi phòng gọi cho Trang rồi xuống sân lên xe đi mất ...

Minh sau khi tỉnh dậy xuống nhà nghe mấy người làm trong nhà nói My đã đi từ sớm cùng túi xách có vài bộ quần áo ...

Lửa giận trong người chưa kịp nguôi thì sáng nay My lại làm Minh càng điên hơn ... Là anh không thể chịu nổi hay vì anh đã yêu quá nên mất hết lý trí ... Nhìn người vợ mình đi với thằng khác thử hỏi thằng đàn ông nào chịu cho nổi chứ ...

My sau khi gọi cho Trang thì hẹn cô tại căn biệt thự riêng của Vegas Biệt thự dành cho 5 thân thể đứng đầu Demonwhite ...

Căn biệt thự nằm ngay ngoại ô ... Căn biệt thự mang một mảng trắng và mảng đen làm chủ đạo ... Toát lên sự bí ẩn và nguy nga ...

My ngồi trên chiếc BMW đen bóng loáng Phóng vun vút trên đoạn đường như con thú dữ đang vồ lấy con mồi ... Nhìn qua gương ... Chỉ thấy mọi vật di chuyển hun hút như hàng ngàn mũi tên xuyên vào ... Gió rít bên tai rồi chạy dọc theo sống lưng làm người ta có phần run rẩy ... Nhưng con người kia vẫn cứ lao đầu về phía không trung ... Thấp thoáng nơi xa lộ chỉ còn một làn khói xe và những chiếc lá bay tung tóe ...

Với tốc độ kinh hoàng kia ... Sao sánh được với nỗi đau mà My gánh chịu chứ ...

Đến nơi ... My phanh xe " Kítttttttttt " - Bánh xe ma sát vào mặt đường làm lửa bắn lên ...

Đứng trước cổng biệt thự ... My không vào mà chỉ xuống xe sau đó ra bãi biển ...

Giữa đại dương bao la kia ... Con người ta có là gì đâu ... Sóng biển rì rào xô vào tận bờ ... Có cảm nhận hơi ẩm từ biển và sự mặn đắng của nước mắt ... My ngã phịch xuống cát ... Vài lọn tóc còn đang phất phơ ... Cái váy đen của cô dần thấm ướt ... Hai tay gõ mạnh xuống đất ... Đến nổi trầy da và bật máu ...

Cô đang tự trách mình ... Là tại cô không xác định được tình cảm của mình ... Hay đơn thuần là cô đã hai lòng ...

Nhắm mắt ... Mắt cho sóng biển vỗ vào ướt cả người ... My vẫn nằm đó ... Mắt nhắm nhưng vẫn không cảm được dòng lệ kia ...

Vị mặn của biển và sự đắng chát của nước mắt ... Hòa lẫn vào nhau ... Tạo nên một sự đau đớn tột cùng ...

- Đứng dậy đi ... Đó không phải là Killer mà tôi biết. - Khải Minh thả hai tay vào túi quần sau đó hét to cho ai đó nghe thấy ...

- ... - My không đáp chỉ lặng lẽ bật dậy ... Quay mặt về phía Khải Minh mỉm cười ... Nụ cười tựa như ánh nắng ban mai ... Lòng anh càng phần chấn khi thấy My cười ...

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT

- Trần Hoàng Khải Minh : 24 tuổi ... Là một thành viên của Demonwhite ... Cũng như Bảo Khang và Bảo Thiên ... Khải Minh là một quản lí của Vegas ... Anh là một play boy khét tiếng ... Đẹp trai ... Gương mặt sắc xảo ... Nụ cười đều cán và không kém phần hấp dẫn ... Khải Minh là một trong những tài năng trẻ của Demonwhite ... Từng là phó chủ tịch của K.W.T ... Nhưng đã mất tích cách đây 7 năm ... Mọi hoạt động của anh đều được bảo mật và hầu như anh chưa bao giờ ra mặt suốt 7 năm ... Anh được cho là Hot Boy của Demon ... Sau Bảo Thiên ... Anh đảm nhiệm chức vụ Hacker ... Là thân tín của Jersey ... Anh là hiện thân của giới Hacker ... Các dữ liệu cũng như các hệ thống an ninh anh lập ra ... Hầu như không một ai phá hay xâm nhập được ... Ngay cả Jersey ... Khải Minh tuy có tài năng nhưng anh đã tuyên bố ... Đời này ... Kiếp này sẽ là của Demonwhite ... Sống chết có Demonwhite ... Tên hay gọi là : Jey ...

- Theo dõi em sao. - My hỏi Jey ...

- Là anh đi theo khả năng ... Em biết đó ... Lúc nào em buồn là có anh hay sao ... - Jey cười ... Nụ cười làm tan chảy bao trái tim các cô gái ...

- Khánh Minh ... Anh ấy được như anh thì tốt quá. - My bất giác nói ... Cô không biết rằng ... Ai đó rất đau lòng ...

- Được rồi ... Tiểu Killer đáng ghét kia ... Có muốn anh công đi như ngày xưa không hả ... - Jey

- Anh không nói là em quên luôn ... Muốn chứ ... - My

- Vậy lên đây - Jey đưa hai tay ra sau ... Khẽ cúi người ...

My nhảy lên lưng anh ... Sau đó cả hai cùng hò hét quanh bãi biển ... Như một đôi trai gái đang yêu nhau ...

Và My đã quên mất một điều rằng ...

Cô đã bước chân vào Showbiz ...

- Hừ ... Tao tin mày ... để rồi phải chứng kiến cảnh này sao ... - Ellie ở gần đó nhếch mép ... Cô tin tưởng My ... Để rồi My đáp lại bằng các hình ảnh này sao ... Khánh Minh không đáng phải đau khổ ...

My được Jey đưa vào biệt thự ... Sau đó thì Ellie vờ đi đến bắt gặp Jey ...

Ellie nghiêng đầu giả vờ hoảng hốt khi thấy anh và rồi cả 2 cũng chào hỏi nhau sau đó Jey ra về ...

Bước chân vào cổng biệt thự ... Ellie cùng Bảo Quân tiến vào bên trong ...

- Tới rồi sao ... - Killer nói rồi nháy mắt - Bảo Quân gì có mua đồ chơi cho con này. - Killer lấy trong túi xách ra một bộ đồ chơi khá hiện đại của tổ chức cho Bảo Quân ...

- Dạ ... Cảm ơn gì ạ ... - Bảo Quân vui mừng khi nhận quà ...

- Đây là gì đã thức mấy đêm liền chế tạo ra nó ... Con phải giữ cẩn thận đó ... - Ellie nói xong liền kêu Bảo Quân ra ngoài ... Để mình cô và Killer nói chuyện trong này ...

- Sao tới trễ vậy ... - Killer nhắm ngum trà sau đó hỏi ...

- Nhờ tới trễ nên mày mới vui vẻ với Khải Minh chứ ... - Ellie nói giọng hơi khinh khỉnh ...

- O ... Mày thấy ...

- Không phải như mày nghĩ đâu ... - Killer xua tay

- Vậy thì là sao mới như tao nghĩ ... Hừ ... - Ellie thở hắt

- Tao - Killer

- Vậy đã rõ ... Là bạn nhưng tao có chết vẫn không nghĩ ra là mày lại như vậy ... Lúc nào tao cũng đứng ra bên vực mày ... Để rồi bây giờ mọi chuyện thành ra như vậy ... Mày có làm gì cũng phải nghĩ lại chứ ... Đã là người của Showbiz ... Mày đọc báo chưa ... Hình ảnh mày đầy rẫy trên kia kìa ... - Ellie cảm phần nói

- Mày xem ông Minh nhà tao ra gì chứ ... Tao biết mày yêu Khải Minh ... Nhưng đâu có ngờ là 7 năm qua mày vẫn còn tình cảm chứ ... Vậy thì lúc đó mày đừng làm hôn lễ ... Suy nghĩ kĩ để không phải đau sau này ... Giờ mọi chuyện vậy rồi ... Tốt nhất ... Giải quyết đi ... - Ellie nói rồi đứng dậy ra ngoài sân đưa Bảo Quân về bỏ Killer với hai hàng nước mắt chảy dài ...

- Đúng ... Lỗi là do tao ... Là tại tao mà mọi chuyện như vậy ... Vậy thì ... Tao sẽ gánh mọi hậu quả ... - Killer nhủ thầm trong đầu ...

53. Chương 43 : Giải Quyết - Phần 2

Minh đến tổ chức Moter với biết bao lời rì rầm ...

” Có chuyện gì vậy ” - Minh sau khi yên vị tại chiếc ghế chủ tịch liền hỏi trợ lý mình ...

” Thưa ... Là đây ạ ... ” - Trợ lý của anh đưa ra một tờ báo sau đó liền đóng cửa ra ngoài ...

” Hừ ” - Minh thở dài ... Trên mặt báo đầy rẫy hình My và người thanh niên lạ đang vui vẻ bên bờ biển ngay ngoại thành ... ” Cô chạy trốn tôi ... Để theo hắn ta sao ... ” - Minh vò nát tờ báo ...

Anh giờ này chẳng còn tâm trí nữa ... Ra khỏi tổ chức ... Anh lái xe vào bar ...

BAR VEGAS ...

” Sao không ... ” - Bảo Thiên vào phòng vip ngồi cạnh Minh hỏi han ...

” Chết tiệt ” - Minh ném choang cái ly rượu xuống nền ...

” My không phải như cậu nghĩ đâu ” - Bảo Thiên vỗ vai ...

” Hừ ... ” - Minh chẳng thèm đoái hoài ... Anh nghe đến My liền tức giận hơn nữa ... Tay cầm chai rượu uống cạn ...

Bảo Thiên lắc đầu ngán ngẩm bỏ ra ngoài ...

Minh ngồi từ sáng đến chiều ... Uống chừng hơi chục chai ... Các mỹ nhân ngồi xung quanh anh xếp hàng dài ... Anh mang bộ đồ công sở ... Đã cởi vest ra ngoài ... Chiếc áo sơ mi cởi 2 cúc đầu ... Bộ ngực rắn chắc lộ rõ từng đường cong một ... Các mỹ nhân thấy anh liền đổ rục ...

Anh vuốt ve bộ ngực rồi dùng lưỡi trêu chọc ... Dần dần ... Các tiếp viên trong bar đến phòng vip đổ đồng ... Anh ngập trong dục vọng ... Từng đợt hết cô này lại đến cô kia ... Hình ảnh My hiện về làm Minh càng phần nộ hơn ...

Gin và Yin < bảo=“” thiên=“”> lắc đầu ngán ngẩm ...

Bây giờ ... Đã gần 2h sáng ... Minh vẫn thừa sức vui đùa với mỹ nhân ... Yin liền gọi cho Hấn và Khánh đến Vegas ...

Khánh và Trang tức tốc chạy đến ... Hấn do ở Pháp nên phải đi máy bay về khá lâu ...

Gần 5h sáng Hấn mới tới nơi ... Gặp Khánh và Trang bắt lực đi ra ... Trang đã đỏ hoe mắt ... Còn Khánh thì mệt mỏi ...

Hấn kêu cả 2 về nhà nghỉ ... Còn Hấn vào trong ...

Cảnh tượng trước mắt Hấn là Minh ở trên ... Một cô gái ở dưới ... Làm gì tự biết đi ...

Tiếng rên lẫn tiếng nhạc trong phòng ... Hấn nghe mà nhức óc ...

” Ra ngoài ... ” - Âm vực như ở cõi trên ... Hấn gần từng chữ ... Các ả kia thấy hấn thì hoảng sợ ... Biết là không nên cãi lời ... Các ả chạy vọt ra ngoài ... Minh mang quần sau đó trở lại bàn ...

Hấn đá bay cái bàn làm cái bàn ngã ... Mãnh vỡ văng tung tóe ...

” Thăng bạn tốt ... Mà không muốn thì ra ngoài ... Cần gì phải vào đây phá tao hả ... ” - Minh nắm cổ áo hấn ...

” Mà đánh chết tao đi ... Nếu đánh chết mà mà tỉnh lại được thì cứ đánh ... - Hấn nhún vai ...

” ... ” - Minh không nói gì ... Bỏ cổ áo Hấn ra ... Ngồi phịch xuống nền ... Tay va chạm vào mãnh vỡ làm bật máu ...

” Về nhà đi ... Nói chuyện cho rõ ràng ... ” - Hấn vỗ vai ... Giọng nói như ra lệnh ... Sau đó ra ngoài gọi Gin và Yin vào ...

” ... ” - Minh lẳng lặng đi về vì sợ Hấn ... Hai tay còn vương mãnh vỡ ... Máu chảy thành suối ...

Lái xe về nhà với tâm trạng nào nề ...

Hai tay nhức dữ dội ... Anh lái xe vào sân ... Sau đó lên phòng ...

Trước khi lên phòng ... Anh còn lên nhìn kệ giày thì thấy giày của My lúc sáng ... Lòng anh len lõi sự vui mừng ...

” Cạch ”

” Anh về rồi Hả ... ” - My thoáng nét vui mừng khi thấy Minh về ... Nhưng khựng lại nhìn Minh ... My đau xót khi Minh đầu tóc rũ rượi ... Tay đầy máu ... Khắp người có mùi rượu ...

” Cảm ơn đã thương hại ... ” - Minh lướt qua My ...

” Anh ... Đừng như vậy ... Em lo cho anh ... ” - My lấy hộp y tế sau đó kéo Minh lại ... Băng bó cho Minh ...

Hai tay khéo léo thoa thuốc lên vết thương ... Thỉnh thoảng còn thổi nhẹ vì sợ Minh đau ... Băng vết thương một cách thật nhẹ nhàng và khéo léo ...

Minh nhìn My vẫn còn lo cho anh ... Lòng vui mừng phần khởi ...

Niềm vui chưa bao lâu ...

- Em đã suy nghĩ rất kĩ ... - My nhìn Minh mà sắp khóc ...

Minh ôm cô vào lòng vỗ về ... Đối với Minh ... My là tất cả ... Thiếu cô ... Anh như mất hết cả thế giới này ...

- Là em không tốt ... hức hức ... Là tại em không thể quên ... Tại em ... Tất cả là tại em ... - My trách ...

Rời khỏi cơ thể khỏe mạnh kia ... My tuy không muốn nhưng vẫn phải rời ...

- Em muốn ly hôn ... - Minh

- Em ... - My lẳng sang một bên ... Cô lại khóc

- Ngốc ... Có gì mà phải khóc ... Chỉ là sự ngộ nhận thôi ... Em vẫn chưa quên Khải Minh ... Là em vẫn còn yêu hắn ta ... Anh sẽ ... Ra đi ... - Minh lau nước mắt cho My ... Sau đó đứng dậy đi sang tủ ... Lấy quần áo bỏ vào vali ... Anh đem cả ảnh cưới và ảnh của My theo ... Vì đơn giản lúc nào nhớ cô anh cũng sẽ lấy ra xem ...

Minh sang phòng làm việc lấy hết tài liệu hồ sơ của tổ chức ... Sau đó cất vào cái vali khác ...

Xong hết mọi thứ ... Minh kéo vali ra khỏi phòng ...

- Anh ... hức ... Là ... hức hức ... hức ... Em không ... hức hức ... Tốt ... hức ... hức ... - My hai tay ôm Minh ... Đầu áp vào cái lưng to lớn kia ... Cô rất đau khi Minh ra đi ...

- Anh đã nói em đừng khóc nữa. - Minh gắt ... Thực ra ... Nước mắt anh cũng tuôn tự bao giờ ...

- Em cứ suy nghĩ kỹ rồi quyết định ... Bất cứ khi nào em quyết xong thì gọi anh ... Anh tôn trọng ý kiến Em ... - Minh nói ... hàng nước mắt chảy ròng ... Hai tay nhanh chóng kéo vali đi khỏi nhà

- Đừng đi mà ... - My ngã phịch xuống đất ... Đầu tựa vào tường ... Cô khóc suốt cả buổi hôm ấy ...

54. Chương 44 : Kế Hoạch

Minh lái xe đến tổ chức " Moter " ...

Anh để vali ở ngoài để tránh phóng viên ...

Bước vào trong với khuôn mặt lạnh lùng và sắc thái thường ngày ... Minh lấy lại phong độ liền vào thang máy lên tầng 12 ... Tầng dành cho 5 vị chủ tịch và phòng làm việc riêng của các sát thủ giỏi ... Muốn lên cần phải có mật khẩu ... Và tuyệt đối không phạm sự miễn vào ...

" Cách "

Minh bước vào trong phòng riêng rồi làm việc ... Gương mặt lạnh tanh không một chút sắc thái ... Đôi mắt chăm chú vào màn hình laptop ...

Hơi lạnh từ cửa sổ và máy lạnh phả vào người ...

Tuy vậy ... Nhưng mồ hôi vẫn đầm ướt áo ... Anh đang xem lại vài hồ sơ và các bản thống kê hàng tháng của Moter ... và bar

Màn hình chạy từng dữ liệu một ... Các con số nhảy liên tục ... Tay Minh không ngừng gõ phím ...

Bỗng ...

" Phập " - Con dao cắm thẳng vào khóa cạnh bàn ...

Minh đứng dậy ... Đẩy ghế ra sau ... Mắt đảo quanh căn phòng truy tìm kẻ đã phóng dao kia ...

" Hừ " - Minh nhếch mép ... Quả là không sai ... Mối thù khi xưa ... Đến giờ phải trả ...

" Tôi sẽ đấu với anh ... Và tất nhiên ... Sẽ sòng phẳng ... Hẹn gặp anh vào tối chủ nhật ... " - Minh nói sau đó mở cửa ra ngoài

Mồ hôi nhễ nhại trên trán ... Minh đi dọc hành lang ... Tiếng giày va chạm tạo nên âm thanh " lộp cộp " ...

" Cách "

Minh đẩy cửa vào ...

Trên bàn là một chồng hồ sơ ... Một thanh niên điển trai và lộ rõ từng đường cơ bắp qua chiếc áo sơmi đã gỡ 2 cúc đầu đang ngồi gõ phím trên đây ... " Davil Moter "

- Không sao chứ ... - Davil hỏi ... Mặt vẫn dán vào màn hình

- Chủ nhật tuần này ... Tao sẽ đi ... Mà không phải lo ... - Minh kéo ghế ngồi xuống đối diện ... Hai chân gác lên bàn ... Tay mân mê vài món đồ ...

- Hừ ... Chính vì mà đi tao mới lo ... Mà dù gì cũng là anh vợ tao ... - Davil ngược mặt lên nhìn thẳng vào Minh

- Đừng nói cho My và Ellie biết ... Tao không chắc hôm đấy có thể về được ... Nhưng nhờ mà trông My giúp tao ... - Minh nói rồi đứng dậy đi ra

- Đừng ... Hôm đó tao sẽ đi với mà ... - Davil nói chắc nịch ...

- Mà còn Ellie và Bảo Quân ... - Minh quay lưng

- Thì đã sao ... Mà là anh của Ellie ... Là cậu của Bảo Quân ... Lần này ... Mà nhất định sẽ phải về an toàn ... - Davil

- Hừ ... - Minh ra ngoài đóng cửa lại ... Vai ướt đầm máu vì vết thương lúc nãy ... Chỉ là xước nhẹ ... Nhưng vì dao có độc nên vết thương rỉ máu không ngừng ... Tuy Minh đã buộc vết thương lại nhưng vẫn không khá hơn nên anh quyết định sẽ đến bệnh viện ... Nhưng trước hết phải lo chuyện tổ chức ...

Tổ Chức Demonwhite

Tại phòng họp của ngũ đại bang chủ và các sát thủ bậc nhất Demon ...

Không khí trong phòng lạnh hơn mọi ngày ...

Killer và Ellie bắt lực nhìn vào máy tính ...

Yun và Cynthia cứ xoay bút ... Gương mặt lạnh băng không một chút cảm xúc ...

Riêng Annie < linh="> Và Jey thì khác ... Cả hai dường như ung dung hơn ... Các hệ thống an ninh bị họ phá một cách ngoạn mục ... Cầm trên tay các hệ thống bẫy và đường dây camera ... Jey bình thản uống trà ...

Khắp người Nó lạnh băng ... Đôi mắt tím không một chút cảm xúc ... Hơi lạnh của nó khiến mọi người xung quanh phải run cầm cập ...

- Giải thích ...

- Các hệ thống an ninh đã được gỡ ... Nhưng còn cả 4 cái là chưa tìm ra ... Ngôi nhà đó có tất cả là 30 bẫy ... Nhưng chỉ vô hiệu hóa được 26 ... Còn 4 cái kia thì chưa xác định được vị trí ... - Jey nhẹ nhàng giải thích

- Thực sự thì chẳng ai biết lão ta đang làm cái quái gì cả ... - Annie bực dọc nói

- Đều là do chúng ta quá coi thường lão ... - Killer đến bây giờ mới nói ...

- Ai mà biết được ... Hàn Thiên Phúc chỉ là con cò chứ ... - Lyna bắt lực nói ...

- Tốt nhất nên lo cho Thiên Ân ... Còn lão già kia ... Tôi và Hàn Thiên Phúc sẽ tự lo liệu ... - Nó nhẹ giọng ...

- Nhưng lão ấy đã động đến tổ chức Không thể đứng yên ... - Ellie đập bàn đứng dậy ...

- Phải liên hệ với Moter thôi ... - Gin

” Rầm ”

My ngã phịch xuống đất ... Máu từ vai ứa ra ...

” Bộp bộp ... Phập ... Hự ... Đoàng đoàng ... ”

Từng tiếng động xảy ra ... Nó nhanh nhẹn phóng con dao về phía cây châm đã đâm vào vai Killer Annie liên tục nổ súng vào phía con dao của Nó ...

Tên kia ngã phịch xuống đất ... Chết tức tức ... Bỏ hai phát súng ngay đầu và Con dao nằm ngay tim

- Là người của Waitail ... Hừ ... Vào được đây ắt phải rất giỏi ... - Yin nhếch mép ...

” Phịch Phịch ... ” - Tiếng bước chân chạy không ngừng nghỉ ...

Jey nhanh chóng mở cửa chạy ra ngoài và đuổi theo ... Gin và 2 sát thủ của Demon chạy theo ...

Và rồi còn 2 tiếng bước chân chạy ngược hướng với Jey ...

Lập tức Ellie và 4 sát thủ nữa chạy ra ... Cynthia cũng ra ngay sau đó ...

” Phụt ” - Tiếp tục một bóng người đen đu dây qua khung cửa sổ ... Lần này Yin và 2 sát thủ đu ra ngoài đuổi theo ...

Nó sau khi cầm máu cho Killer thì cô cũng vừa tỉnh dậy ...

Nhìn khắp phòng thì Nó mới suy ngẫm ... Là bọn chúng đã dụ hết tất cả ra ngoài sao ... Ý gì đây ...

- Tất cả ở lại ... Bật hệ thống an ninh lên ... - Nhận lệnh ... Yun và Annie chạy đến mở laptop và nhanh chóng dùng máy chiếu phản chiếu lên màn hình to phía trên ...

Nó nhìn thấy các hệ thống an ninh và bẫy của tầng này đã bị xâm nhập ... Chỉ có duy nhất hệ thống của ngũ bang chủ và Jey là an toàn ...

- Ra là vậy ... - Nó nhếch mép ... Cú lừa khá ngoạn mục ... Nó đã quên quy tắc của một sát thủ là gì rồi ...

” Chậc ” - Annie tắc lưỡi ...

- Hừ ... Muốn chơi lén thì tôi sẽ tiếp ... - Annie nhếch mép đứng dậy ...

- Cài điện vào hệ thống cửa ra vào và sàn cho tôi ... - Annie ra lệnh cho 5 sát thủ của tổ chức ... Họ gật đầu nhanh chóng bắt tay vào làm ...

Jey ... Gin ... Cynthia ... Ellie ... Yin ... và các sát thủ đang đuổi theo thì thấy điện dưới chân liền bôi một chất dịch do Killer nghiên cứu ... Chất này là chất cách điện ... Bôi vào chân ... Tay ... Sau đó ngừng chạy theo và trở về phòng ...

Đám người kia bị điện trên sàn giật ... Sau đó lên đến tim mà chết giữa đường ...

- Hừ ... Tới rồi sao ... - Ellie đẩy cửa đẩy các dòng điện đi vào ...

- Ngoạn mục thật ... - Cynthia cũng bước vào sau đó ... Rồi Gin ... Yin ... Jey cùng các sát thủ khác vào ...

- Tự nộp mạng ... Lão ta thật ngu ngốc ... - Nó liếm nhẹ môi dưới ... Kéo ghế ngồi xuống ... Nhắm ngum trà như chưa có gì ...

Killer này giờ đã đỡ hơn nhiều ... Jey chốc chốc lại lau mồ hôi cho cô ... Ellie thỉnh thoảng có liếc sang và thật chú ý ...

” Đoàng đoàng đoàng ” - Tiếng súng bắn từ cửa ra vào ... 3 vết đạn nằm ngay màn hình ... Nó né một cách khéo léo ...

Killer và Annie đã vào sẵn tư thế phản công ... Jey và Ellie nhận lệnh nó ngồi yên ...

- Ha ha ha ... Đông đủ rồi sao ... - Lâm quản gia của Hàn gia bước vào ...

- Lão già chết tiệt ... - Lyna đưa súng ra và bị Nó cản lại ...

- Phan Ngọc chúng tôi đã làm gì đắc tội đến Hàn Gia sao ... - Nó cười to

- Hừ ... Mày đã giết chết Hàn lão gia ... Mày nghĩ mày không có tội sao ... - Lâm quản gia vờ đau xót

- Ô ... Thật tiếc quá ... Đó là cái máy in tiền duy nhất của ông mà ... Thành thật xin lỗi ... - Nó mở giọng trêu chọc ...

- Nhãi ranh ... Mày còn non lắm ... - Lâm quản gia nói xong liền ném về phía nó một quả bom mù ...

” Hựch ... Phịch ... ” - Nhân cơ hội đó ... Bọn người của Lâm quản gia liền bỏ trốn ...

Nó nhếch mép ... Cái nhếch khiến cả đám ớn lạnh cả lưng ...

Vén lại vài lọn tóc rối ... Nó bước ra về ...

My được Jey đưa đến bệnh viện để tránh nhiễm trùng ...

Annie ... Yun ... Lyna ... Cynthia hẹn nhau ra cafe ...

TẠI BỆNH VIỆN

My và Jey đang đi vào bệnh viện ... Cả hai thỉnh thoảng có nói chuyện rồi cười phá lên ... Những người xung quanh nhìn họ cứ tưởng là một cặp ...

Jey đưa My đến phòng băng bó sát trùng ...

Đúng lúc Minh vừa đi ra ... Tay băng bó cẩn thận và vài vệt máu còn vương lại ... Tay kia cầm bịch thuốc ... Các ý tá và bệnh nhân nữ thấy anh mà mê mết ...

Anh chỉ mặt áo sơmi tay lửng cùng chiếc quần công sở ... Dáng đi cao ráo và mạnh mẽ ... Mọi người nhìn anh với ánh mắt ngưỡng mộ và sẵn sàng dâng tim lên hiến cho anh ...

"Ồ ..." - My đang cười đùa nói chuyện với Jey thì thấp thoáng thấy bóng Minh đang đi về phía mình ...

Minh tuy bị bao vây bởi ý tá nữa nhưng vẫn thấy My ... Anh định sang đó hỏi nhưng rồi Jey bước ra ...

"Chào anh" - Jey đưa tay ra kính cẩn chào

"Là em bị thương ... Anh ấy ..." -

"Chào Anh ..." - Minh đưa tay ra chào Khải Minh sau đó phớt đi câu nói của My rồi ra về không quay đầu lại ...

"Anh ... Em không có gì ... Thật mà ..." - My nói nhỏ nhưng Jey vẫn nghe ... Anh đau xót nhường nào ...

"Hừ ... Sao em không giết chết anh đi ... Bảo My ..." - Minh nói thầm ... Mắt đỏ hoe ... Anh lên xe lái về biệt thự riêng của mình ...

"Minh vào thôi ..." - Jey nắm tay My vào ...

- Nhii ... - Hùng từ xa đi đến, tay cầm một cái hộp được gói cẩn thận ...

- Anh đến rồi à ... hì ... - Nhi gặp Hùng liền vui vẻ chào ...

"Lên phòng em để nói chuyện hơn" - Nhi kéo tay Hùng lên trước sự buồn bã của các thanh niên trong tổ chức ...

"Yun Demon"

- Em ăn đi ... - Hùng đặt cái hộp xuống bàn ... sau đó mở ra ...

- Woww ... Ngon thật ... Nhưng em còn tận một cục nợ trên kia ... Em không được phép bỏ đâu ... Jersey sẽ mắng em cho coi ... - Nhii nhìn hộp cơm của Hùng sau đó nhìn lên đồng hồ trên bàn làm việc liền lắc đầu ngán ngẩm ...

"Để anh giúp ... Em cứ ăn đi ..." - Hùng nói xong liền ngồi vào ghế ... Mở laptop bắt đầu làm việc ...

Nhii nhìn lên mà thấy vui vẻ hẳn ... Cô ở đấy ăn nhưng cũng thỉnh thoảng có hay mang cơm lên cho Hùng ăn và chỉ anh cách nhập dữ liệu theo đúng cách của tổ chức ...

- Không phải người của tổ chức sao lại vào đây ... - Nó từ ngoài bước vào ... Giọng nói cùng âm vực lạnh tanh ... Pha chút đùa ...

- Ấy ... Chủ tịch xinh xắn mà khó tính phết ... Dù sao thì cũng nể tình năm xưa anh đã thích em chứ nhii ... Anh vào đây giúp người yêu thôi mà .. - Hùng nở nụ cười đều không thể nào tả nổi ...

- Xì ... Chỉ được cách tán gái giỏi thôi ... Đúng là sát muối vào tim mà ... - Nó bĩu môi

- Kệ chứ ... Chẳng phải em đã có Kelvin xinh trai đang đợi em về dinh sao ... - Hùng bỏ giấy xuống cạnh Nhi choàng tay cô y hệt vợ chồng thật ... Nhi vui sướng trong lòng không tả nổi ...

- Vậy sớm cho em rượu mừng nha ... - Nó nháy mắt rồi lấy tập hồ sơ vừa làm xong ...

” Cạch ” - Nó đóng cửa ra ngoài ...

Đi dọc men theo lối thang máy ... Nó trần trọc về hần ... Hình như là 1 tuần rồi ... Nó và Hần không nói chuyện ... Cũng không gặp nhau ...

Nó nhớ Hần ...

55. Chương 45

My được Jey đưa về ...

Đến cổng, My xuống xe tính vào trong thì Jey kéo lại ... ” Em không mời anh vào nhà được sao ”

” Không ... Ngoài Minh ra ... Không người con trai nào được phép vào nhà em ... ” - My cười chua xót ... Sau đó quay vào trong ... ” Khánh Minh ... Sẽ không thích ”

” Hình như ... Em đã quên anh và đã thật lòng yêu tên nhóc kia rồi ... ” - Jey cười buồn ... Anh lái xe đi được một đoạn thì dừng lại ...

Qua kính chiếu hậu Jey thấy My đang ngồi dưới đất mà khóc ... Jey đau đớn tột cùng ...

Tim anh đã bị bóp nghẹn ... Từng giọt ... Từng giọt nhỏ xuống ... Anh hối hận vì khi xưa đã nói dối cô ... Hối hận vì anh đã làm cô đau khổ

Ngước mặt lên trên ... Nước mắt thấm vào môi vị đắng chát ... ” Đến bao giờ anh mới quên em được đây ... Tiểu My My ... ” - Jey gục đầu vào vô lăng ... Bất lực ...

My lên phòng tắm rửa ... Sau đó thay băng cho vết thương ...

Ngã người xuống giường ...

My nhớ Minh da diết ... Nhớ cái đôi tay cho cô gối suốt 5 năm trời ... Nhớ cái lồng ngực rắn chắc mà mỗi ngày cô dựa vào ...

Từng mùi hương ... Hơi ấm của Minh ... My ngỡ rằng chẳng bao giờ xa anh ...

Nhưng tại sao Jey vẫn còn vương lại trong trái tim vừa lành sẹo này ...

Đưa tay lên ngực trái ... Khẽ buốt ... Nhắc đến Minh ... Làm My đau ... Còn Jey ... Hình như đã bớt rồi ...

” Mà là đồ hai lòng ” - My đánh vào trán mình rồi bật khóc ...

” Khóc ư ” ... Nhưng cô lấy tư cách gì ... Loại phụ nữ như cô không đáng được Jey yêu nhiều đến vậy ... Càng không đáng để vương vấn Minh ...

My lái xe đến gần chỗ Minh ở ... Đỗ xe ở một khu vui chơi gần đó ... My quyết định đi bộ đến căn biệt thự của Minh ...

Tản bộ trên con đường vắng ngoài ngoại ô ... My đi trên lẻ ...

Bây giờ cũng đã 17h30 ... Chắc Minh đang chuẩn bị về ...

Mặt trời dần buông ... Nhường vị trí ật trắng tiên phong ...

Vạn vật dường như bắt đầu nghỉ ngơi sau một ngày dài ngâm mình dưới ánh nắng mặt trời ...

Thấp thoáng vài dãy nhà hiện lên ... Và nổi bật là khu biệt thự màu xanh dương ... Căn biệt thự mà Minh đang ở ...

Bổng xe của Minh thấp thoáng từ xa ... My vội nép vào một lùm cây gần đó ... Quan sát Minh ...

Minh đẩy cửa xuống xe ... Tay kia của anh ôm lấy cánh tay bị thương ... Dáng vẻ khỏe mạnh kia gần như khụy xuống đất ... Và rồi anh vội lấy cửa xe đứng lên ...

Đi vào mở cổng ... Minh lên xe lái vào sân ...

Cánh cửa dần khép lại ... My từ từ bước ra sau bụi cây ...

My từ từ đi đến hàng rào cổng biệt thự ... Chờ cho Minh đến gần phòng khách rồi mới trèo vào trong ...

Minh này giờ biết My đang đi theo ... Liên vờ như không biết và cứ ung dung đi vào nhà như chưa có chuyện gì ...

" Phịch " - Đáp đất một cách an toàn ... Nhưng bụng cô hơi đau ... Chẳng hiểu vì sao ... Đạo gần đây cô còn khó ăn nữa chứ ...

Là một trong ngũ bang chủ của Demonwhite ... My mang một thân hình dẻo dai và khá nhanh nhẹn ... Nhanh chóng trèo tường lên phòng Minh ...

Cô đang đứng tại lang can của phòng ... Chỉ cần mở cửa sổ ra là có thể thấy ... Ở đây ... Còn có thể nhìn sang cửa sổ phòng tắm ... My thấy Minh đang ngâm mình trong nước ...

Cô quyết định đi xuống dưới bếp ...

Mở tủ lạnh ra ... My mang một sự ngỡ ngàng đến phát cáu ...

- Sao toàn là mỳ gói không vậy nè ... Bộ anh tính ăn cái này mà sống hả, rồi lấy sức đâu mà làm việc ... - My lục tủ lạnh chỉ thấy mỳ và mỳ ... Cô mở sang ngăn khác thì thấy vài bịch rau củ quả và vài cân thịt ... Có vẻ như sắp hết ... Nhưng vẫn còn ăn được ... My quyết định lấy hết ra nấu cho Minh ...

Bật bếp và làm đồ thật khế ... Lâu lâu ... Cô lại lén nhìn lên trên phòng anh ... Thấy phòng đóng cửa nên cũng vui vui ... Và tiếp tục việc làm bếp ...

Cô đang vui vẻ nấu gà hầm nhân sâm cho anh thì bỗng nhiên muối trong lọ hết ... Đang loay hoay với cái tủ cao đựng gia vị kia thì ...

" Lần sau nhớ lấy ghế mà leo lên nhé ... Muối ít quá cũng không ngon đâu ... " - Minh đằng sau với tay lên lấy gói muối đưa cho My ...

" Anh ... " - My quay lại thì cả hai xém chạm môi vì Minh đã cúi đầu xuống rồi ...

" Anh ... Em ... Em ... Chỉ ... Muốn ... " - My ấp úng sau đó định bỏ chạy thì Minh nắm tay lại ...

" Còn cái này ... " - Minh chỉ vào nồi gà hầm đang sôi sùng sục ...

" Ồ ... Chết rồi ... " - My giật mình lấy cái thìa khuấy khuấy nồi gà hầm sau đó nêm nếm gia vị cẩn thận rồi tắt bếp ...

Minh dọn đồ ra sau đó My dọn thêm đồ ăn

Minh im lặng ăn được một lúc thì My hỏi ...

" Anh ăn mì gói sẽ không đủ chất ... Lần sau nhớ nấu ăn đầy đủ ... Anh cứ như vậy sẽ ốm đấy ... " - My gấp một lát thịt còn vương khói trên đĩa cho vào chén cho Minh ...

" Em ăn đi ... Kéo người ta lại bảo tôi đối xử không tốt với em ... " - Minh ột đĩa thức ăn vào chén cho My ...

" ... " - My không nói gì ... Chỉ lặng lẽ ngồi đấy ăn những thức ăn do Minh gấp ... Khi ăn cá ... Cô bỗng buông đĩa xuống chạy đến vòi nước ... Nôn hết ra ngoài ...

Minh cũng bỏ chén xuống chạy lại vuốt lưng cho My ... Anh rót cho My ly nước ...

- Không sao chứ ... - Minh hỏi

- Em không sao ... Xin lỗi đã làm anh mất ngon ... - My ngược mặt nhìn Minh ...
- Tôi no rồi ... - Minh nói xong liền đến bàn ăn dọn dẹp chén đĩa ...
- Em giúp anh ... - My mỉm cười chạy đến dọn giúp Minh ...

Minh mặt lạnh lùng làm My có chút đau lòng ... Nhưng dù sao anh vẫn không tránh né cô ... Nhiều đó là đủ rồi ... Khoảng thời gian sau ... Cô không chắc mình có thể gặp lại anh ...

Bởi vì ... Trận đấu giữa Demonwhite và Waitail sắp bắt đầu ... Còn lão già Lâm Vương Triệu - Quản gia của Hàn Gia ... Mượn lực Hàn Gia mà lấn ép Demonwhite ... Lão ta ngày càng quá đáng ... Càng bỏ qua bao nhiêu lần thì lão ta càng lấn át ... Khi nào có lệnh của Nó ... Thì trận chiến không cân sức này mới bắt đầu ...

Nhìn lên gương mặt điển trai của Minh ... My như muốn bỏ cả thế giới này để đến bên anh ...

- Mặt tôi dính gì sao ... - Minh lạnh nhạt nói

- Không có ... Em chỉ muốn nhìn vậy thôi ... - My cười tươi với Minh ... Nhưng đáp lại là một gương mặt vô cảm ... My có chút chua xót ...

Sau khi rửa chén và dọn dẹp xong ... Minh lên phòng ... Anh chẳng thèm đoái hoài gì đến My ... Bỏ mặc cô ở dưới bếp ...

My tim đau thắt lại ... Hai vai rung lên ... Từng giọt nước mắt lăn dài chảy xuống ... My chân không vững bước ra ngoài đi về thì trời bắt đầu trở gió và đổ mưa to ... Cơn mưa nặng hạt nhưng mang cả nỗi lòng của ai đó ...

Gương mặt ngấn nước ... Cô không biết ngoài trời mưa rất to ... Cứ đi theo quán tính mà không biết mình đang đi đâu ...

Mưa ngày càng to hơn ... Gió thổi mạnh đến nỗi cây cối nghiêng ngả

My ngã xuống sân rồi ngất đi ...

Gương mặt trắng bệch ... Khắp người ướt sũng ... My chẳng còn sức mà đứng dậy ... Cô mặc cho gió thổi lạnh lẽo ... Mặc ư rơi ướt hết người ... Cô cố gắng tránh khỏi ngôi nhà này nhưng sức cạn nên nhắm mắt buông mặc cho sống chết ...

Minh trên lầu thấy mưa to như vậy ... Không biết My đã về chưa ... Anh xuống nhà không thấy My đâu liền cầm ô ra ngoài ...

Jey đúng lúc vừa trèo được vào sân thấy My nằm ngất trên sân liền chạy đến ... Minh cũng vừa chạy ra ... Anh bỏ luôn ô trong nhà ...

" My ... " - Cả hai đồng thanh gọi tên Cô ...

" Đưa ... đưa ... em ... ra ra ... ra ... khỏi ... kh ... khỏi đây ... " - My thều thào khi thấy Jey ...

Minh nhanh hơn Jey liền đỡ My dậy ... Lay lay cánh tay cô ...

Jey liền giật phăng My ra khỏi tay Minh ...

" Bụp Bốp ... " - Jey tức giận đánh Minh ngã phịch xuống đất ...

" Thăng khôn ... Tao không ngờ mày lại đối xử với cô ấy như vậy ... Mày không đủ tư cách làm chồng của My ... " - Jey hét to lên ... Anh đau đến nghẹn họng rồi nghệt thở khi thấy My vì Minh mà phải chịu như vậy ...

My nhanh chóng được Jey đưa vào bệnh viện ... Minh lái xe đưa My vào ...

My nằm trong phòng cấp cứu cũng hơn 2 tiếng ... Nó và Gin cũng đến ... Còn bọn kia thì bận việc của tổ chức ...

Jey và Minh trong tình trạng ướm nhẹp đang ngồi ở phòng chờ ...

Gin đưa cả cho cả 2 mỗi người một bộ đi thay ... Sau đó quay lại ngồi chờ ...

Jey lo lắng đến nỗi chẳng dám rời xa phòng ... Nhưng khi nó đến thì Jey mới vào thay đồ ...

Nó kéo Minh ra ngoài hành lang bệnh viện nói chuyện ...

- Anh nhất định phải làm My đau khổ sao ... - Nó rít từng hơi ... Mưa ngày một lớn ... Nước tạt khuôn mặt nó ... Đau rất ...

- Anh không biết ... Sáng nay ... Cô ấy còn đùa giỡn với Khải Minh trong bệnh viện ...

- Cả hai vui vẻ bên nhau ... Em thử nghĩ xem ... Có thằng đàn ông nào mà khi thấy vợ mình đi với thằng khác mà không ghen không ... Cô ấy đã đùa giỡn với anh suốt 5 năm trời ... Hừ ... Cuối cùng ... Khải Minh vẫn thắng ... - Nói đến đây ... Mắt Minh đã đỏ hoe

- My ... Không phải như anh nghĩ đâu ... Chẳng qua nó không quên được Jey ... Vì khi xưa Jey đã vì My mà phải vờ chết ...

- Jey ở Mỹ suốt 7 năm để phẫu thuật và chữa trị ... Jey tuy không quên được My ... Nhưng anh ấy vẫn chúc cả hai hạnh phúc ... Nhưng tại anh ghen quá ... Nên không tìm hiểu kỹ câu chuyện đã vội ghen tuông ...

- Anh ...

- Được rồi ... My nó hiểu mà ... Em nghĩ bây giờ là thời gian tốt nhất để anh chuộc lỗi với vợ yêu đó ... Nếu không Jey sẽ cướp My đi mất ...

- Anh còn phải lo cho bé con trong bụng My nữa ... - Nó vỗ vai Minh sau đó vào trong ...

- Sao chứ ... - Minh kéo tay nó lại

- Thì vậy đó ... - Nó nhún vai

56. Chương 46

” Ting ” - Cánh cửa phòng cấp cứu mở ra ...

- Tiểu thư đã có thai ... May là thai vẫn an toàn ... Cần lo cho sức khỏe tốt hơn ... - Vị bác sĩ ân cần ...

- Tôi biết rồi ... - Minh gật đầu sau đó đi đến phòng hồi sức của My ...

- Jey ... Tôi cần anh ... - Nó gọi với theo Jey khi anh đang đi theo My ...

- Demonwhite cần anh đó Jey ... - Gin mỉm cười nói ...

- Nhưng còn Killer ... - Jey chỉ tay về phía My

- Killer đã có chồng lo ... Còn tôi thì chẳng có ai lo ... Vậy anh có giúp tôi không ... - Nó châm chọc ...

- Được rồi thưa chủ tịch ... - Jey buồn bã nói ...

Cả 3 xuống dưới lấy xe rồi đến tổ chức ...

23h00 - Tổ Chức Demonwhite

Nó ... Gin cùng Jey tiến vào trong ...

Giờ này các thành viên đã về nhà nghỉ ngơi hết cả ... Chỉ còn vài sát thủ chăm chỉ ở lại tổ chức trực đêm và làm việc ...

- Chào Chủ tịch ... Quản Lí ... - Đám sát thủ cúi đầu chào Nó ... Gin và Jey ...

- Có chuyện gì xảy ra không ... - Nó

- Thừa không ạ ... - Một tên sát thủ cúi đầu ...

- Tốt ... - Nó nhớn miệng cười

Sau đó ấn thang máy lên tầng cao nhất của Tổ Chức ...

Jey về phòng bắt đầu công việc Hacker của mình ...

Gin và Nó đến phòng họp để làm việc ...

Nó ôm cái laptop gõ phím cách cách ... Tay này gõ ... Tay kia thì lấy vài bộ hồ sơ và các hợp đồng xem ...
Tiếng bút xẹt xoạc của Gin và Nó ký tên ...

- Bảo Thiên ... Anh ấy khỏe chứ ... - Nó tay lật vài hợp đồng ... Hỏi Gin ...

- Anh ấy vẫn ổn ... Chỉ là thay đổi khá nhiều ... Ăn chơi nhiều hơn thôi ... - Gin bất giác trả lời ...

- Cậu không buồn Tổ chứ ... Vì lúc trước ... tớ đã đùa giỡn với tình cảm của Thiên ... - Nó mắt đỏ hoe nói ...

- Này ... Cậu đừng khóc chứ ... Không phải lỗi do Cậu ... Là Cậu đã yêu Kelvin quá nhiều - Gin bỏ tập hồ sơ kia ... Chạy đến ôm chầm nó vào lòng ...

- Hức ... - Nó khóc ...

Thiên này giờ ở ngoài cũng đã nghe hết mọi chuyện ... Anh đau thắt lại ... Nghẹn ngào ...

Nhìn lại mình ... Làm sao mà xứng với Nó được chứ ... Cha mẹ bị sát hại từ nhỏ ... Anh và Gin đã sống nhờ Phan Ngọc ... Lấy tư cách gì để yêu thương và che chở cho nó đây ...

- Thiên ... - Jey vỗ vai Thiên khi thấy Thiên thất thần trước cửa phòng Nó ...

- Suyt ... Ra đây ... - Thiên kéo Jey ra khỏi cửa phòng Nó

- Này ... Họ làm gì mà phải ra đây nói chuyện vậy ... Hay là ... - Jey sau khi ra ngoài liền hỏi Thiên ...

- Là cái gì ... Cậu có mà nghĩ bậy bạ ... - Thiên cau mày ...

- Chưa nói gì sao biết bậy ... Mà làm gì đứng đấy ... - Jey châm chọc ...

- Uh ... Có tí chuyện ... Mà đừng nói cho họ là tôi ở đó nhé ... Tôi sẽ giải thích sau ... - Thiên nói rồi nhảy vọt vào thang máy ...

- Ô này ... - Jey gọi với theo nhưng cửa thang máy đã đóng lại ...

” Cạch ”

” Ô mẹ ơi ... ” - Jey hai tay che mặt ... Quay ra sau ...

” Này ... Vào phòng chủ tịch phải gõ cửa ... ” - Gin buông nó ra ... Chính lại trang phục sau đó nghiêm giọng

” Hừ .. ” - Nó đứng dậy bỏ ra ngoài ...

” Tôi có chuyện cần bàn ... Ở lại nghe tôi nói đi ... ” - Jey kéo tay Nó lại

” Có chuyện gì ... ” - Nó lạnh lùng

” Là chuyện của Waitail ... Theo như tôi biết ... Toàn nhà Tusaly là tổ chức của Waitail ... Do Phong lãnh đạo ... Hắn ta đã và đang đối đầu cùng Demonwhite và K.W.T ... ” - Jey

” Tusaly sao ... Hình như tôi đã nghe qua thì phải ... ” - Gin

” Uh ... Rất quen ... ” - Nó

” Hai người biết sao ... ” - Jey hỏi

” Là nơi mà Lâm Vương Triệu hay đến ... Lão ta còn rất thân thiết nữa kia ... ” - Gin

” Đang có ý gì đây chứ ... ” - Nó đăm chiêu ...

” Tìm được rồi ... ” - Jey đang nhìn vào laptop thì kêu lên ...

" Sao ... " - Nó và Gin nhìn Jey ...
" Lại đây ... *Xì Xầm* " - Jey nhoẻn miệng ...
" Cậu chắc chứ ... " - Gin phân vân ...
" Chứ còn ý gì nữa đây ... " - Jey đắc ý
" Hừ ... Tôi về trước ... " - Nó nói sau đó mở cửa ra về ...

Gió đêm ở đây thật là lạnh ... Mở điện thoại lên xem ... Đã hơn 1h sáng rồi ...
Mà cũng gần đến 14-02 rồi ... Ngày mà nó đối đầu với Waitail ... Đối đầu với kẻ đã đứng sau cái chết của mẹ nó ...
Hít một hơi dài ... Cảm nhận sự nóng hổi của nước mắt ... Gió thổi lạnh hơn ... Từng làn gió chạy dọc sống lưng ... sờn cả gai ốc ...
Nó ngồi phịch xuống ghế đá gần đó ...
Cắm tai nghe vào ... Ngân nga vài câu hát ...
Đi vòng quanh tìm nơi có anh
Nhiều khi lòng em ... lạc lối giữa đêm
Biết những tháng ngày này .. không có anh trôi qua càng dài
Gió ơi xin gửi lại chút thương ... đến bên anh nằm mơ em nhớ
Lời anh nói thì thầm .. đến nhẹ nhàng ... ném chút ít yêu thương
Giọng hát trong trẻo pha chút chua xót ... Nó ngân nga giữa đêm ... Khuôn mặt xinh xắn ... Ánh trăng soi vào ... Thật đẹp và nhẹ nhàng ... Gió hát tung lọn tóc kia lên ... Khiến nó như đang chìm vào từng lời hát ...
- Hay ...
- Anh thì biết gì chứ ... - Nó hất mặt ...
- Ra là có người đang nhớ anh ...
- Có mà ảo tưởng ...
- Em không nên đi khuya như vậy đâu ... Sẽ rất nguy hiểm đó ...
- Quen rồi ...
- Bỏ thói quen ấy đi
- Tại sao ...
- Không tốt đâu
- Và ... - Nó
- Rất cảm ơn ...

57. Chương 47

- Từ bao giờ ... Anh quan tâm đến em vậy. - Nó cười ... - Kelvin
- Từ ngày quen biết em ... - Hấn đáp
- Anh muốn
- Đừng nói ... - Nó đưa ngón tay lên môi Hấn ... - Em không thể nhận ngay bây giờ ...

- Vậy anh sẽ chờ ... Chờ được 7 năm ... Thì còn khó khăn gì nữa ... - Hấn cười buồn ...

- Em đã nói rồi ... Anh sẽ hạnh phúc ... Hoặc sẽ phải hối hận ... - Nó đứng dậy ... Bước đi ...

- Anh ... Sẽ không hối hận ... - Hấn đi theo nó ...

Cởi áo khoát ... Khoát lên đôi vai đang run kia ... Hấn cùng nó tản bộ về nhà ...

Suốt một đoạn đường ... Một cô tiểu thư lạnh lùng và quậy phá kia cùng một thiếu gia sát gái ... Và không kém phần lạnh lùng kia ... Cả hai ... Không nói với nhau câu nào ...

- Tới nhà rồi ... - Hấn nói ...

- Uh ... - Nó cười ... - Anh về nghỉ ngơi đi ...

- Jersey ... - Hấn ôm nó vào lòng ...

- Anh chờ em ... - Buông nó ra ... Hấn hôn lên cái cổ trắng ngần ... Sau đó ra về ...

Đi được một đoạn không xa lắm ... Hấn bỗng quay đầu lại nhìn Nó ...

Vẫn đứng đó ...

- Sao em không vào nhà ... - Hấn hỏi vọng lại ...

- Chỉ muốn nhìn anh thôi ... Sao anh quay lại ... - Nó

- Nhìn em ... - Hấn

- ... - Nó không nói gì ... Chỉ cười ...

- Tối nay ở với em đi ... Hai ở Pháp ... Em ở một mình ... Không quen ... - Nó cười to

- Em nói thật ... - Hấn nghi ngờ

- Nhìn em giống nói dối sao ... - Nó nắm tay Hấn kéo vào trong ...

” Cạch ” - Nó mở cửa phòng của Hoàng ...

- Anh ở đây nhé ... - Nó

- Ủ ... - Hấn hôn nhẹ lên má nó rồi vào trong ...

- O ... Em là gì mà anh thích là hôn vậy ... - Nó dối

- Là bé ngoan của anh ... Ngốc ... - Hấn xoa đầu sau đó véo má nó rồi đóng cửa phòng ...

- Gì chứ ... Bé ngoan sao ... Ashhiiiiii ... - Nó vào phòng sau đó lăn qua lăn lại trên chiếc giường ...

Vào phòng tắm sau đó thay đồ ... Nó mặc một chiếc áo ngủ mỏng màu đen ... Tóc búi cao ... Cầm một bao thuốc ... Nó ra lang can hút ...

” Cạch ” - Hấn mở cửa vào phòng ...

” Em hút thuốc ... Không ngủ sao ... ” - Hấn mở cửa ra ngoài chỗ nó ...

” Đã 3h30 sáng rồi ... Ngủ sao ... ” - Nó ngược mặt lên trời ... Phả khói thuốc vào không trung ...

” Đưa đây cho anh ... ” - Hấn giật phăng gói thuốc ... Kéo tay nó vào phòng ...

” Anh ... ” - Nó ngất mặt lên ... Hấn kéo khá mạnh nên chân nó hơi đau

” Nghe anh ... Ngủ đi ... ” - Hấn

” Hứ ... Không thích ... ” - Nó

” Nếu em không ngủ ... Anh sẽ hôn em đấy ... ” - Hấn dọa ... Khuôn mặt kề sát nó ...

” Ừm ... ” - Nó hai tay che miệng lại

” Hừ ... Em nghĩ anh sẽ bỏ qua sao ... ” - Hấn hai tay nắm lấy tay nó một cách nhẹ nhàng ...

Hôn lên đôi môi ngọt ngào tựa cánh hoa đào kia ...

Nó hai tay đưa ra sau gáy Hấn ... Đáp trả nụ hôn kia ...

Hấn hai tay xoa xoa phần vai của Nó ... Chiếc áo ngủ từ đó mà tuột xuống ...

- Anh ... - Nó tức giận khi hấn dám động vào cơ thể nó ...

Hấn toàn thân nóng ran ... Bầu ngực trắng nõn nà to tròn hiện lên trước mặt ... Rồi đến phần eo thon gọn của Nó ... Từng đường cong trên cơ thể xuất hiện một cách hoàn mỹ ...

- Anh ... - Nó lấy gối che cơ thể lại ...

- Ngủ đi ... - Hấn đáp lững rờ vào nhà vệ sinh ...

- G ... Gì ... Chứ ... - Hấn đùa với Nó sao ... Xem hết rồi mà còn không ... Còn đứng dậy đi sao ... Hấn coi thường cơ thể nó vậy à ...

Nó cột lại áo ngủ sau đó nằm xuống và ngủ một giấc ... Vì mệt

Hấn vào nhà vệ sinh ... Ngâm mình trong nước lạnh để cơ thể bớt nóng hơn ... Em trai nhỏ cương lên vĩ đại ... Hấn ngâm gần 30p sau đó ra ngoài thấy Nó đã ngủ ...

- Hừ ... Em sao lại nóng bỏng như vậy chứ ... - Hấn vuốt nhẹ má nó ... Sau đó đưa đầu nó gối lên tay mình ... Ôm cơ thể nó vào lòng ... Hấn từ từ chìm vào giấc ngủ

58. Chương 48

Sáng sớm hôm sau ...

Tiếng chuông điện thoại vang lên ... Là điện thoại của Hấn ...

" Tôi nghe " - Hấn giọng ngáy ngủ

" Hôm nay là chủ nhật đấy ... Mà có đi với bọn tao không ... " - Khánh

" Hả ... Mà đi đâu ... " - Hấn

" Chuyện của thằng Minh ... Mà đi thì nhắn địa chỉ bọn tao sang đón ... Thế nhá ... " - Khánh nói rồi cúp máy ...

" Ồ ... Minh thì có chuyện gì chứ ... " - Hấn ngồi bật dậy ... vỗ nhẹ vào trán sau đó day day hai huyệt thái dương ...

Hấn vào làm vệ sinh cá nhân ...

" Ưm ... " - Nó thức dậy ... về mệt mỏi ...

" Em dậy rồi sao ... " - Hấn lau mặt rồi ngồi xuống cạnh nó ... Mặc áo

" Anh đi đâu sao " - Nó

" Uh ... Chuyện của Minh ... Em ngủ thêm tí nữa đi ... " - Hấn

" Vậy lát có qua đây không ... " - Nó

" Xong việc anh sẽ qua ... Đứng chờ ... " - Hấn đứng dậy ... Hôn lên môi nó rồi ra ngoài

Sau khi hấn đi ... Nó cũng làm VSCN rồi thay đồ ...

Hôm nay ... Nó mang một cây đen lạnh lùng ... Chiếc áo crop top đen hở vai ... Chiếc quần da ngắn bó sát ... Cùng chiếc áo khoát da màu đen ... Tóc buột lên gọn gàng ... Làn da trắng nõn nà dần hiện lên

Xuống nhà ... Chuẩn bị đồ đạc để đến bệnh viện thăm My ...

Nó vừa làm vừa ung dung hát vu vơ ...

” Sao mình lại để yên cho anh ta hôn mình chứ ... Ngốc quá đi ... ” - Nó đang làm cơm trộn ... Vừa làm vừa cốc đầu mình

” Xong rồi ... ” - Nó tắt bếp ... Cho thức ăn vào hộp gói kỹ càng rồi mang vào bệnh viện

Chiếc xe BMW đen loáng bóng dần tiến vào nơi xa lộ ... Hòa vào dòng xe tấp nập buổi sáng ...

Thấp thoáng ở gần ... Bệnh viện dần hiện lên ... Dòng người ra vào náo nhiệt hẳn ...

Cất xe và tiến vào bên trong ...

Vào thang máy ... Nó lên tầng 5 ... Mùi thuốc sát trùng bắt đầu xộc vào mũi ... Nó sẽ nhắm mắt ... Nó cực ghét cái mùi này ...

” Cạch ”

Nó vào trong thấy My còn ngủ ... Nó nhẹ nhàng đặt đồ ăn xuống bàn rồi kéo ghế ngồi cạnh My ...

Gương mặt cô từ tối qua đến giờ đỡ hơn hẳn ... Bớt tiêu tụy đi ... Nó ngồi lặng ở đó được 5 phút ... My vẫn còn đang ngủ ... Sự chờ đợi đã đến ngưỡng quy định ...

Nó cảm sung ... Chĩa vào đầu My ... Chuẩn bị bóp còi thì ...

” Rắc ” - My bật dậy cầm tay nó bẻ ngược ra sau

” Là mày hả ... Tao xin lỗi ... ” - My vội buông nó ra ... cười trừ ...

” Ashiiii ... Có công gọi mày dậy mà mày còn dám bẻ tay tao hả ... ” - Nó

” Xin lỗi mà ... Tại mày dùng súng chứ có phải lỗi của tao ... ” - My cười hiền

” Sao rồi ... Gặp chồng yêu sao rồi ” - Nó vừa hỏi vừa dọn thức ăn ra ...

” Hả ... Minh có tới sao ... Tao hôn mê nên có biết đâu ... ” - My

” Ồ ... hi hi ... Vợ chồng xem ra không có duyên rồi ... haha ” - Nó mở hộp thức ăn ra ... Mùi thơm bốc lên thật ngon và hấp dẫn ...

” Woww ... Mày làm cho tao sao ... Ngon thật ... ” - My ột miếng kimbap vào mồm ăn ...

” Ăn chung đi ... Đây ... A ... ” - My đưa nó một cây Tokbokki

” Xì ... Trẻ con quá ... ” - Nó cười ...

Cả hai vừa ăn vừa nói chuyện vui vẻ ...

” Cạch ”

Jey bước vào ... Trên tay cầm hộp thức ăn còn nghi ngút khói ...

” A ... Anh đến rồi sao ... ” - My cười tươi

” Uh ... Em ăn rồi sao ... ” - Jey nhìn đồng thức ăn trên bàn rồi nhìn lại hộp cơm trên tay mình ... Có hơi buồn ...

” Đồ ăn hả ... Hi ... Cho em sao ... ” - My đưa tay chỉ vào hộp thức ăn ...

” Uh ... Nhưng em ... Ăn rồi ... ” - Jey gượng

” Chưa no ... Em còn lo cho nhóc con này nữa mà ... ” - My chỉ tay vào bụng mình ...

Jey chết lặng ... Đưa hộp thức ăn cho My ... Anh ra ngoài sau đó lên sân thượng bệnh viện ...

Khóc mất đồ hoe ... Vì cô mà anh trở nên yếu đuối ... Anh không còn là Jey năm xưa ... Anh khác rồi ...

Vì một người con gái ... Anh đã khóc bao nhiêu lần ... Chỉ là không kìm nén được trong lòng ...

” AAAAAAAA ... Anh hận em ... ” - Jey đá tung chiếc ghế đá ... Làm nó ngã lăn ra rồi vỗ vụn ...

” Tại sao ... Tại sao ... Em sát muối vào tim anh đó ... em làm anh đau đó My My ... ” - Jey đập tay xuống nền ... Máu chảy như suối ...

” Anh muốn có My lắm sao ... ” - Du Tiểu Hân từ xa đến ... Cười mỉa

” Hừ ... Loại gái như cô thì biết gì chứ ... ” - Jey nhếch mép

” Hờ ... Tôi muốn hợp tác với anh ... Chỉ là tôi muốn có Minh ... anh muốn có My ... ” - Tiểu Hân vào thẳng vấn đề

” Thì đã sao ... Định dùng mưu hèn sao ... Rẻ tiền ... ” - Jey khinh khỉnh

” Vâng ... Chỉ muốn vậy thôi ... Suy nghĩ kỹ rồi đến Vegas tìm tôi ... ” - Tiểu Hân ngúng nguẩy bỏ đi

Jey bỏ ngoài tai những lời lẽ đó ...

Hà cố gì phải nghe theo ả ta để làm chuyện trái lương tâm

Thiên đã từng nói với anh rằng ... ” Nếu cậu yêu một cô gái ... Và làm hết mọi cách nhưng cô ấy vẫn không yêu mình ... Thì tốt nhất ... Cậu hãy chấp nhận quên đi và cầu mong cô ấy hạnh phúc ... Người ta bảo ... Đôi khi ... Buông tay không phải là bỏ cuộc ... Mà là nhường cho ai đó ... Có quyền bắt đầu một hạnh phúc mới ... ”

- Baba ... Cô với Cậu đầu ... Con muốn cả 2 dắt con đi chơi ... - Khánh Huy nũng nịu bên cạnh Hoàng

- Mama và baba không được sao ... Cả hai đều có công việc nên về hết rồi ... Con đi chơi với Mama nhé ... - Linh vỗ về cậu con trai

- Em đi qua lại và Pháp suốt vậy sẽ không tốt ... - Hoàng

- Biết làm sao giờ ... Tổ chức cần em ... - Linh

- Anh và con cũng cần em ... - Hoàng nhăn mặt

- Được rồi ... Em sẽ cố gắng sắp xếp ... - Linh

- Vậy khi nào cô và cậu về ... Huy muốn gặp hai người ... - Huy đang cầm điện thoại Hoàng gọi cho Hân

- Cậu sẽ sắp xếp ... Huy ở nhà ngoan cậu sẽ mua quà về ... Vậy nha ... Cậu cúp máy đây ...

- Dạ ... Chào cậu ... - Huy

- Con biết dùng điện thoại từ bao giờ vậy ... - Linh và Hoàng ngơ ngác nhìn Huy

- Là cô đã chỉ cho Huy đó ... Cô bảo khi nào có chuyện thì phải gọi cho người lớn ... - Huy

- Thôi ... Hôm nay Huy có hẹn ... Huy đi trước đây ... - Huy bỏ chiếc bánh và ly sữa đang uống ... Xách cặp đứng lên

- Con có hẹn với ai vậy ... Còn sớm mà ... - Linh

- Hì ... Một bạn nữ rất đáng yêu ... Con vừa hẹn bạn ấy hôm qua ... - Huy

- Con ... con ... học đầu ra kiểu tán gái đấy hả ... - Linh nhăn mặt

- Cậu và baba đã dạy cho con đó ... Thôi con đi trước ... - Huy

- Chồng yêu - Linh nhìn Hoàng rất ư là thiện cảm

- Hả ... Anh ... Anh có cuộc họp ... Anh đi trước ... - Hoàng đưa tập hồ sơ lên che mặt chạy ra ngoài ...

- Anh giỏi thì về đây ... Cha nào con nấy ... Anh muốn Huy giống anh à ... Còn anh hai nữa ... - Linh hét ...

< chap=“” này=“” tớ=“” viết=“” nhưng=“” chưa=“” chỉnh=“” lại=“” nên=“” có=“” k=“” hay=“” m.n=“” thông=“” cảm=“” nhé=“”>

59. Chương 49 : Tai Nạn

Minh ... Hùng ... Khánh và Hấn đang trên đường đến tòa nhà " Tusaly " như hẹn của Minh ...

Minh tiến vào trong ... Đi vào cửa chính ... Anh không khỏi thắc mắc vì sao tổ chức lại vắng vẻ như vậy ...

" Rất đáng khâm phục ... Tôi không ngờ ... Anh lại đúng hẹn như vậy ... " - Phong từ xa đi đến ... Vỗ tay rồi cười lớn

" Vâng ... Vậy thì nói chuyện rõ ràng luôn đi ... Tôi không có thời gian đâu ... " - Minh phớt lờ

" Sẽ không tốn thời gian đâu ... Tách ... " - Phong nói rồi búng tay ... Một đám người cầm súng tiến đến chỗ Minh

Minh tuy đã chuẩn bị trước nhưng vẫn không ngờ rằng bọn họ lại dùng súng ...

" Hèn hạ ... " - Minh gắt

" Từ trước ... Tao đã ày và My hạnh phúc ... Nhưng sau này ... Tao lại thấy thật chướng mắt ... Và tao nhận ra rằng ... Tao cần My hơn mày ... " - Phong không ngại ngừng mà nói thẳng ra

" Cô ấy đã có thai ... Vậy anh chiếm lấy bằng cách nào ... " - Minh khiêu khích

" Cho cái thai biến mất ... Và mày cũng vậy ... Thì cô ấy sẽ thuộc về tao ... " - Phong

" Trò này ... Rất bẩn thỉu ... " - Minh nhân cơ hội Phong chưa ra lệnh thì phóng châm độc về phía đám người kia ... Số châm có được là của Ellie và Yun ...

" Khốn khiếp ... " - Phong tiến về phía Minh ... Cả hai giao đấu với nhau một lúc thì đám đàn em của Phong lại tới ...

Minh một lúc phải đánh nhau với cả đám người như vậy ... Sức anh dần kiệt đi ...

Hấn ... Hùng và Khánh đang leo tường vào trong tòa nhà

Bỗng một cái bóng cao to từ xa đi đến

" Đoàn ... Đoàn ... " - Hai phát đạn trên tay Jey nhắm vào tay của Phong mà bắn

" K ... Kh ... Khái ... M ... Mi ... Minh ... " - Phong phần vì trúng đạn ... Phần vì hoảng sợ khi thấy Jey

Gương mặt anh dần tái đi ... Mồ hôi rơi nhễ nhại ... Tay chân run cầm cập ... Miệng ứ ớ không nói nên lời ...

" Hừ ... Là khi xưa ... Anh giết chết tôi phải không ... Là anh muốn có My ... Là vì anh đã quá ngu ngốc ... Tôi là Jey ... Thành viên của Demon ... Anh nghĩ chủ tịch Jersey sẽ để tôi chết trong trận đấu hôm đó sao ... " - Jey tiến gần Phong ...

Súng chìa vào trán Phong

Minh thoáng chốc đã xử lí bọn kia ...

" T ... Tôi ... Là ... Tôi ... Q ... Quá ... Y ... Yêu ... T ... Tô ... Tôi ... " - Phong hai hàm răng run lên gõ như bầm tỏi ... Phong vẫn còn nghĩ đây chỉ là hồn ma của Khải Minh về nhát anh

" Hừ ... Chỉ là một vở kịch đã kết thúc mà thôi ... " - Jey chuẩn bị bóp cò thì ...

" Dừng lại ... " - Minh đá bay cây súng trên tay Jey xuống đất ...

" Đã không giúp gì đc thì đừng phá ... " - Jey nhặt súng lên ...

" Lần trước ... Là hấn ta cứu tôi ... Lần này ... Xem như tôi trả ơn ... " - Minh

" Không được ... " - Hùng từ xa tiến vào ... Tay cầm cây súng

" Hùng ... Mày là bạn tao ... Tao biết mày muốn tốt ... Nhưng ... "

” Không ... Mà tha cho hần ta ... Lão già Lâm Vương Triệu ... Đang ở ngoài kia ... Người của Moter đang ở ngoài kia ... ”

” Mà đừng làm bọn tao khó xử ... ” - Hùng tiến đến chỗ Minh ... Vỗ vai

” Phập ” ...

” Minh ... ” - Jey và Hùng kêu lên ...

Lão Lâm Vương Triệu cho người phóng dao về lưng Minh ... Máu chảy xuống tanh nồng nặc ...

” Quả thật hèn hạ ... ” - Khánh và Hần đang ngồi trong một góc của tổ chức ... Khá kín đáo và có thể quan sát xung quanh

” Ra giúp không ... ” - Khánh hỏi

” Minh chắc sẽ có cách ... Từ từ ” - Hần

” Đoàn ... ” - Jey nhắm phát súng sát bên cạnh đầu của lão ta để dần mặt

Phong nhân cơ hội chạy trốn ra khỏi tòa nhà ... Jey ... Minh và Hùng đều không hay biết ...

” Giết chết đám nhãi này ” - Lão già Lâm Vương Triệu ra lệnh ... Lập tức ... Từ phía ngoài cửa một đám người áo đen tiến về phía Jey và Minh ... Hùng ...

” Ra thôi ... ” - Hần giục Khánh ...

Trận đánh giữa Moter và Waitail xảy ra ngay sau khi Phong cho đàn em vào ...

Còn lão già Lâm Vương Triệu thì cười đắc chí ... Quả thật ... Phong là con cờ hữu ích ...

Phong nhìn Jey với vẻ mặt sợ sệt ... Chẳng phải khi xưa ... Chính tay anh đã giết chết Jey hay sao ... Phát súng kia chẳng lẽ lại lạc hướng ... Hay là ...

” Choang ... ” - Chiếc vòng cẩm thạch rơi xuống đất vỡ làm đôi ...

” Chết rồi ... ” - My vội nhặt mảnh vỡ kia lên ...

” Sao vậy ... ” - Nó nhặt hộ My rồi hỏi ... ” Chiếc vòng này thực sự rất đẹp ... Có thể gắn lại mà ... ”

” Tao có linh cảm chuyện không hay ... ” - My lo lắng ... ” Chiếc vòng này Minh đã tặng tao ... Có khi nào ... ”

” Minh có chuyện sao ... ” - Nó hỏi ngược lại ...

” Mà đã nghỉ quá rồi đó ... Nghỉ ngơi đi ” - Nó nhún vai

” Ờ ... Nhưng ... ” - My

” Có tao rồi ... Mà nghỉ ngơi đi ... Để mọi chuyện cho tao ... ” - Nó nói rồi đóng cửa ra ngoài ... Bấm số gọi cho Hần ...

” Thuê bao quý khách vừa gọi ... Rụp Tít Tít Tít ” - Nó gọi thì thuê bao liền tắt máy

” Có chuyện gì được chứ ... ” - Nó đi xuống căn tin để mua chút đồ cho My

... Đẳng xa có một cô gái đang nhoẻn miệng cười ... ” Cuối cùng thì cơ hội đã đến ”

” Cạch ” - Tiểu Hân mở cửa tiến vào trong

... Tiến vào bên trong ... Tiểu Hân đặc ý khi chai nước cô đã cho thuốc ngủ vào tối qua đã được My uống được một nửa ...

Móc trong túi ra một con dao bén nhọn và khá ngắn ...

” Là do mày quá ngoan cố ... Hừ ... Khi xưa ... Là tao đã cảnh cáo không cho phép mày đến gần Minh ... Nhưng xem ra mày chẳng coi lời nói tao ra gì ... Đã vậy còn hại gia đình tao phải phá sản ... Làm mất đi đời con gái tao ... Hại tao vào Vegas làm vũ nữ ... Đáng chết ” - Tiểu Hân đưa con dao lướt nhẹ lên mặt My ... Máu ứa ra liên tục ... Bước điện tâm đồ đang kên tít tít tít ...

Rạch thêm 2 đường trên cổ tay ... Tiểu Hân đang muốn giết chết My và đứa bé ... Cười nhếch mép ...

” Sao gọi mãi không được thế này ... ” - Nó đang xách đồ lên phòng My ...

” Mày phải chết ... ” - Tiểu Hân đưa con dao ngay bụng ... Cười khinh ... ” Chỉ cần nhát dao này đâm vào bụng ... Thì mạng sống của mày ... Không biết còn giữ được hay không ... Chứ đừng nói đến đứa bé ... ” - Tiểu Hân đưa dao vào bụng My ... Lấy đà đâm vào ...

60. Chương 50

” Rắc ... Rắc ... Chát ... ” - Tiếng bẻ tay và tiếng bàn tay va chạm mạnh vào mặt làm Tiểu Hân ngã nhào ra phía trước ...

” Cô đang làm gì vậy hả ... ” - Gin hét ...

” Cần anh biết sao ... ” - Không chần chừ ... Tiểu Hân cầm con dao chạy đến chỗ My

” Khốn Khiếp ... ” - Gin đá bay con dao xuống đất ... Cầm tay Tiểu Hân ... bẻ ngược ra sau ...

” ... Rắc rắc ... ÁÁÁÁ ... ” - Tay cô như muốn gãy xương ... Kêu đau ...

” Thả ... Tôi ... Á ... Ra ... ” - Tiểu Hân bị bẻ tay kêu ra um sùm ...

” Chuyện gì vậy ... ” - Nó từ xa nghe tiếng hét liền mở cửa chạy vào ...

” Phịch ... ” - Thiên không nói gì ... Thả tay Tiểu Hân ra ...

” Cô ... ” - Nó nhìn Tiểu Hân bằng ánh mắt khinh bỉ ... Sau đó nhìn sang My ...

Bức điện tâm đồ chạy lên xuống chống mặt ... Máu thoáng chốc đã ướt đầm tẩm gra ...

Nó bảo Gin gọi bác sĩ ... Còn Tiểu Hân đã bị Nó đánh ngất ...

” My ... Mày mở mắt ra nhìn tao đi ... ” - Nó cầm lấy tay My ... Nhìn lên gương mặt đang tái dần đi ... Đau xót tột cùng ...

Bác sĩ đến ... Đưa My vào phòng cấp cứu ... Tiểu Hân được người của Demon đem về tổ chức ...

Nó gục đầu xuống tay ... Nước ngập mi ...

” My sẽ ổn thôi ... ” - Gin vỗ vai an ủi nó ...

” Tại tôi ... Nếu tôi không đi thì đã không có chuyện gì ... Hức ... ” - Nó bắt lực ... Gục đầu xuống ...

” Ting ”

Bác sĩ bước ra ... Gương mặt chau lại ...

” Tiểu Thư mất máu quá nhiều ... Cần phải truyền máu trong 48h tới để bảo đảm an toàn cho cô ấy và cái thai ... ” - Vị bác sĩ bắt lực nói

” Tiểu thư thuộc nhóm máu RH âm tính ... Là nhóm máu hiếm ... Vạn người có một ... Thật sự là bệnh viện không có ... ” - Bác sĩ

” Hà ... ” - Nó ngã nhào xuống khi vị bác sĩ quay đi ...

” My ... Cô ấy có ai là người thân ở đây đâu chứ ... ” - Gin đỡ nó dậy

” Có một người ... ”

” Ai chứ ... ”

” Nguyễn Ngọc Bảo Uyên ” - Nó đáp lững

” Nhưng ... ” - Gin thoáng giật mình khi nghe thấy Nó nhắc đến Uyên ...

- Nguyễn Ngọc Bảo Uyên ... Em song sinh với Mỹ ... Hai chị em giống nhau như đúc ... Có tính cách là hoàn toàn trái ngược nhau ... Bảo Uyên từng có tình cảm với Gin ... Theo đuổi anh nhưng Gin một mực từ chối ... Sau khi bị Gin từ chối thẳng thừng nên đã tự ái bỏ sang nước ngoài du học ... Nhưng vẫn cho người dò xét tình hình của Gin ở ...

Tại Mỹ ...

” Bảo Uyên ... Mà đã 20 mấy tuổi rồi ... Không lấy chồng sao hả ... ” - Ngọc Hạ vừa ăn vừa nói

” Xì ... Tao xinh như này ... Việc gì phải vội ... Cứ từ từ hưởng thụ ... ” - Bảo Uyên chẳng quan tâm mà nhét tai nghe vào bật nhạc lên ... Ly kem to dùng cứ thế mà bị Uyên ăn hết ...

” Tao đi vệ sinh ... ” - Ngọc Hạ lắc đầu ngán ngẩm ... Bước vào trong ...

Từ xa ... Gin thấy Bảo Uyên không khác là mấy ... Cô tính cách vẫn vậy ...

Hai chân gác hẳn lên bàn ... Đứng đưa theo điệu nhạc ... Cách ăn mặt đậm chất bụi ...

Gin đi đến ... Cầm chân Bảo Uyên nhắc xuống đất ...

” Biết thế nào là mất ... Ở ... ” - Bảo Uyên đang nghe nhạc bỗng chân bị hất xuống đập bàn đứng dậy ... Định hét cho tên vô duyên kia một trận nhưng rồi nhận ra đó là Gin ... Người con trai đã cướp mất trái tim cô ... Nhiều năm vẫn không quên được anh ...

” Lâu ngày không gặp ... Em vẫn khỏe chứ ... ” - Gin kéo ghế ngồi xuống

” Em đi trước ... ” - Bảo Uyên đứng dậy toan bỏ đi ...

” Dừng lại ... ” - Gin kéo tay Uyên lại

” Mỹ ... Cậu ấy bị tai nạn ... Mất máu khá nhiều ... Cần phải truyền máu gấp ... Em ... ” - Gin chần chừ

” Sao ... Bà già ấy thế nào rồi ... ” - Uyên quay lại hỏi ...

” Cần truyền máu sớm ... Phần vì có thai ... Phần vì sức khỏe yếu ... ” - Gin

” Hả ... ” - Uyên ngạc nhiên

” Ngọc Hạ ... ” - Uyên vẫy tay về phía Ngọc Hạ đang đi ra

” Ai vậy ... ” - Ngọc Hạ nhìn Gin sau đó hỏi

” Tao cần về gấp ... Mà theo tao nhé ... ” - Uyên chẳng để Hạ gật đầu ... Liền kéo cả 2 lên taxi đến sân bay ...

Chuyến bay từ Mỹ về

19h32

Bệnh Viện ...

- Bà già ấy đâu rồi ... - Uyên nhìn quanh bệnh viện rồi nói ...

- Tầng 4

Cánh cửa thang máy mở ra ... Uyên vội kéo tay Hạ vào trong phòng thì gặp Nó ...

Uyên nhanh chóng làm thủ tục sau đó thử máu rồi truyền máu ...

” Ting ”

Cánh cửa phòng cấp cứu mở ra ... Uyên ra ngoài trước ... Sau đó y tá đẩy My ra ...

” Cảm ơn em ... ” - Nó mỉm cười nhìn Uyên

” Là em phải cảm ơn chị mới đúng ... Bà già kia đã làm phiền chị rồi ... Là em lo cho đứa cháu của mình thôi ... ” - Bảo Uyên nhẹ giọng

” Ở nhưng đây là ... ” - Nó nhìn sang Ngọc Hạ ...

” Là bạn thân của em ở Mỹ ... ” - Uyên khoát vai

Ngọc Hạ tươi cười nói ...

- Okizawa Ngọc Hạ : Là người Nhật ... Sinh ra và lớn lên ở Mỹ ... Xinh đẹp và Tài Năng ... Nhật Hạ mang đậm phong cách một cô gái Châu Âu đầy nhiệt huyết ... Tóc màu hạt dẻ ... Có niềm đam mê thời trang ... Cô chơi thân với Bảo Uyên ... Luôn bao che Uyên mỗi khi cô làm gì sai trái ... Nhật Hạ là một người trầm tính và rất ít khi nói lên ý kiến của mình ...

” Jersey Hollis ... Em quả thật rất hâm mộ chị ... Lần này là em gặp được chị ... Em rất vui ... ” - Nhật Hạ thấy nó liền vui vẻ chào hỏi ... Quả thật cô rất khâm phục Nó ... Tài năng trẻ đáng học hỏi ...

” Vâng ... ” - Nó giữ phong thái ... Lạnh lùng và có đôi chút máu lạnh ... Bắt tay với Nhật Hạ sau đó sang phòng My

61. Chương 51

Về phần bọn Hắc sau khi đánh xong thì nhà ai nấy về ... Phong và lão Lâm Vương Triệu kia đã trốn thoát sau đó ...

Hắc đưa Minh và Jey đến bệnh viện ...

Cả hai đều bị thương vì trận đánh lúc chiều ...

... Tại Bệnh Viện ...

” Mà về trước đi ... Tao muốn ở lại với My ... ” - Minh

” Vậy chăm sóc cho cô ấy nhé ... Tôi về trước ... ” - Jey không nói gì ... Lẳng lặng bỏ về ...

” Mà về cẩn thận ... ” - Minh vỗ vai Hắc sau đó bước vào thang máy ...

” May là có em ... ” - Gin vừa đi dạo với Uyên vừa nói

” Bà già ấy ngoài em thì còn ai nữa chứ ... Đúng là ... ” - Uyên bĩu môi

” Dù sao cũng là chị em ... ” - Gin trêu ...

” My cũng xinh mà ... Em lúc nào cũng gọi là bà già ... ” - Gin khen My

” Anh ... Xinh thì đã làm sao chứ ” - Uyên giận dữ bỏ đi ... Gin lúc nào cũng làm cô buồn

Được một đoạn khá xa thì dừng lại ... Khẽ ngoái người ra đằng sau ... Uyên biết chắc Gin sẽ không đi theo mình ... Vì đơn giản ... Cô có là gì của anh đâu chứ ...

Khi xưa ... Là anh một mực từ chối tình cảm của Cô ... Mặc dù ... Sang Mỹ hơn 10 năm ... Nhưng chưa bao giờ anh gọi điện hỏi thăm cô dù chỉ một lần ... Hiếm lắm thì cũng là vài cuộc gọi của Demon và vài câu chúc mừng sinh nhật ...

Là do cô quá mong chờ vào cái tình yêu không có thực ... Luôn ảo tưởng về một tương lai không có thực ...

Uyên khóc ... Khóc cho sự khờ dại của mình ... Khóc cho cái tình yêu hư vô ...

Vai cô rung lên vì đêm lạnh ... Và còn vì cái con tim mang một tình yêu không có điểm dừng ...

- Đừng khóc nữa ...

Uyên bất chợt quay lại ... Nhìn chàng trai phía sau cô ...

Cái dáng cao ngạo không sợ ai ... Gìn mỉm cười với cô ...

Cái nụ cười làm cô phải nhung nhớ và xao xuyến suốt 10 năm trời ...

- Nói yêu em đi ... Em sẽ không khóc nữa ...

Gìn bật cười chịu thua cô gái bướng bỉnh trước mặt ... Luôn khiến người khác phải khó xử ... Anh luôn thích tính cách này của cô ...

- Xin lỗi ... Nhưng hãy cho anh thời gian ... Chữ yêu ... Nói thì dễ ... Nhưng quan trọng là anh không biết có thực hiện được hay không ...

Thời gian ... Cô đã chờ đợi suốt 10 năm ... Anh còn muốn cô đợi sao ...

- Em đã đợi 10 năm rồi

... Gìn ngạc nhiên trước câu trả lời này ... Chẳng lẽ ... Cô lại chung tình đợi anh đến vậy sao ... Chẳng lẽ ... Cái tình cảm mà anh luôn từ chối cô đã giữ hơn 10 năm rồi sao

- Vậy chúng ta hẹn hò đi ... Anh không biết được tình cảm của mình ... 1 tháng ... Nếu sau 1 tháng ... Anh xác nhận được tình cảm của mình ... Thì ...

Uyên sung sướng đến nỗi nhảy tung lên ...

- Được ... Chỉ cần 1 tháng ... Anh nhất định phải yêu em ... Em sẽ làm Anh yêu em phát điên ...

Uyên ôm chầm lấy Gìn ...

Dưới ánh đèn lung linh huyền ảo của ngọn hải đăng ... Gió đêm tuy lạnh ... Nhưng trái tim của cô đã được anh sưởi ấm

- Vậy ... Chẳng phải tốt hơn sao ...

Mình vào trong thì Nó cũng phải ra về ...

Gửi xe ở bệnh viện ... Nó quyết định tản bộ về nhà ...

Gắn tai nghe vào ... Nó bắt hòa mình vào một thế giới khác ... Thế giới chỉ có mình Nó mà thôi ...

Tản bộ dần trên con đường về nhà ... Nó thỉnh thoảng ngân nga vài ba câu ...

” Bao đêm dài chỉ em cũng nỗi buồn ... Môi đỏ nhạt dần, in trên từng điều thuốc ... Mỏng manh như hoa mềm trước gió ... Khi người đến với em rồi vội đi ... Tự dối trái tim rằng không sao ... Nhưng em đâu thể lừa dối được đôi mi ... ”

Làn tóc phất phơ trong gió ... Gương mặt lạnh tanh không một cảm xúc ...

Nó thấy mình cô đơn và lạc lõng quá ... Không thể chấp nhận tình cảm của Hấn ... Sở dĩ ... Vì ngày ấy sắp đến ... Ngày mà nó phải trả thù ẹ Nó ... Ngày máu đỏ kia liệu Nó có an toàn mà trở về không ... Hay là ...

Thế lực ngầm của Demonwhite tuy mạnh ... Dù đã có sự hỗ trợ từ Ryling và Moter ... Nhưng nó vẫn không thể phủ nhận được Waitail và Lâm Vương Triệu kia có thế lực khá mạnh ... Nhờ Hàn Gia ... Lão ta đã có

ưu thế biết bao nhiêu ... Thế lực Hàn Gia rất mạnh ... Ngang ngửa với Phan Ngọc ... Vậy ... Dựa vào đâu để đảm bảo sẽ an toàn đây ...

” Hàn tổng ” - Lâm quản gia mở cửa vào phòng Thiên Phúc

” Có chuyện gì sao ... ” - Thiên Phúc đang ngồi làm việc tại Tập Đoàn Hàn Gia

” Có chủ tịch tập đoàn Phan Ngọc cần gặp ạ ... ” - Lâm quản gia kính cẩn

” Cho vào ... ”

” Cạch ”

” Chào Hàn Tổng ” - Hoàng ngồi xuống sofa

” Vâng ... Gặp tôi có chuyện gì sao ... ” - Thiên Phúc rót trà mời Hoàng

” Tôi nghĩ Lyna đã nói chuyện này với anh ... Nhưng ... ” - Hoàng nhìn sang Lâm quản gia

” Ông ... Ra ngoài ... ” - Thiên Phúc hiểu ý liền đuổi lão ta ra ...

” Ông ta ... Đã hại chết mẹ tôi ... ” - Hoàng gắt

” Tôi đã đọc lá thư do cha tôi để lại ... Quả thật là vậy ... ” - Hàn Thiên Phúc nói khẽ ... Nói chỉ để Hoàng nghe ... Vì anh biết ... Lão già kia vẫn ở bên ngoài ...

” Lão ta không xứng đáng được sống ... Hại em gái tôi phải dẫn vật suốt nhiều năm trời ... Tôi nhất định khiến ông ta phải chết ... ” - Hoàng tức giận nói ...

” Hàn Gia không giúp gì được rồi ... Ông ta quả thực cổ phiếu ngày càng tăng ... Tập Đoàn rất ưu ái ông ta ... ” - Thiên Phúc

” ... Hừ ... Cách thì chẳng thiếu ... Chỉ trách người không thể thực hiện được ... ” - Hoàng nhăm nhem trà nói khẽ

” Tôi có thể thử chứ ... ” - Thiên Phúc

” Tất nhiên ... ” - Hoàng nhún vai ... Sau đó nói thật khẽ vào tai Thiên Phúc ...

Cả hai cười đắc ý ... Lão già kia không nghe được gì liền tức giận bỏ đi ...

62. Chương 52

... Hàn Gia ...

- Baba đi làm về rồi ... - Tiểu Thiên đang chơi với Lyna thấy Hàn Thiên Phúc về liền chạy ra ôm chầm lấy anh

- Tiểu Thiên ở nhà ngoan không ... - Thiên Phúc vỗ về cậu con trai ...

- Thiên ngoan lắm ... Baba có quà cho Thiên không ... - Tiểu Thiên nũng nịu trên tay Hàn Thiên Phúc

- Đây ... Con ra ngoài chơi nhé ... Ta có chuyện cần nói với mẹ con ... - Thiên Phúc hôn lên đầu Tiểu Thiên rồi cùng Lyna vào phòng ...

” Cạch ”

Thả người xuống chiếc giường ... Hàn Thiên Phúc như trút hết mọi lo âu ...

Lyna chuẩn bị quần áo sau đó chuẩn bị nước cho anh

- Anh đi tắm cho khỏe ... - Lyna gỡ cavat trên người anh ra

- Anh phải làm sao đây ... Người anh tin tưởng nhất lại chính là kẻ đã hại gì của anh chứ ... - Hàn Thiên Phúc ôm Lyna vào lòng

- Em nhất định sẽ không để ông ta làm hại đến anh và Tiểu Thiên ... Jersey ... Nó chính là rất hận ông ta ... Nó và anh ... Dù sao cũng là anh em ... Nhất định sẽ ủng hộ anh ... - Lyna hôn lên môi anh

- Phiên đến em rồi ... - Hàn Thiên Phúc đáp lại nụ hôn kia ...

- Anh tắm trước nha ... Hôm nay anh dẫn 2 mẹ con ra ngoài ăn ... - Hàn Thiên Phúc hôn lên trán Lyna rồi vào trong ...

Biệt Thự Lê Gia

" Bảo Quân " - Trang từ trong bước vào ... " Mẹ đi làm về rồi đây "

" A ... Mẹ về ... " - Bảo Quân thấy mẹ liền chạy ra ôm chầm lấy cổ Trang ...

" Em về rồi sao ... " - Minh từ bếp đi ra ...

" Mẹ ơi ... Cậu chơi với con vui lắm ... " - Bảo Quân buông Trang ra ...

" Sao anh ở đây ... " - Trang

" À ... Nhà anh osin xin nghỉ vài hôm nên không ai đi chợ với cả nấu ăn nên qua đây ăn ké sẵn đem cho vợ luôn ... " - Minh cười véo má Trang

" Cũng biết lợi dụng quá ha ... " - Trang bĩu môi

" Có đứa em gái ... Không nhờ thì nhờ ai chứ ... " - Minh xoa đầu

" Ashiiii ... " - Trang nắm tay Bảo Quân vào trong ...

" Khánh có khỏe không ... " - Minh

" Cũng khỏe nhiều rồi ... Lát nữa anh ấy về ngay ... " - Trang vào bếp ... Trông nồi gà hầm còn đang sôi sùng sục kia ...

" Bảo Quân ... Con ra ngoài chơi để cậu nói chuyện với mẹ nha ... " - Minh xoa đầu mỉm cười với Quân ...

" Dạ ... " - Bảo Quân vâng lời liền lên phòng chơi ...

" Anh biết tòa nhà Tusaly sao ... " - Trang nghiêng đầu

" Mới biết thôi ... Là Gin đã nói cho bọn anh ... " - Minh nhún vai ... Tay cầm thìa khuấy canh

" Lão già kia ... Có mặt chứ ... " - Trang

" Lão ta càng ngày càng khó hiểu ... Lại đi hợp tác với Waitail ... Chẳng hiểu nổi ... Hàn Gia đang là cái quái gì của lão ... " - Minh

" Hàn Thiên Phúc không nói gì ... Chẳng lẽ ... Cổ phần của lão ta ở Hàn Gia tăng nhanh như vậy mà không một chút nghỉ ngơi sao ... " - Minh tắt bếp ... Đổ canh ra hộp rồi gói cẩn thận

" Lão ta càng ngày càng lẩn lút K.W.T ... Còn cài người vào Demon nữa chứ ... " - Trang tức giận nói

" Được rồi ... Anh vào bệnh viện đây ... Bàn chuyện sau ... " - Minh

" Em đi với anh ... Em sẽ nhắn tin với Khánh sau ... " - Trang nói rồi chạy vọt lên trên thay đồ rồi cùng Bảo Quân đến bệnh viện với Minh ...

" Đoàn ... Đoàn ... Đoàn ... " - Nó né các lần bắn một cách ngoạn mục ...

Đôi chân hoạt động liên tục khiến các khớp chân chốc chốc lại kêu ” rắc ... rắc ” khiến Hấn đi theo mà xót xa ...

” Không sao chứ ... ” - Hấn xót khi thấy đầu gối dần đỏ đi vì phải va chạm với các cái bẫy của lão ta ...

” Lão ta thật ra đang làm cái quái gì vậy chứ ... ” - Nó nhăn mặt ... Mồ hôi đã ướt đầm áo ... Bịch giầy thấm dầu thoáng đã hết sạch ...

” Đúng là càng già càng cay mà ... ” - Hấn nhăn mặt lau đi vệt mồ hôi trên trán ...

” Bốp ... Bốp ... Rắc ... Rắc ... ” - Nó xoay người đá vào ngực tên đánh lén kia sau đó đập vào cánh tay làm tên kia xương khớp như muốn rớt ra ngoài ...

” Ashiiiiii ... Còn phải phá bao nhiêu cái bẫy nữa đây ... ” - Nó hai tay phe phẩy vào mặt thở dốc ...

” Cái nhà hay là cái khu vui chơi vậy nè ... Sao mà chỗ nào cũng có bẫy hết vậy ... Phịch ... ” - Hấn nói rồi bế xốc Nó lên nhảy ra khỏi những viên gạch bị hỏng này ... Đúng một lúc nữa thì có mà té xuống dưới ...

Chả là hôm nay Nó và Hấn đột nhập vào nhà của Lâm Vương Triệu ... Để lấy một vài tài liệu quan trọng ... Cần thiết cho việc giúp ông ta sớm rời khỏi Hàn Gia

” Căn phòng kia kìa ... ” - Nó lau vệt mồ hôi còn sót lại trên trán ... Chỉ về phía trước ...

” Khoan ... ” - Hấn kéo tay Nó lại ... Ném về phía hành lang phòng lão ta một xấp giấy ...

” Xoẹt ... Xoẹt ... Đoàn Đoàn ... ” - Hàng loạt tia laze phóng ra có khả năng bốc cháy và đạn bắn loạn xạ làm xấp giấy thoáng chốc đã tan thành đồng đen xì ...

” Đoàn Đoàn ... Let xẹt ... Let xẹt ... Bụp bụp bụp ... Xề xề xề ... ” - Hàng loạt âm thanh máy móc rơi xuống vỡ vụn ra ...

” Cạch ”

Lão ta đang ngồi nhàn nhạt uống trà ... Mắt hướng về phía Nó và Hấn ..

” Oắt con ... Đến rồi sao ... ” - Lão già kia ngồi vắt vẻo châm chọc

” Hồ sơ và bằng chứng ở bên kia ... Lấy tự nhiên ... ” - Lão ta chỉ tay về phía bộ hồ sơ trên giường ... Là bộ hồ sơ thật ...

” Bùm ... ” - Hấn ném về phía lão một quả boom mù ... Nhanh chóng lấy bộ hồ sơ cất vào trong sau đó định chạy thì ...

Từng tốp người mặt áo đen tiến vào trong ... Đúng như dự đoán ... Nó sớm biết chuyện này mà ... Ông ta sao lại để bọn Nó lấy dễ dàng như vậy chứ ...

” Bùm ... Bùm ... Bùm ... ” - Hàng loạt trái boom được ném về phía bọn kia ...

Trục thẳng của Jey vừa đến ... Nó bắn một phát đạn vào tấm gương trên cửa sổ sau đó cùng Hấn nhảy ra ... Nhưng không may chạm phải mảnh vỡ làm Nó chảy máu ...

Chiếc trục thẳng nhanh chóng đưa Nó và Hấn về nhà Hấn ...

” Về cẩn thận ... ” - Nó sau khi đu dây xuống sân thì hét vọng lên chỗ Jey

” Tôi biết rồi ... ” - Jey cười tươi với Nó ... Sau đó mang trục thẳng đến tổ chức rồi đến bệnh viện nhìn My một chút sau đó ra về ...

” Cạch ”

” Anh lấy hộp y tế ... ” - Hấn nhanh chóng lấy hộp y tế sau đó băng bó lại cho Nó ...

” Anh ... Không sao chứ ... ” - Nó sờ vào vết xước trên mặt Hấn ... Là lúc nãy do cứu Nó mà Hấn bị con dao sượt qua mặt ...

” Không sao đâu ... Đưa chân đây ... ” - Hấn phớt lờ đi ... Kéo chân nó bôi thuốc vào đầu gối thâm tím kia ...

" Đưa đây ... " - Sau khi băng bó xong Nó giặt phẳng chai thuốc sát trùng lau vết thương cho Hấn ...
 " Xong ... " - Nó băng xong thì mỉm cười
 " Lo cho anh sao ... " - Hấn véo má Nó ...
 " Ai thèm chứ ... Có mà vì lúc này cứu mạng thôi ... " - Nó bĩu môi
 " Còn chối ... " - Hấn hôn lên đôi môi đang tươi cười kia của Nó
 " Ai cho phép anh hôn em hả ... " - Nó véo má Hấn
 " Đi tắm đi ... " - Hấn đánh trống lảng ... Xệt luôn ...
 " Xì ... " - Nó hậm hực đứng dậy ...
 " Mặc áo của anh nha ... " - Hấn đưa cho Nó một chiếc áo sơmi đen ...
 " Nhưng vết thương ... " - Nó e dè nhìn vào miếng băng trên tay và chân
 " Vậy anh tắm cho em ... " - Hấn kéo Nó vào trong
 " Hả ... Sao mà được chứ ... " - Nó đỏ mặt
 " Thì có sao đâu ... Cái gì của em ... Anh cần cũng đã nhìn thấy rồi ... " - Hấn bình thản nhún vai nói
 " Anh ... " - Nó nhăn mặt có vẻ cáu ...
 " Vào đi ... " - Hấn đẩy Nó vào trong
 Kì cọ tay và chân cho Nó ... Sau đó là vai và lưng ...
 Làn da trắng mịn màng ... Thân hình thì nóng bỏng ... Hấn mặt đỏ như gấc ...
 Em trai nhỏ cương lên vĩ đại ... Hấn cố lắm mới kiềm chế lại được ... Kì xong phần eo đến gần mông ...
 Hấn tay chân bắt đầu run rẩy ...
 Bàn tay kì một cách nhẹ nhàng ... Mặt đỏ như gấc ...
 Nó nãy giờ cơ thể cho Hấn chạm bắt đầu nóng ran ... Mặt đỏ hơn máu ...
 Bỗng chốc cả hai quay lại nhìn nhau ...
 Đôi tay Nó mất tự chủ mà ôm lấy khuôn mặt Hấn ... Chủ động hôn lên đôi môi kia ...
 Hấn đáp trả mãnh liệt ... Tay khám phá xung quanh cơ thể Nó ...
 Nó kéo Hấn vào bồn tắm ... Cả hai thân hình quện vào nhau ... Đôi môi lưu luyến nhau không rời ...
 Hấn đã không còn kiềm chế được nữa ... Nó thấy cả thân hình nóng lên lạ thường ...
 Hấn từ từ bế thốc nó ra khỏi bồn tắm ...
 Đôi môi vẫn không rời nhau ...
 Ngã xuống giường ... Lưỡi hấn bắt đầu lướt trên từng bộ phận cơ thể Nó ...
 Tay vòng qua eo chạy dọc xuống dưới ... Xoa đều vùng mông căng tròn mịn màng ...
 Từ từ đưa vào thật chậm ... Máu bắt đầu ứa ra thấm đẫm gra giường ...
 " Ừm ... " - Tiếng rên Nó phát ra làm Hấn nóng náy còn nóng hơn ...
 Dục vọng ngày càng cao ... Cả hai thân hình ôm chặt lấy nhau ... Là do Hấn không thể kiềm chế ... Hay là Nó đáp trả mạnh mẽ ...
 ... Và rồi ... Hai thân thể triền miên bên nhau
 Gần sáng ... Hấn mới chịu buông tha cho Nó ...

63. Chương 53

Sáng sớm hôm sau ... Nó thức dậy với vẻ mệt mỏi và uể oải ...

Xuống giường thật nhẹ nhàng và không làm Hấn thức giấc ...

Nó bọc dọc khi cả đêm Hấn hành hạ nó tởm thế này ...

... Nó khoắt vội chiếc áo sơmi của Hấn sang phòng Linh ...

May là trước khi đi ... Linh còn để lại vài bộ đồ còn chưa gỡ móc ...

Nó chọn chiếc áo balô da đen và chiếc quần short ngắn da đen bó sát ...

Lấy ít phấn trang điểm của Linh ... Nó nhẹ nhàng thoa vào khuôn mặt mệt mỏi của Nó ...

Xong việc ... Nó làm VSCN sau đó khoắt chiếc áo da đen đi xuống dưới nhà ...

" Wo ... Bộ tính ăn kiêng hay sao mà nhiều rau củ quả quá vậy nè ... " - Nó lắc đầu ngán ngẩm ...

Đúng lúc người giúp việc đến thì bị Nó đuổi khéo về ...

Hôm nay ... Nó quyết định dành cả ngày cho Hấn ...

Lên phòng ... Tìm chiếc áo của Hấn ngày hôm qua ... Lấy chìa khóa xe sau đó đi đến siêu thị ...

" Alo " - Nó nghe điện thoại ...

" Là ba đây ... Con gái hôm nay sinh nhật vui vẻ nhé ... " - Ba nó nói với giọng điệu nhẹ nhàng ...

" Hả ... Đến rồi sao ... Con không về thăm mẹ được rồi ... Ashiiii ... " - Nó đánh vào đầu mình ...

" Không sao đâu ... Anh hai con và chị dâu đã đi thăm mẹ từ sớm rồi ... Bà ấy chắc sẽ hiểu cho con mà ... À mà họ cũng sắp tới nơi rồi đó ... " - Ba Nó cười

" Tối gì ba ... " - Nó

" À ... Là về đây ... Mà cũng sắp hết giờ rồi ... Ba phải đi về xem lại mấy bộ hồ sơ để còn họp nữa ... " - Nó

" Ba nhớ giữ gìn sức khỏe ... Công ty đã có anh hai lo rồi ... Ba hay là đi du lịch sang với con vài hôm đi ... " - Nó

" Ba sẽ suy nghĩ sau ... Giờ thì sinh nhật vui vẻ nhé ... Ba thương con ... " - Ba nó hôn lên điện thoại rồi tắt máy

Nó mỉm cười tắt điện thoại ...

Đến trung tâm mua xong đồ thì Nó lại đi về ... Trên đường ... Nó suy nghĩ thật nhiều ...

Ngày giỗ mẹ Nó đã đến ... Cũng là ngày mà Nó phải trả thù ... Cho người đã đứng sau cái chết của mẹ Nó ... Bắt họ phải trả giá cho những gì họ đã làm với gia đình Nó ...

Nắm chặt volant ... Nó nhấn ga nhanh chóng về nhà ...

Hấn sau khi thức dậy không có Nó thì hoảng sợ lật đật mặc quần áo sau đó chạy xuống nhà tìm Nó ...

Vừa đúng lúc Nó về nhà ... Chạy xe vào sân thấy Hấn mặc bộ đồ thể thao màu xám đứng trong phòng khách đứng dựa đầu vào cánh cửa nhìn ra ngoài ...

Nó nhìn Hấn cười sau đó ra đằng sau xe lấy đồ ăn vào ...

" Em đi đâu sao không nói với anh ... " - Hấn xách túi đồ trên tay Nó ...

” Em sợ anh ngủ không đủ giấc ... À mà hôm nay Hoàng và Linh về nhà đó ... ” - Nó lấy đồ ăn trong túi ra rồi bắt đầu vào việc nấu ăn ...

” Linh có gọi cho anh ... Cả nhà họ sẽ về đây ... Chắc vài hôm nữa lo chuyện kết hôn là vừa ... ” - Hấn kéo tay áo rồi vào phụ Nó ... Cả hai nói chuyện cười đùa vui vẻ với nhau

Bỗng tiếng chuông cửa reo lên ...

Là Linh và Hoàng ...

” A ... Chào cậu ... Huy rất là nhớ cậu đó ... ” - Khánh Huy chạy đến ôm chầm lấy Hấn rồi nói

” Jersey nó có ở trong chứ ... ” - Hoàng trên xe bước xuống ... Kéo vali vào rồi nói ...

” Cô ấy ở trong ... Vào nhà đi ... ” - Hấn thả Huy xuống đóng cửa sau đó đi vào trong ...

” Annie ” - Nó ôm chầm lấy Linh ...

” Lần trước là mày về nước không báo trước đấy nhé ... Báo hại tao phải đi tìm ... À mà Mỵ sao rồi ” - Linh hỏi thăm

” Nó vẫn khỏe ... Cái thai vẫn tốt ... Còn chuyện của Minh thì ... ” - Nó nhún vai

” Chậc ” - Linh tắc lưỡi

” Chắc sẽ ổn thôi ... Tao phụ mày nha ... ” - Linh nói rồi vào trong phụ Nó ...

Hấn và Hoàng ngồi nói chuyện với nhau ... Khánh Huy thì lon ton trong bếp chơi với Linh và Nó ...

Sau đó thì Hùng và Khánh đến cùng Trang và Nhii ... Do lúc này Hoàng gọi ...

” Hôm nay là sinh nhật Jersey ... Tính sao ... ” - Ellie ngồi bắt chéo chân ... Tay lật vài cuốn tạp chí ... Đầu tựa vào vai Khánh ...

” Vui là chính ... Dù sao thì ngày đấy đã tới rồi ... ” - Hấn trầm ngâm ...

” ... Hừ ... Chẳng ra làm sao cả ... Sống yên bình cũng chẳng được ... Bên anh Khoa có tin gì chưa ... ” - Nhii

” Vẫn còn khó khăn lắm ... Anh ấy sẽ tìm trong thời gian sớm nhất ... ” - Hùng

” Dù sao trước khi đi có là được ... Phải tìm ra kẻ đứng sau mọi việc ... Dù gì

cũng đã vào tới hang cọp rồi ... Liều một lần xem sao ... ” - Hoàng

” Gọi Như và Gin ... Yin ... Jey tới luôn rồi mình bàn một thể ... Tốt nhất đừng làm cho Lyna biết là được ... Mặc dù là nguy hiểm ... Nhưng đây vẫn là cách hiệu quả nhất còn gì ... ” - Khánh

Như ... Gin ... Yin và Jey đến thì nhập vào cuộc nói chuyện nhanh chóng ...

Bảo Quân ... Khánh Huy ... Thiên Vũ kéo nhau ra ngoài sân chơi ...

Không khí trong căn phòng giảm xuống rõ rệt ... Gương mặt ai cũng không một chút biểu cảm ... Lạnh lùng như một sắt thủ ...

” Mọi người cứ để vui trọn vẹn hôm nay đi ... Em nhất định sẽ không sao đâu mà ... ” - Nó nói ... Mắt hướng về phía xa xăm ...

Mọi người ai cũng ngạc nhiên và phản đối kịch liệt ý kiến của Nó ...

Nó đã quyết định sẽ đi một mình đến nơi đó ... Nó sẽ trả thù ẹ ... Một mình ...

” Anh hai sẽ đi với em ... ” - Hoàng lên tiếng ... Cố gằn giọng để không nổi cáu lên với Nó ...

” ... ” - Nó không đáp ... Xuống dưới cùng Hấn dọn bày thức ăn ra ...

Buổi tiệc hôm đó diễn thật vui vẻ với mọi người ... Duy chỉ có mình Nó và Hoàng là vẫn đang chìm trong mớ hỗn độn kia thôi ...

Tiếng nhạc sập xình ... Cùng tiếng hét ... Các thành viên Demon đều đến dự sinh nhật của Nó ... Không khí ngày càng vui hơn khi Bảo Uyên và Ngọc Hạ đến ... Nó thấy mệt nên đã lên phòng nghỉ trước ...

"Gin à ..." - Uyên thấy Gin liền chạy đến ôm chầm lấy anh ...

"Ồ ... Mọi người sẽ nhìn đó ... Em ... Buông anh ra đi ..." - Gin

"Sao lại buông chứ ... Anh trước sau gì cũng là của em mà ... Sao em lại buông ..." - Uyên nũng nịu ... Hôn lên môi anh

"Uyên à ..." - Gin gượng ...

Mọi người ai cũng vui vẻ riêng Ngọc Hạ là cô đơn bóng lẻ ...

"Mẹ ơi ... xe kem kìa ... con muốn ăn kem mẹ ơi ..." - Một cô bé xinh xắn đang kéo tay một người phụ nữ trung niên sang bên kia đường ...

"Từ từ đã ... Cẩn thận ... Mẹ sẽ mua cho con ..." - Người phụ nữ kia vỗ về đứa con gái của mình ...

"Kittttttt ... Âm" - Chiếc xe tải bỗng từ đâu tiến đến ... Thắng gấp ...

"Mẹ oooooooooooooi" - Cô bé bị đẩy ra ngoài ... Liền đứng dậy chạy đến ôm chầm lấy người mẹ ... Máu ứa đầm cái váy ...

"Jersey ngoan ... Đừng khóc ... Mẹ yêu con ..." -

"Mẹ ơi ... Đừng bỏ con mà ... MẸ OIIIIIIIIII" - Nó bật dậy ... Mồ hôi ứa đầm gra giường ... Gối ... mền bị đá bay xuống giường ... Đầu tóc nó đã thấm ứa ...

Nhiệt độ trong phòng tuy đã 22° nhưng mồ hôi vẫn ứa cả áo ...

"Jersey ... Em làm sao vậy ... Bình tĩnh đi ..." - Hoàng ôm chầm lấy Nó

"Mẹ ơi ... Mẹ ... Anh hai ... Là em hại chết mẹ ... Là lỗi do em ..." - Nó nức nở ...

"Không ... Là do có người cố tình hại mẹ ... Không phải lỗi do em đâu ..." - Hoàng lau nước mắt cho Nó rồi vỗ về

"Nhưng ... Lúc đó em không kéo tay mẹ đi nhanh ... Lúc đó em không đòi ăn kem thì mẹ sẽ không xảy ra chuyện ..." - Nó

"Đều là nằm trong kế hoạch của họ thôi ... Không phải tại em ..." - Hoàng

"Anh haiii ... Lúc này em mơ thấy mẹ đó ... Em mơ thấy mẹ nằm trên vũng máu ... hức hức ..." - Nó

"Ng Sloan ... Lớn rồi đừng khóc nữa ..." - Hoàng xoa đầu rồi ôm chầm lấy Nó ...

"Cô ơi đừng khóc nữa ... Huy tặng cô nè ..." - Khánh Huy bước vào phòng ... Tay cầm theo một chú gấu bông màu da xinh xắn đưa cho Nó ...

"...." - Nó không nói gì ... Chỉ mỉm cười xoa đầu Huy

"Con ở đây chơi với cô ... Nhớ đừng để cô khóc đấy ..." - Hoàng vuốt má hôn lên tóc cậu con trai sau đó ra ngoài ...

"Huy chơi với cô nha ..." - Khánh Huy mang đồ chơi đến chỗ Nó sau đó cùng nó chơi ...

"Jer nó sao rồi ..." - Linh lo lắng hỏi ...

"Sẽ không sao đâu ..." -

"Phải tìm cách giải quyết chuyện này càng sớm càng tốt ... Chứ cứ như vậy ... Em sợ Jersey chịu không nổi ..." - Linh

"Anh cũng nghĩ vậy ... Khi nào Khoa về sẽ bắt đầu ra tay ..." - Hoàng hôn lên tóc Linh sau đó cùng cô ra ngoài bữa tiệc ...

" Ra đây ... " - Thiên kéo tay Ngọc Hạ ra sau vườn ...
" Buông tôi ra ... " - Ngọc Hạ bị Thiên kéo đau đến nỗi nhăn mặt khó chịu cúi gắt lên ...
" Cô là người của Lâm Vương Triệu kia phải không ... " - Thiên nắm chặt cổ tay Ngọc Hạ ...
" Không ... Ông ta không phải ... " - Ngọc Hạ lắc đầu chối
" Hừ ... Con gái ông ta ... Tôi chẳng lẽ không biết sao ... " - Thiên hét ...
" Không ... Không ta không đáng làm cha tôi ... Không phải mà ... " - Ngọc Hạ hét lên ... Nước mắt dàn dụa ... Cái quá khứ chết tiệt kia của cô lại hiện về ...
" Thiên ... Đừng làm hại cô ta ... " - Nó từ xa cùng Huy bước đến ...
" Gì ơi đừng khóc ... " - Huy vuốt ve má Ngọc Hạ sau đó ra sau Nó đứng ...
" Nhưng cô ấy là con gái ông ta ... " - Thiên chau mày ...
" Thì đã sao ... " - Nó đỡ Ngọc Hạ đứng dậy ngồi vào chiếc ghế đá kia ...
" Ông ta không đáng làm cha tôi ... " - Ngọc Hạ nức nở
" Tôi muốn biết mọi chuyện ... Thật ra năm đó đã xảy ra chuyện gì chứ ... " - Nó an ủi Ngọc Hạ ...

5 năm trước

" Con gái à ... Con phải hiểu cho ta ... Thật ra thì ta đã hết cách rồi ... " - Lão già Lâm kia vuốt ve Ngọc Hạ
" Không được ... Tại sao chứ ... Gia đình mình không tìm được một công việc nào khác sao ... " - Ngọc Hạ
" Ông nhất định không được bán đi lần đầu của con gái tôi ... Khốn nạn ... " - Mẹ Ngọc Hạ nghe được câu chuyện thì kéo Ngọc Hạ về phía mình ... Bà đẩy lùi già Lâm kia ra xa ...
" Bà à phải hiểu cho tôi ... Là đại ca đòi tiền gấp quá ... Tôi không có đủ bây giờ ... Nhưng Hàn Lão Gia có thể cho tôi mượn ... Chỉ cần Ngọc Hạ nhà mình đến với ông một đêm là được hết mà ... " - Lão già kia múa mồm
" Vì vậy mà ông bán rẻ đứa con gái mình sao ... " - Mẹ Ngọc Hạ tức giận hét lên ... Kéo tay cô bỏ ra khỏi nhà ...
" Phập ... Hự ... " - Lão già kia phóng con dao ngay lưng mẹ cô làm bà ngã phịch xuống đất ...
" Mẹ ơi. .. " - Ngọc Hạ ôm mẹ lại ... Máu thấm ướt áo cô ...
" Ông là đồ khốn nạn ... " - Ngọc Hạ mất tự chủ nắm cổ áo lão già kia hét lên ...
" Mày ... Thử như mày không nghe lời tao kết cục cũng như con già ấy thôi ...
Khôn hồn thì tối nay chuẩn bị đi ... Không thì đừng trách " - Lão ta nắm lấy tóc cô ... Đẩy xuống nền ...
Sau đó ... Có người đến đem mẹ cô đi ... Còn cô bị lão ta nhốt vào trong phòng ...
Tối hôm đó ... Cô bị Lão già kia đem đến điểm hẹn ...
Hàn Thiên Khải đã xem cô như một món đồ chơi mặc cho cô van xin biết bao nhiêu ...

" Cô muốn trả thù ẹ không ... " - Nó nhếch mép hỏi
" Đương nhiên là có ... Tôi muốn lão già kia phải hối hận ... Chết không nhắm mắt ... " - Ngọc Hạ điên tiết nói ...
" Tôi sẽ giúp cô ... " - Nó cười ... Trong đầu lóe lên một tia nham hiểm ... Cô gái này ... Và cô là cùng một mục tiêu và một ý định ... Thiên nhìn sâu vào khóe mắt tím kia của Nó thì hiểu ý ...

” Chỉ cần cô giúp tôi làm một việc ... ” - Thiên
” Chỉ cần trả thù ẹ ... Nguy hiểm bao nhiêu tôi cũng làm ... ” - Ngọc Hạ
” ” - Nó nói nhỏ vào tai Ngọc Hạ sau đó cả hai cùng nhoẻn miệng cười ...
Ngọc Hạ thì đang trầm ngâm suy nghĩ ...

64. Chương 54 : Mãi Không Thể Quên

” Hôm nay sinh nhật của Jersey ... Không biết nó có giận em không ... ” - My buồn bã nói
” Sẽ không sao đâu ... Nó hiểu cho em mà ... ” - Minh cười
” Anh ... Thực sự ... Không ghét em chứ ... ” - My e dè nói ..
” Ngốc ... ” - Minh cốc nhẹ vào đầu My
” Anh sao lại ghét em ... Sau này đừng có mà hối hận ... Yêu em không hết mà ... ” - Minh ôm My vào lòng
” Vậy mà lúc trước có người bỏ mặc em cơ ... Ghét ... ” - My đánh vào ngực Minh ...
” Yêu đi đừng ghét ... Là anh hiểu lầm em ... Anh xin lỗi ... ” - Minh
” Hứa nốt lần này ... Sẽ không có lần sau đâu ... Ba hứa luôn ... ” - Minh véo má My sau đó hôn lên bụng cô ...
” À mà khi nào em ra viện ... Ở đây em chán lắm rồi ... ” - My bĩu môi
” Tuần sau ... Em không lo ình ... Cũng phải lo cho con chứ ... Anh hứa sẽ ở đây chăm sóc em mà ... ” - Minh
” ... ” - Minh không nói gì ... Nhẹ nhàng đặt lên cánh môi đỏ hồng của My ... Một nụ hôn ...
Jey qua tấm kính trong suốt đã nghe và thấy hết mọi chuyện ... Anh đau đến nghẹt thở ... Mắt lại ứa ra không ngừng ...
” Vậy ... Anh sẽ đứng từ xa ... Cầu mong em hạnh phúc vậy ... Tạm biệt em ... Tiểu My My ... ” - Jey nghĩ thầm rồi lặng lẽ bỏ đi ... Anh không muốn ở cái nơi này thêm một phút giây nào nữa ... Tìm anh đau quá rồi ... Có lẽ ... Sau khi giúp Nó hoàn thành mọi việc ... Anh sẽ sang Pháp ... Quản lí tổ chức ...

Tại một căn phòng làm việc ở Pháp

” Tình hình ra sao rồi ... ” - Một người đàn ông trung niên lên tiếng ... Hai chân gác lên bàn ... Tay còn lại cầm ly trà ...
” Con gái ông ta đã trở về ... Tiểu Thư đang tiếp cận cô ta ... ” - Giọng một người thanh niên có vẻ gấp gáp ...
” Đừng cho con bé xảy ra chuyện ... Còn cô ta bám sát không được mất dấu ... ” - Người đàn ông nói giọng có vẻ lo lắng ...
” Cô ta quả thật đáng sợ ... Còn Tiểu Thư hình như đã biết được ý đồ của cô ta rồi ạ ... ”
” Có gì thì báo liền với tôi ... Tuần sau tôi sẽ về ... ” - Người đàn ông kia nói xong liền tắt máy ... Trên môi nở nụ cười hài lòng ... Tay cầm tấm ảnh gia đình lên xem ...
” Chính tay tôi ... Sẽ giết chết lão ta ... Trả thù cho bà ... Và trả lại những chuỗi ngày dài đau khổ của Hoàng và Jersey ... ”

” Jey ... Cậu nghĩ sao về Ngọc Hạ ... ” - Gin chống cằm suy tư

” Khá xinh đẹp ... Nhưng xem ra ... Kế hoạch lần này bị Jersey vạch trần rồi còn gì ... ” - Jey gác hai chân lên bàn ... Tay xoay bút thản nhiên nói ...

” Cô ta quả thật không biết điều ... ” - Gin lướt iPas nói

” Tiếp cận được Uyên ... Tất nhiên không phải dễ ... Jersey ... Thật ra là đang nghĩ gì chứ ... ” - Jey

” Chắc cậu ấy có mục tiêu riêng ... Lần này ... Không phải như các lần trước ... Không thể dễ dàng thoát khỏi đó an toàn ... ” - Gin

” Cả đời này ... Tôi trung thành với Demon ... Một lòng một dạ với Chủ Tịch ... Nhất định sẽ không để cô ấy xảy ra chuyện ... Dù là có bỏ cả mạng sống này ... ” - Jey nghiêm túc nói ...

” Minh cậu thôi sao ... Còn chúng tôi nữa mà ... ”

Gin và Jey nói chuyện một lát sau đó liền bắt tay vào hoàn thành nhiệm vụ của Nó giao cho ...

” Anh ra ngoài một lát ... ” - Minh đang gọt trái cây cho My thì chuông điện thoại reo ...

” Tôi nghe đây ... ” - Minh

” ”

” Cứ làm những gì tôi đã nói ... Phải tìm ra trước cô ta ... Tuyệt đối phải bí mật ... Không được cho cô ta biết ... Dù là một chi tiết nhỏ ... ” - Minh

” ”

« Cạch »

” Có chuyện gì vậy ... ” - My vừa ăn trái cây vừa hỏi ...

” À ... Chuyện của K.W.T của em thôi ... ” - Minh lấy dao ... Tiếp tục gọt cái cây cho My ...

” Nhìn đủ chưa ... ” - Nó đưa tay nhìn đồng hồ ... Sau đó quay ra hỏi Jey đang nhìn My và Minh sau cánh cửa kính ...

” Uh ... Đi thôi ... ” - Jey quay ra đi ...

Họ đến một quán cafe nói chuyện

” Khó quá thì bỏ qua đi ... ” - Nó nhún vai ...

” Cô thì chẳng bao giờ hiểu được cảm giác của tôi đâu ... Bỏ thì đã bỏ rồi ... Chỉ có điều là ... Mãi không thể qua thôi ... ” - Jey khuấy ly cafe ...

65. Chương 55

” Vậy cậu sẽ nhìn như vậy đến bao lâu ... Suốt đời hả ... ” - Nó

” Tôi ... Không biết ... ” - Jey cúi mặt ...

” Bằng không thì quên đi ... Cậu cứ như vậy ... My sẽ khó xử ... Cậu cũng sẽ đau khổ ... ” - Nó nhẹ giọng ...

” Cứ sống dày vò bản thân như vậy ... Cậu thấy mệt không ... ” - Nó

” Làm ơn ... Đừng nhắc đến chuyện này nữa ... ” - Jey gục mặt xuống bàn ...

” Được thôi ... ” - Nó nhún vai ...

” Tòa nhà Tusaly đang bị Demon bao vây và canh gác 24/24 ... Vậy nên không có gì phải e dè ... ” - Jey

” Có tin gì chưa ... Khoa cũng sắp về rồi ... ” - Nó

” Lão già kia thường xuyên ngụy trang đến tổ chức ... Hằng ngày ... Lão ta thường mang một tập hồ sơ đến ... Và ra về tay không ... ” - Jey

” Chậc ” - Nó tắc lưỡi ...

” Tôi sẽ sang Pháp đến Hàn Gia ... Cậu đặt vé cho tôi ... Ngay bây giờ ... ” - Nó

” Tôi đi với cô ... ” - Jey

” ... Lý do ... ” - Nó nhướn mày

” Tôi là cận vệ của cô ... Và dường như ... Tôi cũng đã biết ... Mục đích của cô là gì rồi ... ” - Jey khuấy ly cafe đã tan đá kia ...

” Báo với Kelvin giúp tôi ... ” - Nó nói rồi đứng dậy ra ngoài

Gọi taxi đến sân bay ...

Sân Bay Nội Bài

Nó vào trong cùng Jey ...

Đưa tay nhìn đồng hồ ... Còn 15p nữa là bay ...

Nó đưa mắt nhìn ra ngoài ...

” Cậu ấy ... Sẽ không đến đâu ... ” - Jey bắt chéo hai chân ...

Ngã người ra phía sau ... Hai tay đưa ra sau ghế ... Mắt kính đen to kia che gần nửa khuôn mặt ... Nhưng vẫn không thể phủ nhận rằng ... Jey rất đẹp ... Mang vẻ đẹp của một sự lạnh lùng bất cần ...

Nó chẳng nói gì ... Chỉ hừ nhẹ một cái ...

Năm nào cũng vậy ... Đến ngày sinh nhật là cái quá khứ kia lại tái hiện trong đầu của Nó ...

.....

Tập Đoàn Phan Ngọc ...

” Tiểu Thư ... ” - Nó bước vào liền nhận được sự cúi chào kính cẩn của nhân viên ...

” Ba tôi đâu ... ” - Nó lạnh lùng ...

” Thưa ... Ngài ấy đã sang Hàn Gia rồi ạ ... ” - Một cô thư kí cúi đầu ...

” ... ” - Nó chẳng đáp ... Mang mắt kính vào ... Sau đó cùng Jey lên xe rời đi ...

Hàn Gia

” Cạch ”

Nó mở cửa cùng Jey bước vào bên trong ...

Ba nó và Hàn Thiên Phúc đang xem lại một số tài liệu ...

” Sinh nhật sao con lại sang đây ... ” - Ba nó rời mắt khỏi bộ hồ sơ kia ngạc nhiên ... Sau đó quay sang Jey ”
Là Jey à ... Con ngồi đi ... ”

- Con có chuyện quan trọng ... Cần nói với anh ta ... - Nó chỉ tay về phía Thiên Phúc đang uống trà ... - Là chuyện của Công Ty

- Đang lúc ta định về ... Hẹn gặp con ở nhà ... - Ba nó nhanh chóng ra ngoài ...

- Tôi sao ... - Thiên Phúc chỉ tay vào mình ... - Nhưng có chuyện gì chứ ...

- Gọi lão già kia vào đây ... - Jey ngồi xuống sofa bên cạnh Thiên Phúc ... Sau đó Nó cũng ngồi ...

” Cách ”

- Hình như Hàn Tổng gọi tôi ... Lúc này đi ngang qua tôi có nghe được ... - Lâm quản gia ôn tồn nói ...

- Đúng vậy ... - Nó mỉm cười ... Tay cầm ly trà lên uống ...

- Có việc gì sao ... - Lâm quản gia hỏi

- Theo như tôi được biết thì dạo gần đây ... Tài chính của Hàn Gia mấy tháng nay liên tục xảy ra các vụ báo cáo giả ... Thu nhập hàng tháng giảm xuống rõ rệt ... - Nó trình bày

- Cái đó ... - Lâm quản gia ầm úng ...

- Có sao ... Tại sao tôi chưa nghe qua ... - Thiên Phúc cau mày tỏ vẻ khó chịu ...

- Tôi đang định sang đây nói ạ ... Quả thật tôi chỉ mới biết đây ... Tôi sẽ làm việc với ban tài chính ... - Lâm quản gia xua tay biện minh

- Vậy sao ... - Nó nhún vai ... Tay lấy trong túi xách ra một sấp tài liệu báo cáo của Hàn Gia ... - Hình như cái này ở đâu đó trong sọt rác ở công ty ...

- Vậy thôi ... Tôi và chủ tịch đến đây chỉ để nói vậy thôi ... - Jey đứng dậy ... Hai tay ung dung bỏ vào túi ...

- Anh trai à ... Mong anh sẽ xử lý chuyện này theo nguyên tắc của Hàn Gia ... Đừng làm em gái thất vọng ...

- Nó nháy mắt sau đó cùng Jey ra ngoài ...

66. Chương 56

- Tôi muốn thăm mẹ ... - Nó trầm ngâm ... - Đến tiệm hoa mua một bó oải hương ... Mẹ tôi ... Rất thích ...

- Vâng ... - Jey nhấn volang tăng tốc ...

Vào mua một bó oải hương sau đó đến mộ của mẹ Nó ...

Trên tay cầm bó Oải Hương còn vương vãn hương thơm nhẹ nhẹ ...

Nó đi vào ngôi mộ trên đồi ...

Cúi xuống nhỏ cỏ trên mộ xuống ... Nước mắt Nó lại rơi lã chã ...

Cắm bó hoa vào lọ ... Tay nó run run ... Mắt nhòe vì ngăn nước ... Nó không còn thấy gì ...

Cầm bó hoa trên tay ... Nó run run ... Bó hoa được đưa vào lọ một cách vụng về ... Cái lọ bỗng chốc ngã xuống ... Nước trong lọ ấy tuôn ra ...

Jey nhanh chóng rót một ít nước vào lọ ... Sau đó đưa tay giữ vai nó lại ...

- ” Mẹ ... Là tại con ... Mọi sự là vì con ... ” - Nó khụy người xuống ... Nhưng Jey đã đỡ vai Nó ...

- ” Không phải ... Tất cả chỉ là âm mưu của lão già kia thôi ... ” - Jey trấn an Nó ...

- ” Nếu lúc đó tôi không đòi ăn kem thì mẹ sẽ không chết ... Tôi thật vô dụng ... ” - Nó hai tay đánh vào đầu ...

- " Là do họ ... Cô có phải thần thánh gì đâu mà lường trước được ... Điều bây giờ cô cần làm là phải tỉnh táo ... Cô còn một mối thù trước mặt ... cô mà cứ như vậy ... Kẻ thù sẽ càng đắc ý hơn ... Cô muốn mẹ mình chết oan sao ... " - Jey hét vào mặt Nó ...

- " " - Nó không nói ... Chỉ ngã phịch xuống đất ... Mắt ngược nhìn thẳng lên ngôi mộ của mẹ ... Tay sờ lên tấm hình mẹ Nó ... như đang cười với mình ...

- " Jersey ... Sẽ trả thù ẹ ... Mẹ nhất định phải giúp Con ... " - Nó nói rồi đứng dậy bỏ chạy xuống đồi ...

- " Ở " - Jey định chạy ... Nhưng rồi phát hiện ra một vật nhỏ màu đen nằm trong cái bì ni lông nhỏ đang ở dưới chân anh ...

Jey nhặt lên ... Nhìn kỹ thì ra là rơi từ trong lọ nước ...

Nhanh chóng nhét vào túi áo ... Jey liền chạy theo Nó ...

" Cách "

" Anh à ... Ở ... " - My nghe tiếng mở cửa liền bật dậy ... - " Là em sao ... "

" Tưởng là chồng yêu à ... Bà già đáng ghét này ... Lấy chồng cũng không thêm báo cho tôi ... " - Uyên vào trong ... Kéo ghế ngồi cạnh My ...

" Là chị gọi em mà không được ... Cảm ơn ... " - My nhẹ nhàng vuốt tóc Uyên ... " Vì đã về nước kịp thời "

" Nghĩ gì ... Ai thêm lo cho chị chứ ... Chẳng qua là lo cho đứa cháu bé bỏng này của tôi mà thôi ... " - Uyên nói rồi áp đầu vào bụng My ...

My chỉ cười rồi khẽ lắc đầu ... Sỡ dĩ Uyên ngang tàn bướng bỉnh như vậy cũng là vì từ nhỏ ... Uyên đã phải sống xa gia đình ...

Đi lạc năm 3 tuổi ... Nhưng may mắn tìm được gia đình ... Cô phải sống ở trại mồ côi suốt 2 năm trời ... Bị người ta ăn hiếp và bắt nạt Uyên chỉ lặng lẽ chịu đựng ... Tính tình cô dần thay đổi từ đó ... Không giống Bảo My một chút nào ...

" Cách "

- Anh về rồi ... - Minh mở cửa lật đật chạy vào ... - Ở ... Cô là ...

- Woww ... Anh rể ... Em chào anh ... - Uyên nghe tiếng liền quay lại ... Nhìn Minh ... Anh thật đẹp trai ... Cô ôm chầm lấy cổ Minh ... Đó là cách chào hỏi ở Mỹ ...

- Ở ... - Minh vẫn còn ngỡ ngác ... Không hiểu gì ... Nhìn gương mặt của cô gái ngồi trong phòng giống y hệt vợ mình ...

- Bảo Uyên là em song sinh của em ... Con bé ở Mỹ mới về ... - My ân cần giải thích ...

- À ... Em gái à ... - Uyên buông Minh ra ... Sau đó bắt tay ...

- Anh chưa bao giờ nghe em nói em có em song sinh đó ... - Minh cười vui vẻ với Uyên sau đó ngồi xuống cạnh My ... Lấy trong túi trái cây ra gọt cho My ...

- Chị ta thì có bao giờ nghĩ đến em đâu chứ - Uyên bĩu môi. - Vậy mà có chồng vừa đẹp vừa yêu vợ như anh ... Đúng là may mắn lắm đó ...

" Chẳng phải em cũng có hàng tá người yêu đó sao ... Xinh thế này ... Không yêu thì phí ... " - Minh vừa gọt trái cây ... Vừa chọc Uyên

" Hơ ... Vậy mà có người chẳng thèm biết đến cơ ... " - Uyên bĩu môi ... Trong đầu thầm nghĩ đến Gin ...

My và Minh bật cười ...

3h sáng tại Nhật ...

Bảo Thiên được giao nhiệm vụ theo sát Ngọc Hạ ...

Ngọc Hạ tuy lần đầu gặp Thiên nhưng có vẻ ... Cô đã có tình cảm với anh ...

- Anh với Gin đúng là hai anh em có khác ... Tính tình như nhau ... - Ngọc Hạ đang cùng Thiên đi về nhà sau cuộc đi chơi ngày hôm nay ...

- Tại tôi ... Một thôi ... - Thiên lạnh nhạt ...

- Đêm hôm nay vắng thế ... - Ngọc Hạ phớt lờ ...

- 3h sáng có ma nào ra đường đâu mà ... - Thiên bỏ hai tay vào túi ... Châm chọc ...

- ... - Ngọc Hạ chẳng nói gì ... Biết là không thể quyến rũ Thiên ... Càng không thể nói chuyện vì nói câu nào anh cũng bắt bẻ cô ...

oOo

" Mẹ ơi ... Có điện thoại ạ ... " - Thiên Vũ đang vẽ thì điện thoại Như reo lên ...

" Lấy hộ mẹ đi ... " - Như hai mắt dán vào laptop ... Lười biếng nói ...

" Ngay chân mẹ đây ... Con bận rồi ... " - Thiên Vũ vẫn dán vào tập vẽ mà đi về phòng mình ...

" A ... " - Thiên Vũ hét lên ... - " Suyt ... Khẽ thôi nào ... " -

" Thiên Vũ về phòng đi nhé ... Chúng ta nói chuyện sau ... "

" Alo ... " - Như chán nản cho đứa con trai ... Chẳng khác gì ba nó ...

" Là anh đây ... "

" "

" Em có ở đó không ... Anh nhớ em lắm ... " - Khoa cười hiền ...

" "

" Vợ à ... Em đừng im lặng vậy chứ ... Anh muốn nghe giọng của em ... " - Khoa kiên nhẫn ...

" "

" Anh biết em giận anh ... Nhưng quả thật ... Công việc nhiều đến nỗi anh không còn sức để ngồi dậy ... Trả lời anh đi ... Nhớ vợ lắm đó ... " - Khoa giải thích ...

" Đáng ghét ... " - Như nói giọng run run ...

" Vợ ... Em khóc à ... Đây ... Anh xin lỗi ... " - Khoa

" Xin lỗi là xong sao ... " - Như

" Vậy anh phải làm sao cho vợ hết giận đây ... " - Khoa từ cửa đi vào ... Ôm chặt lấy cô từ phía sau ...

" ... " - Như co người lại ... Chui tọt vào lòng Khoa ... Vai cô rung lên ... Nước mắt rơi không ngừng nghỉ ...

" Đáng ghét ... Hức ... Sao anh không đi luôn đi ... Mấy tháng không thèm gọi về ... Anh đáng ghét ... Đáng ghét quá đi ... " - Như vừa nói vừa đánh vào ngực anh ...

" ... Ừm ... Anh ... Nhớ ... Vợ ... Ừm ... Lắm ... Đó ... " - Khoa tóm gọn đôi môi kia ... Chẳng để Như nói lời nào ...

Hai tay không yên vị luồn vào váy của Như ... Từ từ cởi bỏ bộ trang phục trên người Như xuống ... Khoa hít lấy mùi hương mà mình đã xa nó bấy lâu ...

Như từng động tác gỡ bỏ các cúc áo sơ mi trên người anh ...

Hai thân hình quện vào nhau ...

67. Chương 57 : Bộ Mặt Thật Của Ngọc Hạ - Phần 1

Tại Biệt Thự Nhà Nó -

” Cô nghỉ ngơi đi ... ” - Jey đưa Nó lên phòng ...

” Ừm ... Tôi cũng mệt rồi ... Có gì gọi tôi dậy ... ” - Nó mệt mỏi cởi áo khoát ra nằm phịch trên giường ...

” Chủ tịch à ... ” - Jey lắc đầu chán nản ... Cởi giày nó ra ... Đưa hai chân nó lên giường ... Bỏ áo khoát ra sofa ... Kéo mền đắp cho Nó ...

Chỉnh lại nhiệt độ trong phòng ...

Jey tìm đồng dự án chưa được giải quyết của Nó ra hoàn thành sau đó ngã người nằm dài trên ghế sofa phòng Nó mà nghĩ ngơi ...

” Cạch ”

Khoa mở cửa bước vào phòng làm việc của Ellie trong tổ chức ...

” Anh về rồi sao ... Jersey biết chưa ... ” - Ellie đang làm việc thì ngược mặt lên hỏi ...

” Vừa về ... Có gọi nhưng không ai bắt máy ... ” - Khoa ung dung ngồi lên sofa ...

” Thế nào ... Tìm được chưa ... ” - Ellie nhẹ giọng ... Rót trà cho Khoa ...

” Được rồi ... Trong lúc lão ta đang đi đến nơi đó ... Anh đã đánh tráo nó ... ” - Khoa nhắm ngum trà rồi nói ...

” Jersey nó phải chính tay cầm lên xem ... ” - Ellie cau mày ...

” Đặc điểm nhận dạng Jersey có nói với anh ... Lần này là chắc chắn ... ”

” Được rồi ... Bây giờ đem nó đặt vào vị trí cũ ... Còn cái giả kia thì vứt đi ... Em gọi Jersey lên ... ” - Ellie cầm lấy cái hộp sau đó ra ngoài cùng Khoa ...

Cả hai đi theo lối bí mật chỉ có Nó và bọn Hắc mới biết được ... Men dọc lối có rất nhiều bẫy ... Ai mà vào đây an toàn thì chắc hẳn sẽ không phải hạn tầm thường ...

Lối đi có đầy đủ ánh sáng ... Nguy nga như một cung điện ... Lối đi này đã được Nó cải tiến lại bằng hàng loạt vũ khí tối tân hiện đại nhất từ trước đến nay ...

Đến một căn phòng ...

Trang đưa tay lướt trên tấm bảng điện tử màu trắng kia ... Tay nhẹ nhàng vẽ nên một đường cong huyền thoại ... Hình vẽ này được khắc lên viên kim cương một cách tinh xảo đến độ hoàn hảo ... Từng nét đậm nhạt phức tạp đến độ bắt mắt ... Ellie phải mất 1p để hoàn thành mật mã ...

” Vào thôi ... ”

Căn phòng được thiết kế với mẫu mã như một thiên đường ...

Đâu ai biết được ... Một tổ chức máu lạnh ở đây lại có những căn phòng như thế này ... Tất cả ... Đều là thủy tinh và pha lê ...

Khoa và Ellie tiến vào bên trong ...

Trước mặt họ là một cái bàn tròn nhỏ vào cao ...

Bàn này được làm từ pha lê lấp lánh màu trắng ...

Từng hoa văn ... Đường nét của bàn đạt đến độ hoàn hảo ...

Ellie đưa tay mở chiếc hộp được làm bằng thủy tinh trong suốt kia ...

Đó chính là viên “Black Kings” - Viên đá duy nhất để tìm được các công thức của các loại vũ khí tối tân hiện đại và không ai có thể biết được ...

Khoa lấy trong hộp của mình ra một viên “Black Kings” khác ...

Đặt vào hộp thủy tinh kia một cách nhẹ nhàng ... Khoa đóng hộp lại ... Mỉm cười ...

Ellie nhanh chóng ném viên đá trên tay mình vào sọt rác ...

” Lão già kia ... Quả thật rất đáng sợ ... ” - Ellie nhếch mép ...

” Đúng ... Rất đáng sợ ... ” - Nó cùng Jey bước vào ... Về mặt hai người trông rất mệt mỏi ... ” Khoa ... Vất vả cho anh rồi ... ” - Nó vỗ vai Khoa ... Đồng thời tiến lại gần viên ” Black Kings ”

Nhẹ nhàng cầm nó lên ... Là thật ... Nó cười hài lòng ...

” Gọi tất cả vào họp ... ” - Nó ngồi lên chiếc ghế làm bằng thủy tinh trong suốt kia ...

Sau 15p ... Tất cả đã có mặt đầy đủ kể cả bọn Hân và Ryling ...

Nó cùng mọi người bàn kế hoạch ... Lần này ... Nó có phần mạo hiểm khi có Ngọc Hạ góp mặt ...

Nó nói những ý chính ... Nhưng chi tiết thì đã được bí mật nhắn tin vào số tất cả mọi người trước đó ... Ngọc Hạ ... Không hề hay biết ...

Uyên hơi e dè khi cô biết được chuyện này ... Nhưng vẫn một mực tin Ngọc Hạ ...

” Tốt ... Vậy ... Tối nay sẽ là màn dạo đầu cho lão ấy ... ” - Jey nhếch mép đứng lên theo Nó ra ngoài ...

Ngọc Hạ nhìn viên ” Black Kings ” đặc ý ... ” Đồ giả sao lại trang trí vào đây ... ” - Hạ nghĩ thầm ... Sau đó cùng Uyên ra ngoài ...

” Con gái yêu ... Mọi thứ sao rồi ... ” - Lão già kia vuốt má Ngọc Hạ ...

” Hừ ... Lão già này ... Tối nay sẽ là màn dạo đầu của ông đấy ... ” - Ngọc Hạ ngồi trên đùi ông ta ... Mặc cho lão già kia sờ soạng khắp người ...

” Quả thật ta không nhìn lầm ... ” - Lâm Vương Triệu vuốt ve đùi đến mông cô ... Từ từ cởi bộ trang phục trên người cô ra ...

” Lão già thói tha ... May là tôi với ông không phải cha con ... Không thì ... ” - Ngọc Hạ cầm lấy tay ông ta ... đặt lên ngực mình ... vuốt ve xoa nắn ...

” Hahaha ... Vì vậy ... Ta mới vui vẻ với con được chứ ... ” - Lão ta hôn lên bầu ngực căng tròn ... Tay kia bóp nắn không ngừng nghỉ ...

Ngọc Hạ không vừa ... Buông lão già kia ra ... Cô từ từ cởi bỏ trang phục của lão ...

Ngọc Hạ cầm ly rượu trên tay ... Cơ thể trần truồng không miếng vải che thân ... Dần dần uốn éo theo điệu nhạc ...

Đổ rượu lên khắp người ... Cô đưa bàn tay về phía lão ta ... Ý chỉ lại gần ...

Trông cô lúc này chẳng khác gì một con đ* rẻ tiền ... Lão ta đưa lưỡi liếm khắp người cô ... Từ từ tiến sâu vào bên trong cơ thể ... Tiếng rên phát ra khắp phòng ...

Mọi hành động trong khách sạn của lão ta được camera ghi lại ... Uyên nhìn thấy thật đáng kinh tởm ... Là bạn bè chơi với nhau lâu vậy ... Uyên lại càng tức giận hơn ...

68. Chương 58 : Bộ Mặt Thật Của Ngọc Hạ - Phần 2

Tập Đoàn Phan Ngọc

" Ba cần gấp con sao ... " - Hoàng thấy ba mình đi vào liền rót trà hỏi

" Hoàng ... Con gọi Linh vào đây ... Ta muốn gặp 2 con ... " - Ba nó nói với giọng gấp gáp ...

" Dạ vâng ... " - Hoàng liền lấy điện thoại gọi Linh đến ...

" Ba gọi con ... " - Linh sau khi nhận được điện thoại của Hoàng liền tức tốc chạy đến ...

" Uh ... Là chuyện của Lâm Quân Gia kia ... " - Ba nó nói với vẻ mặt nghiêm trọng ...

" Ba ... Chẳng lẽ ... " - Linh

" Quả thật ... Ba lại không ngờ ... Hàn Thiên Khải chết thì lão ta mới lộ bản chất của lão ... " - Ba nó nói với giọng lo lắng ...

" Ba ... Tại sao ba biết chuyện của bọn con ... " - Hoàng lo lắng hỏi

" Con nghĩ sẽ giấu ta trong khi cha con ta cùng một mục tiêu và cùng đích hay sao ... " - Ba nó cười

" Jersey không muốn cho ba biết ... Con chỉ muốn chiều lòng em ấy ... " - Hoàng

" Được rồi ... Ngày mai ta và con sẽ về ... Tối nay em con sẽ hành động ...

Chúng ta cần về nước sớm nhất ... " - Ba nó nói rồi mở cửa ra ngoài ...

" Anh ... Lỡ như Jersey nó có chuyện gì rồi sao ... " - Linh lo lắng nhìn Hoàng ...

" Em đừng lo ... Kelvin còn ở đó chắc chắn sẽ không có gì đâu ... Gin và Jey nữa mà ... " - Hoàng nắm lấy tay Linh trấn an cô ...

Mối nguy hiểm đang rình rập Nó ...

My làm xong thủ tục xuất viện liền nhờ Minh đưa đến tổ chức ...

Hần ... Uyên ... Gin ... Jey ... Thiên ... Ellie và Yun đã có ở đó ...

" Tối nay sẽ hành động sao ... Có gấp quá không ... " - My nhìn Nó ...

" Chị My đang mang thai đó ... Chẳng lẽ không còn cách nào sao ... Jersey tí tí ... " - Uyên nhìn Nó dăm chiêu ...

" Ai bảo My sẽ đi ... Uyên ... Người chị nói là em đó ... " - Nó mỉm cười

" Tuyệt đối không được ... " - Gin đập bàn phản đối ...

" Từ bao giờ cậu có ý định cãi lời tôi vậy ... " - Nó gần giọng nhìn Gin ...

" Tôi không có ... Chỉ là Uyên không biết đánh nhau ... Làm sao có thể ... " - Gin lo lắng ...

" Cậu đừng quên ... Uyên và My và chị em song sinh ... giống nhau như 2 giọt nước ... " - Nó đáp lững ...

" Một Killer Demon tiếng tăm lừng lẫy ... Giết người không nhắm mắt ... Liệu sẽ có người ra chống lại sao ... Theo tôi thì khi nhìn thấy Killer ... Tốt nhất là họ sẽ bỏ chạy nếu không muốn chết mất xác ... " - Jey tiếp lời ...

" Hơn nữa ... Uyên từng là học sinh cá biệt ... Quậy phá có tiếng ... Một chút ít kinh nghiệm cũng phải có chứ ... " - Nó ...

" Nhưng không có nghĩa là họ sẽ không ra tuyến chiến chặn đường ... " - Gin ...

" Nhưng ... Nhỡ có chuyện gì rồi sao ... " - My nắm tay Uyên lo lắng ...

” Cái thanh danh của mày ít nhiều cũng đã làm cho bọn nó khiếp sợ ... Còn Ngọc Hạ ... Uyên lạnh nhạt một chút ... Sẽ ổn thôi ... ” - Nó vỗ vai My ...

” Cũng đúng ... Bà xã anh ít nhiều cũng từng dậy sóng cả giới kinh doanh ... Thôi về nhà nghỉ ngơi đi ... Anh sẽ sắp xếp tối nay bám sát Uyên mà ... ” - Minh vỗ về an ủi My ... Sau đó cùng My ra về ...

” My My ... Chờ anh chút ... ” - Jey chạy theo bóng dáng 2 vợ chồng kia ...

” Có chuyện gì sao ” - Minh nghiêng đầu hỏi thăm ... Trong lòng hiện lên hình ảnh My và Jey bên nhau ... Minh khó chịu đến nỗi hai tay siết chặt tay My ...

” Em quên đồ này ... ” - Jey nhìn thấy sự tức giận của Minh liền chìa tay ra một sợi dây chuyền bằng bạc sáng lấp lánh ... Mặt dây chuyền hình chiếc lá xanh lá cây nhạt ... Được làm từ pha lê sáng lấp lánh ...

” Ở ... Nhưng em ... Cái này em đâu có ... ” - My nhìn sợi dây không phải của mình liền xua tay ...

” Là anh tặng em ... ” - Jey nhìn My xong quay sang Minh ... ” Mong anh và cô ấy hạnh phúc ... ” - Jey nói rồi bỏ đi ...

” Anh ... Em ... Giữ nó ... ” - My ấp úng ...

” Được ... Em cứ giữ lấy ... ” - Minh dồn nén cảm xúc ... Cố không ném sợi dây đi mà đưa cho My ...

” Về thôi ... ” - My khoát tay Minh mỉm cười đi về ...

Phong cùng lão già kia đang chuẩn bị ăn dạo đầu tối nay ...

” Lão già này tối nay phải nhẹ tay với tôi đó ... ” - Ngọc Hạ nhỏ nhẹ nói ...

” Haha được thôi ... Ta đương nhiên phải nhẹ tay với cục cưng của ta chứ ... Nếu thành công ... Tối nay sẽ tiếp đãi con nòng hậu ... ” - Lão già kia xoa nắn bộ ngực căng tròn của cô ...

” Hết người lại đem tôi ra làm trò nhử bọn kia ... Ông cũng biết hành hạ tôi quá đó ... ” - Ngọc Hạ tiếp tục nhỏ giọng (phát ới)

” Con quả thật ranh ma ... ” - Lão già kia ôm chặt cô vào lòng ...

” Là người ta đã hạ thân cầu xin ông ... Nhất định không được hại Bảo Uyên và Thiên ... Nếu giữ đúng lời ... Sau đêm nay ... Tôi sẽ hầu hạ ông ... ” - Ngọc Hạ gần giọng ... Tay đưa ra sau lưng ông ta ... Áp bộ ngực mình vào bộ ngực của lão mà khiêu khích ... Hiện tại cả hai thân hình đều không mảnh vải che thân ...

” Tốt ... Rất tốt ... Xem ra ta phải giữ lời ... Sau đêm nay ... Con phải nằm dưới thân của ta ... Tiếp đón em trai nhỏ này ... ” - Lão ta chỉ xuống thân dưới của mình cười ranh ma ...

” Thiên à ... Xem ra phải cẩn thận rồi ... ” - Jey lướt iPad nói ...

” Sao vậy ... ” - Thiên mắt dán vào máy chơi game nhàn nhạt nói ...

” Hệ thống an ninh cho thấy lão ta đang cài lập trình sẵn trong tòa nhà ... Bẫy lên đến hơn 20 cái ... ” - Jey nhìn mặt tiếp tục lướt hệ thống an ninh đã hack được ...

” Tối nay được vào khu vui chơi miễn phí rồi ... Cậu xem đó ... Cái tòa nhà kia chẳng khác gì khi vui chơi cả ... ” - Thiên lắc đầu chán nản ...

” Vậy được dịp vào đây khám phá luôn ... Nghe nói nhân viên tòa nhà toàn là hot không đấy ... ” - Jey mặt nham hiểm nói ...

” Ý cậu là sao ... ” - Thiên nhìn Jey ...

” Có khi vào đây lại thoát kiếp độc thân ... ” - Jey nham nhở ...

” Sao hả ... Khi nào màn dạo đầu kết thúc ... Tôi với cậu đánh lẻ ... ” - Jey

” Jey ... Tôi không ngờ ... Quen nhau lâu vậy ... Bây giờ tôi mới biết ... Cậu quả thật ... ” - Thiên đập bàn đứng dậy ... Hết to ...

” Quá thông minh ý chứ ... Tối nay tôi theo với ... ” - Thiên dịu giọng ...

” Trời đất ơi ... Làm hết hồn à ... ” - Jey vuốt ngực ...

” Quyết định vậy đi ... ” - Jey cầm iPad cùng Thiên ra ngoài ...

Ngọc Hạ đợi Thiên và Jey đi khuất rồi thì lên vào trong ...

” Đồ ngu ngốc ... Lại thích chui đầu vào rọ ... ”

69. Chương 59 : Phía Sau Sự Thật

” Chết tiệt ... Bọn mày thực ra đang giấu nó ở đâu chứ ... ” - Ngọc Hạ lục tung căn phòng vẫn không thấy được bảng hệ thống an ninh của Jey liền tức giận đá chân vào ghế ...

” Cách ... ”

” Sao cậu lại ở đây ... ” - Uyên định vào phòng Thiên để hỏi Gin đang ở đâu thì gặp mặt kẻ không muốn gặp ...

” À ... Tôi tìm Thiên ấy mà ... Tại có chuyện cần gặp nhưng không thấy ... ” - Ngọc Hạ liền tìm lý do biện minh ...

” Không có sao ... Vậy sáng giờ đi đâu được chứ ... ” - Uyên lầm bầm sau đó quay ra ngoài không thèm ngoái đầu nhìn Ngọc Hạ một lần ...

” Uyên này ... U ... Uyên ... ” - Ngọc Hạ thắc mắc khi Uyên chẳng thèm đoái hoài gì tới mình ...

” Cậu ... Đừng giận Tôi ... Chỉ là Tôi phải trả mối thù kia ẹ ... Loại bạn bè như Tôi ... Cậu không cần phải để mắt đến đâu ... Tôi nhất định sẽ bảo vệ cho cậu ... Dù cho cậu có kinh tởm loại người như Tôi ... Tôi luôn xem cậu là người thân duy nhất của mình ... Bảo Uyên ... ” - Lau khô giọt nước trên khóe mắt ... Cô chạy vội ra ngoài ...

Uyên nép sang một bên ... Cô khóc nức lên ... Tay cô bò thành nắm đấm ... Móng tay đâm vào da thịt ... Đến nổi bật máu chảy ...

Bạn bè sao ... Vậy mà Ngọc Hạ giấu Uyên suốt khoảng thời gian dài kia sao ...

” Ngọc Hạ ... Tôi nhất định sẽ kéo Cậu ra khỏi sự dầy vò này ... Tin tôi đi ... ”

” ... Gin à ... ” - Uyên vào phòng làm việc của Gin ... Thấy anh cô sáng cả mắt liền ôm chầm lấy anh ...

” Uyên ... Anh còn phải làm việc ... ” - Gin vội tránh né Uyên ...

” Anh ... Đáng ghét ... Sáng giờ em đi tìm anh cả buổi sáng đó ... ” - Uyên hôn vào má Gin rồi nũng nịu ...

” Anh còn việc tối nay ... Mà Jersey không giao việc cho em sao ... ” - Gin né cái hôn kia nhưng không thành ...

” Tỷ tỷ chẳng giao việc gì cả ... Tối nay ... Em và Anh sẽ theo sát nhau đó ... Haha ... Vui quá ... ” - Uyên nói rồi ngã người ra sofa cười tươi y hệt một đứa trẻ ...

” Tay em ... ” - Gin thấy tay Uyên chảy máu liền cầm lên ...

” Ồ ... Không sao ... ” - Uyên giật tay mình lại ... ” Chỉ là vô tình thôi à ... Không sao đâu ... ”

” Đưa đây cho anh ... ” - Gin giật phăng tay Uyên ... Lấy hộp y tế băng lại cho cô ...

"Gin ... " - Uyên nhỏ nhẹ ...

"Sao ... " - Gin cầm tay Uyên xem lại vết thương ...

"Anh thật sự ... Không có tình cảm với em sao ... " - Uyên vẫn để Gin nắm tay mình ... Dù chỉ là vì vết thương ... Nhưng cô vẫn thấy vui ... Vì dù sao cô vẫn thấy ấm lòng ...

"Anh ... " - Gin buông tay Uyên ra ... Áp úng ...

"Một chút ... Cũng không có sao ... " - Uyên cười chua xót ... Nước mắt chực tuôn ra tự bao giờ ...

"Thật ra ... Anh cũng không biết ... " - Gin quay mặt ra nơi khác ...

"Anh nghĩ em nên tìm người khác tốt hơn anh ... Anh hiện tại ... Không thể nhận tình cảm từ bất cứ ai ... "

- Gin

"Anh vẫn còn tình cảm với Jersey ... Hừ ... Xem ra em đã ngộ nhận ... " - Uyên khóc nức lên ... Đứng dậy bỏ đi ...

"Uyên ... " - Gin cầm tay Uyên kéo lại ... "Xin lỗi ... Em có thể tìm người khác thay thế anh mà ... " - Gin

"Đồ đáng ghét ... Anh thử nghĩ nếu như tôi tìm được người khác ... Thì đã không còn nhớ anh suốt 10 năm qua rồi ... " - Uyên ôm chặt lấy Gin khóc nức lên ...

"Hức ... hức ... " - Gin mặt dù đã đỡ dành hết điều nhưng vẫn không làm Uyên nguôi ngoai mà khóc tiếp ...

"Uyên à ... Em khóc vậy ướt áo anh hết ... " - Gin ... "Sáng nay anh chưa tắm đó nha ... " - Gin cười xòa ... Trêu chọc cô ...

"Đồ ỏ dơ ... " Uyên buông Gin ra trách ...

"Đùa em thôi ... Ồ dơ thế còn thích anh không ... " - Gin lau nước mắt cho Uyên ...

"Hức ... Ồ dơ thì đi tắm là hết dơ mà ... Hức ... Đáng ghét ... Hức ... " - Uyên nức ...

"Thôi đừng khóc nữa ... Anh dẫn em đi mua kẹo với snack nha ... Ngoan ... Đừng khóc ... " - Gin nắm tay Uyên vỗ về sau đó kéo cô ra khỏi tổ chức đi mua kẹo cho cô ...

"Hát cho em nghe đi ... " - Uyên sau khi yên vị trên chiếc BMW đen bóng loáng của Gin thì bắt đầu nhõng nhẽo ...

"... " - Gin lắc đầu tỏ vẻ mệt mỏi ...

"Hát cho em nghe đi mà ... Em hết muốn ăn kẹo rồi ... Dẫn em đi mua Snack rồi đi ăn kem đi ... " - Uyên nũng nịu cánh tay ...

"As long as you love me ... We could be starving, we could be homeless, we could be broke ... As long as you love me ... I'll be your platinum, I'll be your silver, I'll be your gold ... As long as you love, love, love, love me ... As long as you love, love, love, love me " - Gin cất tiếng hát ... Giọng anh tuy không phải ca sĩ nhưng từng âm thanh vẫn trầm bổng một cách nhẹ nhàng ...

Cứ như vậy suốt cả đoạn đường ... Gin đưa Uyên đi ăn kem đến gần chiều ...

"Anh hai chừng nào ba về ... " - Nó nằm trên đùi hần ... Chân gác lên bàn ...

"À ... Mai sẽ đến nơi ... " - Hoàng ...

"Hừ ... Linh nó sang đây chưa ... " - Nó cau mày ... Hần thì đang phá mái tóc hung hung đỏ kia của Nó ...

"À ... Vợ anh sắp đến nơi rồi ... " - Hoàng ...

"Cũng gần 9h rồi ... Hôm nay em cho Linh nghỉ đó ... " - Nó chặc lưỡi ...

"Haha ... Em gái chăm sóc vợ anh nhá ... Ngày mai Huy và Ba sẽ sang đó ... " - Hoàng cười xòa ...

"Được thôi ... Xì ... " - Nó chu môi ...

” À ... Tối nay ... Em nhớ phải cẩn thận đó ... ” - Hoàng lo lắng ...

” Vâng ... Em biết rồi ... Anh chăm sóc ba nhé ... Em cúp đây ... ” - Nó nói rồi cúp máy ...

” Không có Linh ... Thì ai sẽ gỡ bẫy ... ” - Hấn vuốt ve lọn tóc trước của Nó ...

” Em đang tính đây ... Có lẽ em sẽ thay Linh ... Dù sao thì bay qua đây cũng mệt lắm rồi ... ” - Nó tựa người vào lòng ngực Hấn ...

” Em có quá mạo hiểm khi cho Ngọc Hạ vào trong không ... Cô ta rõ là nội gián mà ... ” - Hấn đưa tay ra trước ngực nó ... Nắm lấy bàn tay trắng trẻo kia ...

” Xem như cho cô ta một đặc ân ... Cô ta làm vậy ... Chỉ là đang muốn trả thù ẹ cô ấy thôi ... Bọn em ... Cùng mục đích mà ... ” - Nó đưa tay vuốt má Hấn ...

” Tối nay ... Không phải là màn dạo đầu ... ” - Hấn nhìn sâu vào đôi mắt tím của Nó ...

” Lão già thối tha ... Em nhất định khiến lão sống không bằng chết ... ” - Nó liếm nhẹ môi dưới ... Cười quái gở ...

” Đừng làm quá sức ... ” - Hấn hôn lên đôi môi kia của Nó ...

Từ từ đưa tay ra sau gáy Hấn ... Nó đáp trả nụ hôn kia ...

Cái lưỡi của Hấn đưa vào bên trong chiếm lấy vị ngọt của Nó mà mút ... Đầu lưỡi cứ thế mà chọc ngoáy ...

Đôi tay Hấn cởi bỏ bộ trang phục trên người Nó ra ...

Tiến đến nụ hồng mà cương chiều vồ về ...

” Ừm ... Đừng mà ... ” - Nó vô thức nói ...

” Hừ ... ” - Hấn ngã người sang một bên ...

Nó lấy áo che lại thân trên ...

” Tối nay ... Em ... ” - Nó thấy Hấn nhắm mắt nghĩ hấn đang tức giận liền giải thích

” Anh biết ... Anh chuẩn bị trước ... ” - Hấn nói rồi đi vào phòng thay đồ ...

” Haissss ” - Nó tựa người vào tường ... Mặc áo vào ... Nó mở tủ lấy đồ ...

Một cái áo da đen hở eo và chiếc quần ngắn da đen bó sát ...

Lấy một chiếc áo khoát đen ...

Cởi bỏ trang phục một cách mệt mỏi ... Nó thay đồ sau đó nằm phịch xuống giường ...

Mắt hướng lên trần nhà ... Khẽ rơi nước mắt ...

” Mẹ ơi ... Con nhất định khiến lão ta phải trả giá ... ” - Nó vô thức khóc ...

Hấn đi ra ... Nó ngồi bật dậy ... Hướng đôi mắt đắm nước về phía Hấn ...

” Em ... ” - Nó

” ... ” - Hấn chẳng nói gì ... Đi đến tựa đầu nó vào ngực mình ...

” Hức ... ” - Nó khóc lớn hơn ... Nước mắt tuôn ra ướt cả áo Hấn ...

Được một lúc lâu ... Nó ngẩng đầu lên ... Gương mặt lạnh lùng hơn mọi ngày ...

Lúc này ... Nó mới chính là ” Jersey ” - Sát Thủ Bạc Nhất Demonwhite

” Đi thôi ... ” - Hấn cảm nhận được hơi lạnh phả ra từ cơ thể Nó ... Đã đến lúc ... Con ác ma trong người Nó trỗi dậy ...

Nó điềm đạm đi ra ... Trên tay cầm chặt sợi dây chuyền ...

70. Chương 60 : Nguy Hiểm - Định Mệnh

Chiếc moto của Hấn phóng nhanh trên xa lộ ...

Con đường dần dần xa ... Thấp thoáng là tòa nhà Tusaly ...

Nó bước xuống xe cùng Hấn ... Gỡ mũ ra ... Cả hai con người mang một sắc đen lạnh lùng ...

Gương mặt lạnh tanh không một chút cảm xúc ...

Sau đó ... Uyên và Minh ... Trang và Khánh ... Thiên và Jey ... Khoa và Như ... Gin và Ngọc Hạ ... cùng đến ...

” Yun và Hùng đâu ... ” - Khoa

” Đột nhập vào bên trong rồi ... ” - Nó lạnh lùng ...

” Uyên theo sát Minh ... Tránh bọn chúng nghi ngờ ... ” - Hấn ...

” Vậy mà tưởng đi chung với Gin chứ ... ” - Uyên nũng nịu bên Gin ...

Mọi người nghe được liền cười to ... Gin đỏ cả mặt ...

” Cứ theo phân công mà làm ... ” - Nó lạnh lùng cùng Jey và Gin vào trong ...

Jey ... Gin ... Nó leo tường vào trong ...

Uyen ... Minh ... Ngọc Hạ và Hấn thì vào bằng cửa sau ... Theo như Jey và Nó đã chuẩn bị ...

Khánh ... Trang ... Thiên thì chờ lệnh mới được vào ...

Khoa ... Như ... phụ trách việc bẫy và vô hiệu hóa boom ...

Nó bật bộ đàm liên hệ với Nhi và Hùng ...

” Phía trước khoảng 5m có 2 bẫy ... ” - Hùng liên lạc với Hấn và Minh ...

” Không sao đâu ... Qua đi ... Cẩn thận bẫy phía trên ... Tao không vô hiệu hóa được ... ”

Nó đưa súng lên phía trên ... ” Đoàn ... đoàn ... ” - Hai phát súng bắn liên tiếp vào trần nhà làm mọi thứ trên đó rơi xuống thành đồng đổ nát ...

Nó cùng Gin và Jey đi lên phía trước ... Jey cầm cái iPad lướt lướt rồi mỉm cười ...

” Đi thôi ... ” - Jey lên tiếng ...

Về phía Hấn và Minh thì vất vả hơn ... Uyên dù gì cũng là học sinh cá biệt nên chuyện tránh bẫy hay phá đồ thì cô là số một ...

” A w ” - Ngọc Hạ bỗng ngồi phịch xuống đất ...

” Chuyện gì vậy ... ” - Hấn đỡ cô lên ...

” Tay tôi ... Đau quá ... ” - Ngọc Hạ đưa cánh tay bị châm đâm vào cho Minh và Hấn ...

” Không có độc ... Băng bó lại là được ... ” - Uyên nói rồi lấy một miếng vải băng lại cho cô ...

” Đi đâu mà vội vàng vậy hả ... ” - Phong bước ra ... Theo sau là một đám người của Waitail ...

” Ủay ... Đẹp trai phết ... ” - Uyên thấy Phong liền nói nhỏ vào tai Hấn và Minh ...

” Hấn ta thích My ... Nhưng My cực ghét hấn ta nên em đừng quan tâm mà vờ như rất ghét ... ” - Minh nhỏ nhẹ ...

” ... ” - Uyên không nói gì ... Cô khẽ lấy lại phong thái lạnh lùng của My lườm Phong ...

” My ... Anh không muốn làm hại đến em ... Em đừng ở đây ... Đừng làm anh khó xử ... ” - Phong nhìn My mà đau lòng nói ... Phong dù có chết đi sống lại vẫn không thể nào xuống tay với My ...

Phong nhìn My như muốn cô mãi là của anh mà quên mất Minh và Hấn đang tiến đến phía anh ...

Ngọc Hạ thấy tình hình không hay liền lấy con dao nhỏ trong người đâm phập vào eo như đang bị chơi lén để Phong tỉnh ... Vì gấp nên cô cũng không thể xác định được vị trí đâm ... Vì đau mà mất máu nên cô cũng ngất xỉu ngay sau đó ...

” Aww ... ” - Ngọc Hạ ngã phịch xuống đất kêu đau ... Phong thấy vậy liền tỉnh táo lại mà đỡ cú đá của Minh và Hấn ...

” ... Lên ... ” - Bọn đàn em sau khi nghe lệnh của Phong thì lập tức tiến về phía Hấn và Minh ...

Uyên bối rối không biết phải làm sao vì Phong đang tiến đến phía mình ...

Minh cố gắng giữ chân Phong nhưng bọn đàn em không cho phép anh làm vậy ...

Nhấn vào con chip ... Minh liên lạc với Khánh và Trang ... Thiên lên bảo vệ Uyên ... Không may ấn nhầm về phía Gin ...

” My ... Đi theo anh ... ” - Người của Phong ra càng lúc càng đông ... Phong kéo tay Uyên đi ... Mặc cho cô gọi với theo Minh và Hấn như vô ích ...

” Buông ra ... Minh ... Cứu em ... Buông tôi ra ... ” - Uyên cố giữ nét mặt lạnh lùng mà hét vào mặt Phong ...

” My ... Thằng đó không thoát khỏi đây đâu ... Theo anh ... Chúng ta cùng đi đến nơi khác sống một cuộc sống hạnh phúc ... ” - Phong nhẹ giọng với Uyên ...

” Khốn khiếp ... ” - Cô đập mạnh vào chỗ ấy của Phong chạy đi ...

Cô lấy một cây gỗ đủ dài và chắc đi về phía bọn đàn em kia ...

” Bộp ... Bộp ... Rắc ... ÁÁÁÁÁ ... ”

Uyên đập vào đầu 3 tên đang đánh nhau với Minh ... Vì đau nên té xỉu hết cả ba ...

” Haha vui quá ... ” - Uyên không chần chừ mà đánh túi bụi về phía bọn kia ...

Người càng lúc ra càng đông hơn ... Trang với Khánh thoáng chốc đã tới nơi ...

” Ừm ... Ừm ... ” - Uyên đang đánh nhau thì bị một bàn tay to bịt miệng kéo đi ...

” Uyên ... Là anh ... Đừng sợ ... ” Gin từ từ quay mặt lại với Uyên ...

” Gin ... ” - Uyên ôm Gin mà khóc ...

” Hức ... Tên Phong kia bắt em ... May mà em vùng vẫy ra được ... ” - Uyên tuy đánh nhau rất hăng như chỉ là đánh bậy bạ ... Hình ảnh Phong ôm cô vào lòng kéo đi làm cô hoảng sợ nãy giờ ...

” Ừ ... Không sao ... Có anh ở đây rồi ... ” - Gin vuốt tóc Uyên ... Cô nép vào ngực anh khóc nức ...

” Em sợ lắm ... ” - Uyên vừa khóc vừa dụi mắt y hệt như mèo con đang làm nũng ...

” Không sao mà ... Em ngồi đây một lát ... Khi nào xong anh sẽ về ... ” - Gin vỗ về Uyên ...

” Anh hứa là không được đi đâu cho đến khi xong đó nha ... ” - Uyên cầm tay Gin ...

” Anh hứa ... ” - Gin vuốt tóc Uyên ...

” My ... Sao em lại ngồi đây ... Còn mày cút đi ... ” - Phong sau khi đứng dậy liền tìm My ...

” Đồ khốn ... Anh không được phép lại gần tôi ... ” - Uyên thấy Phong liền hoảng sợ ...

” Bọn mày thích thì cứ chết ở đây ... Haha dù sao thì tòa nhà này sẽ sập thôi ... Boom đã được đặt ở khắp nơi ... Muốn chết thì cứ chết ... Giao My ra đây ... ” - Phong gầm gọng ... Xông đến đánh nhau với Gin ...

” Mày cút đi ... Tao cầm mày lại gần My ... ” - Gin né cú đá xoáy vào Phong ... Đưa tay dấm vào mặt Phong làm Phong choáng ...

” Mày không có tư cách ra lệnh ở đây ... ” - Phong tức giận mà tát vào mặt Gin ... Máu trên khóe môi chực tuôn ra ...

” Gin ... ” - Uyên lau nhẹ vết máu trên miệng anh ...

” Khốn khiếp ... ” - Gin đưa chân ... Đạp liên tiếp vào người Phong làm anh không thể nào trở tay kịp mà ngất đi ...

” Minh đi thôi ... ” - Gin kéo tay Uyên đi ... Để Phong nằm trên sàn ... Khuôn mặt đầm đìa máu ...

” Jey ... ” - Nó khề gọi anh ...

” Hừ ... Lại bầy ... ” - Jey nhả mặt ... Cả hai cùng nhào lên phía trước ... Lộn hai vòng sau đó đáp đất ...

Một cánh cửa ... Nó mở cửa đi vào trong ...

” Cẩn thận ... ” - Jey nhìn iPad khề nói ...

” Ở đây có 2 hệ thống ... Tôi không hack được ... ” - Jey cau mày ... Nhả mặt ... Mồ hôi cứ thế mà ướt đầm cả áo anh ...

” Lão ta thực ra đang ở phòng nào chứ ... ” - Nó khụy gối ... Tay lau mồ hôi ... Bịch giấy thấm dầu thứ 4 rơi phịch xuống đất ...

” Jey ... Không hay rồi ... ”

” Lực hút ở sàn này mạnh quá ... Khó có thể nhúc nhích ... ” - Nó khỗ sở nhắc chân lên nhưng quá nặng ...

Hai bên tường dần hiện ra từng khẩu súng nhắm về phía Nó và Jey ... Trần nhà cũng có súng

” Chủ Tịch ... ” - Jey cố gắng nhắc chân lên ...

Cửa mở trước mặt nhưng không thể ra ngoài ...

” Mẹ ơi ... Con phải trả thù ... ” - Nó cầm chặt sợi dây chuyền mà mẹ đã để lại cho Nó cầu nguyện ... Đó là sợi dây mà tự tay mẹ Nó thiết kế rồi tự làm nên ... Nó vẫn luôn tin rằng ... Linh hồn mẹ Nó luôn ở trong sợi dây ...

Chân Nó từ từ nhắc lên ... Jey cố rắng ra khỏi cửa ...

Từng bước chân như sắp ra khỏi cửa ... Jey cầm chặt tay Nó ... Cả hai chỉ còn một bước chân nữa thôi ...

” Đoàn ... Đoàn ... Đoàn ... Đoàn ... ” - Một vũng máu tóe lên sàn nhà ...

71. Chương 61 : Ngụy Hiểm

” Sao rồi ... ” - Khoa nhìn trái boom cuối cùng ngao ngán ...

” Rảnh rồi thật ... ” - Như lắc đầu chán nản ...

” Gỡ trái boom này ra ngoài ... Anh có cách rồi ... ” - Khoa cười ...

” Sao chứ ... ” - Như tuy thắc mắc nhưng vẫn gỡ ra theo ý Khoa ...

5s ...

4s ...

3s ...

” Títtttt ”

” Hừ ... Chỉ có vậy mà lão ta nghĩ sẽ hạ được chúng ta sao ... ” - Như nắm tay Khoa kéo đi ... ” Liên lạc với Jersey ... Mau chóng thoát khỏi đây ... ” - Như ...

” Ngọc Hạ ... ” - Uyên đỡ cô dậy ... cùng Hấn và Minh đi ...

Gin nhanh chóng đến chỗ Nó và Jey ...

” Máu ... ” - Gin lần theo vết máu ... Vừa đi vừa lau sạch ...

” Ai ... ” - Jey rút súng ra ...

” Gin ... Là anh sao ... ” - Jey thấy Gin liền đưa đôi mắt đỏ hoe lên nhìn Gin ...

Tất cả những gì Gin thấy mà một cảnh tượng ... Khắp người Nó ... Toàn là máu ...

” Không sao ... Bằng bó cho tôi ... ” - Nó thều thào ...

” Tối nay đến đây thôi ... Phong bị trọng thương ... Tôi nghĩ nên về ... ” - Gin giúp Jey bế nó lên ...

Gin đi trước ... Gỡ bẫy ...

Gương mặt lạnh tanh thường ngày của Nó đã không còn ... Thay vào đó là một đôi môi nhợt nhạt ... Mắt nặng trĩu không thể mở lên ...

” Cô không cần phải đỡ tôi phát đạn đó ... Thật là ... ” - Jey nhìn Nó xót xa ...

” Haha ... Muốn tiêu diệt ta sao ... Có phải quá xem thường không ... ” - Lão Lâm bước đến trước mặt Gin cười khinh khỉnh ...

” Jey ... Đỡ tôi sang bên kia ... ” - Nó nghe thấy tiếng cười của lão ta nhanh chóng nép sang bên kia ... Chỗ đó đủ để khuất tầm nhìn bên Gin ...

” Chủ tịch ... Cô ở yên đây ... ” - Jey cảm thấy đã an toàn liền chạy ra ngoài ... Giúp Gin ...

” ... Mẹ ... Con không thể bỏ mạng ở đây được ... Nhất định ... Mẹ ... Mẹ phải ... Giúp con ... ” - Nó nhìn sợi dây đã vướng máu khế rơi nước mắt ...

Nó ngất ngay sau đó ...

Phần eo của Nó vì đỡ cho Jey nên đã dính 3 viên đạn ... Máu chảy lênh láng không có dấu hiệu ngưng ...

Nó nhìn thấy phía trước là một không gian màu trắng xóa ... Ở phía xa xa là một vài vệt sáng nhỏ đang lóe lên ... Ở đó như có một lực hút ... Mà dường như Nó cứ bước đến ... Không thể kiểm soát đôi chân ...

Phía sau lại là những ánh sáng không rõ ràng ... Chỉ là một mảng màu xám xịt thôi ...

” Jersey ... Jersey ... Con đừng bước đến phía trước ... ” - Một giọng nói quen thuộc vang lên ...

Nước mắt chực trào ra ... Giọng nói này ... Nó suốt đời luôn luôn nhớ ... Là giọng của mẹ Nó ... Không thể lẫn vào đâu được ...

” Mẹ ... Là mẹ phải không ... ” - Jersey khẽ dừng lại nhưng rồi lắng nghe âm thanh phát ra từ phía trước ... Chân nó lại không yên mà tiến đến phía trước ...

” Đừng Jersey ... Con ngoan ... Đừng bước đến đây ... ” - Mẹ Nó từ từ bước ra ...

Một thân hình mảnh khảnh với cái dáng đi quen thuộc ... Mẹ nó vẫn mặc trên người cái váy trắng hôm nào ...

” Mẹ ... Jersey rất nhớ mẹ ... ” - Nó quỳ xuống đất ... Nước mắt rơi lã chã ...

” Mẹ cũng rất nhớ Jersey ... Con gái ngoan của mẹ ... Cả Hoàng và Ba con nữa ... ” - Mẹ Nó cười hiền từ mà đứng trước mặt Nó ...

” Mẹ ... Sao con không thể đến đó ... Con rất muốn ôm mẹ ... ” - Nó ngược đôi mắt đầm đìa lên nhìn mẹ Nó ...

” Đừng ... Con sẽ chết đó ... Nghe lời mẹ ... Con hãy quay về đi ... Con phải trả thù cho ta ... ”

” Mẹ ... Con không biết ... ” - Nó khóc thét lên ...

” Jersey ... Hãy tin mẹ ... Con không phải người đã gây nên cái chết cho ta ... Là do Lâm quản gia đã sắp xếp từ trước ... ” - Mẹ Nó ...

” Mẹ ... Sao mẹ lại biết ... ” - Nó

” Lão ta chỉ muốn lấy mạng con ... Con nhất định phải sống ... Chỉ có con chính tay giết Lão ... Con mới có thể trả mối thù này ẹ ... ” - Mẹ nó đau lòng khi phải nhắc đến việc trả thù ... Nhưng nhờ vậy ... Nó mới có thể sống tiếp ...

” Mẹ ... ”

” Con hãy về đi ... Nhất định phải giữ lấy mạng sống của mình ... Ta sẽ luôn dõi theo và bảo vệ con ... Jersey thương mẹ thì hãy về ... Đừng đến đây ... ” - Mẹ Nó nói rồi dần dần lùi ra sau ... Sau đó mất hút ...

” Con hãy về đi ... Bây giờ không phải là lúc trả thù ... ”

” Jersey nhất định trả thù ẹ ... ” - Nó hai tay vò chặt lại ... Lùi về phía sau ...

” Jersey ... Mày tỉnh lại đi ... ” - Yun lay lay cánh tay Nó ...

” Nhi ... Đỡ tao dậy ... ” - Nó

” Mày ... Ngoan cố ... Tao đưa mày đến bệnh viện ... ” - Yun đỡ nó lên ...

” Lão già chia trốn thoát rồi sao ... Tao phải ... ” - Nó khó khăn nói ...

” Trả thù ... Mày sẽ trả thù trong tình trạng này sao ... ” - Yun đỡ nó dậy không cho phép nó nói bất cứ câu nào ...

Lão già kia đã đưa Phong trốn thoát đến bệnh viện ở gần đó ...

Gin ... Khánh ... Jey ... Hấn ... Minh vẫn đang còn đánh nhau với người của lão ta ... Càng đánh ... Số người kia lại càng tăng lên ...

” Nhi ... ” - Hùng ... Khoa ... Thiên ... Uyên và Như đang đứng ngay cửa ra vào ...

” Jersey ... Mất máu quá nhiều ... Hoàng thì không có ở đây ... Phải làm sao ... ” - Nhi lo lắng đến đỏ hoe mắt nhìn mọi người ...

” Còn một cách là treo tường ... Đưa cô ấy đi cầm máu trước ... Mọi chuyện tính sau ... ” - Thiên nhìn cả thấy boom trong cánh cửa liền bế thốc Nó lên ... Anh chạy lên đầu đu dây ra cửa sổ đưa Nó đến bệnh viện ...

Thiên ôm chặt Nó vào lòng như truyền hơi ấm có thân thể gần như lạnh lẽo kia ...

” Jersey ... Em nhất định phải tỉnh lại ... Em không được bỏ cuộc ... ” - Thiên ôm chặt Nó vào lòng ... Tay lái xe chạy thật nhanh ... Miệng vẫn không ngừng lầm bầm ...

” Em đau quá ... Không thể chịu nổi nữa ... ” - Nó hai tay bấu vào cánh tay Thiên ...

” Đừng nhắm mắt ... Em cứ cắn hay bấu vào người anh đi ... Chỉ cần em đừng nhắm mắt ... ” - Thiên hét lên ... Cậu đã khóc ...

” Thiên ... Anh sao vậy chứ ... ” - Nó mắt lơ đãng nhưng vẫn thấy được nước mắt Thiên rơi ... Đây là lần đầu Nó thấy Thiên khóc vì mình ... Đưa tay lên ... Khẽ lau giọt nước mắt kia ...

Một lát sau ...

Nó được đưa vào phòng bệnh viện cấp cứu với tình trạng hôn mê ...

Thiên khắp cơ thể đầy những vết cắn, vết bầm do Nó gây ra ...

Anh chẳng màng đến những thứ đó mà chỉ lo cho Nó ... Thiên gục đầu xuống mà bất lực ...

” Anh còn không bảo vệ được em ... Lấy tư cách gì làm bạn trai của em đây ”

.....

72. Chương 62 : Trả Thù - Đùng Xảy Ra Chuyện

Bệnh viện lúc này dần thưa thớt người ... Căn phòng cấp cứu lạnh lẽo không một chút động tĩnh từ khi nó được đưa vào ...

Hắn gục đầu xuống tay mà mệt mỏi ...

Ghế chờ chỉ có Uyên ... Gin ... Jey và Hấn ...

Thiên thì đã được đưa đi bằng bó và nghỉ ngơi tại phòng hồi sức vì mệt mỏi ...

Hoàng từ sân bay không về nhà mà chạy đến bệnh viện ...

Ba nó do đã lớn tuổi nên sáng mai sẽ vào thăm Nó ...

” Ting ” - Cánh cửa mở ra sau 3h từ khi Nó vào ...

” Ai là người nhà của bệnh nhân thì theo tôi ... ” - Một ý tá bước ra sau đó Hoàng nhanh chóng theo cô ...

” Bệnh nhân thiếu máu quá nhiều ... May là không xảy ra chuyện gì ... Chỉ cần truyền máu sau đó phẫu thuật sẽ ổn thôi ... ” - Một bác sĩ đã mệt mỏi bước ra cho bác sĩ khác vào ...

Hấn nghe được vậy liền an tâm phần nào ...

” Uyên mệt rồi ... Nên về nghỉ trước ... ” - Gin nói rồi liền kéo tay Uyên ra về ...

” Chủ tịch mà xảy ra chuyện ... Thì tôi sẽ hối hận suốt đời ... ” - Jey gục đầu ...

” Jersey chỉ không muốn cậu xảy ra chuyện ... Bây giờ thì cô ấy đã đỡ được phần nào ... Cậu phải vui chứ ...

” - Hấn vỗ vai Jey ...

Hoàng lấy máu xong thì Linh đến bệnh viện ...

” Khánh Huy một mực đòi anh ru ngủ cho bằng được ... Đã gần 4h sáng rồi ... Anh về nghỉ ngơi đi ... Em sẽ ở lại ... ” - Linh

” Ting ” ...

Nó được đưa đến phòng hồi sức trong trạng thái vẫn còn hôn mê sâu ...

- Đứng lại ... - Phong bỗng từ đâu tiến đến chỗ Gin và Uyên đang tản bộ ... Đầu anh bị Gin đẩy bầm tím sưng lên nhưng vẫn không hề gì đến phong thái thường ngày của anh ...

- Gin. - Uyên hoảng hốt nép phía sau lưng Gin ...

- My ... Em làm sao vậy ... - Phong tiến đến gần Uyên ...

- Cút đi. - Gin đập mạnh về phía Phong ...

- Mày ... Mày dám ... - Phong gần như hét lên ...

- Thằng khốn ... Mày lấy tư cách gì để lại gần cô ấy ... Mày ... Cút đi. - Gìn đẩy Uyên về phía sau ...
- Rồi em sẽ là của anh ... Bọn mày ... Nhất định sẽ chết không toàn thây ... - Phong đứng dậy quay lưng bỏ đi ...
- Uyên ... Không sao ... Chúng ta về thôi ... - Gìn nói xong kéo tay cô về ...

.....

" Phong ... Tốt nhất anh không nên động đến My ... " - Ngọc Hạ hét lên ...

" Tại sao phải nghe lời con nhãi như cô ... Hừ ... Tôi yêu My ... Và cô ấy nhất định thuộc về tôi ... " - Phong mạnh mẽ tuyên bố ...

" Cần nói tôi đã nói ... Chỉ cần anh làm My khó xử ... Chính tay tôi nhất định giết chết anh ... " - Ngọc Hạ gần từng chữ sau đó bỏ ra ngoài ...

Sáng sớm hôm sau

6h15 - Biệt Thự Phan Ngọc ...

" Ông nội ơi ... " - Khánh Huy lay lay tay ba Nó ...

" Ở ... Huy gọi ông à ... " - Ba nó đang ở dưới bếp chuẩn bị thức ăn cho Nó

" Ông cần Huy phụ không ... Huy làm giỏi lắm đó ... " - Khánh Huy cười tươi đáp ...

" Thôi ... Ta làm xong rồi ... Huy lên gọi baba xuống rồi chúng ta cùng đi ... " - Ba nó cười hiền hậu ... Tuy đã gần 50 ... Nhưng thần thái của ông vẫn còn rất

phong độ ...

" Dạ ... " - Khánh Huy đáp nhẹ như mây ... Lon ton chạy lên gọi Hoàng ...

" Cạch "

Linh mua một ít trái cây và đồ bổ vào cho Nó ...

Hắn thức suốt đêm qua để trông ... Vừa chớp mắt thì nghe tiếng mở cửa liền tỉnh dậy ...

" Anh còn mệt ... Nghỉ ngơi một chút đi ... " - Linh đỡ Hắn ...

" Anh không sao ... Jersey vẫn chưa tỉnh ... Anh không thể về ... " - Hắn kiên quyết ở lại ...

Linh bắt lực với ông anh này ... Đành ra ngoài mua cho anh một ly cafe để có thể tỉnh táo mà trông cô chị dâu này

" Cạch "

" Cậu ơi ... " - Khánh Huy thấy Hắn liền chạy đến ôm chầm lấy cổ hôn lên má hắn ...

" Huy à ... Khẽ thôi ... Cô ấy phải ngủ ... " - Hắn đưa tay ra hiệu im lặng ...

" Cháu chào bác ... " - Hắn lễ phép chào ba Nó ...

" Kelvin ... Chủ tịch The Royal đây sao ... Quả thật rất vinh hạnh được gặp cháu ... " - Ba Nó đưa tay ra chào ...

" Cậu mệt rồi ... Nghỉ ngơi đi ... " - Huy lay lay Hắn ...

" Nhưng ... " - Hắn e dè nhìn Nó ...

" Không sao ... Có tao đây rồi ... Mày cứ về nghỉ ngơi ... Nó tỉnh tao sẽ gọi ... " - Hoàng vỗ vai Hắn ...

Sau đó Linh vào và đưa Hắn về ...

” Jersey ... Nó đã chịu cực quá nhiều rồi ... ” - Ba Nó vuốt lại lọn tóc rối ...

” Vì lão già kia mà gia đình ta mới như thế này ... ” - Hoàng khó chịu nói ...

” Được rồi ... Con ra ngoài ta nói chuyện với con bé một chút ... ” - Ba Nó cầm lấy bàn tay của Nó mà đau lòng ...

” Giải cái diễn kịch ... ” - Hoàng cốc yêu vào đầu Nó ... Sau đó mở cửa ra ngoài ...

” Ba ... huhu ... Anh hai dám chọc con ... ” - Nó miệng nhớn cười trong chốc lát liền xụ mặt xuống mà khóc ...

” Con đã khỏe chưa ... Ta có làm món canh rong biển với món mỳ mà con thích đây ... ” - Ba Nó nói rồi lấy trong hộp ra một vài thức ăn đút cho Nó ...

” AAAAA ” - Nó há miệng to ra như một đứa trẻ ...

” Con bé này ... Đã lớn rồi mà còn ... ” - Ba Nó đút cho Nó từng thìa súp ...

Nó ngoan ngoãn ngồi ăn như một đứa trẻ lên ba ... đột nhiên ... khóe mắt nó cay xè ... :” Ba ơi ... Tối qua ... Có lẽ con đã chết rồi ... Nhưng ba biết không ... Lúc đó mẹ đã ra giúp con ... Ngăn cản không cho con đi vào chỗ chết đó ba ... Mẹ vẫn đẹp như ngày nào ... Là mẹ nhớ ba ... con và anh hai lắm ... ”

” ... ” - Ba nó như chết lặng ... Từng thìa đưa vào miệng nó nặng trĩu ...

” Ba ... Mẹ nói con phải trả thù ẹ ... Mẹ nói con sẽ làm được ... Mẹ ... Con nhớ mẹ lắm ba ơi ... ” - Nó khóc nức lên ...

” Đừng khóc mà ... Jersey đừng khóc nữa ... ” - Hoàng đứng trước cửa nghe thấy tiếng khóc liền chạy vào ... Ôm chặt lấy Nó vào lòng mình ...

” Ba xin lỗi ... Chỉ là ta không muốn các con phải nhuộm máu kẻ thù ... Ta chỉ muốn các con khỏe mạnh mà sống cùng ta ... ” - Ba nó đặt chén súp xuống ... Từng giọt nước mắt nóng hổi lăn trên má Hoàng ...

” Ba à ... Ba đừng như vậy ... Bọn con sẽ sống cùng ba đến già ... Ba hãy để Jersey hoàn thành tâm nguyện cuối cùng của mẹ để lại ... ” - Hoàng ghì chặt đầu Nó vào vai mình ... Ngăn không cho Nó khóc ...

” Ba ... Con nhất định trả thù ẹ ... ” - Nó kiên quyết ...

” Ta chỉ lo cho con ... ” - Ba nó hơi ấp úng ...

” Ba ... Mẹ luôn dõi theo con ... Nhất định sẽ không sao ... ” - Nó nói như cầu xin ...

” ... ” - Ba nó chẳng nói gì ... Lặng lẽ ra ngoài ...

Ông lên sân thượng bệnh viện ... Châm một liều thuốc hút ...

” Ba ... Hút thuốc sẽ không tốt ... ” - Linh đưa Hấn và Huy về nhà sau đó quay lại thì thấy Ba chồng đi lên đây thì liền đi theo ...

” Con nói ta phải làm sao ... Hoàng và Jersey đều quan trọng ... Hoàng thì ta không lo ... Nhưng còn Jersey ... ” - Ba nó rầu rĩ nói ...

” Ba ... Jersey dù sao cũng đã trưởng thành ... Nó biết mình phải làm gì ... ” - Linh nhẹ nhàng ngồi cạnh Ba nó ...

” Ta chỉ lo cho an nguy của nó ... Ta không mong Nó vào con đường trả thù này ... Nguy hiểm luôn cận kề ... ” - Ba Nó rầu rĩ ...

” Jersey may mắn ... Khi được sinh ra trong gia đình yêu thương Nó như vậy ... Còn con thì không ... Từ nhỏ ... Chỉ biết có anh hai là người con yêu thương nhất ... Từ nhỏ con luôn bị cấm cản nhiều thứ ... Ba mẹ con đi công tác suốt ... Hầu như ... Họ không bao giờ về nhà ... Rồi sau đó họ giao công ty cho anh hai ... Con cứ nghĩ ... Nếu anh hai ngồi lên chiếc ghế kia ... Chẳng phải đã mất đi người thân duy nhất ... Nhưng anh hai vẫn luôn thường xuyên quan tâm chăm sóc con ... Rồi sau này ... Con mới biết ... Ba mẹ đi công tác chỉ để

kiếm cơ biến mình cho cuộc hôn nhân hợp đồng này ... Thời gian còn lại ... Con suy sụp ... Nhưng anh hai vẫn luôn theo sát con ... Luôn bảo vệ ... Che chở và ủng hộ con ... ” - Linh nói tới đây thì nghẹn ngào ...

” Jersey ... Gặp anh hai con nhất định sẽ không sao ... Nó sẽ hạnh phúc ... ” - Linh ...

” Ta hiểu ... Con đã phải trải qua những gì ... Ta mong ... Hoàng và Khánh Huy sẽ yêu thương con ... Jersey ... Nó chính là bảo bối duy nhất của Phan Ngọc ... Ta nhất định không thể để nó xảy ra chuyện ” - Ba Nó vút điều thuốc sang một bên ...

” Ba ... Hãy để Jersey làm những gì mình thích ... Cứ để nó thoải mái đi ba ... Con hiểu cảm giác của ba ... Nhưng ta đừng ràng buộc Nó quá ... Trả thù ... Là mong muốn sống của nó ” - Linh

” Được ... Ta đồng ý ... Chỉ cần nó đừng xảy ra chuyện ... ” - Ba nó cười buồn ...

73. Chương 63

BỆNH VIỆN

Ngọc Hạ cải trang vào trong với bộ dạng lén lút ...

” Cạch ”

Ngọc Hạ mở cửa vào trong thở phào nhẹ nhõm ...

Nhìn người phụ nữ đã lớn tuổi nằm trên giường ... Gương mặt hốc hác xanh xao đến tội nghiệp ...

Cô bước vào trong ... Nắm lấy tay người phụ nữ kia mà áp vào má ... Hai hàng nước mắt chảy dài ...

” Mẹ à ... Mẹ tỉnh lại đi ... Mẹ đừng mở mắt nhìn lên trần nhà như vậy ... Mẹ nhìn con đi mẹ ... ” - Ngọc Hạ đưa tay sờ lên gương mặt kia mà quận lòng ...

Ngọc Hạ nhìn mẹ mình một chút rồi đứng dậy ... Bắt đầu dọn dẹp đồ ... Thay quần áo ẹ sau đó cô bắt đầu kể chuyện ẹ cô nghe ... Kể hết mọi chuyện cô giấu trong lòng ...

Được một lúc khá lâu ... Cô đứng dậy ra về ... Không quên nhìn lại gương mặt xanh xao của mẹ mình ...

Đối với cô ... Mỗi ngày chỉ cần gặp mẹ ... Là cô có thể vui vẻ rồi ...

Tuy bà đang sống một cuộc sống thực vật ... Nhưng như vậy cũng tốt ... Ít ra vẫn không cấm cản cô trả thù ...

The Royal

” Thừa chủ tịch ... Có Hàn Tổng đến tìm ạ ... ” - Cô thư kí vào phòng thông báo ...

” Gọi anh ta vào ... ” - Hấn đóng laptop đứng dậy sang ghế sofa ngồi ...

” Đã lâu không gặp ... ” - Thiên Phúc mỉm cười nói rồi ung dung ngồi xuống sofa

” Lão già kia thế nào. ” - Hấn vào thẳng vấn đề

” Có lẽ phải nhờ đến The Royal đây thôi ... ” - Thiên Phúc không ngần ngại đáp ...

” Gan to vậy sao ... Đã dằn mặt một lần mà vẫn chưa sợ sao ... ” - Hấn nhếch mép

” Chỉ e là có người đằng sau mà giúp đỡ lão ta thôi ... ” - Thiên Phúc đáp

” Để xem lần này đến đâu ... Mở một cuộc họp hội đồng quản trị ... Lần này có sự góp mặt của Phan Ngọc và Royal ... ” - Hấn nhìn sâu vào trong mắt Hàn Thiên Phúc nói ...

Đường như đã hiểu được ẩn ý ... Hàn Thiên Phúc nhếch mép cười khẩy ...

” Haha ... Có lẽ hàn tổng tôi đây phải học hỏi thêm rồi ... ” - Thiên Phúc cười to ...

” Cạch ”

Jey và Thiên bước vào ...

Jey hình như đơ từ khi nhìn thấy Nó đang ngủ ... Hoàng thì chốc chốc lại lau mồ hôi cho Nó ... Còn có cả hát nữa chứ ...

” Xem ra chủ tịch vẫn còn trẻ chán nhỉ ” - Jey đặt túi trái cây xuống mỉm cười ...

” Cô ấy ngủ lâu chưa ... ” - Thiên lo lắng nhìn sắc mặt của Nó ... Đã có phần đỡ ... May là Hoàng về nước kịp ...

” Cũng được một lúc ... ” - Hoàng đáp ... Vừa lúc đó Linh và Ba nó bước vào ...

” Ba có việc phải giải quyết chuyện công ty ... Con ở lại chăm em nó ... Xong việc ba sẽ quay lại ... ” - Ba Nó nói rồi dọn sạch thức ăn thừa lúc này rồi ra về

” Jey ... Tôi có chuyện cần nói với cậu ... ” - Linh kéo tay Jey ra ngoài ...

” Có chuyện gì sao ... ” - Jey hỏi

” Ngọc Hạ ... Tôi muốn hỏi về danh tính của cô ta ... ” - Linh

” Cô là chính là người tình của Lão già kia ... Bạn bên Mỹ của Uyên ... ” - Jey

” Jersey nó không biết sao ... ” - Linh thắc mắc ...

” Tất nhiên biết ... Nhưng quả thật chủ tịch suy nghĩ gì tôi không đoán được ” - Jey tựa lưng vào tường chán nản ...

” Khó hiểu ... ” - Linh chau mày ...

” Chủ tịch đang có suy nghĩ riêng ... Tôi không xen vào ... Tôi chỉ cần cô ấy sống tốt ... Mạng sống của tôi ... Là do cô ấy cứu ... Tôi cho chủ tịch toàn quyền định đoạt ... ” - Jey

” Jey ... ”

” Tôi chẳng muốn nghe gì nữa ... Xin lỗi ... ” - Jey đáp lững sau đó bỏ ra về ...

.....

” Hoàng ... ” - Thiên gọt trái cây ... Áp úng hỏi ...

Hoàng không đáp nhưn mày ý hỏi chuyện gì ...

” Có cách nào giúp cô ấy thoát khỏi cái vòng tròn trả thù này hay không ” - Thiên chau mày

” Chỉ có nó mới có thể tự mình thoát ra ... Cậu có biết vì hai chữ “Trả Thù” mà Nó mới có thể nuôi hy vọng sống tới hôm nay không ... Nếu không vì sự trả thù ... Nó đã dần vật đau khổ mà chết rồi ... ” - Hoàng nhìn vào khuôn mặt đáng thương của em gái mình mà đau lòng ...

” Sẽ rất nguy hiểm ... ” - Thiên

” Tôi biết ... Nhưng mẹ đã vì cứu Nó mà ... Chết ... Từ khi mẹ mất ... Tôi và ba chỉ biết bù đắp cho Nó những tình thương từ mẹ ... Ngoài việc quan tâm và chăm sóc ... Tôi chỉ biết âm thầm đứng sau ủng hộ và bảo vệ cho Nó ... Nhưng hình như ... Vẫn không thể xoa dịu nỗi đau thiếu vắng mẹ ... ” - Khóe mắt Hoàng đã cay cay ... ” Anh thử nói xem ... Tôi phải làm sao đây hả ... ” - Hoàng hai mắt đã đỏ hoe ...

” Thiên ... Nếu cậu còn thích Nó ... Thì ... ” - Hoàng chưa xốt nói

” Tôi sẽ luôn ở cạnh cô ấy ... Hoàng ... Tôi biết chắc lúc đó cậu chỉ nói đùa ... Kelvin ... Tốt hơn tôi ... ” - Thiên cười buồn

” Rồi cũng sẽ có người con gái tốt hơn Nó đến với cậu ... ” - Hoàng kéo chân đắp cho Nó ... Sau đó cùng Thiên ra ngoài

” Ngọc Hạ à ... Con làm tốt lắm ... ” - Lão già kia luồn tay vào trong váy cô ... Từng đợt thám hiểm ...

” Lão già biến thái này ... Từ từ đã ... ” - Ngọc Hạ gỡ bỏ bàn tay dơ bẩn kia khỏi người mình ... Đưa cái lưỡi vào trêu chọc bên trong

” Ừm ... ” - Lão già kia đột nhiên mắt nhòe đi ... Cơ thể rạo rức hơn ...

Ngọc Hạ đưa chân đến cánh cửa tử đỏ ... Một cô gái khác bước ra ...

Ngọc Hạ đẩy lão già kia xuống ... Ra hiệu cho cô gái kia tiếp lão ...

Ngọc Hạ chỉnh lại trang phục ... Tháo cái lớp lưỡi cao su dính thuốc làm nhòe mắt ra khỏi miệng ... Tay lắc lư ly rượu mà uống ...

” Hừ ... Rồi ông sẽ phải trả giá cho những gì ông đã làm với mẹ tôi ... ” - Ngọc Hạ lấy cái áo khoát sau đó lên ra khỏi khách sạn ...

74. Chương 64 : Nín Đi - Anh Ở Đây Với Em Rồi

” Gìn à ” - Uyên từ ngoài cửa chạy vào ... Tay còn cầm chiếc hộp thức ăn được gói lại một cách vụng về ...

” ... ” - Gìn không nói gì ... Cũng chẳng nhìn Uyên một cái ... Mắt dán chặt vào màn hình máy tính ... Hai tay gõ phím liên tục ... Các dữ liệu nhảy không ngừng ...

” Gìn à ... Em có mang đồ ăn đến đây cho anh nè ... ” - Uyên lay lay cánh tay Gìn ...

” Hả ... Uyên em tới khi nào vậy ... ” - Gìn hỏi nhưng không nhìn Uyên ...

” Em mang thức ăn đến cho anh này ... ” - Uyên đến sofa đặt cái hộp lên bàn ...

” Ờ ... Chờ anh chút ... ” - Gìn nhìn Uyên khẽ cười rồi nhập vài dữ liệu vào sau đó đến sofa ngồi xuống ...

” Hôm nay em có làm món gà sốt cay và tokbokki cho anh đó ... Biết anh thích ăn cay nên em cố tình cho rất nhiều ớt ... ” - Uyên cười xòa ...

” Em vẫn còn nhớ món anh thích ư ... ” - Gìn cười nhẹ sau đó mở hộp ra ... Một mùi hương tỏa ra làm anh nhớ sự ra là sáng nay chưa ăn ...

” Nhớ chứ ... Ở Mỹ ... Em còn đi học thêm nhiều món ngon lắm ... Em sẽ nấu cho anh ăn ... ” - Uyên ôm lấy cánh tay Gìn ... Ngả vào người anh mà bắt đầu mơ mộng ...

” ... ” - Gìn cười lắc đầu sau đó bắt đầu ăn ...

Gìn ăn rất ngon miệng ... Uyên nhìn mà vui sướng trong lòng ...

Quả thật ... Đối với Uyên ... Gìn làm cái gì cô cũng thấy đẹp ... Từ lúc ăn đến lúc Gìn bảo vệ cô khỏi Phong ...

Đối với Uyên ... Người con trai này ... Là tất cả ...

” Moazzh ” - Gìn đang ăn thì bất ngờ nhận được nụ hôn của Uyên trên má ...

” Gìn à ... Em yêu Anh ... ” - Uyên ôm chầm lấy Gìn ...

” Anh ... đang ăn mà ... ” - Gìn còn ngơ ngác vì nụ hôn lúc nãy ...

” Uyên ... ” - Gin lắc đầu nguầy nguậy rồi nhìn thẳng vào Uyên ... Cái hôn lúc nãy ... Cảm giác ... Rất lạ ...

” Anh ... Muốn nói gì sao ... ” - Uyên nhìn thẳng vào đôi mắt Gin ... ” À mà thôi ... Cũng không cần nghe ... Anh ăn tiếp đi ... ” - Uyên chẳng kịp để Gin nói ... Cô lấy nĩa ... Chọc 2 cây tokbokki đưa vào miệng Gin ...

Sau đó lấy cốc ra ngoài ... Đi đến nhà vệ sinh ...

Uyên có cảm giác như ai đang theo dõi mình ... Nhưng rồi cô vội trấn tĩnh lại ...

Đây là tầng riêng của bọn Nó ... Chắc sẽ không có gì ...

Uyên đi vào nhà vệ sinh bỗng thấy một cái bóng đen phía sau lưng ...

Lấy hết can đảm quay đầu lại ... Uyên bỗng thấy cái gì đó mềm mềm như một miếng vải ... Một mùi hương tự dưng xộc vào mũi ... Uyên bị ngất thuốc mê ngất xỉu ...

Trong phòng làm việc thấy Uyên đi lâu nhưng vẫn chưa về ... Gin bắt đầu lo lắng ...

Ra ngoài tìm nhưng không thấy ... Uyên lấy máy định vị liên lạc với con chip trong đôi khuyên tai của Uyên thì phát hiện cô đang đi đến khách sạn của tập đoàn The Royal

” Lạ thật ... Cô ấy sao lại đến đó ... ” - Gin chau mày ... Lấy điện thoại ra gọi cho Hấn ...

” Alooooooooo ” - Hấn nói giọng ngáy ngủ ...

” Kelvin ... Anh đang ở đâu vậy ... ” - Gin

” Nhà ... ” - Hấn nói mắt vẫn nhắm nghiền ...

- Anh có bận gì không?

- Bận ngủ ... Mà có gì không ???

- Lúc nãy Uyên có vào Demonwhite gặp tôi ... Nói chuyện một lúc thì cô ấy ra ngoài ... Nhưng theo con chip trên khuyên tai của cô ấy thì hiện tại đang ở Khách Sạn thuộc chi nhánh của The Royal ...

- Cậu nghĩ Uyên bị bắt cóc sao ...

- Tôi nghĩ là Phong ... - Gin lo lắng

- Được rồi ... Tôi sẽ gọi cho quản lý ở đó ... Cậu cứ đến nơi bảo cần gặp tôi rồi muốn hỏi gì cứ hỏi ... - Hấn nói xong thì Gin liền tắt máy ... Anh chạy xuống lấy xe sau đó gọi cho My và Minh rồi đến khách sạn ...

Chiếc xe Ferarri phóng nhanh đến trước cổng khách sạn ...

Phong đỡ Uyên xuống sau đó nhanh chóng đặt phòng rồi lên trên ...

” Cạch ”

Phong nhẹ nhàng đặt Uyên xuống giường ... Hôn lên trán cô ...

Nhìn gương mặt của Uyên và My giống nhau như hai giọt nước ... Nên Phong nhận lầm là lẽ đương nhiên ...

” Ừm ” - Thuốc mê hình như dần tan ... Uyên bắt đầu cử động ...

Phong gắn xong camera rồi thì bắt đầu ngã người xuống bên cạnh Uyên ... Anh dần dần di chuyển tay luồn qua eo cô ... Áp sát mặt mình vào mặt Uyên ... Đưa cái lưỡi tách hai hàm răng Uyên ra tiến vào trong mà khám phá ...

” My ... Anh yêu em ... Cho anh lần này thôi ... Rồi chúng ta sẽ hạnh phúc ... Anh sẽ che chở bảo vệ cho em suốt đời ... ” - Phong thì thào bên tai Uyên ...

Từng chút ... Từng chút cởi bỏ trang phục của Uyên ...

Hai tay chạm phải nơi đầy đà mà vuốt ve ... Trêu chọc ...

Toàn thân Phong rạo rức ...

" Ừm ... Buông ra ... " - Uyên dần dần cử động ... Đôi bàn tay yếu ớt đẩy cơ thể Phong nhưng vô ích ...

" My ... Tin anh ... Chúng ta sẽ hạnh phúc ... " - Phong rời đôi môi kia mà mỉm cười ...

Đưa cái lưỡi xuống phần xương quai xanh ...

Tay vẫn không rời nơi đây đã ... Rồi lưỡi anh vô tình chạm phải nụ hồng của Uyên ... Cái lưỡi kia cứng chiều và vỗ về hết mực ...

Phong toàn thân nóng ran ... Anh cởi hết những thứ vướng víu trên cơ thể mình và Uyên ...

" Đừng mà ... Tôi xin anh ... " - Uyên gắng hết sức chống chọi với liều thuốc mê trong cơ thể ... Nghiêng người sang một bên ... Hai tay che đi cơ thể ... Hai dòng nước mắt chảy dài ...

" My ... Anh xin em mà ... Dù em đã có chồng nhưng anh sẽ bắt chấp hết ... Đến với anh một lần thôi ... My ... " - Phong ôm Uyên vào lòng mà vỗ về ...

" Ừm ... Đừng ... " - Uyên với sức lực yếu ớt muốn thoát ra khỏi con người kia ...

" My ... Em tin anh đi ... Anh sẽ chịu hoàn toàn trách nhiệm ... " - Phong hôn Uyên ... Nhẹ nhàng đặt Uyên xuống ...

" Anh sẽ yêu thương em và những đứa con của chúng ta ... " - Phong vuốt ve xoa cặp mông cắn mìn của Uyên ...

Thân dưới anh đang cương lên như cột cờ ... Nếu không đưa vào chắc hẳn Nó sẽ không chịu nổi mất ...

" Rầm "

Gin không ngần ngại đập bay cánh cửa ...

Cảnh tượng trước mắt Gin là Uyên và Phong đang trong trạng thái không mảnh vải che thân ...

Phong giật mình mặt vội chiếc quần vào rồi đi đến đấm thẳng vào mặt Gin ...

" Bốp ... Bốp ... Rắc ... " - Minh nắm cổ áo Phong đấm thẳng vào mặt anh ... Phong bị đánh bất ngờ đến choáng mà ngất đi ... Máu trên đầu Phong chảy xuống ...

My bước vào chỗ Uyên ...

Hắn đỡ Gin dậy ...

" Uyên ... Em tỉnh lại đi ... Uyên ... " - My nhìn thấy những vết bầm và vết cắn trên người Uyên mà xót xa vừa nói vừa mặt đỏ cho Uyên ...

" Uyên ... " - Gin đỡ Uyên dậy ... Lay lay cánh tay cô ...

" Hức ... Hức ... Đưa em ra khỏi đây ... Hức ... " - Uyên gượng dậy ngã vào lòng Gin nức nở ...

" Không sao rồi ... Anh đưa em ra khỏi đây ... " - Gin nói rồi bế Uyên ra khỏi khách sạn ...

Phong bị Hấn, My và Minh đưa về tổ chức ...

" Hức ... Hức ... Anh tại sao giờ mới đến ... Anh có biết suốt chút nữa em mất hết tất cả rồi không ... " - Uyên nằm trong lòng Gin ...

" Anh xin lỗi ... Sẽ không có lần sau ... " - Gin một tay lái xe ... Một tay véo nhẹ vào má Uyên rồi tặng cô một nụ hôn ...

" Nín đi ... Anh ở đây với em rồi ... " - Gin nhìn người con gái trong lòng mình mà xót xa ...

Những vết bầm trên cơ thể Uyên làm Gin nảy giờ ảm ức trong lòng ... Gin khó chịu khi Phong động vào Uyên ... Lại còn trong cảnh không mảnh vải che thân nữa chứ ...

May là Gin đến kịp ... Nếu không thì nếu có xảy ra chuyện ... Thì Gin sẽ ân hận suốt đời ...

Đến nhà ...

Gin đưa xe vào trong ... Bé thốc Uyên ra ngoài rồi đưa cô lên phòng ...

Để cô nằm trên giường mình ... Gin nhẹ nhàng lấy hộp thuốc y tế đến để thoa lên người cô ...

" Anh xin lỗi ... " - Gin hôn nhẹ lên vầng trán còn đượm mồ hôi kia ... Bôi thuốc lên vùng bầm tím và sưng tấy đến vậy máu kia ...

" Gin ... " - Uyên hai mắt vẫn nhắm nghiền khẽ gọi tên Gin ...

Gin đưa tay nắm chặt tay Uyên cho cô đỡ sợ ...

" Gin ... Hức ... " - Uyên ngã vào lòng Gin mà khóc ...

Cứ nghĩ đến cảnh tượng Phong trêu đùa cơ thể Uyên làm cô sợ xanh mặt ...

Mười năm qua ... Khoảng thời gian cô tuy sống một mình trên đất nước Mỹ ... Một đất nước xem chuyện quan hệ kia như một cái gì đó tầm thường ... Nhưng đối với Uyên ... Cô vẫn luôn gìn giữ nó cho Gin ... Dù anh không yêu cô đi chăng nữa ... Cô vẫn không ngần ngại mà cho anh ... Dù Phong không lấy đi lần đầu của cô ... Nhưng cô vẫn luôn sợ sệt ... Sợ Gin sẽ xa lánh cô ...

" Em luôn giữ nó cho anh ... Nhưng bây giờ thì ... Anh ... Anh không xa lánh em chứ ... " - Uyên nằm chặt trong lòng Gin nhẹ giọng hỏi ...

" Không ... đương nhiên không ... Yêu nhau nhất thiết phải giữ khư khư cái quan niệm đó ... Đối với anh ... Chỉ cần thật lòng là đủ ... " - Gin vỗ về cô ...

" " - Uyên không nói gì ... Đặt lên môi Gin một nụ hôn mang mùi vị của hạnh phúc

75. Chương 65 : Ngụy Hiểm

Nó đang say giấc trên giường bệnh ...

Bống điện thoại Hoàng reo lên ... Là điện thoại ở công ty ... Hoàng nhanh chóng ra ngoài nghe điện thoại ...

Từ xa ... Một cô gái đang đi vào trong phòng của Nó ...

" Cạch "

Cô gái kia tiến đến giường Nó ... Đưa sợi dây thừng quấn quanh người Nó ...

Bị trói bất ngờ ... Nó tỉnh giấc vùng vẫy ... Nhưng bất lực ... Sợi dây đã quấn quanh cơ thể ... Miếng băng keo cũng được quấn quanh miệng Nó làm Nó khó thở và không thể la lên được ...

Hạ Băng từ từ đưa người Nó xuống chiếc xe lăn bên cạnh ...

Trói tay Nó vào xe ...

Mở cửa đẩy ra ngoài ...

Hoàng do đứng quay lưng về phía Nó nên không kịp thấy ... Mà cũng chẳng nghe gì ...

" Từ từ thôi ... Mày nhớ mẹ lắm phải không ... Tao sẽ ày toại nguyện ... " - Hạ Băng cười ranh ma ... Đẩy chiếc xe xuống ngay chỗ cầu thang bộ ...

Hoàng sau khi quay lại không thấy Nó thì hoảng hốt chạy đi tìm ...

Hắn xong việc của Phong thì chạy ngay đến bệnh viện thăm Nó ...

Hắn tính đi thang máy nhưng bấm mãi không lên nên đành ra ngoài đi bộ ...

Chiếc xe được Hạ Băng đẩy đi ... Nó trên xe thì cố gắng mở trói trên xe ... Thuốc mê trên miếng băng keo đang dần thấm vào cơ thể ... Nó cời trói xong cũng là lúc Nó ngất vì liều thuốc mê ...

” Nhanh thôi ... Rồi mày sẽ đoàn tụ với mẹ mày ... ” - Hạ Băng cười khẩy nhìn Nó ngất đi trên chiếc xe đẩy ... Miếng băng keo dán quá chặt làm Nó khó thở ...

Tuy đã ngất nhưng Nó vẫn biết chuyện gì đang xảy ra ...

Nó cảm nhận được cái chết đang cận kề ... Rồi nước mắt Nó chảy xuống ... Nó phải trả thù ẹ ... Nó nhất định phải sống ...

Hoàng gọi cho Hấn ... Cả hai chạy khắp nơi đi tìm Nó ... Trên tay Hoàng cầm chặt sợi dây chuyền mẹ tặng cho Nó ... Miệng không ngừng lẩm bẩm :” Mẹ ơi ... Jersey nhất định không xảy ra chuyện được ... Nó là mạng sống của con và ba ... ”

Hạ Băng đẩy Nó đến gần bậc cửa cầu thang ...

Nó cố gắng vùng vẫy ra khỏi sợi dây nhưng không được ... Sự sống như bị dập tắt ...

Nó cảm nhận được lưỡi hái tử thần đang ve vảng gần đó ...

Chỉ cần nhích tay một chút ... một chút thôi Nó sẽ vĩnh viễn biến mất ... Sẽ không được gặp Hấn ... Gần Hấn ...

Hình ảnh của mọi người ... Ba Nó ... Hoàng ... Hấn ... Thiên ... Gin ... Jey và tất cả mọi người ... Đang nhòe dần về phía cầu thang không một bóng người ...

Nó lắc đầu nguầy nguậy ... Chỉ mong có ai đó đi ngang đây ... Hạ Băng ngày càng đẩy Nó đến gần tử thần hơn ...

Hấn và Hoàng chạy khắp nơi ... Đến cầu thang chỗ Hạ Băng ... Hấn như ngừng thở ... Tim Hấn như ngừng đập khi hình ảnh Nó đang dần tiến đến cầu thang ...

Không màn đến sống chết mà cả hai lao vào như thiêu thân ...

” Haha ... Biến mất ... Mãi mãi nhé ... ” - Hạ Băng cười khẩy ... Đẩy đến gần bậc đầu tiên ... Hạ Băng dùng hai tay ... Nhắc phần sau lên ... Nó từ trên xe dẫn tuột người mà nhào xuống dưới ... Mắt Nó nhắm tịt đau đớn ...

” KHÔNGGGGGGGGG ” - Hấn nhảy xổ về phía trước ... Hai tay ôm trọn cơ thể nhỏ bé kia vào lòng mà lăn xuống dưới ...

Một dòng máu đỏ ngầu chảy từ trán Hấn ... Và từ khoe môi ... Nở ra một nụ cười mãn nguyện ... Cô người yêu bé nhỏ của Hấn ... An toàn rồi ...

Ôm chặt cơ thể còn hơi ấm của Nó vào lòng ... Hấn dần ngất lịm đi ... Miệng tuôn một dòng máu đỏ tanh ...

Hoàng cùng bảo vệ và y tá của bệnh viện nhanh chóng đưa Nó và Hấn đi cấp cứu ...

Hạ Băng đã trốn thoát nhờ Lâm quản gia ...

- ” Ào ” Khụ ... Khụ ... ” -

Tiểu Hân và Phong bị xô nước của Thiên tạt vào mà ho khan tỉnh dậy ...

” Chát ... Chát ” - My tức giận mà tát lên mặt Phong ... Lực tay của My không phải vừa ... Máu từ khoe môi trào ra ...

” My ... Anh yêu em ... ” - Phong nhếch môi cười chua xót ...

” Khốn kiếp ... Ngay cả em gái tôi ... Anh còn dám dở trò ... Anh là cầm thú ... ” - My tức giận đâm thẳng vào mặt Phong ...

” My ... ” - Minh thấy bà xã mình tức giận liền ngăn lại ... ” Có thai em không nên tức giận như vậy ... ” - Minh ôm My vào lòng nói ...

” Haha hạnh phúc thật đó ... Cả nhà các người hạnh phúc thật đó ... ” - Tiểu Hân cười to ... Nước mắt giàn dụa đua nhau chảy trên gương mặt kia ...

” Minh ... Anh vì người con gái kia mà bỏ tôi ... Tôi nhất định không để anh xa tôi ... ” - Tiểu Hân hét to lên ...

” Tôi không yêu em ... Em cũng không có cái quyền chia rẽ hạnh phúc của tôi ... ” - Minh gằng

” Haha không có thì tôi sẽ làm cho có ... Anh nhất định là của tôi ... Dù tôi có chết đi anh vẫn phải là của tôi ... Haha ” - Tiểu Hân

” Phụt ” - Một dòng máu từ miệng Tiểu Hân phọt ra ... Bắn thẳng vào người Minh làm anh giật mình ...

Con dao đó kẹp giữa hai ngón chân của Phong ... Không ngần ngại mà đâm vào lưng Tiểu Hân ...

Cả 3 người đều hết sức ngạc nhiên vì hành động đó ... Là Phong đang có ý gì ...

” Tôi không cho phép cô làm tổn hại đến Mỹ ... ” - Phong hét lên ...

” Ngu ngốc ... Mà vì một đứa con gái không yêu mà làm mọi thứ ... Để rồi mà nhận được gì ngoài cái ánh nhìn khinh bỉ đó hả ... Haha thành khờ ... ” - Tiểu Hân nói rồi cười to sau đó ngắt lịm đi ...

” Áp dụng luật cũ ”

Câu nói của Mỹ như ra lệnh ... Sau đó cùng Minh ra về ...

” Anh hai và Jersey sao rồi ... ” - Linh giữ vai Hoàng lay mạnh

” Linh ... Em bình tĩnh đi ... Họ đang trong phòng phẫu thuật ... ” - Hoàng đau lòng nhìn gương mặt đầm đìa của Linh ...

” Hức ... Hức ... ” - Linh gục đầu vào lòng Hoàng mà nức nở ...

” Anh hai ... Là người thân duy nhất của em ... Anh ấy nhất định phải không sao ... ” - Linh chưa xốt nói ...

” Nhất định sẽ không sao ... ” - Hoàng kéo Linh xuống ghế cho cô gục đầu vào vai mình mà khóc ... Anh đâu phải không lo lắng ... Nó chính là đứa em gái anh yêu thương hơn cả sinh mạng ... Mất đi Nó ... Rồi anh sẽ ra sao ...

Ngồi trước phòng phẫu thuật ... Linh và Hoàng không một chút rời mắt khỏi cánh cửa ...

Nó như một cái gì đó rất tồi tệ ... Như rằng sẽ nuốt chửng hai con người đó ...

” Ting ”

” Em gái / Anh trai tôi sao rồi ” - Hoàng và Linh đồng thanh ...

” Cô gái chỉ bị thương nhẹ ... Vết thương đã được khử trùng và băng bó ... Còn anh chàng kia thì đa qua cơn nguy hiểm ... Khả năng tỉnh lại còn phụ thuộc vào anh ấy ... ” - Vị bác sĩ ôn tồn nói ... Sau đó bỏ đi ...

Y tá đẩy Hân và Nó vào phòng hồi sức ...

” Tạm thời người nhà chưa thể thăm và chăm sóc ... Ngày mai hãy quay lại ... ” - Cô y tá đóng cửa nói ...

3h Sáng

” Ưm ” - Nó cựa người tỉnh dậy sau giấc ngủ mê mẩn ...

Đầu nó đau giữ dội ... Nó chỉ nhớ là lúc rơi xuống cầu thang ... Lúc đó Nó nghe được giọng của Hân ... Và rồi khi rơi xuống ... Một cái gì đó đã ôm lấy cơ thể Nó ... Rồi ngắt xủ ...

Gượng dậy để tìm Hân ... Nó nhìn sang bên cạnh thì thấy Hân ...

Hân chỉ đang nằm đó ... Gương mặt xuống sắc hẳn ... Hơi thở vẫn đều đặn ... Trên bức điện tâm đồ ...

” Em sẽ phải trả thù ẹ ... ” - Nó hôn lên môi Hân ... Sờ lên gương mặt kia ... Rồi bỏ vào trong thay đồ ...

Lão già kia đã cố tình giết chết Nó ... Vậy thì tại sao nó lại đứng yên mà nhìn chứ ...

Nó uống một ngụm thuốc giảm đau ... Trang bị thêm súng ... Hai cây kiếm nhật đeo vào chỗ thắt lưng ... Và một vài châm kích độc ... Nó điềm đậm ra ngoài ...

Lão ta không những cho người hại Nó ... Còn hại cả người con trai Nó yêu ...

Nhất định mối thù này sẽ được trả bằng chính xương máu của lão ...

Chiếc xe Ferrari mui trần màu đỏ lao nhanh trên con đường khuya vắng bóng người ... Tiếng động cơ như xé toạt màn đêm yên ắng ... Làn khói phả vào không trung ... Ánh đèn mờ ảo ... Như nuốt trọn tất cả ...

” Cô thấy thế nào ” - Ngọc Hạ lên tiếng ...

” Ổn ” - Nó lạnh tanh ...

” KÍTTTTTTTT ”

Chiếc xe thẳng gấp trước tòa nhà Tusaly ...

76. Chương 66 : Định Mệnh Trớ Trêu - Phần 1

Cả hai cô gái cũng bước vào trong ... Gương mặt lạnh tanh không một cảm xúc ...

” Tôi đi trước ” - Ngọc Hạ đưa tay ra ý chỉ dừng lại ...

” Cẩn thận một chút ... Có gì thì cứ liên lạc qua bộ đàm ... ” - Nó lạnh tanh lùi ra sau ...

Ngọc Hạ ngang nhiên đi dọc dãy hành lang của tổ chức ... Người của lão già kia thấy cô liền tránh sang một bên ...

” Cách ”

Ngọc Hạ mở cửa bước vào ...

” Haha hôm nay con có việc gì lại đến thăm ta sao ... ” - Lão già kia thấy cô liền nở nụ cười khẩy trên môi ...

” Chết tiệt ... Ông còn vui vẻ được sao ... Phong đã bị bắt ... Ông còn bình thản ở đây ... Bọn nhóc kia mà biết được ... Ông chắc chắn sẽ chết không có chỗ chôn ” - Ngọc Hạ như bực tức nói ...

” Haha ... ” - Lão ta cười to ... Đứng dậy khỏi bàn làm việc mà lại gần cô ...

” Con nghĩ sẽ dễ dàng như vậy sao ” - Lão già kia nhếch mép ...

Với tay lấy cái điều khiển ... Bật lên ... Màn hình phản chiếu hai cô gái đang đi dọc trên hành lang ... Và hai cô gái kia không ai khác chính là Ellie và Yun ... Lão ta tiếp tục nhấn nút chuyển trên phía điều khiển ... Và tiếp theo là hình ảnh của 3 chàng trai ... Gin, Thiên và Jey ... Cuối cùng chính là hai cô gái đang đi từ cửa đi vào ... Đó chính là Ngọc Hạ và Nó ...

Ngọc Hạ từ đầu đến cuối tái xanh mặt mày ... Cô không ngờ rằng một người rành đường đi nước bước như Nó và Cô lại bị lão ta vạch trần một cách dễ dàng ...

Khẽ đứng dậy lùi ra sau ... Tránh khỏi ánh mắt nguy hiểm của lão ta ...

Ngọc Hạ ném về phía trước quả boom mù ... Cô nhanh chóng đánh gục từng hàng vệ sĩ bên ngoài mà bỏ chạy xuống chỗ Nó ...

Ngọc Hạ xuống đến nơi nhưng không thấy Nó ở đâu ...

” Ừm ... Ừm ... ” - Từ một góc khuất của tòa nhà ... Ngọc Hạ nghe tiếng động lạ liền chạy đến ...

Một cánh tay đưa lên như kêu cứu ... Tiếng kêu phát ra từ thùng nước lớn ...

Ngọc Hạ gắng hết sức mà kéo tay cô gái kia lên ...

” Này cô gì đó ơi ... Cố gắng nhé ... Tôi sẽ cứu cô ra ... ” - Ngọc Hạ lấy tay mình ... Gắng hết sức mà kéo tay cô gái đang vùng vẫy kia lên ...

Cuộc giằng co hơn 5 phút ... Cuối cùng cô gái kia cũng đã ra ngoài ... Không ai khác chính là Nó ...

” Khụ Khụ ... ” - Nó ho sặc sụa ... Nước trong miệng trào ra ...

Cơ thể ướt sũng vì ngâm mình trong đó quá lâu ... Phần vì cơ thể còn yếu ...

” Nói tôi nghe sao cô vào trong đó ” - Ngọc Hạ tay vỗ nhẹ vào lưng Nó ...

” Là tôi bị người lão ta thấy ... Nên nhảy vào thùng nước kia ... Không ngờ là vậy ” - Nó sau khi tỉnh táo liền nói ...

” Jersey ... Thật sự thì Yun, Ellie và mọi người đều đã đến đây ... ” - Ngọc Hạ nghiêm túc nói ...

” Tôi biết ... Lão ta hình như cũng đã biết rồi ... Theo như cảm biến nhiệt thì chỗ Ellie và Yun đang gặp nguy hiểm ... ” - Nó nhìn vào màn hình điện thoại lo lắng ...

” Mau lên đó ” - Ngọc Hạ cùng Nó chạy lên ...

Đằng xa ... Một người đàn ông bước ra cùng cây súng trên tay ...

Đúng như Nó nói ... Yun và Ellie đang chật vật với đám vệ sĩ của lão già kia ...

Nhanh chóng nhập vào ... Trận đánh không cân sức đang diễn ra ... Nhưng đâu một ai để ý rằng ...

Gần đó không xa ... Lão già kia đang nắm trong tay một vật nhỏ màu đỏ ... Chỉ cần ... Một cái ấn tay thật nhẹ nhàng ... Mọi thứ sẽ nổ tung ...

” Ngọc Hạ ... Con đừng tưởng ta không biết ... Suốt thời gian qua ... Con chưa bao giờ ngừng nghĩ đến việc “Trả Thù” ... ” - Một cái nhếch mép thật khê ... Cùng một dòng nước mắt ... Lão ta hẹn giờ ... 30 phút ...

” Cách ”

Hàn Thiên Phúc tiến vào trong ...

” Tìm ta sao ... ” - Lão già kia từ từ tiến ra ... Ngồi vắt vẻo lên ghế ... Tay cầm điều thuốc đang hút giữa chừng ...

” Ông phải trả giá cho cái chết của bố tôi ” - Hàn Thiên Phúc chìa súng về phía Lão già kia mà hét ...

” Haha ... Bố mày chết là đáng ranh con ạ ... Chỉ vì một người phụ nữ ... Mà bán rẻ lương tâm ... Một mực đòi chết theo ả ... ” - Lão ta cười to như không có gì ...

” Hừ ... Sẽ không có chuyện gì xảy ra ... Nếu ông không suất hiện ... Năm đó ... Chính ông đã xúi giục bố tôi ... ” - Hàn Thiên Phúc gằn lên ...

” Tốt nhất nên rời khỏi đây trước khi tôi kết liễu đời cậu ” - Lão ta xoáy sâu vào đôi mắt anh mà hăm dọa

” Đoàn Đoàn ”

Hai phát súng nhắm vào đầu 4 tên vệ sĩ mà bắn ...

Nó tiến vào bên trong phòng ...

Đưa cây súng về phía đầu lão già kia mà bóp cò ...

” Tách ”

” Chết tiệt ... Trả mạng lại ẹ tôi ... ” - Nó hét to ...

” Hừ ... Tất cả là vì ông ... Mọi chuyện đều là do ông ... ” - Hàn Thiên Phúc chĩa súng về phía đầu lão ...

” Đoàng ... Đoàng ... Đoàng ” - Ba phát súng liên tiếp nhắm vào cánh tay Yun ...

” Yun ... Mày đứng sau đi ” - Ellie không ngần ngại ném số châm trên người mình về phía bọn người kia ...

” Bốp ... Bốp ... Rắc ... Rắc ” - Từng tiếng va chạm da thịt thật mạnh ... Hùng đưa chân đạp liên tiếp về tên đã nổ súng với Yun ...

” Chủ Tịch đâu ” - Jey cau mày ...

” Đi đến chỗ lão già kia rồi ... ” - Ellie lạnh tanh như không có gì ...

” Hừ ... ” - Thiên và Jey nhanh chóng thoát khỏi đám người này mà đến chỗ Nó ...

” Yun ... Em có sao không ” - Hùng đỡ Yun dậy ... Máu trên tay cô đã chảy lên sàn ...

” Không ... Anh mau giúp Ellie ... ” - Yun chau mày vì đau

” Được ... Em ở đây ... Anh sau khi xong sẽ đưa em vào viện ” - Hùng hôn nhẹ lên trán Yun sau đó ra ngoài ...

” Đi đâu ” - Một tên bịt kín mặt mày ... Từ xa cùng đám đàn em đi đến cản đường Thiên và Jey ...

” Khôn hồn thì biến khỏi đây ” - Thiên gần

” Haha ... Ta đến đây ... Để làm gì thì chắc 2 người cũng biết ... Đừng bao giờ ra lệnh cho ta ... ” - Tên cầm đầu kia bắt đầu cúi lên ... Chĩa súng về phía Thiên ...

” Tách ”

Một cái búng tay ... Lập tức đám đàn em liền xông lên ...

Thiên với Jey dù không muốn cũng phải đánh nhau ... Từng đòn đánh của hai người ... Là từng đòn chí mạng ... Mặc kệ đằng trước có bấy ... Hay là gì đi chẳng nữa ... Nó ... Chính là mạng sống của hai người ...

” Thiên ... Mặc kệ tôi,cậu đi trước đi ” - Jey cảm thấy không ổn liền giục Thiên chạy thật mau ...

” Không ... Tôi không bỏ cậu lại được ” - Thiên cương quyết ...

Jey hết cách đành dùng cách đánh vào trọng tâm : ” Jersey ... Đang gặp nguy hiểm ... ”

Thiên như dừng lại ... Anh suy nghĩ một lát sau đó liền chạy đi tìm Nó ...

Nó và Hàn Thiên Phúc đang chạy ra khỏi tòa nhà ...

” Tôi phải tìm mọi người ... Họ sẽ gặp nguy hiểm ... ” - Nó nấc lên từng hồi ... Tòa nhà này ... Đã gài bom sẵn ...

Nhấn con chip liên hệ qua bộ đàm ... Nó thông báo ...

Sau 5phút ... Mọi người ai cũng có mặt đầy đủ ... Trừ Thiên và Ngọc Hạ ...

Gin một mực đòi lên tìm ... Nhưng bị Nó ngăn cản ...

” Mọi người về trước đi,tôi sẽ ra sau ... ” - Nó nói rồi quay vào trong ... Tiếp tục tìm kiếm ...

” Cách ”

Ba Nó mở cửa vào trong ... Không kịp suy nghĩ mà bắn thẳng vào vai lão già kia 2 phát đạn ...

” AAAAAAA ” - Bị bắn bất ngờ ... Lão ta hét lên thất thanh ... Nhưng làm gì được vì người của lão đã bị ba Nó bắn chết ...

” Ông ... Trả giá cho những ngày tháng đau khổ của con gái tôi ... Trả giá cho cái chết của vợ tôi ... ” - Ba Nó mắt đỏ hoe ... Không ngần ngại mà chĩa súng về phía lão già kia ...

” Haha ... Nếu có thể tôi ... Ông và con gái ông phải chết cùng tôi ... ” - Lão già kia bật màn hình ... Chiếu cảnh Nó đang đi tìm và gọi tên ai đó ...

” Ông không được làm hại Nó ” - Ba Nó

” Lý do gì phải nghe lời ông ... Tôi bây giờ đã mất hết tất cả ... Được chết chung cùng gia đình kẻ thù ... Haha cảm giác rất lạ ... ” - Lão ta cười to

” Chết tiệt ... ” - Ba Nó bắn phát súng về phía lão già kia ... Môt dòng máu tươi chảy ra từ miệng ...

” Jersey ... Jersey ” - Ba nó chạy khắp nơi đi tìm Nó ...

Hét to tên Nó ... Mong tìm được đứa con gái ngốc nghếch của mình ...

” Ba ... ” - Nó từ sau bước đến

” Con không sao chứ ” - Ba Nó ôm nó vào lòng ... Nói như khóc ...

” Ba ... Con không sao ... Ba sao lại đến đây ” - Nó nhẹ giọng

” Ta chỉ lo cho con ... Nhưng con không sao ... Ta là rất vui ... Mau ... Chúng ta mau thoát khỏi đây ... ” - Ba Nó mau chóng kéo Nó ra ngoài ...

” Ba đi trước đi ... Con sẽ ra ngoài sau ... ” - Nó nói rồi quay bước vào trong ... Mặc cho Ba Nó gọi thế nào vẫn không quay lại ...

” Thiên ” - Ngọc Hạ kéo tay anh lại khi thấy anh đang đi về phía lão già kia

” Ngọc Hạ ... ”

” Thiên ... Jersey đã ra khỏi đây rồi ... Chúng ta mau chóng thoát khỏi đây ... Ở đây toàn là boom ” - Ngọc Hạ kéo tay Thiên chạy thục mạng xuống dưới ...

” Cạch ”

” Đoàn ... Đoàn ... Đoàn ” - Nó bắn tới tấp về phía lão già đang thom thóp thở dưới sàn ...

” Haha ... Con phải trả thù ẹ ... ” - Nó cười to ... Tay lấy dây thừng ... Quấn quanh cổ lão già kia mà treo lên trần nhà ...

” Chết đi ” - Nó bắn liên tiếp vào người lão già kia ...

” Cạch ”

Đóng cửa lại với hàng nước mắt chảy dài ... Nó nhẹ lòng hẳn ra ... Kể từ bây giờ ... Nó sẽ không hối hận nữa ...

Đi xuống dưới mà không để ý rằng ... Có ai đi theo mình ...

Nó bị bịt miệng từ sau ... Rồi bỗng nhiên ngắt đi ...

Hạ Băng nhanh chóng theo lối bí mật mà đưa Nó ra ngoài ...

Hạ Băng đưa Nó đến một khu rừng hoang vắng ... Ở đây ... Ngoài thú dữ ra ...

Thì chẳng có gì sống sót được ...

Phía trước là một khu vực thẳm ...

Hạ Băng nhếch mép ... ” Tao đã không còn gì nữa rồi ... ”

” Mày đã làm tao mất tất cả ... Con khốn khiếp ... Hại gia đình tao phải phá sản ... Hại tao phải làm gái để sống ... Mày là con chết tiệt ... ” - Hạ Băng tát vào mặt Nó ...

” Chết đi ... Để xem nhà mày có yên ổn không ... Haha ... ” - Hạ Băng đẩy Nó xuống vực không thương tiếc ...

Tiếng cười của cô vang dội khắp khu rừng ...

Rồi cô cũng tự kết liễu mạng sống mình bằng cách treo cổ tự vẫn ...

Mãi không thấy con gái mình ra ... Ba Nó lo lắng chạy vào trong ... Mọi người cũng không ngần ngại mà đi vào trong ...

” BÙMMMM ” - Một tiếng nổ lớn xảy ra ...

77. Chương 67 : Ngọc Yến

Sáng sớm hôm sau ...

Bản Tin Buổi Sáng ...

” Tối qua, một vụ nổ boom lớn đã xảy ra tại tòa nhà Tusaly ... Được biết nạn nhân của vụ nổ trên không ai khác chính là Ellie và Yun ... Hai người mẫu màn bạc của Showbiz ... Và tiếp đến là hai quản lý của Vegas Gin và Yin ... Một quản lý đặc biệt của Jersey - Chủ tịch Demonwhite ... Jey cũng đã bị thương không kém ... Và một người duy nhất không thể sống sót là Lâm Vương Triệu ... Quản lý của Hàn Gia ... Ông ta được phát hiện trong tình trạng khắp người là vết thương do đạn bắn ... Và đặc biệt ... Trên cổ có một vết bầm ... Nghi án duy nhất là treo cổ ... Cuối cùng ... Là vị chủ tịch đa tài của giới tài chính ... Tập Đoàn Phan Ngọc ... Ông ấy hiện đang trong tình trạng hôn mê sau và không biết được bao giờ sẽ tỉnh ”

Hoàng vò đầu bức tóc ở ngoài ghế chờ ... Các phóng viên nhà báo liên tục làm anh khó chịu ... Vệ sĩ của anh đang ra sức chặn họ ...

Cho người phong tỏa khắp nơi để tìm đứa em gái ... Hoàng như ngồi trên đồng lửa ... Khánh Huy luôn an ủi anh nên cũng đỡ được phần nào ...

” Anh Đăng ơi, có mua được không ” - Một bé trai kháu khỉnh với khuôn mặt bầu bĩnh ... Đôi mắt to tròn đen lay láy ... Nụ cười lúc nào cũng nở trên môi ...

” Có ... Rất may là anh đến kịp, chỉ còn duy nhất một cái ... ” - Hải Đăng mỉm cười ... Nụ cười của anh tựa như nắng ban mai ... Làm tan chảy lòng người ...

” ... Ừm ... ” - Nó khẽ cựa người ... Nhấn mặt vì vết thương ngay đầu đang chảy máu ...

” Cô tỉnh rồi sao ... ” - Hải Đăng vội đỡ đầu Nó dậy ... Đưa vào môi một chút nước ...

” Tôi đang ở đâu ” - Nó bất giác hỏi ... Đầu nó ong ong ... Nhức nhối đến khó chịu ...

” Cô không nhớ gì sao ... Cô là ai ... Sao lại đến đây ... ” - Hải Đăng chau mày nhìn Nó ... Một cô gái với mái tóc hung hung đỏ ... Đôi mắt tím đẹp vô hồn ... Chiếc mũi thon cao ... Đôi môi đỏ hồng xinh xắn ... Làn da trắng mịn màng ... Gò má ứng hồ tự nhiên ... Một vẻ đẹp hoàn hảo làm ngất ngay lòng người ...

” Tôi ... Tôi không biết ... ” - Nó nói ... Ánh mắt mở to khi nhìn thấy quang cảnh lạ lẫm trước mặt ... Là một bờ biển ...

” Cô không nhớ gì sao ... ” - Hải Đăng một lần nữa xoáy sâu vào đôi mắt vô hồn kia ...

” Không ... ” - Nó lắc đầu nguầy nguậy ...

” Chị đẹp quá ” - Susu đưa tay sờ vào mặt đó ... Thốt lên ...

” Em là ai ” - Nó quay sang hỏi Susu

” Em tên Susu ... Chị gọi là Su hay Susu đều được ” - Susu tròn xoe mắt nhìn Nó ...

” Cô hình như đã bị mất kí ức rồi ... Thôi thì cứ ở đây cùng anh em chúng tôi ... Tuy là không khá giả gì mấy ... Nhưng vẫn đủ ăn đủ mặc ... Cô không chê cũng có thể ở lại ... ” - Hải Đăng nhìn người con gái trước mắt nói ...

” Được được ... Anh cho tôi ở lại là vui rồi ... Tôi mang ơn còn không hết ... Sao lại chê chứ ” - Nó mỉm cười nhẹ nhàng nhìn Đăng làm anh đỏ mặt ...

” Tôi ... Tại tôi thấy cô xinh xắn lại mang vẻ con nhà quý tộc ... Nên ... ” - Hải Đăng ái ngại nhìn Nó ...

” Bây giờ ngay cả tên tôi còn không nhớ ... Nghĩ đến việc kia ... Anh cho tôi ở nhờ ... Tôi sẽ làm việc nhà ... Khi nào tôi nhớ lại ... Tôi sẽ trả ơn anh ... ” - Nó nhẹ nhàng nói ...

” Được rồi ... Hai anh em tôi làm nghề chài cá kiếm sống qua ngày ... Bây giờ có cô nữa thì ... ” - Hải Đăng nói chút rồi dừng lại ...

” Tốt nhất cô là con gái ... Nên ở nhà đi ... Ở đây có rau ăn rau, có cháo ăn cháo ... Bữa được thì có cá, có tôm ... Không thì ăn tạm cái gì đó ... Cô thật sự không chê nơi này là tốt rồi ... ” - Hải Đăng cười hiền nhìn Nó ...

” Anh thật tốt ... Tôi sẽ làm mọi việc nhà ... Chỉ cần anh đừng đuổi tôi ” - Nó e dè ...

” Có chị ở đây sẽ đỡ buồn hơn ... Anh hai mỗi lần đi ra kéo lưới ... Su ở nhà một mình rất buồn ... ” - Susu lay lay cánh tay Nó ...

” Được rồi ... Cô uống thuốc rồi ăn chút cháo au khỏe ... Tôi ra khơi ... Gần đến giờ rồi ... ” - Hải Đăng lấy vội chiếc áo rồi mau chóng ra ngoài nơi có những chiếc thuyền và vài người dân đang đợi sẵn ...

” Su nè ... Em đỡ chị ra ngoài được không ” - Nó nhẹ nhàng nói khẽ ...

” Dạ ” - Giọng nói ồm ồm của một đứa trẻ con pha lẫn tiếng sóng biển giòn ran ...

Susu nhẹ nhàng nắm tay Nó đưa ra ngoài ...

Đỡ Nó ngồi trên mõm đá ... Ngược mắt nhìn ra biển ...

Susu đang nghịch với vài vỏ sò ... Vỏ ốc trôi dạt vào ... Bãi biển sóng vỗ ngút ngàn khơi ...

” Chị ơi ... Chị không nhớ gì về mình sao ... ” - Susu bắt giắc hỏi ...

” Chị không nhớ ... Thật sự không nhớ ... Chị thấy buồn lắm ... ” - Nó dụi mắt ... Ánh mắt tím vô hồn đưa về phía đại dương bao la ...

” Đừng buồn nữa ... Anh Hải Đăng nói ... Mỗi khi buồn ... Cứ hét to về phía biển khơi ... Biển khơi sẽ vui vẻ nhận lấy nỗi buồn của chị ... ” - Susu vén lọn tóc phất phơ trước mặt Nó ...

” Susu thật dễ thương ... ” - Nó véo má ... Hôn lên bờ má phúng phính kia một cái thật kêu ...

” Dạ ... Nhưng em phải gọi chị bằng gì ... ” - Susu nghiêng đầu hỏi ...

” Chị không nhớ tên mình ... Hay em thích gọi gì cũng được ” - Nó cười với Susu

” Chị rất đẹp ... Lại còn rất thân thiện ... Em sẽ gọi chị là Ngọc Yến nha ... Haha đúng rồi ... ” - Susu nói rồi nhảy cẫng lên ...

” Ngọc Yến ” - Nó nhắc lại ...

” Đúng rồi ... Ngọc Yến ... Tên rất đẹp ... Chị cũng rất đẹp ... ” - Susu cười to ...

” ÁÁÁÁÁÁ ” - Susu đang chơi ở ngoài bỗng nhiên hét lên ...

” ... Susu ... ” - Nó chạy ra

” Con nhóc này ... Dân làng đâu hết rồi ... ” - Một tên to con ... Mặt mày hung tợn ngang nhiên nắm lấy cổ áo Susu nhắc lên ... Theo sau là đám đàn em đang bắt các thiếu nữ trong làng đi ...

” Dừng tay lại ... ” - Nó chạy ra ngoài ... Kéo Su về phía mình ...

” A ... Con nhỏ này xinh đấy ... Haha bắt nó về ... ” - Tên kia thấy Nó liền há hốc ... Xinh muốn nhảy luôn đôi mắt ra ngoài ...

” Thằng khốn ... Mày cút đi ... ” - Nó lùi về phía sau ... Lấy đà bật nhảy lên ... Đạp về phía bọn con trai đang đến gần ...

Hai tay vò thành nắm đấm ... Đấm thẳng vào mặt tên cầm đầu ... Làm tên đó choáng mà ngã xuống ...

Không dừng lại ở đó ... Nó đưa chân ... Nhảy lên đạp mạnh vào bụng tên kia làm tên kia phun máu đỏ thẫm thẫm vào cát trắng ...

” Khôn hồn thì cút đi ... Đừng để ta gặp lại ... ” - Nó hậm hực dắt Susu vào trong ...

Đúng lúc đó Hải Đăng cùng mọi người về ... Đăng thấy đám người kia vội vã chạy vào ...

” Anh hai ... ” - Susu đang cùng Nó vào trong ... Nghe thấy tiếng Hải Đăng liền quay đầu lại chạy đến ôm anh ...

” Em có sao không ... ” - Hải Đăng gương mặt lo lắng nhìn Susu ...

” Dạ không ... Nhờ chị ấy mà em thoát được, chị ấy còn cho bọn kia một trận nữa ... ” - Susu cười xòa ...

” Tôi thấy lạ ... Tại sao họ lại bắt các cô gái trong làng ... ” - Nó nghiêng đầu hỏi ...

” Đó là người của làng khác ... Làng đó chỉ có thể sinh con trai ... Họ muốn nối dõi tông đường ... Phải qua các làng khác bắt con gái về ... Cô mới vào đây nên không biết ... Susu ... Nhìn rất giống con gái nên bọn họ rất hay bắt nó ... ” - Hải Đăng

” Ra vậy ... ” - Nó đưa tay xoa đầu Susu ...

” Cảm ơn ... Cô đã bảo vệ nó ... ” - Hải Đăng hơi đỏ mặt nhìn Nó ...

” Không có gì ... Đó là điều tôi nên làm ... Gọi tôi là Ngọc Yến ... ” - Nó mỉm cười quay vào trong ...

” Anh hai ... Đó là tên Susu đã đặt cho chị ấy ... ” - Susu cười rồi quay vào trong cùng Nó ...

” Ngọc Yến ... Tên đẹp ... Người cũng đẹp ... ” - Hải Đăng cười hiền rồi quay ra ngoài phụ dân làng kéo chài và hỏi thăm ...

Tối hôm đó ...

Nó ra ngoài sớm đã lúc sáng mà ngồi ...

Mắt đưa về phía xa xăm ... Khuôn mặt buồn rười rượi với hai hàng nước mắt thay nhau chạy trên gương mặt Nó ...

” Tại sao mình lại không nhớ gì ... ” - Nó vò đầu khóc thét lên ...

” Cô làm gì ở đây giờ này ... ” - Đăng đi đến bên cạnh Nó hỏi thăm ...

” Tôi ... Chỉ muốn hóng gió ... ” - Nó đáp

” Gió biển đêm nay rất lạnh ... Cô tốt nhất nên vào trong ... ” - Hải Đăng

” Tôi chỉ ngồi một lát thôi ...

” Cô vẫn còn yếu lắm đó ... Tôi ngồi đây với cô ... ”

” Tôi muốn hỏi anh một chuyện ... ”

” Cô muốn hỏi gì ... ”

” Anh sao lại cứu tôi ... ”

” Sáng qua ... Tôi đi vào dãy núi phía Tây làng tìm một ít thức ăn ... Thì thấy cô nằm trên luống rau ... Khắp người cô dính đầy máu ... Tôi liền mang cô về ... ”

” À ... ” - Nó gật đầu mệt mỏi ...

” Anh và Susu sống ở đây lâu chưa ... ”

” Cũng khá lâu ... ”

” Anh không có người thân sao ... Susu lại còn không đi học ... ” - Nó nghiêng đầu ...

” Ba mẹ tôi làm ăn thua lỗ ... Phải vay tiền của bọn giang hồ ... Lãi suất cao cộng thêm không có tiền ... Họ đã bắt hai anh em tôi đến đây ... Đưa một ít tiền làm căn nhà nhỏ ... Rồi họ gieo mình xuống biển ... ” - Đăng đã cay mắt ...

” Anh đừng buồn ... Họ chỉ là không muốn anh và Su chịu cực ... ” - Nó an ủi Đăng ...

” Ít ra ... Anh còn có cha mẹ để nhớ ... Còn tôi thì ... Quên hết rồi ... ” - Nó cười chua xót

” Gia đình cô chắc đang lo cho cô lắm đó ... ” - Đăng

” Thôi đi ... Đừng nhắc đến nữa ... ” - Nó xua tay ...

” Choang ”

Hắn ném chai rượu vào tường ...

Từ khi Nó mất tích ... Hắn đau đến quặng lòng ... Như một cái gì đó đè lên cơ thể ... Thật khó chịu ...

Luôn tỏ ra vui vẻ trước mặt Khánh Huy ... Nhưng quay lưng ... Lại là nỗi đau chồng chất ... Nó như một cái gì đó thật mơ hồ ... Cảm giác đau đến nghẹt thở ...

Mọi thông tin của Nó như vào ngõ cụt ... Nó biến mất ... Lần cuối ... Gặp Nó cũng không ...

” Ngàn giờ anh đều nhớ em ... ” - Hắn cảm tưởng hình của Nó mà đau lòng ... Và đây cũng là lần duy nhất ... Hắn khóc ...

” ... ” - Ngã người ra phía sau ... Hắn cảm nhận nỗi đau mất đi người mình yêu ... Nhìn cô ấy đi vào nguy hiểm mà không thể làm gì được ... Hắn như lạc vào khoảng không vô vọng ...

Không một màu sắc ... Không một chút cảm xúc ...

6h Sáng ...

Hắn lái xe đến khu rừng kia ...

Nơi được cho là lần cuối thấy Nó ... Hắn đã cho người điều tra phía dưới vực thẳm kia ... Là một ngôi làng chài ...

” Cậu ... Mình đừng xuống đó ... ” - Khánh Huy lay lay tay Hắn ...

” Nhưng xuống đó ... Sẽ tìm được gì Jersey ... ” - Hấn ngồi xuống ... Vuốt má Huy ...

” Huy không muốn ... Cậu đừng xuống ... ” - Huy sợ sệt nhìn xuống vực thẳm ... Trong đầu liên tưởng đến chuyện phải nhảy xuống ... (Con thông minh ghê luôn đó Huy, nghĩ xấu cho ta không à, hôm qua còn kêu xuống)

” Ngốc ... Cậu có bắt con nhảy xuống đâu ... Chúng ta sẽ đi bằng đường khác ... ” - Hấn như đọc được suy nghĩ của Huy liền bật cười ...

” Thật hả cậu ... Sẽ không nhảy xuống ... ” - Huy tròn xoe mắt hỏi ...

” Từ bao giờ con nghi ngờ cậu vậy hả ... Về nhà chuẩn bị ... Mai sẽ đi cùng cậu ... ” - Hấn bế Huy lên xe ... Chạy về thành phố ...

78. Chương Thông Báo

Hiện tại thì fb Trang Ellie đã bị khóa nick

Nên không nhận inb hay rep của ai được ... Hôm nay Ellie muốn thông báo và hỏi ý kiến mấy bạn về 1 chuyện đó là ... Tiểu Thư Siêu Quậy Và Công Tử Sát Gái ... Sẽ có kết là HE < kết=“” có=“” hậu=“”> hoặc OE < kết=“” mở=“”> ... Ellie muốn hỏi ý kiến mọi người về việc này

Nếu kết là HE thì nội dung chỉ còn khoảng 5 chap nữa là end

... Về phần HE có 2 dự định

Sẽ còn có 2 tình huống khó khăn và anh Kelvin và chị Jersey sẽ phải đi qua mới đủ số lượng chap để end như dự tính ban đầu

Nhưng nhiều bạn nói nhiều quá lại đâm ra bực và khá nhàm đơn giản vì từ đầu chap đến giờ ngoài Bảo Thiên ra thì chẳng có gì khó khăn cho Nó và Hấn cả ... Còn có bạn đem so sánh Tr này vs Tr khác ... Tóm lại là motip rất rất cũ cũ =))) ...

Nếu là OE thì khoảng 3 chap nữa thôi vì phần OE rất nhanh và có lẽ chẳng phải thêm tình tiết gì nhiều ... Và kết này sẽ không rõ ràng cho Jersey và Kelvin cũng như Bảo Thiên và Jey

Mình mong các bạn sẽ ình biết về 2 ý kiến trên ... Vì sắp thi & Tr cũng sắp end nên mình cần ý kiến của các bạn càng sớm càng tốt ... Mình tôn trọng ý kiến của các bạn

79. Chương 68

Sáng sớm hôm sau ...

Nó thức dậy sớm để chuẩn bị thức ăn và dọn dẹp nhà cửa ... Về phần thức ăn thì không có gì để nói ... Nhưng về phần dọn dẹp thì nó thuộc dạng không biết ... Nên chỉ làm qua loa

” Tôi có làm thức ăn ... Anh mau ăn rồi còn ra ngoài ... ” - Nó bưng một đĩa cá kho còn vương khói đặt xuống bàn ...

” Cô ... Làm đó sao ... ” - Đăng ngạc nhiên ...

” Tôi ... Tôi chỉ làm những gì mình biết thôi ... ” - Nó lè lưỡi cười xòa ...

Ánh nắng ban mai xuyên vào ngôi nhà ... Chạm vào gương mặt trẻ con của Nó ... Khẽ kéo ghế ngồi xuống ... Nó cho cơm và một ít thức ăn tự tay làm vào chén của Đăng ...

” Ồ ... ” - Đăng mặt thẹn đỏ bừng ... Anh kéo ghế ngồi xuống ... Chỉ biết cúi đầu ăn ...

” Anh ăn món này đi ... À ... Còn món này nữa ... Món này ... Cả món này ” - Nó gấp lia lia đến nỗi đầy ắp chén ... Đăng thì vui vẻ ăn hết phần thức ăn kia với cái bụng căng tròn ...

” Cô ... Nấu ngon lắm đó ... ” - Đăng ăn xong thả dĩa xuống ...

” Lần sau ... Tôi sẽ nấu cho anh ... Gần đến giờ rồi đó ... ” - Nó đứng dậy, kéo tay Đăng ra ngoài ...

” Cũng còn sớm lắm ... Cô ... Đi dạo ... ” - Đăng vội che miệng như lỡ một cái gì đó ...

” Đi dạo ... AAA ... Đúng rồi ... Tôi muốn ngắm biển vào buổi sáng lắm đó ... ” - Nó mở to mắt ... Miệng nở nụ cười nằng mai ...

” Ở ... Ở được ... Tôi đưa cô đi ... ” - Đăng lần này thì không thể kiểm soát được nữa ... Tim anh đập mạnh hơn mọi ngày ... Mặt đỏ như gấc ...

” Đi ... ” - Nó nắm tay Đăng kéo anh ra ngoài ...

Cảnh bình minh của biển thật đẹp ... Nó và Đăng sải bước trên làn cát trắng mịn màng ... Nó như một đứa trẻ chạy tung tăng xung quanh ...

Hết nghịch nước đến trêu chọc Đăng ... Đăng không ngại mà véo má Nó ... Cả hai rượt đuổi nhau chạy đến nỗi Nó mệt mà ngồi xuống ... Không muốn mất vui ... Đăng đưa Nó lên lưng công ... Từng làn sóng nhỏ lăn tăn khi gần khi xa ...

Phía xa xa là một thế giới màu xanh nhạt ... Làn nước trong xanh ... Từng đợt sóng vỗ vào rồi lại trôi ra xa ... Khi thì yên ắng ... Khi thì bắn cả vào người Nó ...

” Vui quá ... ” - Nó chạy ra ngoài ... Hất nước vào mặt Đăng ... Sau đó bỏ chạy

” Cô dám ... ” - Đăng cười xòa đuổi theo Nó ... Cả hai nô đùa chạy trên cát ...

” Bắt được cô rồi ... Xem còn chạy nữa không ... ” - Đăng kéo tay Nó lại ...

” Ở ... ” - Nó đưa bộ mặt ướm dấm ... Tròn xoe mắt nhìn Đăng ... ” Đây ... Tha cho tôi nhé ... ” - Nó

” Tha à ... Xem tôi tha cho cô này ... ” - Đăng chọc cù vào Nó ... Tiếng cười giòn tan phát ra từ gương mặt xinh xắn kia ...

Đăng lại đỏ mặt ...

” Đây ... Haha ... Tôi biết lỗi rồi mà ... Haha ... Anh mau đi làm đi ... Haha ... ” - Nó cười to ...

” Xì ... Tha cho cô đó ... ” - Đăng dừng lại ... Hai tay chạm vào gương mặt của Nó ...

” Anh ... ” - Nó đưa tay mình nắm lấy tay Đăng ...

” Cô ... Không có gì ... ” - Đăng vội bỏ Nó ra ... Quay lưng đi về phía những con thuyền đang chuẩn bị ra khơi ...

” ... ” - Nó không nói gì ... Chỉ đứng yên nhìn theo Đăng cho đến khi anh lên thuyền thì Nó mới quay về ...

” Cách ... ”

” Cậu ơi ... Mau dậy đi ... Mình phải đi tìm gì Jersey nữa ... ” - Khánh Huy mang trên một balo nhỏ chạy vào lay lay Hân dậy ...

” Huy ... Để cậu nghỉ một chút ... ” - Hân chau mày đau đớn ... Toàn thân nóng ran ... Cơ thể mệt mỏi ... Ngay cả thở ... Cũng rất mệt ...

” Cậu ... Cậu làm sao vậy ... ” - Khánh Huy bỏ giày ra ... Trèo lên giường ... Hai tay sờ lên trán thì thấy nóng hổi liền chạy xuống nhà ... Lấy một cái khăn lạnh đắp lên trán cho Nó ...

Lục trong túi áo ... Khánh Huy lấy điện thoại của Hân ... Bật màn hình ... Khánh Huy thấy hình ảnh một cô gái xinh xắn đang mỉm cười ... Nụ cười của cô ấy thật đẹp ... Đó là Nó ...

” Alo ... ” - Khánh Huy bấm máy gọi cho Tiểu Thiên

” Alo ... Ai vậy ạ ... ” - Giọng nói một cậu bé vang lên ở đầu dây ...

” Tiểu Thiên ... Là mình Khánh Huy đây ... ” - Khánh Huy

” Là cậu hả ... Có chuyện gì không vậy ... Mình về rồi đó ... ”

” Uh ... Tiểu Thiên cho Huy mượn gì Lyna một chút nha ... Cậu bảo gì ấy đến nhà cậu mình giúp nha ... Gấp lắm đó ... ” - Khánh Huy

” Tiểu Thiên biết rồi ... Đợi một chút sẽ qua ngay ... ” - Khánh Huy nghe Tiểu Thiên nói xong liền tắt máy ...

” ... Alo ... ” - Khánh Huy lại gọi cho Hoàng ...

” Tao nghe đây ... ” - Hoàng hai tay day day huyết thái dương mệt mỏi

” Ba ... Là con ... Ba đang ở đâu vậy ạ ... Còn mẹ nữa ... ” - Khánh Huy

” Là con sao ... Ba đang ở công ty ... Mẹ con đã đến tổ chức ... Con sao lại cầm điện thoại của cậu ... ” - Hoàng chau mày

” Cậu bị sốt ... Huy phải ở lại với cậu ... Ba mau mau về đây đi ... Khánh Huy không biết phải làm sao ... ” - Khánh Huy bắt đầu làm nũng

” Uh Uh ... Ba về ngay ... ” - Hoàng chiều lòng cậu con trai mà nhanh chóng lấy áo khoát ra về ...

” Cậu ơi ... Cậu mau tỉnh dậy đi ... Cậu đã hứa sẽ tìm gì cho Huy mà ... ” - Huy khóc thét lên

” Khánh Huy ngoan ... Cậu sẽ tìm gì cho Huy ... ” - Hấn gắng hết sức gượng dậy mà xoa đầu Huy ...

Ở dưới nhà ...

Có 5 tên áo đen đang lảng vảng trước khu biệt thự nhà Hấn ...

Bọn họ đều là người của Waitail ... Nhanh chóng leo rào vào trong ...

Bọn kia phân theo 2 nhánh đánh lạc hướng đề phòng có người ...

” Cậu ... Huy đi lấy nước cho cậu nha ... ” - Khánh Huy vội leo xuống giường ...

” Huy ... ” - Hấn chau mày ... Gian phòng của Hấn như yên lặng hẳn ...

Hấn nghe rõ ràng ... Tiếng bước chân người ...

” Cậu ... ” - Huy cũng nghe thấy liền sợ hãi mà leo lên giường chui tọt vào lòng Hấn ...

Hấn như tỉnh hẳn sau cơn sốt ... Mặc dù rất mệt nhưng Hấn không thể bỏ mặc Khánh Huy ...

” Cậu ra ngoài trước ... Con ngồi yên đây ... ” - Hấn đưa tay ra hiệu im lặng ...

” ... ” - Khánh Huy chỉ khẽ gật đầu ...

” Cạch ”

” Đoàn ... Đoàn ... Phập ... ” - Hai phát súng cùng con dao nhỏ đã yên vị trên vai tên áo đen kia ...

” Đoàn ... Đoàn ... ” - Hai tiếng súng liên tiếp bắn vào tay Hấn ... Nhưng Hấn chỉ né được một lần ...

” Rầm ”

Hấn tức điên lên mà đá bay cái ghế trước mặt ...

Vậy là 2 tên áo đen đã chết tại chỗ ...

” Cạch ”

Hấn không để Huy kịp nói mà bế thốc Huy lên ...

” Cậu ... Hức hức ... ”

” Không sao ... Sẽ không sao đâu mà ... ” - Hấn vỗ về an ủi

Lyna bước vào cổng thì thấy ba tên áo đen đang chạy ra ...

Không ngần ngại mà tung cước ... Đạp thẳng vào mặt bọn kia ... Hôm mang giày cao gót nên Lyna lợi thế hơn ...

Tên còn lại vừa chạy ra khỏi cửa đã bị Hoàng tóm gọn ... Đạp mạnh vào bụng mà kêu la đau đớn ...

” Không hay rồi ... ” - Lyna nhanh chóng kéo tay Tiểu Thiên chạy lên phòng Hấn ... Hoàng cũng đi theo ...

” Khánh Huy ... ” - Hoàng thấy Hấn ôm Khánh Huy vào lòng ... Máu chảy ướt áo ... Gần đó là xác 2 người áo đen ...

” Kelvin ... ” - Lyna vội đỡ Hấn dậy ...

” Baba ... Hức hức ... Cậu bị sốt rất cao ... Lúc này còn đánh nhau ... ” - Khánh Huy khóc nức nở ...

” Không sao ... Ba ở đây ... Cậu con sẽ không sao ... ” - Hoàng vỗ về cậu con trai sau đó cho người dọn dẹp lại ...

Lyna thì mua thuốc và nấu cháo cho Hấn ...

” Ổn chứ ... ” - Hoàng chau mày

” Tình hình hiện tại không ổn cho lắm ... Kelvin sốt rất cao cộng thêm mấy hôm nay không ăn gì nên kiệt sức ... Nếu tối nay vẫn không hạ sốt thì phải nhập viện ... ” - Lyna nói rồi cùng Hoàng đi xuống nhà

” Tiểu Thiên ... Huy phải đi tìm gì Jersey ... Cậu đã hứa sẽ dẫn Huy đi nhưng bây giờ thì không được ... ” - Khánh Huy buồn bã

” Thiên biết mà ... Chắc chắn sẽ không sao ... Cậu ấy khỏe nhanh thôi ... ” - Tiểu Thiên an ủi

” Đã có tin tức gì chưa ... ” Lyna

” Mọi thông tin đều đi vào ngõ cụt ... Không ai biết nó đã đi đâu ... ” - Hoàng đau lòng

” Jersey là người tốt ... Nhất định sẽ không xảy ra chuyện gì đâu ... ” - Lyna buồn bã ngồi xuống ... Tay chống cằm mệt mỏi

” Linh đã cho người đi tìm khắp nơi ... Còn Yun, Ellie và mọi người thì vẫn hôn mê bất tỉnh ... Mọi chuyện cứ dồn hết vào một lúc ... Tôi chẳng thể nào gánh hết một lúc được ... ” - Hoàng vò đầu

” Còn nước thì con tát ... Tìm được thì cứ tìm ... Jersey nhất định không sao ... Chẳng phải mẹ cậu luôn dõi theo nó sao ... ” - Lyna

” ... ” - Hoàng không nói gì ... Lặng lẽ cúi gầm mặt ...

80. Chương 68.1

Chap này Tổ đăng gộp 2 chap lại nhá

” Chị muốn nghỉ ngơi ... Em ra ngoài chơi tý nhé ... ” - Nó xoa đầu Susu sau đó ngã người ra phía sau mà ngủ ...

” Ngọc Yến ... ” - Đăng vừa về đến nhà liền gọi tên Nó ...

” Anh gọi tôi có việc gì sao ... ” - Nó nghiêng đầu hỏi

” Uh ... Dân làng chào sau khi biết được chuyện cô cứu người nên sáng nay đã ra chợ mua thức ăn và làm một bữa tiệc nhỏ xem như chào mừng cô đến với làng và để trả ơn cô ... ” - Đăng nói rồi kéo tay Nó ra ngoài đi đến bãi biển ...

Khung cảnh trước mắt thật đẹp ... Hoàng hôn cũng sắp hiện lên ... Dân làng người thì mang bàn,ghế ... Chén đĩa và một số thức ăn đã nấu sẵn dọn lên bàn ...

Thấy bóng dáng của Đăng ... Mọi người liền chạy đến xem cô gái tên Ngọc Yến ra sao ... Có xinh xắn giống các cô gái kể lại hay không ...

” Chào mọi người ... ” - Nó nhẹ giọng mỉm cười nhẹ nhàng ...

Mọi người ai nấy hết sức vui mừng và ngạc nhiên ... Cô gái tên Ngọc Yến này thật là đẹp ... Cứ như một thiên thần vậy ...

Rồi dân làng bắt đầu kéo Nó vào bàn ngồi ...

Vừa ăn vừa kể chuyện của làng cho Nó nghe ... Nó cảm thấy vui lắm ...

Rồi sau đó đến phần vui chơi của mọi người sau tiệc ... Họ nhảy múa ... Ca hát ... Rồi chơi một vài trò chơi của làng ...

Cứ thế đến gần 2h sáng thì tiệc tàn ... Nó phụ giúp dọn được một lát thì cùng Đăng về nhà ...

Trên đường đi do mệt nên Đăng đã cõng Nó ... Nó dù mệt nhưng vẫn thấy rất vui ... : ” Người dân ở đây thân thiện quá ”

” Đương nhiên ... Ở đây rất quý khách mà ... ” - Đăng khẽ cười ...

” Anh có mệt không ... ” - Nó hỏi thăm ...

” Không sao ... ” - Đăng

” Hay cô hát tôi nghe đi ... ” - Đăng cười ...

” Hát sao ... Được mà ... ” - Nó cười rồi bắt đầu cất giọng hát ...

” Nếu ngày mai, Anh rời xa Em ... Em không biết sống thế nào đây? ... Con tim Em nhói đau từng cơn ... Em biết, hạt mưa không ngừng rơi khi thấy Anh buồn ... Xin thời gian, hãy trở lại đi ... Em không muốn mất Anh người ơi! ... Con tim Em nhói đau từng cơn ... Em khóc, vì Em biết mình sai, tất cả là vì tại Em ... ” - Từng câu hát ... Là từng cái nhói trong tim Nó ... Một cái gì đó như đang bóp nát trái tim đang đập liên hồi này ... Nó bỗng quặng lòng ...

” Cô ... Nhớ ai sao ... ”

” Anh đang đùa tôi à ... ”

” Xin lỗi ... ”

” Không sao ... Anh mau về nhà đi ... Tôi muốn ngủ ... ” - Nó ngồi trên lưng Đăng mệt mỏi ...

” Ngủ trên lưng tôi đi ... Khi nào về tôi sẽ gọi ... ”

” Uh ... ” - Nó đáp rồi nhắm tịt mắt lại ngủ ...

Hơi thở đều đều phả vào nóng ran cơ thể Đăng ...

Đến nhà ... Susu đã ngủ từ bao giờ ...

Đăng không gọi mà bế Nó vào phòng mình nghỉ ngơi ...

Đặt Nó xuống giường ... Kéo mền đắp cho Nó ...

Đăng khẽ hôn nhẹ lên má Nó rồi lặng lẽ đi ra ... Tim anh đang loạn nhịp rồi đây ...

The Royal

” Thừa chủ tịch ... Ngày mai chúng ta có chuyến công tác của J.K tại Hàn Quốc ... Lần này họ đích thân mời chủ tịch ... E rằng không thể từ chối ... Họ dù sao cũng là đối tác làm ăn lớn với chúng ta ... Nếu không nể mặt ... Có thể họ sẽ trở mặt các dự án sắp tới ... ” - Thư kí thông báo cho Hấn ...

” ... Thì đã sao ... Bấy lâu nay chẳng lẽ một tập đoàn như The Royal lại đi dựa dẫm vào J.K sao ... ” - Hấn thả bút xuống ghế người ra sau ...

” Không phải phụ thuộc ... Mà chỉ là J.K đã hợp tác cùng The Royal chúng ta bao lâu nay ... Khó khăn vẫn âm thầm giúp đỡ The Royal ... ” - Thư kí Hấn giải thích ...

” Tôi sẽ suy nghĩ ... Cô ra ngoài ... ” - Hấn mệt mỏi ...

Thành Phố Seoul

” Anh yêu à ... Anh chắc chắn The Royal sẽ tham gia chứ ... ” - Vy Anh ỏng ẹo bên cạnh Huyng Joon

” Em nhất định phải mời Kelvin sao ... Theo như anh đoán thì chắc chắn sẽ đến ... ” - Huyng Joon chăm chăm vào laptop ... Hai tay gõ phím ... Mặc cho Vy Anh thích làm gì thì làm ...

” Chỉ là muốn gặp để biết chủ tịch The Royal phong độ lãng tử đến đâu thôi mà ... ” - Vy Anh

” Đủ rồi đó ... Hôm nay em về trước ... Mai anh sẽ đón ... ” - Huyng Joon đưa tay nâng cằm Vy Anh lên khẽ cười rồi quay mặt đi ...

ooooo

- Kang Huyng Joon 25t : Chủ Tịch tập đoàn J.K ... Là bạn chí cốt của Hấn ... Anh là người Hàn Quốc ... Tính tình lãng tử và trăng hoa ... Huyng Joon luôn biết cách cuốn hút người đối diện ... Anh là hiện thân của ” Moter ” Tại Hàn Quốc ...

- Mai Vy Anh : Chị kết nghĩa của Hạ Băng và Tiểu Hân ...

... ..

” Kelvin à ... Mà không nể mặt tao được hay sao ... ” - Huyng Joon cau mày

” Tao sẽ cố gắng sắp xếp ... Hiện tại tao không có thời gian ... ” - Hấn giải thích

” Haha ... Mà ngoài công việc còn có thể bận thêm vào việc gì ... ” - Huyng Joon trêu chọc ...

” Tao còn phải lo cho cô vợ bé nhỏ của tao rồi ... Haha ... Mà thì sao ... Vấn ế lâu ế bền chứ ... ” - Hấn

” Hôm nào ra mắt anh em nhỉ ... Tao thì ế để giữ xu thế mà thôi ... ” - Huyng Joon

” Cô ấy ... Mất tích ... Tao phải ở lại ... ” - Hấn

” Sao ... Mất tích ... Mà có cần tao giúp gì không ... ” - Huyng Joon

” Nếu mày rảnh có thể về ... Hiện tại tao không thể sang đó được ... ” - Hấn nói rồi cúp máy ...

” Thăng này ... ” - Huyng Joon chau mày ... Đứng dậy lấy áo khoác ra về ...

... ..

” Huyng Joon à ... Anh không đùa đấy chứ ... Chúng ta tại sao lại về hả ” - Vy Anh chau mày ...

” Kelvin cần anh giúp ... Anh không thể từ chối được ... ” - Huyng Joon vuốt má Vy Anh cứng chiều ...

” Ngoan nào ... Chúng ta coi như du lịch ở đó vài hôm ... Sau đó sẽ cùng Kelvin về đây ... ” - Huyng Joon

” Thật chứ ... Anh hứa đó nha ... ” - Vy Anh lại chau mày

” Không tin tưởng anh sao ... ” - Huyng Joon

” ... ” - Vy Anh đưa tay ra sau gáy Huyng Joon ... Hôn lên môi anh ...

Sân Bay Nội Bài

” Kelvin ... ” - Huyng Joon thấy Hấn liền vẫy tay ... Theo sau là Vy Anh ...

” Huyng Joon ... Đã lâu không gặp ... ” - Hấn

” Haha ... Mà vẫn khỏe chứ hả ... ” - Huyng Joon ...

” Vẫn khỏe ... Mà cũng vậy chứ ... ” - Hấn cười tươi nhìn sang Vy Anh :” Bạn gái à ”

” Uh ... Thôi về nhà nói chuyện ... ” - Huyng Joon vội mang hành lí ra ngoài xe ...

Trên con đường lái xe về nhà ... Cả 3 dường như im lặng hẳn ... Chẳng ai nói với ai câu gì ...

Vy Anh bây giờ mới có thể tận mắt nhìn thấy Hấn ... Một vị chủ tịch trẻ đầy tài năng ... Một tay đã làm mưa làm gió trong ngành tài chính của thế giới ...

Gương mặt điển trai thì không ai sánh bằng ... Đôi mắt tro xám ... Chiếc mũi thanh cao cùng đôi môi mỏng ... Gương mặt lúc nào cũng toát lên thần thái quý tộc ... Vy Anh như bị lạc vào thế giới của Hấn ...

Huyng Joon nhếch mép ... Xem ra cô gái này đang muốn gì chứ ... Cô đã chẳng lẽ đã quên mất việc trả thù sao ...

” Để xem giữa thù và yêu ... Cô sẽ làm thế nào ... ” - Huyng Joon nghĩ thầm rồi nhếch mép ... Anh đang là con cờ lợi thế trong kế hoạch cô ta ... Hay là bù nhìn thì còn chưa biết được ...

Hấn đưa Huyng Joon và Vy Anh về nhà mình sau đó ra ngoài ...

” Anh cần nước không ... Em lấy cho anh nhé ... ” - Vy Anh nói rồi cười khẽ ... Chạy xuống bếp ...

Huyng Joon về được căn nhà này thì quặng lòng ... Đã rất lâu rồi ... Anh không trở lại đây ... Nơi anh đã cất giấu nhiều kỷ niệm nhất ...

Khẽ đứng dậy ... Huyng Joon thả hai tay vào túi mà thông dong ra vườn ...

Cảnh vật không khác là mấy ... Huyng Joon bỗng nhớ về lúc nhỏ ... Anh và Hấn còn có cả Khánh, Hùng nữa ... Tất cả đều chơi với nhau rất thân ...

Chiếc xích đu màu xanh nằm gần bụi hoa hồng dại kia ... Nhớ ngày nào ... Cô còn mặc chiếc váy xòe trắng tinh ... Tay ôm con gấu teddy màu đà mà Huyng Joon tặng ... Tay còn lại cầm chiếc kẹo ... bịch bánh ... Có khi là cái kẹp tóc hay cái vòng tay của anh mua cho ...

Tất cả hình ảnh của cô anh đều giữ ... Từng khoảnh khắc đáng yêu của cô ... Cả cái nắm tay ... Cái ôm ấm áp kia vẫn còn phảng phất trong lòng anh ...

” Annie à ... Mau lại đây ”

” Annie à ... Đừng khóc nữa ... Anh ở đây với em rồi ... ”

” Annie à ... Anh nhớ em ... ” - Huyng Joon đưa tay lên lồng ngực mà nói ...

” Anh hai ... Em ... ” - Linh hai tay xách túi trái cây vào trong ... Bỗng nhiên khựng lại ...

” Annie ... ” - Huyng Joon khẽ gọi thầm ... Hai chân không vững mà chạy đến người con gái trước mặt ... Ôm cô vào lòng ...

Linh bất ngờ đến không nhận thức được chuyện gì đang xảy ra ... Cô chỉ biết rằng ... Một người con trai đang ôm cô ... Và người đó không phải Hoàng cũng không phải Hấn ... Linh trấn tĩnh mà bắt đầu cựa người thoát khỏi cái ôm chứa đầy hình ảnh khi xưa của cô ...

” Ba ... ” - Khánh Huy đang tung tăng từ xe đi vào nhà ... Miệng còn ngậm cây kẹo mút ... Chợt khựng lại ...

Hoàng lặng người đứng ở trước cổng ... Đôi mày chau dính chặt vào nhau ... Hai tay vò chặt lại ... Máu ghen bắt đầu sôi sùng sục ... Cố gắng kiềm nén để chắc chắn rằng Hoàng sẽ không làm gì Huyng Joon ...

” Bỏ cô ấy ra ... ” - Hoàng thô bạo kéo Linh về phía mình ... Lườm Huyng Joon một cái sau đó cùng Linh vào nhà ...

” Chú ơi ... Sau này đừng ôm mẹ của Huy ... Baba sẽ không vui đâu ... ” - Khánh Huy cười xòa ... Tay đưa kẹo mút vào miệng tiếp tục đi vào ...

” Có con rồi sao ... ” - Huyng Joon cười buồn ...

” Cạch ” ... ” Rầm ”

Hoàng mở cửa sau đó dùng chân đạp cửa thật mạnh làm Linh khiếp sợ ...

” Anh ... Huyng Joon chỉ là bạn của anh hai ... Là ... ” - Linh

” Là mối tình đầu của em phải không ... Tại sao em lại để người ta ôm em như vậy chứ ... Em không cần biết anh nghĩ gì hay sao ... ” - Hoàng gắt

” Nhưng đó chỉ là tình cảm lúc trẻ con ... Em dù muốn hay không cũng là vợ của anh ... Sao có thể chứ ... ” - Linh

” Dù sao cũng chỉ là một cái ôm ... Anh ghen sao ”

” Ai bảo anh ghen ... Anh ghen bao giờ ... ” - Hoàng

” Còn bảo không ... Lúc nãy anh kéo tay em ra muốn đồ tay này ... Bây giờ lại bảo không ... ”

” Em chỉ yêu mình anh thôi ... ” - Linh đưa hai tay ra sau gáy Hoàng ... Bắt đầu đưa cái lưỡi vào nhẹ nhàng với anh ...

” Nhưng anh ... ” - Hoàng

” Anh làm sao ... Khánh Huy đang ở dưới ... Anh muốn làm con nghi ngờ sao ... ” - Linh chau mày ...

” Được rồi ... Nhưng em hứa chắc sẽ không xảy ra chuyện như lúc nãy chứ ... ” - Hoàng cố gắng hỏi một lần nữa ...

” Vâng ... Chắc chắn ... ” - Linh nói rồi nắm tay Hoàng kéo anh xuống nhà ...

Huyng Joon buồn bã cùng Vy Anh ra ngoài ...

Anh lái xe đến Moter ...

” Cạch ”

” Davil ... ” - Huyng Joon

” Huyng Joon ... Mày sao lại ở đây ... Còn đây là ... ” - Khánh ngạc nhiên

” Đây là Vy Anh ... Kelvin gọi tao về ... Nhưng sao trông mày khác quá vậy ... ” - Huyng Joon nhìn Khánh ngạc nhiên ... Khánh sắc mặt buồn bã ... Dáng vẻ không còn như trước nữa ... Trông anh hôm nay như người mất hồn ...

” Tao không sao ... Mày ngồi đi ... ” - Khánh cười gượng rồi ngồi xuống sofa rót trà cho Huyng Joon và Vy Anh ...

” Davil và Kelvin của Moter quả thật phong thái rất khác người ... Rất vui khi được gặp anh ... ” - Vy Anh nhẹ giọng đưa tay ra chào

” Chào cô ... ” - Khánh gạt tay Vy Anh ra ... Ellie hiện tại chưa tỉnh ... Anh không muốn chạm vào cô gái nào ... Dù là cái bắt tay ...

” Kelvin đã kể tao nghe hết mọi chuyện ... Tao hy vọng mày và Hùng sẽ ổn ... ”

” Tao cũng chưa biết phải làm sao ... Quả thật chuyện này nằm ngoài tầm kiểm soát của tao và Kelvin ... ” - Khánh gục đầu

” Sẽ ổn cả thôi ... Mà đừng quá lo lắng ... Nếu giúp được tao sẽ giúp ... ” - Huyng Joon

Khánh im lặng ... Lấy điện thoại trong túi ra xem thì đã hết giờ làm ... :” Hết giờ rồi ... Tao về trước ... Mà rảnh thì làm hết việc trên bàn hộ tao ... Cả ngày hôm nay chẳng làm được gì ... ” - Khánh nói rồi cười thầm ra ngoài ...

” Thăng này ... Vy Anh ... Mình đi thôi ... ” - Huyng Joon trở mặt ngạc nhiên sau đó cùng Vy Anh ra ngoài ...

Tại Bệnh Viện ...

Tình hình là khu phòng VIP của bệnh viện này đã rất đông người ... Phóng viên nhà báo lúc nào cũng vây đông kín để mong tìm được thông tin của các ngôi sao ở đây ...

Ellie và Yun nằm cùng phòng ... Tình trạng sức khỏe cũng đã ổn định nhưng vẫn còn hôn mê và sức khỏe cũng khá hơn nhiều ...

Thiên và Jey thì rất may mắn vì cả hai không nằm gần khu vực boom ... Nhưng vẫn đang hôn mê ...

Người nặng nhất ở đây không ai khác chính là Gin ... Gin là người duy nhất thấy Hạ Băng đưa Nó đi ... Anh trong lúc chạy đến chỗ Nó thì vô tình khoảng cách của anh với quả boom được đặt ở góc nhà là rất gần ...

Tình trạng của Gin tuy đã qua cơn nguy hiểm ... Nhưng khả năng anh tỉnh lại là rất thấp ... Và khả năng sống đời sống thực vật là rất cao nếu như trong thời gian tới tình hình bệnh của anh không tiến triển tốt ...

Yên chỉ biết suốt ngày chăm sóc Gin ... Sáng đến chăm sóc cho anh ... Sau đó thì đọc sách ... Kể chuyện ...

Gin chỉ biết nằm đó ... Hai mắt vô hồn nhìn lên trần nhà ... Bác sĩ nói ... Não anh vẫn còn hoạt động ... Vẫn nhận biết được mọi thứ ... Nhưng rất tiếc Gin chỉ có thể mở mắt và nhắm mắt ... Ngoài ra ... Anh không thể làm gì được ... Mọi thứ vẫn còn nằm ở khoảng thời gian ...

” Anh mau chóng tỉnh lại đi ... Em xin anh đó ... Anh cứ như vậy làm sao em chịu nổi hả ... Thà là anh xa lánh em ... Anh chối bỏ em như lúc trước ... Còn hơn là nằm đây ... Anh mau tỉnh lại ... Mau tỉnh lại đi mà ... Em xin anh ... ” - Uyên gục vào lòng Gin nức nở ... Cảm giác khó chịu ... Lòng ngực như bị cào xé đau rát ...

Yên vội chạy ra ngoài ... Ở trong căn phòng này ... Cảm giác ấm áp và ngọt ngào đang trào trong cơ thể cô ... Cô không thể chịu được ...

” Ừm ” - Gin khẽ động đậy các ngón tay ... Môi khẽ phát ra âm thanh ... Đầu anh đang nghiêng về một bên ... Hai mắt đang cố gắng mở ra ...

” Uyên ... ” - My gọi khi thấy Uyên khóc trên chiếc ghế bên cạnh phòng Gin ...

” Chị ơi ... Em ... Em không chịu nổi nữa ... Em ... Em cần Gin ... ” - Uyên gục đầu vào vai My khóc nức nở ...

” Không sao đâu ... Gin nhất định sẽ khỏe lại thôi ... ” - My

” Hức ... Hức ... Chẳng thà anh ấy cứ như lúc trước ... Luôn tránh mặt em ... Lạnh nhạt với em ... Còn hơn là chỉ nằm trên giường ... Ánh mắt vô hồn không một chút cảm xúc ... Làm sao em chịu nổi ... ” - Uyên

” AAAAAA ” - Tiếng hét phát ra từ căn phòng ... My và Uyên nhanh chóng chạy vào ...

Gin ngã sòng soài dưới nền ... Máu trên đầu anh tuôn ra ... Uyên chạy đến đỡ Gin dậy ...

My gọi bác sĩ ... Nhanh chóng đưa Gin vào phòng phẫu thuật ...

Yên cũng đã ngất xỉu nên được đưa vào phòng hồi sức truyền nước ... My vừa trông Uyên ... Vừa phải trông Gin ... Mọi thứ như đang đổ hết lên đầu My ...

” Chị ơi ... ” - Susu từ ngoài biển chạy vào ... Tay cầm một vỏ sò màu trắng to và đẹp ... Lon ton chạy vào trong ... Đưa cho Nó ...

” Woww ... Đẹp quá ... ” - Nó cầm vỏ sò lên ngắm một lát thì trầm trồ khen ...

” Susu tặng chị đó ... ”

” Chị cảm ơn Susu ... ” - Nó vuốt ve bờ má phúng phính của Susu mà vui vẻ ...

” Nhìn Susu giống một đứa trẻ ... Hình như là Khánh ... Khánh gì đó ... Khánh Huy ... AAA ... Đau đầu quá ... ” - Nó rơi vỏ sò xuống ... Tay ôm đầu đau nhứt dữ dội ...

” Chị làm sao vậy ... Susu lấy thuốc cho chị nha ... ” - Susu vội vã chạy vào trong lấy thuốc cho Nó ...

Nó sau khi uống thuốc thì thấy mệt nên đã ngủ thiếp đi ...

” Jersey ... ” - Một người phụ nữ với khuôn mặt hiền hậu đang nhìn về phía Nó ...

” Cô là ai ... Cháu có quen với cô sao ... ” - Nó nghiêng đầu ...

” Là mẹ đây ... Con không nhớ gì về ta sao ... ” - Mẹ Nó ngược đôi mắt buồn bã nhìn đứa con gái của mình

” Không ... ÁÁÁ ... ” - Nó thức dậy với cái đầu đau nhứt ... May là Susu đã kịp vào trong đưa thuốc cho Nó ...

81. Chương 68.2 : Tôi Là Jersey

” Mẹ ... ”

Đầu Nó dần hiện lên hình ảnh của quá khứ ... Từng hình ảnh vui đùa ... Chọc phá của Nó và Yun ... Ellie ... Killer ... Hình ảnh có Hoàng và Nó cùng nhau thổi nến cho buổi sinh nhật ...

” Mọi người ... ”

Rồi cả trận tai nạn đâm máu kia cũng ủa về ... Nó khụy chân xuống đất ... Hai tay ôm lấy đầu ...

Hắn từ từ hiện lên trong đầu Nó ... Từng ánh mắt ... Nụ cười ... Đến cả cử chỉ yêu thương mà Hắn dành cho ...

” Anh ... ”

Rồi cả những lúc Nó buồn ... Thiên và Gin đều đến an ủi và chọc cho nó cười ... Cả hình ảnh Jey lúc nào cũng theo sát bảo vệ Nó ...

” Gin ... Thiên ... Jey ... ”

Ba Nó đang đi tìm Nó ... Hét gọi thật to tên Nó trong tòa nhà Tusaly ...

” Ba ơi ... ”

” Mẹ ... Con nhớ rồi ... ” - Nó mắt nhắm lệ ngược lên nhìn trần nhà ...

” Chị ơi ... Chị có làm sao không ... ” - Susu thấy Nó tỉnh mà mừng rỡ nói ...

” Em là ai ... Sao chị lại ở đây ... ” - Nó

” Em là Susu ... Chị ... Chẳng lẽ chị nhớ lại rồi sao ... ” - Susu

” Anh về rồi ... ” - Hải Đăng vui vẻ vào trong ...

” Kia là ai ... ” - Nó đưa tay chỉ về phía Đăng đang ngạc nhiên trở mắt nhìn ...

” Cô ... Nhớ rồi sao ... ” - Hải Đăng vội chạy vào ngồi cạnh Nó ...

” Ừh ... Tôi là Jersey ... ” - Nó lạnh lùng

” Jersey ... Cô chẳng phải là con gái của tập đoàn Phan Ngọc chứ ... ” - Đăng há hốc ngạc nhiên ...

” Ừ ... Nhưng tôi sao lại ở đây ” - Nó cau mày

” Cô bị rơi xuống vực, tôi cứu cô về ... Khi tỉnh dậy thì cô đã bị mất trí nhớ ... ” - Đăng

” Tôi không nhớ được ... Tôi chỉ biết một điều ... Có người đã đẩy tôi xuống ... Sau đó thế nào tôi không biết ... Nhưng bây giờ ... Tôi đã nhớ lại mọi chuyện rồi ... ”

” Uh ... Nhớ được thì tốt ... ” - Đăng hơi buồn đứng dậy ...

” Cô nhớ nhà không ... Tôi đưa cô về ... ” - Đăng

” Không ... Tôi ... Tôi không muốn về ... Anh có thể cho tôi ở nhờ được không ...

” - Nó đứng dậy ... Nhẹ nhàng nói ...

” Uh ... Tùy cô ”

” Hoàng ... ” - Giọng một người phụ nữ vang lên ...

” Là ai vậy ... ” - Hoàng đưa mắt nhìn xung quanh ...

” Là mẹ đây ... ”

” Mẹ ... Là mẹ sao ... Mẹ đang ở đâu ... Jersey nó mất tích rồi mẹ ... Con xin lỗi vì đã không bảo vệ được em con ... ” - Hoàng mắt cay xè

” Không ... Nó vẫn còn sống ... Ngày mai con hãy đi cùng cậu cháu nội của mẹ đến nơi của Jersey ... Khánh Huy biết chỗ ... Mau tìm lại em gái của con đi ... ”

” Mẹ ơi ... ” - Hoàng hét lên sau đó tỉnh giấc ...

” Anh sao vậy ... ” - Linh lấy khăn lau mồ hôi cho Hoàng ...

” Anh ... Anh thấy mẹ ... Mẹ nói Khánh Huy biết chỗ của Jersey ... ” - Hoàng

” Khánh Huy chắc đi cùng anh hai nên biết chỗ ... Sáng mai chúng ta cùng con đi ... ” - Linh

” Uh ... ” - Hoàng gật đầu ...

” Bây giờ thì ngủ đi ... ” - Linh kéo Hoàng nằm xuống ... Nhẹ nhàng dúi đầu vào lòng ngực anh ...

Sáng hôm sau ...

” Huy ... ” - Hoàng lay nhẹ người Khánh Huy ...

” Ừm ... Cho Huy ngủ thêm một tí đi mà ... ” - Huy hai tay dụi mắt ... Chu cái má phúng phính kia mà chui vào lòng Hoàng ngủ ...

” Mau dậy đi ... Chúng ta còn phải đi nữa đó ... ” - Hoàng lại tiếp tục lay nhẹ người Khánh Huy

” Ba ... Chúng ta đi đâu ... ” - Khánh Huy lật người ngồi dậy ... Tay dụi mắt ...

Gương mặt phúng phính đáng yêu hăng ngày ngược nhìn Hoàng ...

” Chúng ta đi tìm gì Jersey về cho cậu Huy chịu không ... ” - Hoàng bế cậu con trai đặt lên vai

” AAAAA ... Đúng rồi ... Cậu phải có gì cậu mới khỏe lại được ... Huy và ba mẹ đi tìm gì ... ” - Khánh Huy vui vẻ nói ...

” Làm VSCN trước ... Sau đó cùng đi ... ” - Hoàng bế Huy vào phòng làm VSCN ...

Xuống nhà ...

Linh và Hấn đã dọn sẵn thức ăn ... Khánh Huy mang trên vai cái balo hình doreamon xanh nước biển ... Cùng bộ đồ hình con nai màu vàng nhạt ... Cái mũ dính liền có hai cái tai ở trên ...

” Mẹ và Cậu thấy Huy có đẹp không ... ” - Khánh Huy nhảy tọt vào lòng Hấn ...

” ... ” - Linh và Hấn không đáp chỉ cười ...

Khánh Huy kéo tai Hấn vào nói nhỏ : ” Cậu ... Hôm nay Huy nhất định sẽ tìm gì về cho Cậu ... ”

” Nè nè ... Có nói xấu gì ba mẹ không đó ... ” - Linh và Hoàng lườm ...

” Không có ạ ... ” - Huy cười xòa sau đó cùng mọi người ăn sáng ...

” Đăng ” - Nó thấy Đăng đang chuẩn bị đi thì gọi với theo ...

” Cô gọi tôi ... ” - Hải Đăng quay lại ...

” À ... Tôi thấy anh chưa ăn gì mà đã đi làm ... Nên tôi có chuẩn bị ... ” - Nó nhẹ nhàng đưa cái hộp trên tay cho Đăng ...

” Cảm ơn ... ” - Đăng vội bỏ đi ...

” Susu ... ” - Nó lay nhẹ người

” Dạ ” - Susu đang ngủ thì mở mắt tỉnh dậy ...

” Đi với chị ra chợ ... ” - Nó vui vẻ kéo tay Su vào làm VSCN sau đó ra ngoài ...

” Chị đi chợ làm gì ... Anh hai không cho tiền Su ” - Susu rụt rè ...

” Chị có ... Chị sẽ mua sách cho Susu học ... ” - Nó véo má Susu ...

Sáng nay vô tình lục lại túi áo và túi quần cũ thì phát hiện mình có đem theo ít tiền mặt và thẻ của K.W.T và Phan Ngọc ...

” Học hả ... Susu rất thích học ... Chị dạy Susu học sao ... ” - Susu vui vẻ nhìn Nó

” Đúng rồi ... Chị sẽ dạy Susu học ... ” - Nó vui vẻ sau đó cùng Susu ra chợ ...

” Chợ ở đây không bán sách vở ... Mình phải ra thành phố ... ” - Susu buồn

” Vậy mình ra thành phố ... Chị đưa Susu đi ... ” - Nó vui vẻ dắt Susu đi ...

” Nhưng anh hai không muốn Susu đi ... Anh hai nói người thành phố sẽ bắt Susu ... ” - Susu

” Có chị đây mà ... Susu sẽ không sao đâu ... ” - Nó vui vẻ dắt tay Susu đi ngang qua cánh rừng sau đó bắt taxi ra thành phố ...

” Wow ... Thành phố đẹp quá ... ” - Susu xuống xe ... Mắt tròn xoe nhìn dòng người qua lại ... Từng tốp tấp nập ...

” Susu chúng ta mau vào trong ... ” - Nó dắt tay Susu vào trong khu mua sắm thuộc chi nhánh của Phan Ngọc

” Chào Tiểu Thư ... ” - Đám người kia thấy Nó liền cúi đầu ... Sau đó là nét mặt ngạc nhiên về phía Susu ... Một đứa bé chừng 7-8 tuổi ... Mắt to màu nâu ... Mặc trên người bộ đồ đậm chất dân chài ... Bọn người kia thấy Susu liền coi thường mà chằm chọc ...

” Lo ình đi ... Trước khi tôi cho các người ra đường ... ” - Nó trừng mắt sau đó dắt Susu vào trong mua sắm ...

Nó dắt Susu đến khu quần áo ... Mua cho Susu vài bộ ... Và mua ình ... Rồi mua cho Đăng ... Và cả người dân ở làng chài kia ...

Nó đưa Susu lên khu thực phẩm ... Mua vài món ăn tẩm bổ cho Susu và cả anh chàng Hải Đăng kia nữa ...

Cuối cùng là vào khu nhà sách ... Mua một vài quyển sách,vở ... Dụng cụ học tập và vài cuốn truyện cho Susu ...

Hoàng ngồi trong xe ... Tay cầm điện thoại mà không biết nên khóc hay cười ...

" Con bé này ... Lại bày trò sao ... " - Hoàng nghĩ thầm trong đầu ... Điện thoại anh liên tục nhận tin nhắn ở ngân hàng ... Cứ mỗi lần rút tiền và tính tiền là lại một tin nhắn vào máy ...

" Anh nghĩ nên quay về ... " - Hoàng bật cười ...

" Tìm chỗ ở của Jersey trước ... Sau đó hãy về ... " - Linh đang vuốt ve mái tóc của Khánh Huy đang nằm trên đùi mình mà chơi điện thoại ...

" ... " - Hấn không nói gì ... Chỉ lặng lẽ lái xe ...

" Về thôi ... " - Nó sau khi mua hết những thứ cần dùng thì cùng Susu bắt taxi về cánh rừng rồi đi bộ về nhà ...

" Ở ... Kia là ai ... " - Ở một góc khuất trong khu rừng có 4 người đang chờ Nó ...

" Haha ... Chúng ta mau đi thôi ... " - Hoàng cười sau đó xuống xe cùng Linh,Hấn và Huy đi theo Nó ...

" Theo như em biết thì ở đây chỉ có duy nhất một làng chài thôi " - Linh cầm điện thoại nói ...

" Vậy xác định vị trí trên đôi khuyên tai của Jersey đi " - Hấn

" Okay " - Linh cười tí mắt

Suốt đoạn đường đi ... Nó và Susu trò chuyện rất nhiều ... Nó kể cho Susu nghe toàn là chuyện của Hấn ... Và cả đứa cháu bé bỏng Khánh Huy của mình ...

" Bắt công ... " - Hoàng và Linh nắm tay nhau đi trước mang theo một đồng ghen tị ... Còn Hấn và Khánh Huy thì ung dung đi theo sau ...

" Anh hai ... " - Susu về đến nơi thì chạy đến ôm chầm lấy Đăng

" Cô ... Lần sau đừng tùy tiện dẫn Susu đi đâu ... " - Đăng nóng nảy ...

" Tôi xin lỗi ... Nhưng tôi đã mang Susu về nhà an toàn rồi còn gì ... " - Nó hậm hực ... Thả đồng đồ kia xuống bỏ vào trong ...

" Cô ... " - Đăng

" Anh hai đừng la chị ấy ... Sáng nay chị ấy đi mua sách vở với quần áo và thức ăn để tắm rửa cho anh và Susu đó ... " - Susu nhẹ nhàng lôi đồng đồ kia lại ...

" Anh chỉ lo cho em ... Nhỡ gặp họ thì nguy to ... " - Đăng

" Cách ... " - Đăng

" Anh vào đây làm gì hả ... " - Nó đang khóc sướt mướt thì bỗng quay sang hét vào mặt Đăng ...

" Đây là nhà của tôi ... Cô đứng là ... Có vậy cũng khóc sao ... " - Đăng đưa cho Nó tờ khăn giấy ...

" Hức ... Đáng ghét ... " - Nó hậm hực bước ra ngoài thì đụng phải một người mà ngã xuống ...

" Tôi xin lỗi ... " - Nó cúi đầu mà bỏ chạy ...

" Đứng lại ... " - Hấn kéo tay Nó lại ôm vào lòng ...

" Anh rất nhớ em ... "

82. Chương 68.3

” Anh rất nhớ em ” - Hấn ôm chặt Nó vào mà nhẹ lòng ...

” Ừm ... ” - Hấn hôn lên môi Nó ... Nụ hôn mang cả sự nhớ mong ... Mùi vị ngọt ngào của cái lưỡi cứ quấn lấy nhau không rời ...

” ... ” - Hấn cười nhẹ ... Vuốt má Nó ... Gương mặt Nó vẫn xinh xắn như ngày nào ... Nhưng lại gầy đi rất nhiều ... Mắt đầm nước ... Từng tiếng nấc ... Từng giọt nước mắt Nó quện vào đôi môi Hấn ...

” Đây ... Tôi xin lỗi ... Ồ ... ” - Đấng chạy ra xin lỗi thì chạm phải Hấn và Nó đang môi chạm môi ...

Tim Đấng đập thình thịch ... Ngay bây giờ ... Anh muốn chạy đến kéo Nó ra ... Kéo nó về mình ...

” Anh là ai ... Sao em gái tôi lại ở đây ... ” - Hoàng hỏi

” Tôi là dân ở làng chài này ... Cô ấy bị ngã ... Tôi chỉ đỡ về chăm sóc hộ thôi ... ” - Đấng giải thích ...

” Cảm ơn anh đã cứu lấy nó ... ” - Linh cười nhẹ nhàng ...

” Tôi chỉ là gặp nạn thì cứu thôi ... Cô và anh không chê có thể vào nhà tôi uống nước ... ” - Đấng nói rồi vào trong ... Hoàng và Linh theo sau ...

” Gì ... Khánh Huy rất nhớ gì ... ” - Huy ôm chặt lấy Nó khóc nức ...

” Gì cũng rất nhớ Huy ... ” - Nó hôn lên má Huy mà cương chiều ...

” Hức ... Gì không được bỏ Huy ... Huy và Cậu tìm gì khắp nơi ... Cậu rất nhớ gì ... ” - Huy

” Uh ... Gì sẽ không bỏ Huy nữa ... ” - Nó ôm đầu Huy

” Giờ Huy ra chơi với Susu nhé ... ” - Nó véo má Huy sau đó hướng mắt về phía Susu đang đứng 1 mình nhìn về phía ba người bọn họ ...

” Dạ ... ” - Huy gật đầu sau đó chạy đến chỗ Susu ...

” Anh tại sao tìm được đến đây ... ” - Nó hỏi ... Đôi mắt tím buồn rười rượi ...

” Anh làm theo cảm tính của mình ... ” - Hấn đưa tay mình để đầu Nó tựa vào lòng Hấn ...

” Anh nhớ em ... ” - Hấn hôn nhẹ lên mái tóc mềm mượt của Nó ... Nó áp tai vào lồng ngực mà cảm nhận nhịp đập của trái tim Hấn và Nó ...

” Em cũng rất nhớ anh ... ” - Nó cười ...

” Sao em không tìm về ... Mà bắt anh phải đi tìm ... ” - Hấn

” Em muốn biết vắng em anh sẽ thế nào ... Có lục tung tất cả lên đi tìm hay không ... Hay là tìm một người khác thay thế ... ” - Nó chu môi

” Haha ... Em nghĩ thế nào ... Nếu hôm nay tìm không được em ... Anh sẽ thay đổi phương án đó thôi không tìm em nữa ... ” - Hấn véo mũi Nó mà chọc

” Hừ ... Anh dám sao ... Anh dám có người khác sao ... ” - Nó bật dậy ... Quay lưng sang một bên giận dỗi ...

” Em ghen sao ... ” - Hấn lay lay vai Nó ...

” Ai mà thêm ghen chứ ... Anh mau về với người tình đi ... ” - Nó hậm hực bỏ dậy ...

” ... ” - Hấn kéo tay Nó lại ... Hai tay ôm chặt Nó vào lòng ...

” Người tình của anh giận phải làm sao ... ” - Hấn

” Thì mặc kệ anh ... ” - Nó vùng vẫy khỏi thân thể rắn chắc kia ...

” ... ” - Hấn khẽ bật cười ... Lấy môi mình chạm vào môi Nó ... Cái lưỡi tiến vào bên trong ... Quện lấy mà mút ... Cánh môi hồng ngọt ngào đáp trả ...

” Em yêu anh ... ” - Nó đưa hai tay ra sau gáy Hấn ... Khẽ nói thầm ...

” Trời không trăng sao trời chỉ một màu u ám. Ngày không sáng tối ngày chẳng còn là ngày. Đêm không dài ngắn đêm chẳng còn là đêm. Anh không có em anh chẳng còn là anh nữa. Anh yêu em!. - Hấn quỳ gối ... Lấy trong túi áo một cái hộp màu đỏ ... Bên trong là một cặp chiếc nhẫn mà Hấn đã tự tay thiết kế và cho người làm ...

” ... ” - Nó đưa tay cho Hấn ... Chiếc nhẫn vừa khít lại còn rất hợp với Nó ...

Ngắm được một lát ... Sau đó Nó lấy nhẫn đeo cho Hấn ...

” Susu rất đẹp ... ” - Khánh Huy bẹo má Susu ...

” Susu học ở đâu ... ” - Khánh Huy cùng Susu nghịch nước mà hỏi ...

” Susu không đi học ... Susu không đủ tiền để đi học ... ” - Susu nói buồn bã ...

” Khánh Huy sẽ cho Susu tiền ... Baba và Cậu của Huy có rất nhiều tiền ... ” - Khánh Huy vui vẻ nắm tay Susu đi dạo trên bờ biển ...

” Anh hai sẽ không vui ... Susu đi học anh hai sẽ rất buồn ... ”

” Vậy Khánh Huy sẽ chỉ Susu học ... ” - Khánh Huy kiên quyết ...

” Học bằng cách nào ... ” - Susu tròn mắt nhìn Khánh Huy ...

” Ngồi xuống đây ... ” - Khánh Huy ngồi phịch xuống cát ... Tay viết lên cát một dòng chữ ... Rất đẹp ...

” Đây là tên của Susu ... ” - Khánh Huy vẽ lên cát chữ “Susu” ... Từng nét chữ tuy không phải là đẹp nhưng vẫn có thể nhìn rõ từng nét chữ ...

” Susu không biết viết ... ”

” Làm thế này ... ” - Khánh Huy nắm lấy tay Susu mà vẽ lên cát ...

” Đẹp quá ... ” - Susu cười xòa ...

” Khánh Huy cho chị ấy ở lại với Susu nha ... ” - Susu nhìn về phía Nó ...

” Cậu của Huy nếu không có gì sẽ rất buồn ... ” - Khánh Huy

” Susu nếu không có chị ấy cũng sẽ buồn lắm ... ” - Susu mắt rướm rướm nước mắt ... Bỏ tay Khánh Huy ra mà chạy đến chỗ Nó ...

” Chị ... Hức hức ... Chị sẽ không ở đây cùng Susu sao ... Hức ... Chị hứa sẽ dạy Susu học mà ... ” - Susu ôm cổ Nó mà khóc ...

” Chị sẽ không bỏ Susu đâu mà ... Chị đã hứa sẽ dạy Susu thì nhất định sẽ giữ lời ... ” - Nó ôm Susu vào lòng ...

” Hức ... Hức ... Anh đẹp trai sẽ không đưa chị ấy đi chứ ... ” - Susu quay sang hỏi Hấn ...

” Chị ấy sẽ không đi đâu ... ” - Hấn cười hiền ...

” Susu cảm ơn ... ” - Susu lau nước mắt ôm Hấn mỉm cười ...

” Được rồi ... Susu mau đi chơi với Huy nhé ... ” - Hấn vỗ vai ...

” Susu mau lại đây ... ” - Khánh Huy vẫy tay về phía Susu ...

” Tôi cảm ơn vì anh đã cứu em gái tôi ... ” - Hoàng

” Đó là điều tôi nên làm ... ” - Đăng

” Hôm nay tôi đến đây ... Là để đưa nó về nhà ... Còn đây là chút quà ... Tôi gửi anh ... ” - Hoàng nói rồi lấy trong túi ra một phong bì ... Đẩy về phía Đăng ...

” Tôi ... Không nhận tiền của hai người đâu ... Mau cất vào đi ... ” - Đăng đẩy phong bì về phía Hoàng và Linh ...

” Đây là thẻ của Phan Ngọc và K.W.T ... Anh cứ nhận lấy ... Có gì cứ vào các chi nhánh thuộc hai tập đoàn kia mà dùng ... ” - Hoàng giải thích ...

” Tôi ... ” - Đăng ngại nhìn về phía phong bì ...

” Chỉ là một chút quà biếu gia đình anh ... Nhận đi ... ” - Nó nắm tay Hấn cùng Khánh Huy và Susu đi vào ...

” Nhưng tôi ... ” - Đăng

” Xem như anh giữ hộ tôi cũng được ... Sẽ không sao chứ ... Vì tôi sẽ ở đây ... Anh đã nói khi nào thích có thể ở lại mà ... ” - Nó cầm lấy thẻ mà nhét vào tay Đăng ...

” Anh hai ... ” - Nó nhảy đến ôm chầm lấy Hoàng hôn tối tấp ... ” Em nhớ hai lắm đó ... ” - Nó chu môi ...

” E Hèm ... ” - Linh và Hấn khẽ ho ...

” Xìììììììì ... ” - Nó và Hoàng không nhìn mà dắt nhau ra ngoài đi dạo ...

” Em ở đây có tốt không,có nhớ nhà không đó ... ” - Hoàng vén lọn tóc phát phơ trước mặt Nó mà cười ...

” Đăng ... Susu ... Cả người dân ở đây rất thân thiện ... Họ rất tốt với em ... ” - Nó

” Lúc đầu ... Em bị mất trí nhớ ... Không nhớ gì cả ... Nhưng lúc đó em đã mơ thấy mẹ ... Mẹ đã giúp em ... Anh hai à ... Mẹ luôn ở cạnh em ... Luôn che chở và bảo vệ cho em ... Em rất nhớ mẹ ... ” - Nó gục mặt vào lồng ngực Hoàng mà khóc to ... Lúc nào ở cạnh Hoàng ... Nó cũng muốn khóc ... Muốn ngồi trong lòng Hoàng mà hành hạ ...

” Mẹ sẽ buồn nếu em cứ khóc ... Nín đi ... ” - Hoàng vỗ về ...

” Anh hai ... Ba có làm sao không ... Em nhớ ba ... Nhớ anh hai ... Nhớ mẹ ... ”

” Ba không sao đâu ... Em đừng nghĩ gì nữa ... Cứ sống thật hạnh phúc cùng Kelvin ... Xem ra Kelvin vắng em chắc không sống được đâu ... ” - Hoàng lau nước mắt cho Nó ...

” Mọi người có sao không anh ... Lúc đó ... Em chỉ nhớ là lão ta đã gài rất nhiều boom ... Hầu như ở đâu cũng có boom ... ” - Nó

” Mọi người đều an toàn ... Hiện vẫn còn hôn mê ... Khoa ... Như ... My ... Khánh và Minh đang chăm sóc họ ... ” - Hoàng bỗng dừng lại ...

” Gìn lúc đó đứng gần chỗ boom nên bị thương rất nặng ... Uyên đã khóc rất nhiều ... Tình trạng hiện tại ... Cậu ấy đang sống đời sống của người thực vật ... ” - Hoàng đau lòng nói tiếp ...

” Em xin lỗi ... Mọi sự cũng chỉ vì sự trả thù của em ... Em không thể gặp mọi người được nữa ... ” - Nó ôm mặt khóc ...

” ... ” - Hoàng không biết phải an ủi làm sao ... Chỉ biết kéo Nó lên lưng ... Cõng nó dạo trên bờ biển ... Mặc cho Nó khóc ướt cả vai áo ...

Khung cảnh bây giờ chẳng khác gì lúc đám tang mẹ Nó ... Ba Nó cũng đã cõng Nó xuống đồi ... Nhưng đây là bờ biển ...

Hoàng để Nó xuống ... Nó chẳng nói gì ... Chỉ hướng mắt ra biển ...

” Mẹ ơi ... Jersey phải làm sao ... ” - Nó hét to về phía biển ... Tiếng hét mang niềm vui lẫn nỗi buồn mà trôi dạt theo những làn sóng ra tới đại dương bao la ...

Gió làm tóc Nó ra sau ... Gương mặt đắm nước ...

Con người ... Chẳng ai không biết khóc ... Chỉ là cố giấu trong lòng ... Nhưng do không chịu được ... Đành nhờ nước mắt cuốn trôi giúp thôi ...

” ... ” - Hoàng buồn bã thả hai tay vào túi ...

” Em muốn ở đây một mình ... Anh hai mau về đi ... ” - Nó ngồi xuống tảng đá to gần đó ...

Hoàng lặng lẽ ra về ...

83. Chương 68.4

Hoàng cùng Linh về thành phố trong ngày vì việc công ty quá nhiều ...

” Em nhớ cho anh về thành phố một mình sao ... ” - Hấn chau mày ... Đầu tựa vào vai Nó vui vẻ ...

” Chứ anh muốn sao ... Chẳng lẽ anh ở lại đây hả ... ” - Nó véo mũi Hấn ...

” Anh muốn em về với anh ... ” - Hấn

” Em xin lỗi ... Em cần nghỉ ngơi một thời gian ... Chuyện lần này ... Em ... ”

” Anh hiểu ... Anh ở lại đây đêm nay ... Mai sẽ về ... ” - Hấn bắt đầu đóng cửa ... Tắt đèn ...

Nụ cười của Hấn nhếch lên ... Nó khẽ lắc đầu cười thầm ...

Ánh trăng xuyên qua khe cửa rọi vào gương mặt xinh như thiên thần của Nó ...

” Ưm ... ” - Cái lưỡi của Hấn tiến vào bên trong ... Quyện vào nhau ...

Hai tay bắt đầu tham lam mà luồn vào trong váy của Nó ...

” Em sợ không ... ” - Hấn nói khẽ vào tai Nó ... Hơi thở chạm vào mang tai ...

” ... ” - Nó cười khẽ ... ” Anh không sợ ... Em việc gì phải sợ ... ”

” Anh nhớ em ... ” - Hấn bắt đầu cởi bỏ những thứ vướng bận trên người cả hai ...

Dần dần ... Triền miên trên cơ thể Nó ...

2h Sáng ...

Nó khẽ thức dậy ...

” Em đi đâu vậy ... ” - Hấn đang ngủ hai mắt nhắm nghiền mà hỏi ...

” Em đi vệ sinh một chút ... ” - Nó cười khẽ sau đó đứng dậy ... Tháo chiếc quần ra đặt lên bàn thật khẽ ... Mặc quần áo ra khỏi phòng ...

” Dù sau này có chuyện gì thì anh cũng phải sống thật hạnh phúc đó ... ” - Nó cười khẽ sau đó ra ngoài ...

Nó thần thờ trước mõm đá ... Khuôn mặt buồn rười rượi ... Từng làn gió cứ thế mà hất tung mái tóc của Nó ...

Hình ảnh Hấn hiện lên đầy rẫy trên đôi mắt tím vô hồn kia ... Từng cử chỉ gương mặt ... Đến giọng nói ...

Nó nhớ Hấn lúc còn đi học ... Hấn lúc nào cũng đi theo Nó ... Lúc nào Nó buồn Hấn cũng có mặt ... Luôn tìm cách chọc cho Nó vui ...

Rồi cả những lúc Hấn chăm sóc Nó ... Những lúc Hấn cứu Nó thoát chết trong gang tấc ... Hấn luôn làm Nó bất ngờ ... Nói yêu Nó nhưng chẳng một chút gì lãng mạn ... Lúc nào cũng lạnh tanh ... Nhưng trái tim thì lúc nào cũng ấm áp ... Hấn luôn âm thầm đứng sau ủng hộ và giúp đỡ Nó ... Luôn làm mọi việc vì Nó và chẳng cần biết đến hậu quả ...

" Kelvin ... Anh là tên đáng ghét nhất mà em đã yêu ... Dù sau này em có xảy ra chuyện cũng phải sống tốt đó ... Chỉ cần anh biết em luôn yêu anh ... Mãi mãi yêu anh ... " - Nó khẽ cười ... Nhắm mắt như chờ đợi một cái gì đó ...

" Hừ ... Hạnh phúc đủ chưa hả ... Đến lúc trả mạng được chưa ... " - Vy Anh từ phía sau bước lên mồm đá ngồi bên cạnh Nó ...

" Có lẽ đã đủ rồi ... "

" Cô không thắc mắc tôi là ai sao ... " - Vy Anh thản nhiên mỉm cười ...

" ... " - Nó im lặng

" Chính cô đã hại hai đứa em duy nhất của tôi ... Hạ Băng và Tiểu Hân là người thân duy nhất mà tôi biết ... Chính cô ... Chính cô đã hại 2 đứa nó ... " - Vy Anh vò chặt hai tay cảm phẫn ...

" Là họ đã tự tìm đến cái chết ... Họ xứng đáng nhận lấy ... " - Nó

" Tao không tin ... Còn An Nhiên và Hồng Ngọc ... Bọn nó phải tìm đến cái nghề mà ai cũng kinh tởm ... Để họ chà đạp thân xác một cách rẻ tiền ... Mà phải trả giá ... " - Vy Anh lần này không kiềm chế mà hét to vào mặt Nó ... Nòng súng cũng đã đặt ngay huyệt thái dương ... Chỉ cần ngón tay nhích vào bên trong một chút thì Nó sẽ vĩnh viễn không thể sống ...

" Tao có thể chăm sóc Kelvin ... Mà cứ yên tâm ... "

" Nếu giết chết tôi làm cô hài lòng ... Không hại đến mọi người ... Tôi bằng lòng chết dưới tay cô ... Việc cô chăm sóc Kelvin ... Nếu cô làm được tôi mong cô làm tốt ... " - Nó nhắm nghiền mắt ... Chờ đợi tử thần ...

" Chị ơi đừng mà ... " - An Nhiên từ đâu đi đến ... Trên người là một bộ đồ đậm chất dân ở làng chài ... Theo sau là Hồng Ngọc và Thảo Vy ...

" An Nhiên ... Hồng Ngọc ... Thảo Vy ... " - Vy Anh thả súng xuống chạy đến ôm chầm lấy ba người họ ...

" Chị ... Đừng làm như vậy ... " - Hồng Ngọc buông Vy Anh nói ...

" Chị ... "

" Bọn em mang ơn Jersey rất nhiều ... Cô ấy đã giúp bọn em thoát khỏi cái nghề đó ... Là cô ấy đã bỏ tiền chuộc bọn em ... Sau đó thì đưa bọn em một số tiền khá lớn ... Rồi đi mất ... "

" Chúng tôi mang ơn cô ... " - Quay sang Vy Anh ... " Chị ... Xem như bọn em trả ơn ... Cô ấy dù sao cũng đã cứu em ... " - An Nhiên nhẹ nhàng đi đến bên Nó ... " Cô nhớ tôi không "

" Tôi ... Không nhớ ... Không nhớ ÁÁÁÁÁ ... " - Nó lắc đầu nguầy nguậy ... Sau đó ôm đầu hét lên vì đau ...

" Có sao không ... " - Hấn vội đỡ lấy Nó ...

" Em ... Đau đầu quá ... " - Nó hai mắt nhắm lại ... Cơn đau dữ dội đang hành hạ cái đầu Nó ...

" Để tôi ... " - Hồng Ngọc nhẹ nhàng đi đến cạnh Nó ... Thoa một ít thuốc trong người cô ...

" Lúc trước mỗi lần cô đau đầu Hải Đăng lại sang tìm tôi ... " - Hồng Ngọc nhìn Nó mỉm cười ...

" ... " - Nó im lặng không nói gì ...

" Vy Anh ... Cô còn động đến cô ấy thì đừng trách tôi không nương tay với phụ nữ ... " - Hấn lườm Vy Anh sau đó bế Nó vào trong ...

" Chị ... " - An Nhiên lau nước mắt cho cô ...

Tim Vy Anh đang nhói lên từng hồi ... Nghe Hấn nói cô đau đến nhói lòng ... Tim cô thất lại ... Huyng Joon từ xa nhìn thấy Vy Anh như vậy cũng đau xót không kém ... Ngay lúc này ... Anh muốn đến gần cô ... Ôm chặt lấy cô ... Nhưng cái sĩ diện của một thằng con trai không cho phép anh làm như vậy ...

" Em ... Sao lại tháo nó ra ... " - Hấn tức giận đưa chiếc nhẫn lên hỏi ...

” Em ... xin lỗi ... ” - Nó quay mặt sang hướng khác ... ” Là em sợ lúc này sẽ không về được ... ” - Nó

” Em không biết chống lại hay sao ... Em muốn anh suốt đời phải sống mà không có em nữa ... ” - Hấn

” ... ” - Nó chẳng đáp ... Ngồi bật dậy mà ôm lấy Hấn ... ” Lúc này em rất sợ ... Nhưng em nghĩ là em sai nên em phải nhận lấy ... Lúc đó ... Em luôn nghĩ đến anh ... Em muốn lưu giữ lại cái hình ảnh của anh lần cuối để có thể không phải hối hận sau này ... ”

” Ngốc ... Chẳng phải em đang ở đây cùng anh sao ... ” - Hấn

” Anh quyết định rồi ... Anh sẽ không để em phải ở một mình nữa ... Anh sẽ đưa em về thành phố ... ” - Hấn nắm chặt tay Nó kiên quyết nói ...

” Em ... ”

” Ngoan ... Ngủ đi ... Sáng mai chúng ta sẽ nói chuyện ... ” - Hấn đỡ Nó nằm xuống sau đó để đầu Nó nằm trên tay mình mà ngủ ...

84. Chương 68.5

” Alo ... ”

” Anh ... Anh đang ở đâu ... ” - Vy Anh

” Moter ... ”

” Em gặp anh được không ... Em ... Nhớ anh ... ” - Vy Anh

” Bận rồi ... Gọi lại sau ... ” - Huyng Joon tắt máy ...

” Anh ... ” - Vy Anh gọi nhưng Huyng Joon đã tắt máy ...

Vy Anh khẽ đứng dậy ... Từ chuyển động như muốn gục ngã ... Cô vội bước ra biển ...

Vy Anh ngược nhìn về phía đại dương bao la xanh ngút ngàn ... Cô đứng trước biển ... Cảm thấy mình nhỏ bé biết bao ...

Huyng Joon tựa lưng vào mỏm đá gần đó ... Chỗ đứng của anh khuất tầm nhìn của Vy Anh nên có lẽ cô không thấy ... Trên tay còn cầm chiếc thuốc đang vương khói ...

Vy Anh cảm thấy mình thật ích kỷ ... Trước khi gặp Hấn ... Vy Anh luôn xem Huyng Joon là chỗ dựa tinh thần duy nhất ... Và cô cũng nhận ra ... Cô yêu Huyng Joon ... Nhưng rồi gặp Hấn ... Trái tim cô lại lệch nhịp ... Cảm giác khi Hấn nói câu đó ... Cô thấy khó chịu và ghen tỵ với Nó ...

Những lúc thế này ... Cô khao khát được Huyng Joon ôm vào lòng và nói không sao đâu ...

Nhận ra tình cảm của nhau ... Cũng là lúc em mất anh ...

” Kang Huyng Joon ... Em nhận ra rồi ... Tình cảm này em đã dành trọn cho anh ... Còn Kelvin ... Chỉ là một dạng tình cảm thoáng qua ... Em nhận ra tình cảm này ... Cũng là lúc em đã mất anh ... ” - Vy Anh hét to về phía biển ...

Ngước mặt lên trời ... Cho nước mắt thấm vào môi đắng chát ... ” Em không cần anh tha thứ ... Chỉ cần anh nhớ rằng ... Em đã từng xuất hiện trong đời anh ... ” - Vy Anh khóc to ... Hai chân không đứng vững mà ngã nhào xuống làn sóng đang dạt vào ...

” Hức ... Hức ... ” - Sóng biển có mặt đến đâu cũng chẳng bằng những giọt nước mắt đang trào trên gương mặt của Vy Anh ...

Huyng Joon không thể đứng yên mà chạy đến chỗ Vy Anh ... Đỡ cô dậy ...

Huyng Joon đưa cô vào nhà ... An Nhiên và Thảo Vy chạy ra đỡ cô ...

” Chị ... Chị làm sao vậy ... ” - An Nhiên đỡ Vy Anh xuống giường ... Sờ lên trán ... Vy Anh khắp cơ thể đang dần nóng lên ...

” Cô mau xem cho cô ấy đi ... Vy Anh không thể xảy ra chuyện được ... ” - Huyng Joon cầm tay An Nhiên cầu mà bấu chặt ...

” Aww ... Vy Anh là chị của tôi ... Tôi đương nhiên không để chị ấy xảy ra chuyện ... ” - An Nhiên khẽ đau sau đó xuống bếp lấy khăn lạnh mà thuốc cho Vy Anh sau đó nấu cháo cho cô ...

” Chị đừng đi mà ... Susu rất nhớ chị ... ” - Susu đi vào phòng Nó khóc ...

” Susu ... Chị xin lỗi ... Chị sẽ về thăm em mà ... Bây giờ chị không thể ở đây ... ” - Nó vuốt tóc Susu

” Hức ... Hức ... Chị không giữ lời ... Susu giận chị ... ” - Susu khóc to hơn ... Đứng dậy bỏ ra ngoài ...

” Susu ... ” - Nó chạy theo gọi Susu ...

” Susu ... Chị xin lỗi ... Susu đừng giận chị ... Em đang ở đâu ... ” - Nó hét to gọi tên Susu

” Có chuyện gì vậy ... ” - Đăng và Hấn đồng thanh ...

” Susu ... Bỏ đi rồi ... ” - Nó đáp ngắn gọn sau đó bỏ chạy đi tìm Susu ...

Đăng và Hấn cũng chẳng cần suy nghĩ mà vội vã chạy đi tìm ...

” Susu ... Em đang ở đâu ... ” - Đăng hét to ... Susu là người thân duy nhất của anh ... Anh không thể nào để Susu có chuyện ...

Hấn chạy được một lúc thì đứng lại ... Nhìn xung quanh ... Hấn bắt đầu vận động đầu óc suy nghĩ ...

Susu dù sao cũng là trẻ con ... Chắc chắn sẽ chạy không xa ... Xung quanh chỉ là cát và biển ...

Hấn suy nghĩ một hồi thì đi lại gần các mỏm đá ở gần biển ... Dạo một lúc thì thấy một đứa trẻ đang ôm mặt khóc ...

” Sao em lại khóc ... ” - Hấn khẽ đến gần xoa đầu Susu hỏi ...

” Hức ... Hức ... Anh không được mang chị ấy đi ... Susu sẽ yêu thương chị ấy thay Anh mà ... ” - Susu lay lay cánh tay Hấn ...

” Nhưng anh rất yêu chị ấy ... Anh không thể sống thiếu chị ấy được ... ” - Hấn

” Susu cũng rất thương chị ấy ... Susu rất quý Khánh Huy nhưng vẫn xa Khánh Huy được có sao đâu ... ” - Susu mắt ướn nhòe nhìn Hấn ...

” Nhưng Susu vẫn sẽ rất nhớ Khánh Huy phải không ... ”

” ... ” - Susu gật đầu như bầm tỏi ... Quả thật rất nhớ Khánh Huy

” Được rồi ... Chúng ta mau về thôi ... Mọi người đang tìm Susu đấy ... ” - Hấn bế Susu lên đi vào nhà ...

” Khánh Huy có đến đây với Susu nữa không ... ” - Susu

” Tất nhiên là có ... Anh sẽ đưa Khánh Huy đến đây chơi với Susu ... ” - Hấn véo vào cái má phúng phính đang nhìn mình ...

” ... ” - Susu không nói gì lặng lẽ hôn lên má Hấn :” Chú thật đẹp trai ... ” - Sau đó chạy vào nhà ...

” Ba ... Con đã tìm được em rồi ... Ba mau tỉnh lại đi ... ” - Hoàng ngồi cạnh giường bệnh ... Cầm lấy tay ba mình ...

” Ba ... Jersey nó sắp về rồi ... Ba mau tỉnh lại đi ... ” - Hoàng gục đầu xuống giường ... Mắt cay xè ... Không dám ngước lên nhìn người đàn ông kia ...

” Ba ... Con đi đón em về ... Ba mau tỉnh lại nha ba ... ”

” Đi thôi ... ” - Hấn cùng Nó ra ngoài ... Susu đã ngủ nên lần này Nó đi sẽ an tâm hơn ...

” Cô ... Nhớ quay lại thăm Susu ... ” - Đăng

” Tôi ... Tôi có thể đưa Susu về thành phố học ... ” - Nó dừng chân quay lại ...

” Anh có thể vào công ty của tôi làm ... ” - Hấn

” Tôi ... ” - Đăng

” Anh đừng từ chối ... Tôi chỉ muốn tốt cho Susu ... Tôi đã suy nghĩ kỹ lắm rồi ... Mong anh suy nghĩ thêm về việc này ... Tôi sẽ quay lại vào ngày mai ... ” - Nó nói rồi cùng Hấn ra khỏi làng chài ...

Tối đến ...

Đăng nấu ăn sau đó dọn ra rồi gọi Susu ...

Cả hai ăn mà không nói gì ... Đăng chỉ lặng lẽ gấp thức ăn cho Susu ... Còn Susu thì cúi gầm mặt cắm cùi ăn ...

Sau khi ăn xong ... Susu ra ngoài mồm đá Nó và Susu thường hay ngồi ...

Susu bỗng nhớ đến Nó ... Dù là khoảng thời gian ngắn ngủi nhưng Susu vẫn cảm thấy rất vui ... Chiều nào cũng ngồi hóng gió cùng Nó ... Rồi Nó kể chuyện ... Hát ... Có khi lại cùng Susu nghịch nước ...

” Chị Ngọc Yến ... Susu rất nhớ chị ... Susu muốn ngồi trong lòng chị ... Nghe chị hát ... Nghe chị kể chuyện ... Susu không giận chị nữa ... Susu muốn gặp chị ... ” - Susu đưa hai tay lên miệng ... Bàn tay ngửa về phía biển hét to ...

” Chị ấy sẽ không đến đâu ... Susu đừng như vậy nữa ... ” - Đăng ngồi cạnh Susu ... Kéo đầu Susu vào lòng ...

” Anh hai ... Chuyện sáng nay ... Anh hai có muốn về thành phố không ... Susu cũng muốn đi học cùng Khánh Huy ... ” - Susu

” Susu muốn đi học lắm sao ... Susu không muốn ở đây nữa hả ... ” - Hồng Ngọc bỗng từ đâu đi đến cạnh Susu và Đăng ...

” A ... Chị Ngọc à ... ” - Susu bật dậy ... ” Susu rất muốn đi học ... Khánh Huy nói học sẽ rất vui ... ” - Susu hồn nhiên trả lời ...

” Susu đi chơi đây ... Anh hai nhớ suy nghĩ xong rồi báo Susu nha ... ”

” Anh về thành phố đi ... Sẽ ổn thôi ... ” - Hồng Ngọc

” Tôi thì không sao ... Chỉ sợ Susu có chuyện ... Susu là con gái ... ”

” Em biết ... Haha ... Nhưng anh không tin tưởng vào Jersey sao ... Cô ấy rất thông minh ... Có thể giải quyết mọi chuyện ... Sẽ ổn thôi ... ” - Hồng Ngọc cười ...

” Cô quen với cô ấy ... ” - Đăng chau mày hỏi Hồng Ngọc ...

” Chỉ là một vài chuyện khi còn đi học ... Em lúc nào cũng bày trò tìm cách hại Jersey ... Nhưng hầu như lần nào Jersey cũng có thể xử lý một cách nhanh gọn và không ít lần làm bọn em phải tức điên máu ... Haha ... Cô ấy làm em rất nể phục tài suy đoán và cả trò quậy phá đánh nhau ... ” - Hồng Ngọc bỗng cười ...

” Có chuyện đó sao ... Vậy mà tôi cứ nghĩ cô ấy là một cô gái dịu dàng và hồn nhiên chứ ... Không ngờ lại tài giỏi đến như vậy ... ” - Đăng thoáng cười ...

” Haha ... Ngày xưa tôi từng là một đại tiểu thư danh giá đó ... Nhưng chỉ vì một lần đại dột làm Jersey phải nhập viện thì lập tức không nương tay mà Jersey làm công ty nhà tôi phải phá sản ... Chỉ bằng một cái búng tay ... ” - Hồng Ngọc cười xót xa ...

” Cô không giận cô ấy sao ... ” - Đăng

” Có ... Lúc trước rất căm ghét là đăng khác ... Cô ấy đã làm gia đình tôi mỗi người một nơi ... Nhưng khoảng thời gian trước khi tôi làm cái nghề đó ... Cô ấy đã âm thầm đứng sau che chở bảo vệ bọn tôi ... Nói là qua đêm thì hơi quá ... Họ chỉ là hứng thú muốn động chạm vào cơ thể tôi thôi ... Ngoài ra chẳng làm gì thêm gây tổn hại thân thể tôi ... Sau đó họ trả tôi một số tiền lớn ... Rồi sau này tôi mới biết được ... Tất cả đều là nhờ Jersey ... Âm thầm đứng sau giúp tôi ... Tuy không hiểu lý do gì ... Nhưng tôi vẫn sẽ mang ơn cô ấy ... ” - Hồng Ngọc kể mà hai hàng nước mắt chảy dài ... Cô đang đau xót cho gia đình không biết đang ở nơi nào ... Còn cô chỉ biết nương tựa sống nhờ cùng An Nhiên và Thảo Vy ... Cả Vy Anh nữa ...

” Cô ấy đã giúp cô chắc chắn sẽ tìm lại gia đình cho cô ... ” - Đăng nhìn thẳng vào đôi mắt kia mà khẽ cười ...

” Hầy ... Sao cũng được ... Nhưng tôi nghĩ anh nên về lại thành phố ... Dù sao cô ấy cũng chỉ muốn tốt cho Susu và cả anh ... ” - Hồng Ngọc hơi buồn khi nhắc đến ...

” Uh ... ”

Đăng cùng Hồng Ngọc ngồi trên mỏm đá kia một lúc lâu chẳng ai nói với ai câu nào ...

” Tôi về đây ... ” - Hồng Ngọc khó chịu nên đã về trước ...

Vy Anh khoát áo ra ngoài ... Phần vì do ở nhà ngột ngạt ... Và vì chuyện của Huyng Joon ... Nghe An Nhiên kể lại Huyng Joon đã đưa cô vào ... Vy Anh mừng thầm nhưng rồi cũng buồn bã ... Huyng Joon thông minh chắc chắn biết chuyện ... Vy Anh chỉ là cảm thấy buồn ...

Lê bước chân mệt mỏi trên cát ...

Mái tóc buộc hờ ... Vài lọn tóc bay phất phơ trước gương mặt của Vy Anh ... Khung cảnh biển vào buổi đêm thật êm dịu biết bao ... Từng làn gió ... Từng đợt sóng cứ thế mà dạt vào rồi lại trôi ra xa ...

” Em muốn kìm nén bản thân mình ...

Sẽ không để ai nhìn thấy em khóc ...

Làm ra vẻ không quan tâm đến anh ..

Không muốn nhớ tới anh ...

Chỉ trách mình sao không đủ dũng khí ...

Tim em đau đến nỗi không thở được ...

Nhưng không thể làm được gì ...

Sẽ chẳng còn cảm nhận được hơi ấm của anh ...

Hãy nói với em bầu trời đầy sao đang ở đâu ...

Để hướng lên sao bằng ước nguyện một điều ...

Cho anh biết được rằng em yêu anh ... ”

Vy Anh mắt nhòe đi ... Chiếc áo khoát cũng đã rơi từ khi nào ... Cô thần thờ đi về phía biển ...

Càng lúc càng ra xa ... Nước biển đã ngập đến ngang vai ...

” Vy Anh ... ” - Huyng Joon bỏ điếu thuốc trên tay xuống ... Chạy ra biển kéo Vy Anh lại ...

” Bỏ em ra ... Là em không xứng với anh ... ” - Vy Anh đẩy giũa ra khỏi cơ thể Huyng Joon ...

Cả hai giằng co nhau phía xa ... Thoáng chốc cả hai đã ngã ra phía xa đến ngập đầu ... Vy Anh do không biết bơi nên vùng vẫy làm Huyng Joon phải nới lỏng tay ra khỏi người cô ...

Gió bỗng giật mạnh hơn ... Sóng biển cũng lớn hơn mức bình thường ... Huyng Joon đang cố gắng kéo Vy Anh vào trong ... Sức anh cũng có giới hạn ... Huống gì sóng biển ngày càng mạnh ... Còn Huyng Joon thì một tay đỡ Vy Anh ... Tay còn lại thì gắng sức mà ra khỏi đó ...

Sau vài phút vật với sóng thì Huyng Joon cũng đã kéo Vy Anh lên bờ ...

” Ngốc ... Nếu có chết em nhất định phải chết dưới tay của tôi ... Tôi không cho phép em rời ra tôi ... ” - Huyng Joon cầm chặt vai Vy Anh mà ôm cô vào lòng ... Ngã lưng lên cát thở dốc ...

” Cô muốn thoát khỏi tôi sao ... Tôi không cho phép ... Cô không được rời khỏi Kang Huyng Joon này ... Dù là một giây ... ” - Huyng Joon bá đạo hôn lên môi Vy Anh ... Nụ hôn mang tính chiếm hữu mà quỵt lấy cái lưỡi của Vy Anh như muốn nuốt trọn ...

” ... ” - Vy Anh im lặng mặc cho Huyng Joon cứ chọc ngoáy làm cô khó thở ... Chỉ là không biết đáp lại thế nào ...

” Anh ... Không ghét bỏ em sao ... ” - Vy Anh lần này cố ý đẩy Huyng Joon khỏi người mình ... Cô cảm thấy dễ thở hơn ...

” Hừ ... ”

” Em ... Em chỉ biết mình đã sai ... Mọi sự là vì em ... ” - Vy Anh cúi gầm mặt ... Cô chủ động gục mặt vào lòng Huyng Joon mà khóc ...

” ... Bỏ đi ... ” - Huyng Joon ...

” ... ” - Vy Anh khẽ gật đầu ... Lòng đau như cắt mà vẫn phải cười ...

85. Chương 68.6

Bệnh Viện ...

” Ưm ... ” - Jey chợt nghiêng đầu ... Hai tay yếu ớt đưa lên đầu mà day hai huyệt thái dương ...

Jey hai tay chống xuống giường mà gượng dậy ... Tựa đầu vào tường ... Bắt đầu nhìn xung quanh ... Khẽ nhúu mày khi gặp Thiên ...

Thì ra là anh đang ở bệnh viện ...

” Cách ” - My từ ngoài đi vào ...

” My ... ” - Jey hai tay yếu ớt đưa về phía My ...

” Jey ... Anh tỉnh rồi ... Em gọi bác sĩ ... ”

My chạy ra ngoài thì Jey bỗng ngăn lại ... ” Đừng ... Em mau lại đây ... ” - Jey đưa tay về phía My gọi ...

” Anh thấy trong người thế nào ... Anh muốn ăn gì không ... Hay em đi gọi bác sĩ ... ” - My nhìn Jey lo lắng ...

” My My ... ” - Jey bỗng nhìn vào mắt My ... Tay anh kéo cô gần lại mình ...

Từ từ đưa tay ra sau ôm My vào lòng mình ... Jey cảm thấy ấm áp lắm ... Như đã thỏa mãn nỗi nhớ ... Jey chỉ mong mỗi ngày được gặp cô ... Mỗi ngày được ôm cô như vậy là đủ ... Chỉ cần vậy thôi ... Anh sẵn sàng đánh đổi tất cả ... Nhưng ... My đã thuộc về một người ... Và người đó không phải anh ...

My tuy còn chút tình cảm với Jey ... Nhưng cô vẫn biết được ... Cô và Jey là không thể ... Vội tránh cái ôm của Jey ... My lùi về phía sau ... Khẽ cúi mặt ... Mắt đỏ hoe mà nói : ” Xin lỗi ... Chúng ta không thể ... Mà mãi không thể ... ”

” Anh mau quên em đi ... Tất cả ... Đã là quá khứ ... Em là vợ của Minh ... Đã có con với anh ấy ... ”

” Anh hãy trở về với hiện tại đi ... Chúng ta có duyên nhưng không nợ ... ” - My

” ... ” - Jey đau buồn mà buông tay My ...

” Minh nhìn thấy sẽ không hay ... Xin lỗi ... ” - My gỡ bỏ bàn tay Minh ra khỏi tay mình ... Sau đó bỏ chạy ra ngoài ...

” Hãy cầu cho cô ấy hạnh phúc ... Nếu cậu yêu một người thật lòng ... Hãy cầu mong cho họ hạnh phúc ... Đừng làm họ khó xử ... ” - Thiên nói giọng buồn bã ...

” Tôi không thể ... ” - Jey cười chua xót ... ” Sẽ rất đau ... Tôi quả thật sợ cái nỗi đau này cậu biết không ... Chỉ cần nghĩ ... Tôi cũng không làm được ... Trừ khi ... Tôi vĩnh viễn biến mất khỏi cuộc sống này ... ” - Jey bất cần nhếch mép ...

” ... ” - Thiên khẽ im lặng ... Hai mắt nhắm lại đau buồn ... Cả hai chàng trai ... Đều vì người mình yêu làm tất cả ... Để rồi phải đau buồn ...

” Chỉ cần cô ấy vui ... Dù là có đi vào biển lửa ... Tôi cũng bằng lòng ... ”

Gin sau khi phẫu thuật tình hình đã khá hơn rất nhiều ... Uyên cũng đã đỡ hơn phần nào ...

” Gin ... Anh ăn chút gì nha ... ” - Uyên thấy Gin thẫn thờ một lúc thì hỏi ... Sau đó đứng dậy đi ra ngoài ...

” Anh không đói ... Em mau lại đây ... ” - Gin nói nhưng mắt không nhìn Uyên ...

” Anh thấy không khỏe sao ... ” - Uyên lại gần ân cần hỏi thăm ...

” Em đã chăm sóc anh suốt thời gian qua sao ... Khoảng thời gian ... Anh hôn mê ” - Gin hỏi ... Ánh mắt buồn rười rượi nhìn ra ngoài cửa sổ ...

” ... ” - Uyên khẽ gật đầu ... Nắm tay Gin rồi ngồi xuống ... ” Em đã nói sẽ yêu thương anh suốt đời ... Em nhất định sẽ thực hiện ... ”

” Anh có nói em phải làm đâu ... Lỡ như anh không tỉnh lại ... ”

Uyên vội lấy tay che miệng Gin lại ... ” Anh có biết em sợ mất anh như thế nào không ... Anh đừng nói vậy ... Dù anh có hôn mê bất tỉnh hay có sống thực vật đi chăng nữa ... Em sẽ ở bên anh chăm sóc anh ... Em cả đời này để bên cạnh anh ... Em chỉ cần anh thôi ... ”

” Em thật là ngốc ... Cả đời này chỉ để bên anh ... Em ngốc lắm biết không hả ... ” - Gin kéo Uyên ngồi vào lòng mình ... Vuốt lại mái tóc rối của cô ...

” Có anh mới ngốc không chịu chấp nhận tình cảm của em ... Anh là tên đại ngốc ... ” - Uyên chu môi quay sang phụng phịu nhìn Gin ...

” Hơ ... Ai bảo ... Ai bảo anh không nhận ... Chỉ là thời gian qua chuyện chưa được giải quyết ... Anh chỉ muốn dành thời gian để xác nhận lại tình cảm này ... Và anh đã biết ... Anh yêu em mất rồi ... ” - Gin hôn nhẹ lên tóc Uyên ...

” Anh mà cũng biết nói những câu đó sao ... ” - Uyên hạnh phúc mà tựa vào lòng ngực Gin ... Cảm nhận từng nhịp đập ... Không gian tràn ngập màu hồng ...

Gin khá hài lòng vì mọi chuyện ... Theo như kinh nghiệm sát gái của Hắc từ trước đến nay quả thật rất hay ... Gin thấy nhẹ lòng hẳn ...

” Cậu đi đâu vậy ... ” - Thiên đang đọc truyện bỗng thấy Jey ra ngoài liền hỏi ...

” Tôi ra ngoài một chút ... ” - Jey cười khẽ rồi nhanh chóng ra ngoài ...

Thiên cũng chẳng thèm quan tâm mà thần nhiên vừa ăn trái cây vừa đọc truyện tiếp ...

” Cạch ”

” Quên gì sao ... ” - Thiên mắt dán vào quyển truyện doreamon hỏi ...

” ... ” - Đáp lại chỉ là một cái cười nhẹ ...

Thiên không nghe thấy tiếng trả lời thì bỏ quyển truyện xuống ... Và rồi cả hai chạm mặt ... ” Ồ ... Là cô ... ”

” Em nghe My nói bọn anh chưa ăn gì nên em cố tình mang thức ăn đến đây ... ” - Ngọc Hạ khẽ cười sau đó đặt thức ăn xuống bàn rồi bắt đầu bày ra ...

” Cô làm cho tôi ... ” - Thiên ngạc nhiên nhìn Ngọc Hạ ...

” Còn ai khác nữa chứ ... Giờ anh mau ngồi dậy ăn đi ... ” - Ngọc Hạ cười nhìn Thiên ...

” Tay tôi bận ... Cô làm thay tôi đi ... ” - Thiên hai tay cầm chặt cuốn truyện ngược mặt nhìn Ngọc Hạ ...

” Hả ... ”

” Không được sao ... Vậy cứ để đó cho nguội rồi cô mang về ... ” - Thiên

” Ồ ... Tôi cho anh ăn vậy ... ” - Ngọc Hạ khẽ thẹn đỏ mặt ... Sau đó cho Thiên ăn rồi cả hai cùng nói chuyện một cách vui vẻ ... Thiên một lúc lại chọc Ngọc Hạ làm cô tức lên sau đó lại vội xin lỗi ...

” Anh mau vào đây ... ” - Nó đưa Đăng và Susu về biệt thự Phan Ngọc ...

” Wow ... Nhà chị đẹp quá ... ” - Susu vui vẻ ôm chầm lấy Nó ...

” Susu thích có thể đêm nay sang ở với chị ... Mau lên phòng chị nhá ... Khánh Huy cũng ở trên đây ... ” - Nó nói rồi bế Susu lên phòng mình ...

” Anh có hồ sơ gì về mình thì đem đi cùng tôi đến công ty ... ” - Hấn

” Ừm ... Xong rồi ... ” - Đăng cầm theo vài xấp hồ sơ sau đó theo Hấn đến The Royal ...

” Tốt ... Anh về nhà nghỉ ngơi ... Tôi sẽ sắp xếp công việc cho anh ... ” - Hấn sau khi xem qua khá hài lòng ... Sau đó gọi thư kí vào ...

Bệnh Viện ...

Nó sau khi cho Susu và Khánh Huy đến trường làm thủ tục nhập học thì đến bệnh viện ...

Đám phóng viên thấy Nó liền vây vào để chụp hình, ghi âm, quay phim lại ...

- Thời gian qua chủ tịch nhập viện cô đã đi đâu ...??

- Cô có biết vì sao ba mình lại xảy ra chuyện như vậy không???

- Có phải vì cô mà chủ tịch xảy ra chuyện ... ???

Hàng ngàn câu hỏi cứ dồn vào Nó ... Đầu nó như nổ tung ra ... Nó lạng người ...

” Tránh xa cô ấy ra ... ” - Hấn bước đến ... Cởi áo khoát mình khoát lên Nó ...

- Các người mau về nhà nhận tin mất việc đi là vừa ... Tôi chỉ cần thấy thông tin này trên trang báo nào thì khắc biết hậu quả về sau ... The Royal nói là sẽ làm ... Các người liệu mà giữ lấy bát cơm của mình đi ...

- Hấn nói rồi đưa Nó vào trong với biết bao con mắt nhìn về phía họ ...

- Lần sau em cứ mặc kệ họ ... Đừng để tâm làm gì ...

- Nhưng họ nói đúng ... Em đã hại mẹ ... Hại cả ba ... Anh mau nói xem ... Em có phải là rất đáng ghét không hả ... Em chỉ đem đến đau thương ọi người thôi ... - Nó ôm mặt khóc nức nở ...

” Con là báu vật vô giá duy nhất mà mẹ con đã để lại cho ta và Hoàng ... Con là mạng sống ... Là tất cả của ta ... ” - Ba Nó mang một bộ đồ bệnh nhân ... Đi đến trước mặt Nó ... Nhẹ nhàng vuốt tóc Nó ...

” Mọi chuyện đã kết thúc rồi ... Con đừng để tâm đến quá khứ nữa ... Hãy để cuộc sống của con lật sang trang mới ... Đừng u sầu mà nhìn lại phía sau ... Mọi chuyện đã qua thì cho Nó qua ... Con cứ ôm khư khư trong lòng như vậy rồi buồn rồi khóc ... Ta biết nói làm sao với mẹ con ... ” - Nó một lần lại khóc lớn hơn ...

” Ba ... hức hức ... Con sẽ quên ... Quên hết quá khứ đầy máu kia ... Ba ... Chỉ cần Ba sống cùng con ... Con sợ lắm ... ” - Nó ôm chầm lấy ba Nó khóc ...

” Jersey ngốc ... Ta sẽ sống đến khi được bế cháu ngoại của ta ... Sẽ không bỏ con lại ... ” - Ba Nó lau nước mắt cho Nó ...

” Tao giao con bé cho cậu ... Nhất định không được phép làm nó buồn ... Nếu không thì đừng trách ... ”

86. Chương 68.7 : Mình Yêu Nhau Xong Rồi

Tình hình của Yun và Ellie đã tỉnh và dần lấy lại sức khỏe sau cơn mê kia ... Và bắt đầu hành hạ 2 chàng kia ...

” Yun à ... Em mau ăn đi ... Anh năn nỉ em đó ... ” - Hùng cầm bát canh gà hầm đang dần nguội đi ... Yun chẳng thèm nghe mà gấn tai nghe vào nghe nhạc ...

Trước đó chỉ để lại lời nhắn ... ” Em không muốn ăn canh gà hầm nữa ... AAAAA ... Em ngán lắm ... ”

” Em ăn thì mới khỏe được chứ ... Mau ăn đi ... Anh hứa hôm sau sẽ làm món khác cho em ... ” - Hùng gằn như một lã ... Anh bỏ cả công việc mà ở nhà chăm chỉ làm thức ăn bồi bổ cho cô ... Vậy mà hôm nào lên cũng phải năn nỉ cô ... Hết dụ ngọt đến hầm dọa rồi bày trò trêu chọc cô ...

” Không mà ... ” - Yun hai tay che miệng lại ... ” Em muốn ăn há cảo ... Em muốn uống trà sữa ... Anh mau đi mua cho em đi ... Em muốn A A A A ... ” - Yun hét lên sau đó úp mặt vào gối ...

-[Trang và Khánh]-

” Vợ à ... Em muốn ăn gì anh đã mua về rồi ... Sao lại không ăn nữa ... ” - Khánh ướn cả áo ... Nhìn đồng thức ăn trên bàn mà anh đã chiều lòng vợ yêu đi mua về bây giờ đã chất thành núi cao ...

” Em không biết ... Bây giờ em muốn ăn Tokbokki ... Muốn uống soda ... ” - Trang

” Hả ... ” - Khánh gằn như té ngựa ... Gần 9h tối rồi còn quán nào bán nữa chứ ...

” Con à ... Ba không thương mẹ con mình nữa rồi ... ” - Trang vờ buồn rầu hai tay xoa bụng ...

” À không ... Anh đi mua ... Em chờ anh nha ... ” - Khánh bắt lực ra ngoài lái xe đi mua ...

Hùng ngồi trên chiếc BMW chạy khắp từng dãy phố ... Hai mắt ngó nghiêng không ngừng tìm kiếm quán há cảo và trà sữa ...

Chợt bên đường có một quán há cảo đang chuẩn bị dọn hàng ... Hùng vội lái xe đến tiệm ...

” Xin lỗi ... Nhưng bạn gái tôi đang muốn ăn há cảo ... Cô có thể bán cho tôi không ... ” - Hùng vội chạy vào quán thở dốc mà nói ...

” Cô gái ấy thật hạnh phúc ... ” - Hồng Ngọc quay lưng với Hùng mà đau lòng ... Cô vội vàng chạy vào trong làm cho anh ...

” Cảm ơn ... ” - Hùng khẽ mừng thầm

Hồng Ngọc hai dòng lệ chảy không ngừng ... Cô không ngờ lại gặp lại anh trong tình trạng này ... Khi xưa là cô đã yêu anh một cách chân thành ... Giờ gặp lại ... Cô lại là kẻ đứng sau ... Mãi đứng sau ...

” Cửa anh ... Em có làm thêm phần đó ... Em không lấy tiền đâu ... Anh và cô ấy hạnh phúc nhé ... ” - Hồng Ngọc cúi đầu đưa phần thức ăn cho Hùng ...

” Hồng Ngọc ... ” - Hùng đứng dậy ... Nhìn cô ...

” Anh mau về đi ... Cô ấy sẽ đợi ... Em còn phải đóng cửa tiệm nữa ... ” - Hồng Ngọc vội đẩy Hùng ra ngoài ... Sau đó đóng cửa tiệm ...

” Anh đưa em về ... Mau lên xe ... ” - Hùng tay cầm hộp há cảo ... Tay kéo Hồng Ngọc lên xe ...

” Anh không về ... Cô ấy sẽ đợi ... ”

” Chỉ là muốn đưa em về và cảm ơn vì phần há cảo ... ”

” Anh tính khi nào sẽ làm đám cưới ... Nhất định phải mời em đấy ... ” - Hồng Ngọc khẽ cười ...

” Nhất định rồi ... ”

” Anh đưa em đến đường *** ... Em sẽ tự về được ... ” - Hồng Ngọc nói rồi khẽ cúi mặt ...

” Thời gian qua em sống tốt không ... ” - Hùng khẽ hỏi ...

” Em ... An Nhiên và Thảo Vy đã đến một làng chài để sinh sống ... Cuộc sống của em đã ổn định hơn phần nào ... ” - Hồng Ngọc cười nhẹ ...

” Anh mong em hạnh phúc ... ” - Hùng dừng xe ...

” Em về trước ... ” - Hồng Ngọc mở cửa xuống xe sau đó đi khuất ...

Hùng nhanh chóng lái xe về bệnh viện ...

Khánh chạy khắp nơi cuối cùng cũng tìm mua được thức ăn mang về cho Trang ...

Trang và Yun sau khi ăn xong thì nằm xuống ôm gối ngủ ... Để lại một bãi chiến trường cho Hùng và Khánh dọn dẹp ...

_____o_____O_____o_____

” Chị không gặp anh Huyng Joon sao ... ” - An Nhiên vừa ăn vừa hỏi ...

” Anh ấy chắc bận việc gì thôi ... Bình thường có khi gần cả tháng chị cũng chẳng gặp mặt được ... ” - Vy Anh nhẹ nhàng gấp thức ăn cho An Nhiên và Thảo Vy ...

” À ... Mà mấy chị có để ý tối qua hình như Hồng Ngọc không về nhà thì phải ... ” - Thảo Vy ...

” Sao ... ”

” Uh ... Tối qua chị và Vy trông cửa suốt đêm rồi ngủ quên mất ... Không biết có về không ... ” - Vy Anh khẽ chau mày ...

” Mọi người đang nói gì mà vui vậy ... ” - Hồng Ngọc bỗng từ ngoài vào trong ... Trên tay là 5 hộp há cảo còn nghi ngút khói ...

” Ó ... Chị đi đâu vậy ... ” - Thảo Vy chạy ra hỏi thăm ...

” À ... Tối qua bà chủ bảo chị phải làm thêm ca tối ... Nên bây giờ chị được nghỉ ... Tối qua chị về hơi muộn ... Sáng ra đã mua há cảo về ọi người đây ... ” - Hồng Ngọc khẽ cười ...

” Về mà chẳng gọi ... Làm chị và Vy nó ngủ trên bàn đến ê ẩm cả người ... ”

” Hi ... Giờ em mới mua thức ăn bù lại nè ... ” - Hồng Ngọc cười sau đó dọn thức ăn lên bàn ...

Moter ...

An Nhiên Bước vào bên trong ... Đi đến quầy tiếp tân ... ” Tôi muốn gặp Kang Huyng Joon và Kelvin ... ”

” Cô có hẹn trước không ... Vì phó tổng và chủ tịch hiện tại đang họp ... ”

” Nhấn lại là có bạn cũ đến tìm ... Nếu không gặp chắc chắn sẽ hối hận ... ” - An Nhiên nhếch môi ...

” Vâng ” - Cô tiếp tân nhìn cách ăn mặc của An Nhiên có chút đơn giản ... Quần jean ... Áo pull đơn giản ... Mái tóc buộc hờ ... Nên coi thường ...

” Rầm ”

An Nhiên không chút do dự đập bay cánh cửa ... Khánh,Hắn và Huyng Joon bị một phen giật mình ...

” Wow ... Mạnh dữ ... ” - Hắn nói rồi đưa tay che miệng khẽ cười rồi sau đó nhanh chóng rút quân ra ngoài ...

” Khánh à ... Em muốn nói chuyện với tên này ... Anh có thể ra ngoài một chút không ... ” - An Nhiên nhẹ nhàng ...

” Ồ ... Được ... ” - Khánh gỡ đầu khẽ cười rồi cũng ra ngoài ...

Trong phòng bây giờ chỉ còn mình Huyng Joon và An Nhiên ...

” Tìm tôi ” - Huyng Joon chỉ tay vào mình

” Đúng ... ” - An Nhiên ngồi xuống sofa hai chân bắt chéo nhau ... Bình thản đáp lại ...

” Chuyện gì ... ”

” Là chuyện của chị Vy Anh ... Tôi muốn biết chị ấy hiện tại đối với anh là gì ... ” - An Nhiên khẽ nhếch mép ..

” Tôi có trách nhiệm phải trả lời câu hỏi này sao ... ” - Huyng Joon nhìn An Nhiên bằng ánh mắt lạ lẫm ... Khẽ nhếch môi cười ...

” Haha ... Anh không trả lời câu hỏi này tôi cảm thấy khá hài lòng đó nha ... Ít ra chị Vy Anh cũng đã chấp nhận bước ra khỏi cuộc sống của anh mà không một chút vướng bận ... Vậy tôi mong anh sau này đừng tìm chị ấy nữa ... Anh tốt nhất là cứ tránh xa chị ấy ... Càng xa càng tốt ... Vì anh chỉ đem lại đau buồn cho chị ấy mà thôi ... Thà là anh đừng cứu chị ấy ... Thà là anh đừng nói những lời ngọt ngào với chị ấy ... Để chị ấy ngày ngày ngóng trong anh ... Để rồi tự an ủi mình bằng công việc của anh ... Anh là đồ tồi ... Là anh không xứng với chị ấy ... ” - An Nhiên nói rồi nước mắt cũng tuôn ra tự bao giờ ...

” Rầm ... ” - Cánh cửa lại một lần nữa bị An Nhiên đóng một cách thô bạo ... Cô ôm mặt khóc chạy nhanh ra khỏi tổ chức ...

Khẽ lấy giấy lau đi lớp trang điểm trên mặt ... Vy Anh cứ thế mà hòa vào dòng người tấp nập trên xa lộ ... Cô cứ đi mà chẳng biết mình phải đi về đâu ... Chẳng biết cái gọi là tình yêu này sẽ bấu víu lấy cô bao lâu nữa ...

” Kang Huyng Joon ... Tôi và Anh xem như yêu nhau xong rồi ... ”

87. Chương 69 : Hạnh Phúc Trọn Vẹn

... Nó cùng Hắn đi thử áo cưới ...

Bước vào trong với bao ánh mắt ghen tị và ngưỡng mộ của các nhân viên ...

” Em vào thử nha ... ” - Nó cười tươi ... Hắn vén lại lọn tóc còn rối sau đó khẽ cười gật đầu ...

Nó lướt sơ một vòng ... Sau đó quyết định thử một trong những chiếc váy kia ...

Nó bước ra trong sự ngạc nhiên trở mắt của mọi người xung quanh ... Trong đó có cả Hấn ...

Nó mặc trên người chiếc váy cưới phủ một màu trắng muốt ... Được may bằng chất liệu ren và thiết kế kiểu trẻ vai giúp Nó trở nên nhẹ nhàng ... Nữ tính nhưng quyến rũ và lộng lẫy ...

” Anh ... ” - Nó thấy ánh mắt của mọi người nhìn về mình kể cả Hấn liền đi đến lay lay cánh tay Hấn ...

” Cô dâu của anh đẹp quá ... ” - Hấn cười sau đó ôm Nó vào lòng ... Mọi người xung quanh vỗ tay chúc mừng liên tục ...

” Mọi người nhìn kia ... ” - Nó vội đẩy Hấn ra khẽ cúi đầu ...

” Thì đã sao ... ” - Hấn nhếch môi ... Sau đó hôn lên môi Nó ... Tuy chỉ là nụ hôn phớt lờ nhưng bao trọn cả một tình yêu của Hấn ...

1 Tháng sau ...

... Lễ cưới của Gin - Uyên ... Nó - Hấn ... Nhii - Hùng ... đang được tổ chức tại một nhà thờ ở ngoại ô thành phố ...

Mọi người đang tất bật chuẩn bị cho ngày lễ trọng đại này ...

Uyên, Nhii và Nó chính là ba cô dâu xinh nhất trong ngày hôm nay ...

” Hức ... Hức ... ” - Nó ngồi trong phòng mà khóc ...

Hấn đang đi ngang thì nghe tiếng khóc trong phòng bỗng mở cửa đi vào ... Nhẹ nhàng lau đi giọt nước mắt kia ... ” Nói anh nghe ... Ai đã ăn hiếp cô dâu của anh hả ... ”

” Hức ... Anh đó ... Nhìn xem cái gì đây ... ” - Nó chỉ tay vào phần eo ... Quả thật chiếc váy cưới thì không có vấn đề gì ... Nhưng phần eo có hơi to ra ... Số đo ba vòng của Nó cũng không được chuẩn như trước nữa ...

” Là do anh hết ... Suốt ngày bắt em ăn rồi ngủ ... Không cho em làm gì ... Bây giờ mặc váy đã thấy bụng rồi ... Là tại anh đó ... Tên đáng ghét ... ” - Nó ôm mặt quay lưng với Hấn mà khóc ...

” Anh xin lỗi ... Em mau nín đi ... Đừng khóc nữa mà ... ” - Hấn bối rối cuối cùng quyết định khóa môi Nó lại ...

” Hức ... Ưm ... ”

” Ngoan đừng khóc ... Nụ cười luôn ngự trị trên môi em ... Đó là thời khắc em đẹp nhất ... Chiếc váy cưới chỉ là không có điểm phúc được cô dâu của anh mặc lên thôi ... ” - Hấn nhẹ nhàng ôm Nó vào lòng mà vỗ về an ủi ...

Nó cười nhẹ ... Sau đó chuẩn bị lại mọi thứ ... Hấn thì đã bị Nó cho ra ngoài ...

Bên ngoài Susu và Khánh Huy thì cứ quần quýt bên nhau mãi ... Thiên Vũ và Bảo Quân ... Thiên Ân thì đang rượt nhau trong sân ...

” Xin chào mọi người ... Đầu tiên tôi xin gửi trân trọng và tốt đẹp nhất đến các vị khách mời đã đến tham dự buổi lễ kết hôn này ... ” - Đăng đồng đặc nói ...

Nghi lễ bắt đầu ... Ba Nó dắt tay Nó đi về phía Hấn đang cười toe toét phía trước (Tánh kỳ)

Mình thì khoát tay Uyên đi về phía Gin ...

Còn ba Nhii thì khoát tay cô đi về phía Hùng ...

Cả ba sau khi làm nghi lễ trao nhẫn xong sau đó cùng nhau đọc lời thề ...

” Michell Jersey ... Con có đồng ý lấy Kelvin Andree làm chồng ... Dù cho ốm đau hay bệnh tật ... Nghèo đói hay giàu có ... Dù có xấu xí hay già đi chẳng nữa vẫn luôn bên cạnh chăm sóc và một lòng một dạ chung thủy ... ”

” Con đồng ý ... ” - Nó nhìn Hấn không ngần ngại mà đáp ...

” Kelvin Anldree ... Con có đồng ý lấy Michell Jersey làm vợ ... Dù cho ốm đau hay bệnh tật ... Nghèo đói hay giàu có ... Dù có xấu xí hay già đi chẳng nữa vẫn luôn bên cạnh chăm sóc và một lòng một dạ chung thủy ... ”

” Con đồng ý ... ”

” Hoàng Văn Bảo Khang ... Con có đồng ý lấy Nguyễn Ngọc Bảo Uyên làm vợ ... Dù cho ốm đau hay bệnh tật ... Nghèo đói hay giàu có ... Dù có xấu xí hay già đi chẳng nữa vẫn luôn bên cạnh chăm sóc và một lòng một dạ chung thủy ... ”

” Con đồng ý ... ”

” Nguyễn Ngọc Bảo Uyên ... Con có đồng ý lấy Hoàng Văn Bảo Khang làm chồng ... Dù cho ốm đau hay bệnh tật ... Nghèo đói hay giàu có ... Dù có xấu xí hay già đi chẳng nữa vẫn luôn bên cạnh chăm sóc và một lòng một dạ chung thủy ... ”

” Con đồng ý ... ”

” Phan Nguyễn Ling Nhii ... Con có đồng ý lấy Phạm Duy Hùng làm chồng ... Dù cho ốm đau hay bệnh tật ... Nghèo đói hay giàu có ... Dù có xấu xí hay già đi chẳng nữa vẫn luôn bên cạnh chăm sóc và một lòng một dạ chung thủy ... ”

” Con đồng ý ... ”

” Phạm Duy Hùng ... Con có đồng ý lấy Phan Nguyễn Ling Nhii làm Vợ ... Dù cho ốm đau hay bệnh tật ... Nghèo đói hay giàu có ... Dù có xấu xí hay già đi chẳng nữa vẫn luôn bên cạnh chăm sóc và một lòng một dạ chung thủy ... ”

” Con đồng ý ... ”

Sau khi đọc lời thề xong ... Susu đem nhẫn lên cho Hùng và Nhi ...

Khánh Huy thì mang nhẫn cho Hấn và Nó ...

Bảo Quân thì mang nhẫn lên cho Uyên và Gin ...

Từng tiếng vỗ tay ... Tiếng hét ... Tiếng reo hò và băng rôn treo khắp nơi cùng với sự yêu thương chân thành mà buổi lễ diễn ra một cách êm đẹp và hạnh phúc ...

Anh lúc nào cũng ở trong tâm trí em, hàng ngày, hàng giờ ...

Với em, anh là tất cả, là ngôi sao sáng nhất dẫn đường cho em ...

Anh chạm vào em trong những giấc mơ ...

Và trong khung cảnh ấy, chúng ta đã trao nhau những nụ hôn ...

Em ước mong được ở bên anh, đi qua những ngày nắng cũng như ngày mưa ...

Em sẽ yêu anh cho đến tận khi em không còn nữa, sâu rộng như biển trời ...

Vẻ đẹp của tình yêu chúng ta ...

Về nên cầu vòng ở bất cứ nơi nào chúng ta qua ...

Em cần có anh trong suốt cả cuộc đời mình ...

Anh là niềm hy vọng, là niềm tự hào của em ...

Em tìm thấy thiên đường của mình trong vòng tay anh ...

Trong mắt anh, em thấy cả biển trời

Mong rằng cuộc sống sẽ là thiên đường tình yêu của đôi ta ...

Lễ cưới được diễn ra một cách trang trọng và hạnh phúc nhất ...

Nhi nhí nhảnh

Hùng khiêm tốn

Bảo Uyên trẻ con

Gin lạnh lùng ...

Nó là một tiểu thư siêu quậy ...

Hắn là một công tử sát gái ...

Cho dù tính cách có trái ngược nhau ... Dù cho có bao nhiêu khó khăn đi chăng nữa ... Họ vẫn mãi ở bên nhau ... Bất chấp mà đến với nhau ... Tình yêu là một thứ tình cảm thiêng liêng của loài người ... Vì vậy ... Cứ yêu bằng cả con tim mình ... Yêu đến khi ta không thể yêu được nữa ...

Nhưng ...

Nhớ là yêu xong rồi là phải cưới đó ...!

... Trong hàng trăm người

Vẫn chỉ quan tâm một người ...

... Trong hàng triệu người

Vẫn chỉ cần một người ...

... Trong hàng tỉ người

Vẫn chỉ thấy một người ...

... Cả cuộc đời này

Vẫn chỉ chọn một người ...

Người ta gọi ... Đó là Y.Ê.U

.....

88. Chương Ngoại Truyện

2 năm sau ...

Trời đã gần sáng ... Trong một gian phòng ngủ màu xanh dương ... Trên chiếc nệm ... Có 2 người đang ôm nhau ngủ thật hạnh phúc ...

Cách đó không xa ... Trên chiếc nôi màu xanh ... Một bé trai có đôi mắt to tròn ... Màu tro ... Mái tóc nâu nâu ... Chóp mũi thanh cao cùng bờ má hồng phúng phính ... Đôi môi hồng hồng chúm chím ... Hai chiếc răng bé bé trắng nõn trên miệng của cậu bé ...

” Oa ... Oa ... Oa ... ”

_ Anh ... Con khóc kìa

_ Ừm ... _ Hắn khẽ ngồi dậy ...

“Tách” - Ánh đèn được bật sáng ... Nó vội lấy mền trùm kín mặt ...

Hắn ngáp một cái rồi đi đến cái nôi ... Nơi cậu con trai của hắn đang khóc thét lên ...

_ Suyt ... Mẹ con đang ngủ. _ Hắn đưa tay bế nhóc con của mình lên ...

” hihi ... ” - Ken sau khi được Hấn bế lên thì cười toe toét lộ ra hai cái răng cửa be bé trắng nõn ... Đôi mắt màu tro của Ken giống hệt Hấn ...

_ Ngoan nào ... _ Hấn hôn lên trán của con trai sau đó đi lấy quần ... Thì ra lúc này khóc là vì tè dầm làm ướt quần nên khó chịu đây mà ...

_ Baba ... _ Ken bập bẹ ... Tay nắm lấy sợi dây chuyền Moter trên cổ Hấn cười ...

_ ... _ Hấn cười khẽ sau đó thay quần và tả lót cho Ken rồi bế cậu vào nôi ...

Nhìn đồng hồ đã hơn 5h sáng ... Hấn định ngủ nữa nhưng thôi ... Vào nhà WC làm VSCN rồi thay đồ sau đó bế cậu con trai xuống nhà ...

Hấn đặt Ken ngồi trên chiếc xích đu ngoài sân tắm nắng buổi sáng ...

Susu và Khánh Huy cũng từ ngoài chạy vào ... Vì tối qua cả hai ở lại nhà Hấn ...

_ Cậu buổi sáng vui vẻ ạ ... _ Susu và Khánh Huy chạy ra sân ...

_ Ken buổi sáng vui vẻ nhé ... Mau mau lớn để chơi với anh nha ... _ Khánh Huy nựng má Ken sau đó quay sang Hấn. _ Cậu ... Khi nào Ken lớn cậu cho Ken đi chơi với Huy nha ...

_ Chắc chắn rồi ... - Hấn cười nhẹ xoa đầu Khánh Huy ...

_ Dương Kelvin ơi ... Ken giống hệt dương ... - Susu khẽ nhướn người hôn lên bờ má kia của Ken ... Ken cười hồn nhiên nhìn Susu ...

_ Ở ... Khánh Huy cũng đẹp mà ...

_ Không bằng Ken đâu ... - Susu nói rồi hôn chụt vào má Ken lần cuối sau đó bỏ chạy ... Khánh Huy đuổi theo sau ...

Hấn nhìn theo khẽ bật cười ... Sau đó lại tiếp tục nhìn cậu con trai mình ...

Nó từ cửa khẽ nhìn ra ngoài ... Hấn chăm sóc Ken từng li từng tí ... Tuy lâu lâu có hơi nghiêm khắc nhưng tình yêu thương Hấn dành cho gia đình mãi vẫn bền lâu ...

_ Hôm nay anh không đi làm sao ... - Nó từ từ tiến đến cạnh Hấn và Ken ...

_ À ... Tại hôm nay không có gì đặc biệt nên anh nghỉ ... Em không ngủ thêm ... - Hấn

_ Ngủ vậy được rồi ... Em suốt ngày chỉ ăn rồi ngủ ... Cứ như vậy sẽ tăng cân mất ... - Nó bĩu môi ...

_ Haha ... Em tăng cân thì đã sao ...

_ Thì anh sẽ chán ... Sẽ bỏ em - Nó buồn ...

” Cốc ” ... Hấn cốc nhẹ vào đầu Nó ... Khẽ chau mày ...

_ Em nghĩ anh là người như vậy sao ...

_ Em ...

_ Anh có yêu em đâu ... Anh chỉ yêu con người em thôi ... Là anh yêu Jersey ... Lúc nào cũng bày trò quậy phá ... Lúc nào cũng làm anh lo ... Em dù có thế nào anh cũng mặc kệ ... Vì anh có yêu em đâu ... Anh yêu con người và tính cách của em ... Jersey gốc ạ ... - Hấn véo mũi Nó rồi nhẹ nhàng hôn lên đôi môi đỏ hồng mịn màng kia ...

” Á ... Bọn con chưa thấy gì hết ... ” - Từ xa ... Susu ... Khánh Huy ... Thiên Vũ ... Thiên Ân ... Bảo Quân ... Ngọc Hân (Con gái của Hùng - Nhii) ... Khánh An (Con gái của Minh - My) ... Bảo Ngọc (Con gái của Gin - Uyên) ... Tất cả đều vờ che mắt theo sự chỉ dẫn của baba và mama ở phía cửa đang đi vào ...

” Haha ... ” - Mọi người cười to ... Cả Ken đang ngồi trên xích đu cũng bật cười ...

Nó then đỏ mặt bỏ vào trong ...

Hôm nay là một ngày đặc biệt của cả bọn ... Là ngày Demonwhite - Ryling - Moter từ thù trở thành bạn ...
Là ngày mà cả ba chính thức nắm giữ quyền cai quản thế giới đêm ...

Mọi người ai ai cũng vui vẻ chuẩn bị cho bữa tiệc này ...

Nó và Thiên thì đang chơi đùa cùng bọn nhỏ ở sân trước ... Ken thì đang nằm trong lòng Nó mà xem phim ...

__ ... Ken nhà ta trông giống hệt Kelvin ha ... - Thiên vuốt má Ken ...

__ Haha ... Vậy anh cũng có một đứa đi ... - Nó hôn Ken rồi sau đó cười ...

__ Sao chứ ...

__ Anh không định tiến tới với Ngọc Hạ sao ...

__ Cô ấy cần thời gian suy nghĩ ... Sẽ nhanh thôi ... - Thiên cười ...

__ Nhớ đừng làm người ta buồn đó ...

__ Đạo này Jey không gọi về cho em ... Cả ngày cưới của em cũng chỉ gửi quà ...

King Coong ...

__ Để em mở ... - Khánh Thư lon ton chạy ra ngoài mở cửa ...

__ Chú tìm ai ... - Khánh Thư cười nhẹ ... Lễ phép hỏi chàng thanh niên cao to đẹp trai trước mặt ...

__ Chú là Jey ... Cháu là con của ai ... - Jey cười nhẹ ... Ngồi khụy xuống xoa đầu Khánh Thư cười ...

__ Cháu là Khánh Thư ... Là con gái của baba Minh và mẹ My ... - Khánh Thư cười tươi ...

__ ... - Jey không đáp chỉ cười buồn bã ... Sau đó cùng Khánh Thư đi vào trong ...

__ AAAAA ... Chú Jey ... - Khánh Huy, Bảo Quân, Thiên Ân và Thiên Vũ thấy Jey liền chạy đến ôm chầm lấy anh ...

__ Cậu về rồi sao ... - Nó tay dắt Ken đi đến trước mặt Jey ... Theo sau là Thiên ...

__ Xin lỗi ... Ở Pháp có nhiều chuyện tôi không thể về nước kịp ...

__ ... Cậu nữ quên luôn ngày cưới của chúng tôi ... - Gin đi đến cùng Bảo Ngọc ...

__ Haha ... Chẳng phải đã gửi quà rồi sao ...

__ ... Ken nhà ta đã lớn thế này rồi sao ... - Jey vuốt má Ken ...

__ Thành thật xin lỗi ... Đêm nay sẽ cùng mọi người uống hết chịu không ... - Jey cùng mọi người dọn thức ăn ...

Ánh đèn chớp nháy làm buổi tiệc thêm náo nhiệt hơn ... Thành viên chủ chốt của 3 tổ chức cũng đáp máy bay về tham dự làm không khí sôi động hơn nữa ...

__ 1 ... 2 ... 3 ... UỐNG CẠN NHAAA

__ Chúc mừng chúng ta đã trở thành bạn ... Dù có thế nào cũng sẽ sẵn sàng sát cách bên nhau ... Mãi mãi vẫn là bạn ...

" Bùm ... Bùm ... " Tiếng pháo hoa vang cả bầu trời ... Dòng chữ màu đỏ Demonwhite ... Sau đó chữ MOTER ... Cuối cùng là Ryling ...

Những hình ảnh liên tục thay thế phát sáng cả một bầu trời rộng ... Tiếng nhạc cùng tiếng hò hét pha vào nhau ...Ồn ào đến náo nhiệt ...

Mùi thức ăn thơm lừng còn vương khói nghi ngút ...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-thu-sieu-quay-va-cong-tu-sat-gai>